

ONSDAG DEN 9. APRIL 2008

FORSÆDE: Hans-Gert PÖTTERING

Formand

(Mødet åbnet kl. 15.05)

1. Genoptagelse af sessionen

Formanden. - Jeg erklærer Europa-Parlamentets session, der blev afbrudt onsdag den 26. marts 2008, for genoptaget.

2. Godkendelse af protokollen fra foregående møde: se protokollen

3. Parlamentets sammensætning: se protokollen

4. Mordet på menneskerettighedsaktivisten Munir Said Thalib (skriftlig erklæring): se protokollen

5. Tekstning af alle public service-tv-udsendelser i EU (skriftlig erklæring): se protokollen

6. Berigtigelser (forretningsordenens artikel 204a): se protokollen

7. Modtagne dokumenter: se protokollen

8. Skriftlige erklæringer og mundtlige forespørgsler (modtagne dokumenter): se protokollen

9. Bortfaldne skriftlige erklæringer: se protokollen

10. Tekster til aftaler sendt af Rådet: se protokollen

11. Bevillingsoverførsler: se protokollen

12. Kommissionens reaktion på Parlamentets udtalelser og beslutninger: se protokollen

13. Situationen i Tibet (indgivne beslutningsforslag): se protokollen

14. Ophævelse af parlamentarisk immunitet: se protokollen

15. Dagsorden

Formanden. - Det endelige forslag til dagsorden for denne mødeperiode, som fastsat af Formandskonferencen på mødet torsdag den 3. april 2008 i henhold til forretningsordenens artikel 130 og 131, er blevet omdelt. Der er foreslået følgende ændringer til forslaget.

Vedrørende torsdag

Den Socialdemokratiske Gruppe i Europa-Parlamentet har anmodet om, at fru Jäätteenmäkis betænkning om Den Europæiske Ombudsmands statut udsættes til den næstfølgende mødeperiode i Strasbourg, og at afstemningstiden rykkes frem til kl. 11.

Hannes Swoboda, for PSE-Gruppen. - (DE) Hr. formand! Det er netop, hvad vi beder om. Ikke fordi betænkningen er dårlig - jeg vil gerne rose ordføreren, også på min gruppes vegne, for en rigtig god betænkning - men der er stadig et par afgørende spørgsmål, som er uafklarede. Vi vil gerne kunne drøfte dem i fred og ro, og det er årsagen til vores forslag. Som formanden netop sagde, kunne vi så stemme kl. 11, hvis Parlamentet godkender anmodningen - men dette er ikke årsagen.

For god ordens skyld vil jeg gerne benytte lejligheden til at meddele mine kolleger, at jeg også - ikke nu, men i morgen - vil stille forslag om, at afstemningen om betænkningen om Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien ligeledes udsættes til Strasbourg-mødeperioden. Jeg vil begrunde dette forslag i morgen, jeg ville blot underrette de øvrige medlemmer om det nu. Der er også her kun tale om et mindre uafklaret spørgsmål. Dette er, hvad min gruppe beder om.

Formanden. - Er der én, der vil tale for forslaget?

Ingo Friedrich, for PPE-DE-Gruppen. - (DE) Hr. formand! Jeg må indrømme, at hr. Swobodas argument var temmelig kort, men koncist. Der er faktisk et par aspekter, og derfor går jeg også ind for en udsættelse.

Formanden. - Hvem vil tale imod forslaget?

Andrew Duff, for ALDE-Gruppen. - Hr. formand! Udvalget vedtog Jäätteenmäki-betænkningen om at styrke Ombudsmandens beføjelser med 19 stemmer for og ingen stemmer imod.

Det er et spørgsmål, vi har drøftet igennem nogen tid, og det forekommer mig temmelig usædvanligt og meget beklageligt, at PSE-Gruppen og PPE-DE-Gruppen nu har fået kolde fødder i det vigtige ombudsmandsspørgsmål.

Parlamentets gennemsigtighed afhænger af, at Den Europæiske Ombudsmands statut forbedres. Formandskabet beder os behandle spørgsmålet hurtigt, så det bliver afsluttet, og jeg vil stærkt opfordre til, at Parlamentet går videre med den vedtagne dagsorden.

(Parlamentet vedtog forslaget stillet af Europa-Parlamentets Socialdemokratiske Gruppe)

Formanden. - Dagsordenen er således vedtaget.

16. Velkomstord

Formanden. - Det er mig en glæde at kunne byde velkommen til delegationen på højt niveau fra det tyrkiske parlament, der er på en tre dages studierejse til Bruxelles, og som har taget plads i tilhørerlogen. Delegationen omfatter hr. Nihat Ergün, næstformand for AK-partiet, hr. Yaşar Yakiş, formand for Udvalget for EU-harmonisering, og hr. Sait Açıba, formand for Udvalget for Planlægning og Budget.

(Bifald)

Vi håber, De får et behageligt ophold og nogle udbytterige drøftelser med repræsentanter for Europa-Parlamentet, Kommissionen og Rådet. Hjerteligt velkommen til Europa-Parlamentet!

17. Afstemningstid

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er afstemning.

(Resultater og andre oplysninger vedrørende afstemningen: se protokollen)

17.1. Godkendelse af udnævnelsen af Androula Vassiliou til medlem af Kommissionen (B6-0139/2008) (afstemning)

Efter afstemningen

Bruno Gollnisch (NI). - (FR) Hr. formand! Jeg beklager, hvis jeg tager fejl, men jeg troede, at når afstemningerne handlede om personer, skulle de være hemmelige, men det har ikke været tilfældet her. Måske er det anderledes, når det drejer sig om medlemmer af Kommissionen. Jeg ved det ikke, men det har i hvert fald været en åben afstemning, for mine kollegers lamper har lyst på forskellige måder, alt efter om de har stemt for eller imod eller hverken stemt for eller imod.

Formanden. - Hr. Gollnisch! De har fuldstændig ret i den sidste del af Deres konklusion. Det var en afstemning ved navneopråb, og det ligger i sagens natur, at vi kan identificere, hvordan de enkelte medlemmer har stemt, ud fra navnet.

18. Libanon (forhandling)

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er redegørelser fra Rådet og Kommissionen om Libanon.

Janez Lenarčič, formand for Rådet - (SL) Hr. formand, mine damer og herrer! Hvad angår situationen i Libanon, er EU's og medlemsstaternes diplomatiske aktiviteter fortsat koncentreret om at styrke freden, stabiliteten, den økonomiske udvikling og respekten for menneskerettighederne i Libanon.

Vi arbejder for at bevare og styrke Libanons suverænitet, politiske uafhængighed, territoriale integritet, enhed og stabilitet. EU støtter Libanons demokratiske institutioner og premierminister Fouad Sinioras lovlige regering.

Vi er imidlertid bekymrede over de libanesiske institutioners langvarige lammelse. Den har varet siden november 2006, og da præsidentposten blev ledig i november 2007, blev lammelsen endnu mere kritisk.

Ud over at være den største finansielle donor til Libanon har EU gjort en stor indsats på diplomatisk niveau for at finde en løsning på landets politiske lammelse.

Inden for disse rammer støtter vi FN's, Saudi-Arabiens og Den Arabiske Ligas bestræbelser. EU har således opretholdt den trepartsplan, som blev enstemmigt vedtaget af udenrigsministrene i Den Arabiske Liga. Som bekendt skal der ifølge planen straks vælges en præsident, dannes en national samlingsregering og vedtages en ny valglov.

Selv om de libanesiske politiske partier har udtrykt deres støtte til denne plan, har de forskellige fortolkninger af, hvordan den skal gennemføres. Der er to vigtige hindringer for gennemførelsen af forslaget. Den første er intern, idet partierne ikke kan nå til enighed om deres repræsentation i regeringen, fordelingen af ministerposter og den nye valglov. Den anden hindring vedrører Syrien, der ikke vil opgive sin indflydelse i Libanon.

Alt dette til trods er Den Arabiske Ligas plan på nuværende tidspunkt stadig det eneste initiativ, der kan bidrage til at bringe landet ud af det politiske dødvande. Vi forventer, at Den Arabiske Ligas generalsekretær, hr. Moussa, vil fortsætte sin indsats for at finde en løsning på den nuværende situation. Han har EU's fulde støtte i dette arbejde.

Det seneste topmøde i Den Arabiske Liga, der fandt sted i Damaskus i slutningen af marts, gav desværre ikke de ønskede resultater, som var påkrævet for at løse situationen. På grund af Syriens indblanding i proceduren med præsidentvalget protesterede Libanon ved ikke at sende sin repræsentant til topmødet.

I denne forbindelse vil jeg gerne fremhæve, at EU tilslutter sig de synspunkter, som udtrykkes i en række resolutioner fra FN's Sikkerhedsråd.

Et andet synligt bevis på EU's støtte til FN's indsats er deltagelsen i FN-missionen i Libanon. Medlemsstaterne har bidraget med den største del af militærstyrken i Libanon. På trods af adskillige angreb, hvor seks medlemmer af det spanske kontingent blev dræbt, og tre irske soldater blev såret, har missionen været vellykket, og den blev i august 2007 forlænget med et år.

EU's medlemsstater støtter desuden oprettelsen af den særlige FN-domstol for Libanon i Nederlandene.

Det bør også nævnes, at EU-Libanon-handlingsplanen trådte i kraft i 2007. Dette redskab er en opgradering af det eksisterende samarbejde inden for Euro-Middelhavsudvalget for Barcelonaprocessen, og der er allerede iværksat aktiviteter inden for disse rammer.

Olli Rehn, medlem af Kommissionen. - Hr. formand! Jeg vil allerførst take Parlamentet for at sætte Libanon på dagsordenen i dag. Der er mange andre begivenheder i Mellemøsten - især i Gazastriben - som har krævet vores opmærksomhed på det seneste, men dette bør ikke få os til at glemme Libanons strategiske betydning for regionen og som Europas samarbejdspartner.

Den aktuelle situation i Libanon er meget bekymrende. Den alvorlige politiske krise fortsætter. Den 24. marts blev parlamentets møde med henblik på at vælge en præsident udsat for 17. gang siden november 2007. Den Arabiske Ligas topmøde i Damaskus har heller ikke ført til problemets løsning.

Selv om sikkerhedssituationen har været forholdsvis rolig uden de store hændelser, er spændingerne og bekymringen blandt befolkningen vokset. Volden kan bryde ud hvert øjeblik, det skal være, så længe den politiske krise fortsætter, med uoverskuelige konsekvenser for landet og befolkningen.

Der er tegn på, at Hizbollah har genopbygget sin militære kapacitet siden 2006, hvilket vækker bekymring, især i lyset af de seneste trusler mod Israel efter Imad Mugniyehs død. Endvidere har den langvarige krise en meget negativ indvirkning på den socioøkonomiske situation i Libanon.

Som De ved, har Europa aktiviteter i gang på mange planer for at hjælpe Libanon. Vi er stadig den største bidrager til UNIFIL, og EU har desuden været den vigtigste donor på Paris III-konferencen. Den Arabiske Ligas initiativ har haft vores stærke opbakning, siden det blev iværksat i januar 2008, og vi har med vores fællesskabsinstrumenter haft mulighed for at reagere målrettet på nogle af de store udfordringer.

Den europæiske naboskabspolitik har udviklet sig til et vigtigt instrument, der kan støtte Libanons reformproces og bidrage til økonomisk og social stabilisering, selv om det nuværende politiske dødvande er en alvorlig hæmsko for reformbestrebelse.

Hvad er vores prioriteter for den nærmeste fremtid? Fortsat støtte til gennemførelsen af Den Arabiske Ligas initiativ er stadig vores vigtigste prioritet. Alle vanskelighederne til trods nyder initiativet en bred støtte, og det udgør for nærværende den eneste mulighed for at finde en løsning. En vigtig dato i processen bliver den 22. april, hvor det næste møde i parlamentet med henblik på at vælge en præsident skal finde sted.

Tanken om et særligt Libanontopmøde inden for Den Arabiske Liga er for nylig bragt på banen. Hvis den føres ud i verken, bør vi undersøge, hvordan vi bedst kan støtte dette initiativ. Det bør dog ikke glemmes, at det er Syrien, der på nuværende tidspunkt har formandskabet i Den Arabiske Liga.

Et klart og vedvarende engagement i en fuld gennemførelse af Sikkerhedsrådets resolutioner vedrørende Libanon er ligeledes vigtigt, for ikke at sige afgørende. Derfor vil offentliggørelsen af de næste gennemførelsesrapporter om FN's Sikkerhedsråds resolution 1559 og 1701 - i henholdsvis og maj og juni 2007 - være vigtige milepæle.

Vi bør også fortsætte indsatsen for at holde gang i fredsprocessen i Mellemøsten, som indvirker på Libanon. Jeg er i løbende tæt kontakt med mine samarbejdspartnere i kvartetten og ser frem til den Mellemøstenkonference, som Europa-Parlamentet har planlagt senere på året.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, for PPE-DE-Gruppen. - (ES) Hr. formand! Som vi har hørt fra repræsentanterne for formandskabet og Kommissionen, og i går fra EU's høje repræsentant, hr. Solana, da han mødtes med Udenrigsudvalget, gav det seneste topmøde i Den Arabiske Liga i Damaskus ikke nogen resultater, for at udtrykke det diplomatisk.

Det er nu 17. gang, at formanden for Libanons parlament, Nabih Berri, har udsat den planlagte afstemning om valg af en præsident. Denne beslutning blev ikke truffet, fordi der er uenighed om kandidaten til præsidentembedet, da det som bekendt skal være en kristen maronit, og heller ikke fordi der mangler enighed om personen, som er chefen for de væbnede styrker, Michel Suleiman. Dette herskede der ingen tvivl om for os i delegationen af parlamentsmedlemmer, som var i Damaskus sammen med vicepremierministeren, udenrigsministeren og repræsentanter for libanesiske oppositionspartier, f.eks. Hizbollah og Amal.

Problemet drejer sig ene og alene om magtfordelingen, om at etablere blokerende mindretal i det libanesiske ministerråd, og om fordelingen af posterne som chef for den hemmelige tjeneste og chef for de væbnede styrker. Som kommissæren helt korrekt nævnte, er hele denne situation noget, der alvorligt påvirker landets troværdighed, funktion og internationale image.

Derfor vil vi gerne have Europa-Parlamentet til at opfordre de nuværende kræfter i oppositionen til at finde en løsning, så landets højere interesser sættes frem for disse interne problemer, og så vi kan fortsætte med

at arbejde, som vi gjorde i EU's valgobservatørmission, hen imod et uafhængigt, demokratisk, frit og levedygtigt Libanon, der kan opbygges i fred.

Pasqualina Napolitano, for PSE-Gruppen. - (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Der tales igen om krig i Libanon. Det politiske dødvande, som allerede har ført til 27 udsættelser af det parlamentsmøde, hvor der skal vælges en præsident for republikken, risikerer at blive forværret og endnu en gang gøde jorden i Libanon for en intern arabisk konflikt og en hidtil latent kilde til spændinger mellem Iran og Hizbollah og Israel.

Som nævnt blev Den Arabiske Ligas topmøde i Damaskus en fiasko. Der foregår dog hektiske eksterne aktiviteter fra premierminister Fouad Sinioras og den libanesiske parlamentsformand Nabih Berris side. Disse to diplomatiske spor, som har løbet parallelt, men indtil nu ikke har kommunikeret sammen, repræsenterer dialogen mellem flertal og opposition, som har stået på i månedsvi, hvor ingen vil høre, hvad den anden part siger.

Efter min opfattelse må ethvert forsøg på at bidrage til en løsning på krisen i Libanon nødvendigvis tage højde for både den interne og den internationale situation. Alle de libanesiske kræfter har nemlig stærke forbindelser uden for landet, nogle tættere end andre. På baggrund heraf bliver det vigtigt at vurdere resultaterne af det topmøde, der finder sted i dag, i Sharm el-Sheikh, mellem Egypten og Saudi-Arabien. Det ville være til stor gavn, hvis der blev indkaldt til ekstraordinært ministermøde i Den Arabiske Liga snarest muligt, sådan som premierminister Siniora har anmodet om, for at forsøge at overtale Damaskus til at respektere Libanons selvstændighed.

I denne sammenhæng vil jeg imidlertid ikke undlade en analyse af den helt unikke socioøkonomiske situation, idet Libanon på trods af krisen efter krigen oplevede en BNP-vækst på 4 % i 2007. Den sociale situation er dog meget vanskelig. Fagforeningerne har varslet generalstrejke den 7. maj for at få hævet mindstelønnen, og ifølge FN-tal lever 1 million libanesere ud af en befolkning på 4 millioner under fattigdomsgrænsen på under 2 dollars om dagen.

Hvis vi vil være med til at finde en løsning, må vi sikre, at den 22. april ikke går til spilde, ikke mindst fordi den 21. august ser ud til at være en umulig dato. Det er den dato, præsidentkandidaten har sat for sin afgang som chef for de væbnede styrker, fordi han falder for aldersgrænsen. Hvis der ikke er fundet en løsning inden den dato, vil krisen sprede sig til hæren, og general Suleimans kandidatur vil være endeligt tabt.

Jeg vil afslutte med premierminister Sinioras ord: "Libanon kan ikke regeres fra Damaskus, men det kan heller ikke regeres imod Damaskus". Dette forekommer at være en afbalanceret holdning og en målestok for ethvert initiativ fra EU's side.

Marco Pannella, for ALDE-Gruppen. - (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg er næsten helt enig i fru Napolitanos udtalelser. Jeg siger "næsten", fordi jeg mener, at vi i sidste ende selvfølgelig ikke kommer uden om Damaskus, og selvfølgelig heller ikke andre hovedstæder, men især heller ikke uden om at se i øjnene, at det, der foregår i Libanon, tilsyneladende nu under nye former, er en politik med systematiske attentater af modstandere. Jo mere populære de var, desto større var sandsynligheden for, at den tidligere kommunistleder, alle sammen, blev dræbt i denne række af attentater.

Derfor kan - og må - vi helt bestemt være opmærksomme på den diplomatiske dimension, men hvis vi glemmer, at det, der foregår i Mellemøsten i dag, som vi så i Europa i 1937, 1938 og 1939, dels er attentatpolitik, dels en politisk virkelighed med ofre for friheden, selv hos fjenden, tror jeg ikke, vi finder den rigtige retning. Europa kan kun angive retningen, hvis det husker på, at det selv slap for at skulle give afkald på national suverænitæt, og derfor har vi ikke haft krig i Europa i de seneste år, undtagen i Jugoslavien og andre steder. Det tvingende krav, som også bør være ufravigeligt i Middeløsten, var at skabe noget, der bygger på frihed og menneskerettigheder i stedet for 1930'er-diktatureernes ostrakisme og afpresning, som også finder sted i dag i diktaturer i Mellemøsten og Fjernøsten.

Konrad Szymański, for UEN-Gruppen. - (PL) Hr. formand! Vores indflydelse på situationen i Libanon er tydeligvis begrænset, men tilsyneladende har vi ikke gjort alt, hvad vi kan, for at forhindre Hizbollahs destabilisering af Libanon. Denne organisation er ansvarlig for terroristangreb i Libanon, bl.a. i januar 2008, der havde områder under UNIFIL's jurisdiktion som mål. Hizbollah er en privat hær, som er i gang med at ødelægge det engang så blomstrende land med støtte fra Iran og Syrien. Derfor bør Hizbollah øjeblikkeligt sættes på den europæiske liste over terrororganisationer. Det er den eneste måde, vi effektivt kan bremse dens aktivitet blandt den muslimske befolkning i Europa på. Det er den eneste måde, vi kan blokere for den europæiske del af de penge, der kommer til organisationen, på.

Jeg vil også benytte lejligheden til at minde om den skandaløse energiaftale, der er undertegnet af Schweiz og Iran. De schweiziske politikere bør være helt klar over, at disse penge også gavner terrorister, der opererer i Libanon.

David Hammerstein, for *Verts/ALE-Gruppen*. - (ES) Tak, hr. formand! Hr. Pöttering! Jeg har et helt konkret forslag til Dem, nemlig at forskellige libanesiske parlamentsledere inviteres her til Europa-Parlamentet for at drøfte Den Arabiske Ligas forslag og som en opfordring til parlamentarisk diplomati, så vi ikke bliver ved at være passive tilskuere til en situation, hvor den libanesiske befolkning er skakbrikker i et geopolitisk spil, som er yderst farligt, både for dem og for freden i Mellemøsten.

Forslaget kunne føres ud i livet i løbet af de kommende uger, da vi ikke kan se passivt til, mens situationen i Libanon forværres, og det libanesiske demokrati er et af de svageste led i Mellemøsten.

Vi kan ikke tillade, at krisen mellem Iran og USA og Iran og Israel forvandler Libanon til en slagmark, hvor alle parter er tabere.

Vi er nødt til at støtte Den Arabiske Ligas initiativ til en forpligtelse med hensyn til valg af en ny præsident.

Vi kan ikke begrænse vores støtte til Den Internationale Domstol i forbindelse med mordet på Rafik Hariri. Vi er meget bekymrede over, at efterforskningen trækker ud, da det gør det vanskeligt at beskytte hovedvidnerne i sagen som f.eks. den syriske Mohammed al-Siddiq, der forsvandt for kort tid siden.

EU er nødt til at lægge så meget pres som muligt på Syrien og Iran for at standse deres forsøg på at bremse løsningen af den politiske konflikt i Libanon og få dem til at støtte Den Arabiske Ligas forslag om valg af en ny præsident.

Den vedvarende indsmugling af våben til landet for at forsyne en ulovlig militærbekymrer os ligeledes. Libanons hær bør have monopol på militær aktivitet og kontrollere landets territorium.

Vittorio Agnoletto, for *GUE/NGL-Gruppen*. - (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Libanons befolkning og landets demokratiske civilsamfund er ofrene i en politisk krise, som er besluttet andre steder.

På den ene side er der USA, som var hurtig til at spille det libanesiske kort ud mod Syrien og Hizbollah som et led i den amerikanske proisraelske holdning i et forsøg på at stabilisere et område, der er ødelagt af den ulovlige krig mod Irak, og konsolidere den israelske stats militære magt. USA kan ikke tillade sig at miste Libanon. På den anden side er der Iran og Syrien og deres allierede styrer, som strides om det politiske, militære, nukleare og regionale herredømme i Libanon. Det er ligeegyldigt, om det betyder massakre, selv fysisk massakre, af libaneserne. De vil heller ikke give slip på Libanon.

EU's rolle består i at undlade at stille sig på nogen af parternes side i dette internationale skakspil. Som europæere er vi nødt til at gøre, hvad vi kan, for at forsøge at bevare Libanons politiske samling, ved at beskytte dets uafhængighed og tilskynde til dialog mellem regeringskoalitionen, Hizbollah og general Aoun, i første omgang med valg af en præsident. Den person, der vælges, skal være en kandidat, som begge parter kan leve med. Dette er Libanon. Landets sekulære karakter med mange de trosretninger er et vigtigt aktiv for hele det internationale samfund, og især for Europa.

Bastiaan Belder, for *IND/DEM-Gruppen*. - (NL) Hr. formand! Hvor skal man begynde for at få Libanon ud af det vedvarende politiske dødvande? Jeg behøver ikke engang svare på spørgsmålet, og jeg er sikker på, at Rådet og Kommissionen også er klar over det. Under alle omstændigheder er det indlysende svar: Begynd med at afvæbne Hizbollah. En yderst effektiv, tungt bevæbnet organisation, der står uden for retsmyndighedernes officielle midler til håndhævelse af loven, hindrer libanesiske statslige institutioners normale funktion og har indtil nu også blokeret for et nationalt politisk kompromis.

Simple løsninger på internationale kriser er ofte vanskelige at føre ud i praksis. Dette gælder bestemt også for den nødvendige snarlige afvæbning af Hizbollah. Når det kommer til stykket, truer en ny borgerkrig i det fjerne. På den anden side er Hizbollahs fortsatte rolle som militærmagt en garanti for, at organisationens to store sponsorer, Syrien og Iran, bevarer deres indflydelse i indenlandske anliggender. Den indlysende konsekvens er en reel trussel om endnu en voldelig konfrontation med nabolandet Israel. Desuden er forbindelsen til Teherans nuværende hårde nukleare linje indlysende.

Jeg vil gerne spørge Rådet og Kommissionen, hvilken løsning Europa har på dette libanesiske dilemma.

Jeg har endnu et kort spørgsmål. Ifølge den amerikanske presse i dag fungerer en medlemsstat, Bulgarien, som kanal for overskud fra narkohandel til Hizbollah. Jeg vil gerne bede Rådet informere mig om den situation.

Et medlem af EU, der tjener penge til Hizbollah ved narkohandel - det forekommer at være en meget alvorlig sag.

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE-DE). - (EL) Hr. formand, hr. kommissær, hr. formand for Rådet, mine damer og herrer! Jeg er meget tilfreds med dagens forhandling. Trods alle bestræbelser og initiativer fra europæiske organers side synes jeg, vi handler, som om vi har overladt en befolkning, der er fanget i den ene politiske krise efter den anden, til sin skæbne.

Vi behandler situationen meget klodset. Tilsyneladende kan vi ikke se, at situationen i Libanon hænger sammen med udfordringerne i Mellemøsten, og at disse udfordringer er afgørende for den internationale sikkerhed og fred samt for EU's strategiske planer i Middelhavsområdet og Mellemøsten.

Jeg mener, at det bør gøres helt klart for Europa-Parlamentet, at vi i EU er nødt til at overholde vores forpligtelser som følge af partnerskabet med Libanon. Det forpligter os til at støtte den lovligt valgte regering, der blev dannet efter det sidste valg i overensstemmelse med forfatningsmæssige krav, og som i dag er genstand for angreb og trusler.

Vi er nødt til at vise vores støtte gennem handling. Som fru Napoletano også sagde, er vores økonomiske bidrag ikke stort nok, da vi er opsat på et resultat, der løser krisen og gøre en ende på de usikre forhold. Et sådant resultat kræver, at institutionerne fungerer. Parlamentet er nødt til at arbejde som et forum for demokratisk dialog og statslig kontrol. Det er nødt til at formidle den forskelligartethed, der er en central del af Libanons identitet.

Et bestemt parlament er stadig lukket, ikke kun for valg af republikkens præsident, men for al virksomhed. Hvis der skal findes en vej ud af krisen, kræver det, at der øjeblikkeligt vælges en præsident for republikken og dannes en ny regering i overensstemmelse med forfatningen. Regionale kræfter i indbyrdes konkurrence bør ikke være dem, der lægger tonen an, som det tilsyneladende er tilfældet nu i forbindelse med præsidentvalget. Vi er også nødt til at demonstrere vores støtte til libaneserne, der søger at finde sandheden bag de politiske mord. Hundrevis af mennesker demonstrerer i gaderne med bannere med teksten "Vi vil vide sandheden".

I EU er vi nødt til at handle mere effektivt og strategisk i regionen. Vi er nødt til at fremme ansvar og oprigtige interesser. Vi er også nødt til at finde mulige løsninger og fred i staterne i området og i de arabiske stater. Der skal findes forståelse og national dialog.

Jeg vil gerne slutte af i en optimistisk tone og sige, at jeg synes, de politiske kræfter har handlet ansvarligt. Der har været begivenheder, som kunne have ført til borgerkrig og statskup, men det skete ikke. Lad os derfor få det bedste mulige ud af disse positive elementer.

Béatrice Patrie (PSE). - (FR) Hr. formand, mine damer og herrer! I egenskab af formand for delegationen for forbindelserne med Mahcreklandene glæder jeg mig over, at forhandlingen om Libanon er sat på eftermiddagens dagsorden.

Den krise, landet har gennemlevet i flere måneder, handler tydeligvis om mere end udfordringerne i forbindelse med et simpelt præsidentvalg eller dannelsen af en regering. Vi ved, at spørgsmålet drejer sig om selve grundlaget for det politiske system, som bygger på en hårfin balance mellem de forskellige religioner, der indgår i det libanesiske kludetæppe.

Et andet spørgsmål er, hvilken plads Libanon håber at indtage på den regionale arena. Vil det være hangarskib for USA og dets allierede i regionen eller forpost i en såkaldt shiitisk halvmåne? Jeg tror i virkeligheden ikke, at Libanon er nødt til at vælge mellem den amerikanske og den syriske/iranske lejr. Den eneste brugbare lejr for Libanon er Libanon selv.

Det er bestemt ikke EU's opgave at blande sig i Libanons interne anliggender. Europa behøver ikke støtte den ene koalition frem for den anden. Det, EU kan gøre, er at tilbyde sin hjælp som mægler, hjælpe de forskellige libanesiske parter med at finde et minimum af tillid til hinanden - hvilket er altafgørende, for at der kan indgås en aftale - og tilbyde sin hjælp og mellemkomst til at sætte en proces med forståelse og kompromis i gang.

Vi gør ret i at støtte Den Arabiske Ligas plan, der bygger på konsensus om en præsident, en national samlingsregering og en reform af valgloven, der sikrer en retfærdig repræsentation af alle faktorer i det libanesiske samfund. Dette er en uomgængelig betingelse for den politiske sekularisering, der er fastsat i Taifaftalerne, og som et voksende flertal i den libanesiske befolkning ønsker gennemført.

Vi er nødt til at støtte alle initiativer i denne retning. I denne forbindelse er det forslag, der er fremsat af formanden for det libanesiske parlament, Nabih Berri, om at genoptage en national dialog, et positivt signal. Som vi har gjort i mange år, er vi nødt til at fortsætte med at støtte et Libanon, som ønsker at være uafhængigt, samlet og endelig fri for indre konflikter.

Carlos Carnero González (PSE). - (ES) Hr. formand! Det er mit indtryk, at en af de få gange, libanesiske parlamentsmedlemmer valgt i 2005 har kunnet handle frit, var for nylig på plenarmødet i Den Parlamentariske Forsamling for Euro-Middelhavsområdet i Athen, da det er meget farligt at være medlem af Libanons parlament, som tragiske begivenheder har vist.

Jeg tror, der er nogle, som gerne vil have os til at tro, at der ikke findes nogen løsning for Libanon, og at Libanon derfor ikke kan eksistere som en uafhængig, selvstændig, demokratisk stat. Vi er nødt til at bekæmpe denne holdning ved at støtte de libanesiske institutioner, støtte Den Arabiske Ligas plan og kræve, at alle hindringer for, at der kan komme fred og forståelse til landet, fjernes.

Europa har ikke vasket sine hænder, hvad angår Libanon. Jeg vil gerne minde alle om Europas militære deltagelse i UNIFIL 2, med et imponerende tal, og som Rådet har gjort opmærksom på, har der været mange sårede og dræbte.

Vores politiske tilstedeværelse svarer til den militære. Vi har begrænsninger, men inden for vores begrænsede kapacitet er vi nødt til at opfordre kræfterne uden for regionen og libaneserne til at indgå en aftale, da de er uundværlige for en socioøkonomisk udvikling til gavn for befolkningen og freden i Mellemøsten.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE). - Hr. formand! Det seneste arabiske topmøde var spil for galleriet og bragte ingen løsninger på de vigtige spørgsmål på grund af nøgleaktørers fravær.

Libanons politiske krise og konstant forværrede sikkerhedssituation kræver, at EU forbedrer den politiske dialog og hjælper med at genoprette retsstatsprincippet og demokratiet. Selv om effektiv gennemførelse af Libanons internationale forpligtelser, hvad angår menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, er opstillet som en prioritet i EU-Libanonhandlingsplanen, er der næsten ingen fremskridt. Dårligt fungerende statslige institutioner og økonomien, der hele tiden forringes, har frembragt uro og protester blandt befolkningen. Selv den seneste strejke blandt lærerne er virkningsløs uden statsinstitutioner til at reagere.

Den nuværende politiske situation undergraver den europæiske naboskabspolitikks reformdagsorden, men naboskabspolitikken kan være katalysator for en politisk debat ved at ændre den fra drøftelser om magten til drøftelser om emner. Den europæiske partnerskabspolitik belønner fremskridt. Libanon er ikke den bedste elev til at lære og til at samarbejde med den europæiske samarbejdspolitik, men vi kan ikke tillade, at den anvendes, som om den var et strategivalg.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). - (SK) Hr. formand! Som medlem af delegationen til Den Parlamentariske Forsamling for Euro-Middelhavs-samarbejdet/Barcelonaprocessen overvåger jeg spørgsmålet omkring Libanon, og jeg må desværre sige, at selv om Libanon har et flertalsparlament, et lovligt flertal, udsættes dette flertal for trusler, og parlamentet samles slet ikke.

Efter mordet på Rafik Hariri, der var kendt og respekteret, er der ikke afholdt præsidentvalg, og landet som helhed er ude af stand til at finde en politisk løsning på denne komplicerede situation. Medlemmer af Libanons parlament, som jeg har mødtes med for nylig, både på det seneste møde i Den Parlamentariske Forsamling for Euro-Middelhavs-samarbejdet i Athen og her i Bruxelles, har fortalt os om deres forfærdelige vilkår. I Libanon er det opfattelsen, at Syrien i praktisk forstand har politisk magt over landet, især det sydlige Libanon, hvor Hizbollah dagligt bringer området i fare ved at sende raketter ind i det nordlige Israel. Iran støtter situationen, og jeg tror ikke, den akse er villig til at acceptere demokratiske ændringer.

Jeg vil gerne opfordre mine kolleger og alle tilstedeværende, både fra Rådet og fra Parlamentet, til at vedtage foranstaltninger til øjeblikkelig hjælp til Libanon.

John Purvis (PPE-DE). - Hr. formand! Jeg er også medlem af Delegationen for Forbindelserne med Machreklandene, og Libanon befinder sig bestemt i en meget tragisk situation.

Jeg må dog sige til Rådet og Kommissionen, at jeg efter at have hørt Dem i eftermiddag er alt andet end imponeret af den svaghed, der kommer frem i Deres indlæg. De sender ansvaret videre til en lige så svag Arabisk Liga.

Tilsyneladende gør vi ikke fremskridt, og jeg tror, Europa kunne spille en langt større rolle, ikke kun i forbindelse med Libanon, men i hele Mellemøstenspørgsmålet. Det ser afventende og passivt til. Må jeg foreslå Rådet og Kommissionen, at vi markerer os langt stærkere i hele Mellemøstenspørgsmålet fra en europæisk synsvinkel i stedet for bare at strø om os med fine floskler?

Bogusław Sonik (PPE-DE). - (PL) Hr. formand! Jeg vil gerne tilslutte mig dem, der siger, at Europa bør komme med et initiativ nu, og forslaget fra fru Patrie, formanden for delegationen, om, at vi bør tilbyde de vigtigste kræfter i Libanon en mulighed for at tale her i Parlamentet og fortælle os, hvad det rent faktisk er, der står i vejen for, at Parlamentet indkaldes og indleder processen med valg af en præsident. Jeg mener også, det er nødvendigt med en klar politik for Syrien. Nøglen til hele politikken for Libanon ligger i Damaskus. Vi kan ikke adskille vores politik for Syrien fra vores standpunkt vedrørende Libanon.

Hvis der er forhandlinger i gang mellem Israel og Syrien om, at Israel skal forlade Golanhøjderne, er der i hvert fald én betingelse, der skal være opfyldt, nemlig at Libanon har ret til at være et demokratisk land, og at Syrien skal acceptere dette.

Janez Lenarčič, formand for Rådet. - (SL) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg har lyttet nøje til medlemmernes synspunkter, som er kommet frem i dagens forhandling, og jeg vil gerne begynde med at sige, at der er stor enighed, både i Parlamentet og i Rådet, om, at det er på høje tid, der gøres noget ved det dødvande, som Libanon befinder sig i.

Rådet har gjort flere forskellige bestræbelser. Der var nogle af medlemmerne, heriblandt fru Kratsa-Tsagaropoulou og fru Napoletano, som fremhævede, at det ikke er nok at sende penge og økonomiske midler til Libanon, og at det heller ikke er nok at få valgt en præsident.

Det er korrekt, men EU gør langt mere i Libanon og vedrørende Libanon. Jeg vil gerne udtrykke min taknemmelighed over for Carlos Carnero González, der i sit første indlæg, ligesom jeg, understregede EU's store engagement på sikkerhedsområdet med dets militære styrker, et engagement, som allerede har kostet liv. Dette er dog langt fra nok. Formandskabet for Det Europæiske Råd er enig i, at EU også er nødt til at spille en politisk rolle.

Vi må på nuværende tidspunkt heller ikke glemme, at initiativet fra Den Arabiske Liga, som EU støtter, er til forhandling, og at generalsekretær Moussas vedvarende bestræbelser fortjener opbakning. EU giver denne opbakning og vil fortsætte med at give den.

Vi vil tilpasse vores aktiviteter vedrørende Libanon til begivenhederne, efterhånden som de indtræffer. Som jeg allerede har nævnt, vil præsidentvalget alene ikke løse alle problemer. Der skal også dannes en ny regering, en valgreform er påkrævet, og vi vil naturligvis fortsætte med at arbejde hen imod alt dette.

Rent faktisk vil en løsning af den politiske krise også have en effekt på den økonomiske situation i landet. Og med vores indsats har Rådet og EU forpligtet sig til at støtte Libanon.

Det er et land med et kolossalt potentiale. Derfor vil vi også gerne hjælpe det, og vi er fast besluttet på at yde det al den bistand, der står i vores magt, så Libanon kan få politisk stabilitet og uindskrænket økonomisk velstand snarest muligt.

FORSÆDE: Gérard ONESTA

Næstformand

Olli Rehn, medlem af Kommissionen. - Hr. formand! Jeg vil gerne takke medlemmerne for en meget vigtig og ansvarlig debat. Jeg vil referere indholdet for min kollega, Benita Ferrero-Waldner.

Jeg tror, at vi - Parlamentet, Rådet og Kommissionen - er grundlæggende enige om, at vi uden for al tvivl vil fortsætte med at støtte vores mangeårige samarbejdspartner, Libanon, i denne yderst kritiske fase. De komplekse udfordringer, Libanon står med på nuværende tidspunkt, gør det særlig vigtigt, at vi, de europæiske institutioner, så vidt muligt koordinerer vores indsats og udnytter vores muligheder fuldt ud. Europa-Parlamentet har allerede tidligere ydet et vigtigt bidrag til vores samarbejde med Libanon. Et godt eksempel er den europæiske valgobservatørmission i forbindelse med parlamentsvalget i 2005.

En af de store opgaver, der ligger forude, er at hjælpe med at gøre demokratiet i Libanon mere robust over for udfordringer som den aktuelle krise. Valgreformer er et vigtigt element i ethvert initiativ, som forventes

at have en varig effekt på Libanons politiske system. I denne forbindelse kan Europa-Parlamentet med dets særlige ekspertise og knowhow spille en central rolle, hvilket jeg også er sikker på, at det vil gøre.

Det er også korrekt, at konflikterne i regionen er forbundne, som flere talere fremhævede. Som bekendt er der aldrig indgået en fredsftale mellem Libanon og Israel. I Libanon bor 400.000 palæstinensiske flygtninge, hvilket delvis skyldes, at Israel og palæstinenserne endnu ikke har indgået en fredsftale. En del af Hizbollahs eksistensberettigelse er Israels fortsatte besættelse af Shebaafarmene. Derfor er det EU's holdning, at en holdbar og varig løsning kun kan opnås gennem en omfattende tilgang til fredsprocessen. Hvis der findes en løsning på det ene spor i fredsprocessen, vil det hjælpe på andre områder, men ingen af sporene i sig selv giver nogen garanti, hvis der ikke er fremgang inden for andre spor. Der er ingen tvivl om, at en aftale mellem Israel og Syrien vil være med til at fjerne nogle spændinger i Libanon, og derfor har vi også givet den aktuelle politiske proces vores fulde opbakning. Vi håber på, at fremskridtene med tiden kan spredes til andre spor.

Formanden. - Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted ved næste møde i Strasbourg.

19. Statusrapport 2007 for Kroatien - Statusrapport 2007 for FYROM (forhandling)

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er forhandling under ét om:

- betænkning af Hannes Swoboda for Udenrigsudvalget om statusrapport 2007 for Kroatien (2007/2267(INI)) (A6-0048/2008) og

- betænkning af Erik Meijer for Udenrigsudvalget om statusrapport 2007 for Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien (2007/2268(INI)) (A6-0059/2008).

Hannes Swoboda, ordfører. - (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Først og fremmest vil jeg gerne takke skyggeordføreren og navnlig de andre medlemmer, der har bidraget til at frembringe en god og meget afbalanceret betænkning.

Jeg har anlagt følgende filosofi ved udarbejdelsen af betænkningen. Jeg skal måske nævne mit besøg i Vukovar for få uger siden - som, skal jeg minde om, er byen, hvor krigen var særligt brutal, hvor hundredvis af mennesker blev trukket ud af hospitalet og dræbt. Det er et særligt smertefuldt sår for den kroatisk befolkning. Jeg har også set mindesmærket der, og jeg har talt med befolkningen. Såret er dybt, men der er ikke opstået noget had eller nogen afvisning af nabolandet Serbien, men i stedet et forsøg på igen at samarbejde med den serbiske befolkning der.

Den kvindelige borgmester har sat sig til forhandlingsbordet med de serbiske repræsentanter og kolleger fra andre etniske grupper, og de har i fællesskab repræsenteret befolkningens interesser der. Dette viser klart - måske endnu mere klart end det forhold, at landets vicepremierminister kommer fra Serbien, hvilket også bør hilses velkommen - hvordan landet beslutsomt har forsøgt at komme ud over tidligere tiders skismaer, konflikter og krige og skabe et moderne Kroatien.

Alle disse ting løser naturligvis ikke de problemer, som Kroatien stadig mangler at løse. De løser ikke problemet med reformen af retsvæsenet eller den offentlige administration og heller ikke problemet med værftsindustrien - her skal Kroatien stadig gøre langt mere. Derfor er det simpelthen ikke rigtigt, at vi er klar til at indgå traktater og indlede forhandlinger - absolut ikke. Vi er imidlertid på rette spor, og det er vigtigt for Kroatien, men også for regionen som helhed, fordi der sendes et positivt og vigtigt signal til regionen med Kroatiens tiltrædelse: Hvis man opfylder sine forpligtelser og påtager sig sit ansvar, hvis man laver sit hjemmearbejde, kan man blive medlem af EU. EU skal holde fast i denne forpligtelse, og det skal vi også gøre klart i denne betænkning.

Ud over de interne reformer findes der naturligvis også behov og nogle få problemer, herunder i forhold til landets naboer. Jeg blev trist, da man traf en ensidig beslutning om at indføre miljø- og fiskebeskyttelseszonen. Det var ikke, fordi der ikke var gode, væsentlige eller objektive begrundelser inden for miljøforvaltning eller fiskeri, men det gav ingen mening at tage dette skridt ensidigt, mens man samtidig lovede Italien og Slovenien, at man ikke ville tage ensidige skridt, inden man var nået frem til en fælles løsning. Nu har Kroatien taget dette ikke så lette skridt, og fiskerizonen er blevet afskaffet for EU's medlemsstater.

Vi i Europa-Parlamentet tror nu på, at betingelserne er til stede, så vi kan komme ud af mange af de blindgyder, der har været tale om - jeg ønsker ikke at tage diskussionen om, hvorvidt disse var begrundede eller ej. Deraf min anmodning til Slovenien - minister Lenarčič sidder her som Rådets repræsentant snarere end som

slovensk minister - han har to kasketter på - samt vores slovenske kolleger her i Parlamentet om, at de hjælper os med at komme ud over de bilaterale problemer. Kroatien skal naturligvis spille sin egen rolle her, hvilket vi altid har sagt, men hvis vi ønsker at viderebringe den europæiske ånd til regionerne eller til de bilaterale forbindelser, har vi brug for denne hjælp.

Derfor også forslaget i betænkningen - dette siger jeg nu meget uformelt - at en tredjemand eller en ekstern institution skal bidrage til at løse dette problem. Om vi kalder det mægling eller voldgift, eller hvad det nu bliver, er ikke det væsentlige. Det vigtige er, at begge lande, Kroatien og Slovenien, går sammen om at fastlægge betingelserne, og at de accepterer den afgørelse, der kommer fra den eksterne institution ved voldgiften. Så kommer tingene tilbage på rette spor.

Problemerne i grænseområdet kan ikke være uløselige. Jeg kan fuldt ud sætte mig ind i Sloveniens interesse i at have adgang til havet. Det er et aldeles velbegrundet ønske. Jeg tror på, at dette ønske fra slovensk side udmærket kan kombineres med Kroatiens interesser. Det er ikke uoverstigeligt, hvis vi ikke er dybt og direkte involveret.

Sammenfattende vil jeg gerne sige helt klart, at jeg gerne ville have kunnet afslutte forhandlingerne for Kroatien i 2008. Desværre er dette ikke længere muligt eller realistisk. Derfor vil jeg bede mine kolleger fastsætte en realistisk dato, 2009, som datoen for afslutningen på forhandlingerne, således at det nyvalgte parlament kan give sin accept, og så ratificeringen kan træde i kraft.

Hvis vi alle lægger os i selen, kan Kroatien blive medlem af EU i 2011. Det er en god og udmærket målsætning. Lad os give den vores støtte.

Erik Meijer, ordfører. - (NL) Hr. formand! Hvis de syv stater fra det tidligere Jugoslavien alle kommer med i EU på et tidspunkt, vil dette være sket som følge af syv forskellige "køreplaner". Tiltrædelse en bloc, inden forbundsstaten blev opsplittet, ville sikkert have været lettere for alle de involverede. Nu er Slovenien medlem, Kroatien følger efter inden for de næste par år, og den tredje tidligere jugoslaviske republik er Makedonien, som har ventet på, at tiltrædelsesforhandlingerne skulle komme i gang siden 2005.

Jeg håber, at min næste årlige statusrapport i begyndelsen af 2009 udelukkende vil handle om den interne udvikling i Makedonien, herunder pleje af miljøet, uafhængige medier, forbedring af retsvæsenet og kampen mod korruption, modernisering af jernbanerne, ligestilling mellem de forskellige trosretninger og forhandlingsfrihed for fagforeningerne. Dette bliver muligt, hvis de to problemer, der har ført til uoverensstemmelser, og som tiltrækker sig mest opmærksomhed, finder en endelig løsning. Dertil er vi endnu ikke nået.

Forholdet mellem de to største sprogsamfund er blevet kraftigt forbedret siden den omfattende konflikt i 2001. Ohridrammeaftalen, der fulgte, og navnlig aftalen om kvalificeret parlamentarisk flertal og administrativ decentralisering har været et vigtigt bidrag til at forbedre de gensidige forbindelser - som imidlertid endnu ikke er fri for konflikter - der har resulteret i en midlertidig parlamentarisk boykot og en kortvarig regeringskrise.

Det er i alles interesse, at de underliggende problemer løses hurtigst mulig. I en multietnisk stat er en fuldstændig ligelig status for de regionale sprog, herunder ved den administrative kommunikation på nationalt plan, et væsentligt symbol for, at alle indbyggere er helt lige. Makedonien kan lære af en mere end hundredårig sproglig konflikt i en andet tosproget stat, Belgien, at en udskydelse af dette uundgåelige resultat blot fører til unødvendige spændinger. Ønsket om, at alle får mulighed for at bruge albansk overalt, skal tages alvorligt.

Desværre får det spørgsmål, som i den forberedende fase ikke bare ordføreren, men også alle skyggeordførerne mente skulle løses hurtigt, stadig størst opmærksomhed. Vi nægter alle at vælge side hos nogen af de modstridende synspunkter hos de to nabolande vedrørende betydningen af navnet "Makedonien".

Når man skuer mere end et århundrede tilbage, har kandidatlandet Makedonien henholdsvis været navnet på en modstandsbevægelse mod det ottomanske imperium, på en jugoslavisk forbundsstat og på et uafhængigt land. For den sydlige nabo Grækenland er Makedonien en vigtig del af landets egen lange historie og navnet på regionen omkring den græske by Thessaloniki.

Grækenland har investeret en hel del kapital i sin nordlige nabo og er den mest empatiske fortaler for landets tiltrædelse af EU. Det er et vigtigt fremskridt, at Grækenland har opgivet sine forsøg på at erstatte navnet "Makedonien" på sin nordlige nabo med "FYROM", et fuldstændig uforståeligt udtryk for alle, og i stedet understrege, at denne stat ikke dækker hele det historiske Makedonien, men kun den slaviske og albanske nordlige del.

Jeg har altid været imod, at en stat - navnlig en, der tidligere har været under kommunistisk styre - skal blive medlem af NATO, inden det kan komme med i EU. For Makedoniens vedkommende påvirker afvisningen den 2. april af landets NATO-medlemskab ikke dets muligheder for at komme med i EU i den nærmeste fremtid. Alle medlemsstater har mulighed for at blokere for enhver nyttilkommen, selv om de ønsker at optage det nye land, hvis der ikke var meningsforskelle om en enkelt følsom detalje.

Derfor er afsnit 37 af central betydning for denne diskussion. I den forbindelse har jeg efter aftale med Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater, Den Socialdemokratiske Gruppe i Europa-Parlamentet og Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa, fremsat et kompromisændringsforslag her til morgen. Jeg afventer reaktionerne på dette, inden jeg får ordet igen.

Janez Lenarčič, *formand for Rådet - (SL)* Hr. formand! Først vil jeg gerne lykønske hr. Swoboda og hr. Meijer med at have udarbejdet de to betænkninger med statusrapporten for Kroatien og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien.

Vi er glade for, at Europa-Parlamentet har sat forhandlingen om fremskridtene i begge disse kandidatlande på dagsordenen for denne mødeperiode. Det skyldes, at det slovenske formandskab lægger fantastisk stor vægt på at integrere landene på Vestbalkan i EU.

I den forbindelse vil jeg gerne minde Dem om, at udenrigsministrene på deres uformelle møde i slutningen af marts udsendte et positivt budskab til Vestbalkan om mulighederne for en nærmere tilknytning til Europa. I disse for regionen så vanskelige tider er et sådant budskab både velkomment og relevant.

For det første vedrørende Kroatien: Tiltrædelsesforhandlingerne med Kroatien forløber planmæssigt, og jeg vil gerne erklære mig enig i hr. Swobodas synspunkt om, at Kroatien i løbet af de forgangne to år har gjort betydelige fremskridt med hensyn til at opfylde sine benchmarks for tiltrædelsen.

16 ud af 35 forhandlingskapitler er blevet åbnet indtil videre, og to er allerede blevet midlertidigt afsluttet. Der er planlagt to tiltrædelsekonferencer med Kroatien, en i april og en i juni, og hvis alle benchmarks opfyldes, vil adskillige andre nye kapitler også blive åbnet ved de to tiltrædelsekonferencer.

Jeg vil gerne understrege, at det slovenske formandskab lægger vægt på at videreføre EU's udvidelsesproces og opnå yderligere fremskridt ved forhandlingerne. Dynamikken i forhandlingerne afhænger hovedsagelig af kandidatlandet selv og af dets fremskridt med opfyldelsen af benchmarks. Disse er blevet fastsat inden for forhandlingsrammen for det reviderede tiltrædelsepartnerskab, som Rådet for Den Europæiske Union vedtog i februar i år, samt i andre retsakter.

Jeg gentager, at Kroatien har gjort betydelige fremskridt, men alligevel resterer der et stort stykke arbejde. Som hr. Swoboda sagde, skal man fremover være langt mere opmærksom på yderligere overførsler og en effektiv gennemførelse af EU's *acquis*. Kroatien skal fortsætte sine bestræbelser på at overholde benchmarks og skabe hurtigere fremskridt.

Jeg vil især gerne nævne følgende: reformen af retsvæsen og administration, kampen mod korruption, økonomiske reformer, mindretalsrettigheder, flygtninges tilbagevenden og et fuldt samarbejde med Den Internationale Straffedomstol for Det Tidligere Jugoslavien.

I de dokumenter, jeg har omtalt, nævner man også, at det er vigtigt for Kroatien at fortsætte den gode indsats for at skabe gode relationer med nabolandene. Naturligvis indebærer dette også, at man skal finde løsninger på de uafklarede spørgsmål.

Så vil jeg gerne gå videre til Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien: Som hr. Meijer siger i sin betænkning, er dette det eneste land med kandidatstatus siden 2005, som endnu ikke har indledt tiltrædelsesforhandlinger.

Efter vores mening bør denne situation kunne finde sin endelige løsning i løbet af i år, når benchmarks er opfyldt. Derfor var budskabet i Kommissionens seneste dokument, at statusrapporten til efteråret for Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien kan blive positiv, hvis de centrale prioriterede opgaver udføres. Og et tilsvarende budskab blev udsendt fra udenrigsministrenes uformelle møde i Slovenien i slutningen af marts.

Samtidig må vi ikke glemme, at landet allerede har bevist sin betydning for stabiliteten i regionen. Landets rolle må anerkendes, og det skal tilskyndes til at fortsætte sin konstruktive rolle i regionen og til at fortsætte reformarbejdet, og dette skal ske med positive signaler. Et sådant signal er dialogen om visumliberalisering.

Vi er enige med hr. Meijer om, at regeringen i Skopje har gennemført Ohridrammeaftalen, navnlig inden for decentralisering og graden af etniske mindretals repræsentation inden for den offentlige administration. Vi ønsker, at der hurtigst mulig gøres fremskridt for at finde løsninger på de resterende spørgsmål, som er af central betydning for det albanske samfund.

Som formandsland for EU's Ministerråd har Slovenien tilskyndet alle de politiske partier til at intensivere deres politiske dialog og til systematisk at samarbejde, således at man kan komme videre til næste trin i processen mod medlemskab af EU i år.

I den forbindelse vil jeg gerne understrege, at vi dybt beklager, at de seneste forhandlinger på grund af det uløste problem med navnet ikke har ført til de ønskede resultater. Jeg beklager ligeledes, at Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien ikke er blevet inviteret til at blive medlem af NATO. I lyset af landets betydelige indsats for at opnå denne invitation håber vi, at det snart vil følge i fodsporene på de to andre kandidatlande, der begge har modtaget en sådan invitation.

I sin erklæring efter NATO-topmødet opfordrede det slovenske formandskab til, at forhandlingerne om navnespørgsmålet blev videreført og afsluttet hurtigst mulig. Det slovenske formandskab opfordrede også alle politikere i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien til at bevare den opnåede grad af enighed vedrørende deres lands europæiske og euro-atlantiske fremtid. Det slovenske formandskab har også anbefalet, at landet bør udnytte den resterende tid fuldt ud, frem til det tidspunkt hvor Kommissionen udarbejder sin regelmæssige statusrapport til efteråret.

Olli Rehn, medlem af Kommissionen. - (EN) Hr. formand! Jeg glæder mig over hr. Swobodas betænkning om Kroatien og hr. Meijers betænkning om Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien.

Med hensyn til Kroatien mener jeg, at Swoboda-betænkningen berører de vigtigste problemer, hvor Kroatien kommer til at stå over for udfordringer på sin vej mod EU, idet man især fokuserer på det politiske område. Det er en grundig betænkning, der vil afspejle virkeligheden endnu bedre, hvis ændringsforslag 15 og 16 af ordføreren vedtages, f.eks. vedrørende tidsplanen for processen.

Kroatiens tiltrædelsesforhandlinger er generelt forløbet fint, selv om de er blevet påvirket af indførelsen af miljø- og fiskeribeskyttelseszonen - det berømte, eller berygtede ZERP-spørgsmål. Jeg glæder mig over beslutningen for nylig fra Sabor, det kroatisk parlament, om at suspendere anvendelsen af alle aspekter af ZERP for EU-fartøjer i henhold til Kroatiens tidligere forpligtelser. Jeg vil rose premierminister Sanader for hans lederskab og ligeledes takke Kommissionens formand hr. Barroso for hans personlige engagement i at finde en løsning på dette spørgsmål.

Jeg besøgte Zagreb først i marts måned og kunne konstatere, at Kroatiens ønske om at deltage i det europæiske samarbejde var stærkt nok til at løse problemet, hvis det virkede hæmmende på tiltrædelsesforhandlingerne. Kroatiens fjernelse af denne hindring vil give mulighed for allerede nu at fjerne blokeringen af de kapitler, der har været blokeret, og genoptage forhandlingerne i et normalt tempo, idet man giver mulighed for betydelige fremskridt i de resterende måneder af det slovenske formandskab.

Jeg er enig med ordføreren og med hr. Lenarčič i, at Kroatien har et stort stykke arbejde foran sig. Der er behov for konkrete fremskridt inden for juridiske, administrative og økonomiske reformer, i kampen mod korruption og om flygtninges tilbagevenden og mindretalsrettigheder. Kroatien skal også fortsat gøre fremskridt inden for forskellige verserende bilaterale sager i forhold til sine naboer. Året i år bliver afgørende i tiltrædelsesforhandlingerne under forudsætning af, at Kroatien opfylder en række betingelser. Kommissionen er parat til at indarbejde en vejledende tidsplan, eller en betinget køreplan, i efterårets udvidelsespakke, med henblik på at nå frem til en teknisk afslutning på tiltrædelsesforhandlingerne i løbet af 2009, helst inden for den siddende Kommissions mandatperiode.

For at nå dette skal Kroatien levere resultater inden for alle de indledende benchmarks inden juni. Der er ingen tid at spilde. Landet vil også skulle opfylde forpligtelserne inden for stabiliserings- og tiltrædelsesaftalen og sikre tiltrængte og betydelige forbedringer af forvaltningen af EU's økonomiske bistand.

Kommissionen er parat til behandle forhandlingspositionerne inden for de forskellige kapitler, når disse benchmarks er opfyldt. Nu ligger bolden mere eller mindre på Kroatiens banehalvdel. Jo før man opnår konkrete resultater, jo før vil Kroatien komme med i EU. Jeg er helt enig med hr. Swoboda i, at Kroatien kan blive et førende benchmark for landene på Vestbalkan med hensyn til at vise, hvordan de kan realisere deres europæiske ønsker.

Med hensyn til Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien kan jeg i det store og hele erklære mig enig i vurderingen i Meijer-betænkningen om reformprocessen. Jeg vil gerne takke ordføreren for hans samarbejde med Kommissionens tjenestegrene om denne betænkning. Efter at landet fik kandidatstatus i 2005, skete der en opbremsning. Men Kommissionens temmelig kritiske statusrapport fra november 2007 er blevet efterfulgt af korrigerende foranstaltninger. Der er indført vigtige reformer siden da, navnlig for at styrke retsvæsenet, reformere politiet og forbedre forholdet mellem de etniske grupper.

Jeg bemærker anbefalingen om, at Kommissionen bør udvikle et sæt benchmarks for indledning af tiltrædelsesforhandlinger i år. Jeg vil gerne meddele Dem, at vi har udarbejdet otte benchmarks, der er afledt af nøgleprioriteringerne i det nye tiltrædelsesparkerskab. En anbefaling om at indlede tiltrædelsesforhandlinger vil afhænge af, hvilke fremskridt landet har gjort med hensyn til at opfylde disse benchmarks. Vi vil foretage vores vurdering i det kommende efterår i udvidelsespakken, som efter al sandsynlighed vil blive præsenteret i starten af november.

Det er klart, at den politiske stabilitet vil være væsentlig for succesen. Jeg mødte præsident Crvenkovski og premierminister Gruevski i Skopje for nogle uger siden, i marts. Jeg opfordrede alle politiske kræfter i landet til at fokusere på reformdagsordenen for at udnytte de muligheder, som landet har i år.

Jeg gentager denne opfordring i dag, for det er ikke mindre vigtigt nu efter NATO-topmødet i Bukarest. Navnespørgsmålet har på det seneste forbrugt megen politisk energi. Selv om jeg lykønsker Kroatien og Albanien med deres vellykkede euro-atlantiske integration med NATO-medlemskabet, kan jeg forstå Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedoniens skuffelse i Bukarest i sidste uge. Jeg vil tilskyde den politiske ledelse til at fortsætte beslutsomt ad vejen mod medlemskab af NATO og EU.

Jeg vil gerne slutte med at bemærke, at vi drøfter udviklingen i de to lande på et meget relevant tidspunkt. Begge lande står i en ganske særlig og endda afgørende situation i år med hensyn til at blive stadig mere integreret med EU. Støtte og opbakning fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen vil være særdeles vigtigt for disse lande. Derfor sætter jeg stor pris på Deres uvurderlige bidrag til vores europæiske politik for stabilitet og fremskridt på Vestbalkan.

Bernd Posselt, for PPE-DE-Gruppen. - (DE) Hr. formand! I dag drøfter vi de to eneste klart europæiske kandidatlande, vi har, nemlig Kroatien og Makedonien. Vi håber at kunne afslutte forhandlingerne med Kroatien inden udgangen af i år eller senest til næste år. Vi håber at kunne indlede forhandlingerne med Makedonien inden udgangen af i år eller senest til næste år. Vi ønsker at forhindre, at de to lande bliver gidsler for bilaterale problemer, og jeg appellerer navnlig til vores græske kolleger om at bevæge sig i dette spørgsmål, fordi den forkerte beslutning, som blev truffet i Bukarest, allerede er ved at destabilisere Makedonien.

Hvad angår Kroatien, har Sanaderregeringen allerede aktivt presset på for at få gennemført reformer og indlede forhandlinger. Jeg appellerer til Rådet og Kommission om at holde arbejdstempoet oppe. Jeg appellerer til Kommissionen om aktivt at styrke sin kapacitet og til at behandle de relevante dokumenter hurtigt. Jeg appellerer til Rådet om at åbne alle forhandlingskapitler så hurtigt som mulig. Hvornår de lukkes, afhænger naturligvis af forhandlingerne og af Kroatiens indsats.

Kroatien har udført et kolossalt stykke politisk forberedelsesarbejde. Landet har løst problemet med fiskerizonerne med stort mod, det har støttet en forligsprocedure med Slovenien, og det har frem for alt sendt et meget betydningsfuldt signal til hele regionen ved at udpege en serbisk vicepremierminister i Sanaderregeringen, og det i lyset af den situation, som hr. Swoboda har beskrevet så rigtigt i f.eks. Vukovar. Her er der tale om beskyttelse af mindretalsrettigheder, der er langt mere vidtgående end det, de fleste medlemsstater garanterer med hensyn til mindretalsrettigheder.

Derfor vil jeg gerne sige, at vi bør anerkende Kroatiens politiske resultater og yde solid støtte til landet på dets vej mod EU. Vi følger det ambitiøse mål om at tage en beslutning i indeværende mandatperiode. Hvis dette ikke er muligt, bliver det til efteråret. Vi ville støtte Deres forslag, hr. Swoboda, hvis den indeholdt "senest" og "bør", men "kan" er kun en statusrapport, og derfor vil vi fastholde presset på Rådet og Kommissionen. Vi ved, at dette er ambitiøst, men Kroatien fortjener at blive behandlet retfærdigt langt om længe.

Jan Marinus Wiersma, for PSE-Gruppen. - (NL) Hr. formand! Jeg har et par bemærkninger til begge betænkninger på min gruppes og mine egne vegne. Først vil jeg komplimentere min kollega hr. Swoboda, som det også i år er lykkedes at præsentere os for endnu en afbalanceret betænkning. Når vi taler om Kroatien, taler vi de sidste skridt, som landet skal tage for at gøre det muligt at afslutte forhandlingerne. Forhåbentlig vil disse sidste skridt tage form af en slutspurt.

De huller, som Kommissionen har peget på, skal fyldes ud. Vi håber, at dette kan ske inden for tidsplanen, selv om, som det altid sker, når forhandlinger nærmer sig deres afslutning, sagerne er vanskelige, f.eks. sagen om skibsværfterne. Jeg vil gerne appellere til alle, også den kroatiske regering, om også at nå frem til den nødvendige politiske enighed inden for landets grænser, så selv de vanskelige beslutninger kan træffes hurtigt. Jeg er ligeledes enig i hr. Swobodas formuleringer om datoerne, hvor alt dette, navnlig afslutningen af forhandlingerne, kan ske.

Med hensyn til Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien er det vigtigt, som kommissæren allerede har sagt, at landet bestræber sig på at nå Kommissionens benchmarks i år, således at der kan træffes en beslutning om at indlede forhandlinger. Jeg anser dette for at være af grundlæggende betydning. Det glæder også for Makedonien, at man skal nå til enighed internt i landet. Jeg er i den forbindelse meget bekymret over problemerne for nylig med det albanske mindretal og afstemningen i Skopje i morgen eller i overmorgen, som kan betyde, at regeringen falder. Hvis dette skulle ske, vil landet være prisgivet, da der ikke vil blive ført forhandlinger med Grækenland om navnet eller blive arbejdet med de benchmarks, som kommissæren henviste til. Jeg mener, at det er vigtigt at appellere til alle i landet om at holde fast i enigheden og forhindre, at vi havner i en situation med nyvalg inden for de næste par uger. Det er vigtigt at investere i denne enighed.

Endelig mener vi også, at det er en skam, at man ikke nåede til enighed om Makedoniens medlemskab af NATO i Bukarest. Efter vores mening bør man gøre endnu et forsøg baseret på FN's og hr. Nimitz' mæglingsforsøg, og jeg håber, at begge parter vil investere i en noget mere produktiv atmosfære, så man hurtigt kan finde frem til en løsning.

István Szent-Iványi, for ALDE-Gruppen. - (HU) Hr. formand, hr. kommissær! Tidligere på året gik farten af tiltrædelsesforhandlingerne med Kroatien, og processen syntes at være gået i stå. Lad os håbe, at dette er forbi nu, og at der igen vil komme gang i forhandlingerne. Det kroatiske parlaments beslutning om at suspendere miljø- og fiskeribeskyttelseszonen, der var blevet anvendt over for EU's medlemsstater, har bestemt hjulpet på dette.

I de senere år har Kroatien opnået en hel del, der fortjener anerkendelse: Man kan ikke benægte, at landet er et fungerende demokrati, det har en fungerende markedsøkonomi, og det gennemfører bestemmelserne i stabiliserings- og associeringsaftalen. Samtidig findes der imidlertid utvivlsomt alvorlige problemer, der ligeledes skal løses.

Det første af disse, som jeg vil nævne, er, at reformen af retssystemet trækkes i langdrag - dette kan ikke udsættes længere. Jeg mener, at det er vigtigt at styrke kampen mod korrupsion og sikre, at den ikke kun rettes mod mindre sager, men også de "store fisk", idet Kroatien ikke har gjort de store fremskridt i denne henseende.

Der er behov for forbedringer med hensyn til den effektive anvendelse af fællesskabsressourcerne, og der skal iværksættes omfattende strukturreformer. I den forbindelse vil jeg gerne fremhæve skibsværftsbranchens situation og rolle. Det er en branche, hvor der er behov for omstruktureringer. Hvis det lykkes Kroatien at gennemføre alt dette, burde det virkelig være muligt at afslutte forhandlingerne i tide, inden for fristerne i betænkningen, og dette bør støttes på enhver mulig måde.

Kroatiens tiltrædelsesproces har en regional betydning, der rækker langt ud over selve processen. Hvis Kroatiens tiltrædelse lykkes, vil den være en model og et incitament for de øvrige lande på Vestbalkan. En hurtig og vellykket afslutning på forhandlingerne er derfor ikke kun Kroatiens og EU's fælles ansvar, men også i deres fælles interesse. Jeg håber, at Kroatien vil påtage sig dette ansvar.

Her til sidst vil jeg gerne lykønske Hannes Swoboda med det fremragende stykke arbejde, han har udført i sin rolle som ordfører.

Konrad Szymański, for UEN-Gruppen. - (PL) Hr. formand! Jeg vil naturligvis også lykønske ordføreren. Dette er en meget god betænkning. Det er virkelig godt, at Kroatien og Makedonien kan blive medlemmer af Unionen inden valget til Europa-Parlamentet i 2009. I forbindelse med sidstnævnte skal vi helt klart undgå at tilføje politiske betingelser for tiltrædelsen, navnlig inden for områder som, i lighed med ejendomsrettigheder eller erstatningskrav, tilhører de bilaterale forbindelser. Udvidelsesprocessen må ikke blive gidsel for sådanne spændinger.

Der er også en bredere sammenhæng i denne proces. Udvidelsen af Unionen til Vestbalkan er et europæisk bidrag til stabilisering af denne region - en region, hvor vi fik fiasko i 1990'erne. For at denne proces kan afsluttes, skal vi også sende et positivt signal til Beograd. Ved at anerkende Kosovo har vi anbragt den

proeuropæiske del af opinionen i Serbien i en meget akavet situation. Vi har meget lidt tid til bare at komme et stykke ad vejen for at få udglattet det indtryk.

Der er behov for en køreplan for en visumaftale med Serbien. Vi bør underskrive en stabiliserings- og associeringsaftale hurtigst mulig. I dag er denne aftale blevet et gidsel for indenrigspolitikken i to medlemsstater, men hele Unionen kommer til at betale prisen for at bremse den.

Milan Horáček, for *Verts/ALE-Gruppen*. - (DE) Hr. formand! Jeg glæder mig over denne meget fine og afbalancerede betænkning af hr. Swoboda, som er et positivt tegn for Kroatien og for regionen som helhed. Trods alle de konkrete bestræbelser må vi imidlertid ikke glemme visse problemområder, der stadig kræver omfattende reformer, før Kroatien er i stand til at komme med i EU.

I sidste ende er fakta det eneste pålidelige benchmark for, hvorvidt et land er klar til tiltrædelse. Af eksempler kan nævnes afklaringen af uløste grænsespørgsmål, kampen mod korrupsion, administrative reformer og respekt for menneskerettigheder. Samarbejde med Den Internationale Straffedomstol for Det Tidligere Jugoslavien er et andet benchmark for landets parathed.

De politiske partier, civilsamfundet og medierne skal gøre en mere langsigtet indsats for at opnå befolkningens støtte. Det samme gælder integrationen af nationale og seksuelle mindretal i samfundslivet og det politiske liv.

Jeg glæder mig i høj grad over beslutningen om at udpege en repræsentant for det serbiske mindretal som vicepremierminister. Der skal imidlertid stadig gøres meget inden for miljøbeskyttelse for at sikre en miljømæssig bæredygtig udvikling i overensstemmelse med EU-målene. At støtte Kroatien i disse bestræbelser er en opgave, som jeg gerne støtter.

Diamanto Manolakou, for *GUE/NGL-Gruppen*. - (EL) Hr. formand, som medlemmer af Europa-Parlamentet for Grækenlands Kommunistiske Parti vil vi ikke stemme for, at EU udvides med Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien og Kroatien. Vi er modstandere er et kapitalistisk og krigsførende EU.

Efter at Jugoslavien er blevet stækket af NATO og EU, pønser man på imperialistiske planer om at flytte grænserne på Balkan og skabe protektorater, der støtter imperialisterne og splitter befolkningerne. Den største amerikanske base i Europa er under anlæggelse og udvidelse på tilfældigt markerede områder mellem Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien og den serbiske provins Kosovo, hvortil EU-tropper forventes at ankomme. Dette er typisk for intensiveringen af rivaliseringen i regionen.

På NATO-topmødet for nylig fik Albanien og Kroatien lov til at komme med, men Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien blev ikke inviteret. Dette viser den ubehagelige afpresning, som landene på Balkan og Grækenland ligeledes udsættes for for at undertvinge dem imperialistiske interesser. Med hensyn til navnet støtter vi en geografisk defineret løsning, der er acceptabel for alle, og som ligger fjernt fra opsplittende nationalisme og slaveri, for fred, stabile grænser og beskyttelse af landenes suverænitet. Vi har behov for, at folket står sammen i kampen mod de imperialistiske organisationer, der splitter og udnytter det.

Georgios Georgiou, for *IND/DEM-Gruppen*. - (EL) Hr. formand! Dønningerne fra NATO-topmødet i Bukarest er nået her til Parlamentet. Det er en trøst, at Europa endelig har taget stilling til et spørgsmål af relevans for os, fordi der ofte kun er yderst begrænset entusiasme for at tage stilling, når andre tager beslutningerne. Derfor mener jeg, at alle parter har lært en nyttig lektie, især Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien. Denne nye republik har endnu ikke lært den europæiske diplomatiske praksis, men har knyttet sine håb om NATO-medlemskab udelukkende til amerikanske løfter og barnlige, fejlagtige forhåbninger om at kunne smide sine lænker.

Ved forhandlinger mellem europæiske stater bør provokationer og fanatisme aldrig tages i anvendelse. Valgene bør ikke foretages på et imaginært grundlag af forfædre, nabokulturer og historie. Vi bør i stedet handle i enighedens ånd, i forståelse og frem for alt retskaffenhed for at finde frem til en løsning i stedet for at forværre problemerne. En positiv fremgangsmåde vil gavne Den tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, og vi håber, at landet vil få hjælp til at komme med i både NATO og EU. Hvis Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien nægter at acceptere det navn, der vælges til det, og fastholder denne afvisning, vil det se, at der er forhindringer for tiltrædelsen, fordi det har undergravet sine egne bestræbelser. Hvis landets bestræbelser undergraves nu, vil dets fremtid måske også blive undergravet.

Dimitar Stoyanov (NI). - (BG) Hr. formand! Hr. Meijer er uden tvivl klar over, at "Makedonien" og "makedonsk nation" er udtryk, der blev skabt i et direktiv fra den kommunistiske internationale i 1934. Efter krigen overtog det jugoslaviske kommunistparti tankerne om makedonismen og håndhævede dem med

jernhånd, og de blev senere en del af idegrundlaget for Storserbien. Disse idéer omfatter en voldsom Bulgarien-fjendsk propaganda.

Mange mennesker i Makedonien, som er opmærksomme på deres bulgarske etniske tilhørsforhold, forfølges på grund af deres ønske om at kalde sig for bulgarere. Hver år skændes mindepladen i Skopje for den bulgarske kvinde Mara Bouneva, som kæmpede for Makedoniens frihed, og som den franske presse kaldte for "Makedoniens Charlotte Corday". I 2007 blev denne skænding ledsaget af fysiske overgreb på bulgarere og makedonske statsborgere, der identificerer sig som etniske bulgarere.

Det er på høje tid, at den makedonske regering bremser sådanne hadske udbrud mod bulgarere, fordi sådanne tilkendegivelser af had hører ikke til i EU.

Anna Ibrisagic (PPE-DE). - (SV) Tak, hr. formand. Betænkningen er god hele vejen igennem. Den er afbalanceret og indeholder en objektiv beskrivelse af udviklingen i Makedonien. Man roser de opnåede resultater og appellerer til, at der gives lidt mere tid til det, der stadig mangler. Men som så ofte før begrænses debatten til en diskussion om vores forskellige synspunkter om landets navn i stedet for om, hvordan vi hurtigst mulig kan få Makedonien ind i EU.

Vi ved alle, hvad der skete på topmødet i Bukarest. Jeg vil ikke gå ind i, hvem der havde ret, og hvem der tog fejl, eller hvem der havde større nationale interesser at forsvare, men jeg må sige, at udenrigspolitik ikke kun drejer sig om, hvem der har ret, og hvem der tager fejl. Udenrigspolitik drejer sig om at finde løsninger, der bedst kan tjene freden og sikkerheden i ens eget land eller region og i vores tilfælde Europa. Dette opnås gennem en blanding af velvilje, kompromis, godt diplomati og tydelig ledelse. At forhindre et land i Sydeuropa i at blive medlem af NATO, da muligheden bød sig, er efter min mening ikke et særligt klogt træk i lyset af den komplicerede situation på Balkan lige nu og alle de udfordringer, vi står over for: uafhængighed i Kosovo, som er et fait accompli, regeringens afgang og nyvalget i Serbien og de igangværende politireformer i Bosnien.

Men at blokere for et Balkanlands EU-medlemskab, eller blot at overveje noget sådant, er ikke bare uklogt, men direkte farligt! For kun tre timer siden talte jeg med en kollega her i Europa-Parlamentet, der sagde: "Hvis de ikke gør, som vi ønsker, kan vi blokere dem, ikke bare i NATO, men også i EU. Det giver loven os ret til."

Min reaktion er: Så må vi ændre lovgivningen! Meningen med lovene kan ikke være, at vi skal blokere, skabe kaos eller afpresse hinanden. De er der helt klart, for at vi alle skal kunne ens bedst mulig i et fredeligt og sikkert Europa.

Det er min faste overbevisning, at jo før alle Balkanlande kommer med i EU, jo før får vi et sikkert Europa. Der er absolut ingen tvivl om, at Makedonien hører til i Europa, og at Makedonien bør komme med i EU så hurtigt som mulig. Jeg opfordrer Dem til at støtte betænkningen.

Borut Pahor (PSE). - (SL) Hr. formand! Med hensyn til betænkningen om Kroatien: Både Parlamentet og Kommissionen har nærmest entusiastisk modtaget nyheden om, at det kroatisk parlament har suspenderet sin beslutning om at indføre en miljø- og fiskeribeskyttelseszone. Og det lader til, at Kroatien takket være denne beslutning bliver belønnet med hurtige forhandlinger.

Selv om jeg under alle omstændigheder ønsker, at Kroatien skal med i EU hurtigst mulig, vil jeg gerne advare Parlamentet, og navnlig ordføreren, min ven Hannes Swoboda, om, at ensidige foranstaltninger fra Republikken Kroatien vedrørende dens grænser med nabolandene ikke er undtagelsen, men reglen.

Det eneste usædvanlige i denne sag er, at Kroatien for en gangs skyld har skullet ophæve sin ensidige foranstaltning, fordi det blev stillet over for et valg: enten EU eller nationalistisk isolation.

Og det er her, presset har vist sig nyttigt, og jeg håber, at hr. Swoboda og Kommissionen og formandskabet fortsat vil insistere på politikken om, at ensidige foranstaltninger fra Republikken Kroatien vedrørende grænsedragning over for nabolandene ikke vil blive accepteret.

Jelko Kacin (ALDE). - (SL) Hr. formand! Den bedste måde at stabilisere denne del af Balkan på er, at Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien gør fremskridt og rykker tættere på EU. Vellykkede forhandlinger for dette land vil hjælpe alle de øvrige nabolande med at gøre en ekstra indsats for at opnå kandidatstatus.

For at løse navnestriden er der behov for eksterne initiativer. Der er både behov for symbolske handlinger i Skopje og Athen og for udholdenhed. Nu er tiden inde til at lede efter et mindre provokerende navn til lufthavnen i Skopje og til at fordømme den respektløse behandling af det græske flag. Men alle yderligere

problemer og den diskrimination, som indehavere af makedonske pas udsættes for i forbindelse med græske visa, er ligeledes uacceptable.

I EU opbygger vi et fællesskab af moderne postnationale stater. Gensidig respekt for forskelle og nationale identiteter er også et spørgsmål om respekt for de grundlæggende menneskerettigheder. Kun på den måde kan vi forhindre, eller i det mindste begrænse, alle negative konsekvenser af følelsen af, at ens nationalitet trues. Vi må afskaffe visumordningen for alle lande i denne region. Men der er også behov for en hurtig og permanent løsning vedrørende landets navn samt en omfattende alliance mellem Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien og Republikken Grækenland. Fred og stabilitet samt en vellykket integration i det euro-atlantiske samarbejde er i begge landenes og alle nationernes interesse.

Ikke desto mindre, hr. kommissær, og hr. Lenarčič, burde det slovenske formandskab tage det makedonske spørgsmål op på det næste topmøde. Det ingen som helst grund til at vente til efteråret.

Og endnu en ting om Kroatien: Ved at indføre miljø- og fiskeribeskyttelseszonen blev de kroatiske politikere fanget i deres eget garn. I fremtiden bliver der ikke mulighed for sådanne overraskelser.

Hvis dette eventyr har lært os noget, så fred med det, men hvis de ikke har lært noget, vil alle ordene og løfterne om at afslutte forhandlingerne i 2009 ikke være andet end mundsvejr. Men det gavner ingen: hverken borgerne, økonomien, nabolandene eller EU. Det, vi har brug for nu, er en succeshistorie. Men for at få succes uanset hvor, er det nødvendigt at holde sig til princippet *pacta sunt servanda* (aftaler skal holdes).

Hanna Foltyn-Kubicka (UEN). - (PL) Hr. formand! Når EU foretager en konstruktiv vurdering af Kroatiens fremskridt, bør EU ikke bare opstille betingelser, men også tilbyde enhver mulig bistand, idet man husker på erfaringerne fra andre europæiske stater, regionens særlige kendetegn og de friske erindringer om krig, der stadig følger befolkningen i dette land. Integration på Balkan uden Kroatien lader sig ikke gennemføre. Det bør også understreges, at de to seneste års samarbejde har givet uventet gode resultater, og dette lover utvivlsomt godt for integrationsprocessen med EU. Der er naturligvis visse områder, hvor der er behov for en mere resolut indsats. Men efter min mening bør landets bestræbelser honoreres, som det sig hør og bør, og hele EU bør støtte en sådan handling. Gennem de forgangne to år har Kroatien gjort prisværdige fremskridt inden for de fleste områder af fællesskabslovgivningen.

Jeg vil derfor gerne udtrykke min overbevisning og mit håb om, at forhandlingerne med gensidigt engagement og passende støtte fra andre medlemsstater kan afsluttes i tide, således at tiltrædelsestraktaten kan færdiggøres inden valget til Europa-Parlamentet i juni 2009.

Angelika Beer (Verts/ALE). - (DE) Hr. formand! Et varmt velkommen til vores kolleger fra Makedonien, som følger denne forhandling. Kommissær Rehn har sagt, at vi tilskynder Makedonien til at gå videre med reformprocessen. "Ja", siger vi alle som med én mund, "vi ønsker, at forhandlingerne skal indledes i år."

Men vi skal stadig kalde tingene ved deres rette navn. Den part, der har stækket Makedoniens mulighed for at indgå alliancemæssige forpligtelser, er Grækenland med vetoet mod landets medlemskab af NATO. Der verserer naturligvis en navnestrid, men vi kan ikke se bort fra, at i 1995 afgav Grækenland en bindende erklæring, som er gyldig i henhold til folkeretten, hvor man accepterede, at navnestriden aldrig ville komme til at forhindre, at Makedonien kom med i det internationale samfund, EU eller NATO.

Grækenland har brudt denne internationalt bindende aftale, og hvis vi ønsker at påtvinge reformer i denne forbindelse, vil jeg sige, at det er Grækenland, der overtræder de europæiske kriterier, og ikke Makedonien.

Det er et skridt i den forkerte retning, det er et slag i ansigtet på et lille land, der virkelig gør en stor indsats for at følge os og indlede forhandlinger. Derfor, hr. Swoboda, vil jeg også sige, at kunstgrebet med at standse eller udskyde morgendagens afstemning igen medfører en yderligere risiko for at destabilisere regeringen i Makedonien, fordi det vil være en opmuntring til de nationalistiske kræfter.

Det egentlige problem er, at vi i Grækenland har et allieret land, der pure nægter at anerkende enhver form for mindretal i sit eget land. Dette er i strid med Københavnskriterierne, og det er pinligt for EU og for alliancen. Jeg ønsker Makedonien styrke, når det skal tage de næste skridt på trods af Grækenland.

Andreas Mölzer (NI). - (DE) Hr. formand! Kroatien er ikke bare kulturelt og historisk forankret i Centraleuropa, men landet opfylder også allerede alle tiltrædelseskriterierne. Derfor bør vi ikke lægge landet unødvendige hindringer i vejen. Med løsningen af fiskeristriden har Kroatien endnu en gang bekræftet, at landet er klar til EU-medlemskabet, og den kroatiske regering styrker også indsatsen for at bekæmpe korruption.

Alligevel bør en hurtig optagelse af Kroatien, som nu er inden for rækkevidde, efter min mening ikke føre til automatisk tiltrædelse for andre lande. Som det er almindelig kendt, kæmper Makedonien ikke bare med korrupsion, men også med økonomiske problemer og med retsstatsprincippet. Især med hensyn til Kosovos uafhængighedserklæring må vi se, om den etniske fred med det albanske mindretal kan holde på længere sigt. Vi må ikke gentage fejltagelserne fra de tidligere udvidelsesrunder. EU er efter min mening nødt til at erkende, at uløste konflikter, kulturforskelle og socioøkonomiske problemer ikke forsvinder som dug for solen, når landene kommer med i EU.

Pál Schmitt (PPE-DE). - (HU) Tak, hr. formand! Som formand for Det Blandede Parlamentariske Udvalg Kroatien-EU føler jeg, at de seneste måneder har ført til en gunstig drejning i Kroatiens integration i det europæiske og det atlantiske samarbejde. For nogle få uger siden skitserede hr. Barroso en køreplan for afslutningen af tiltrædelsesforhandlingerne i efteråret 2009, og i sidste uge fik Kroatien en invitation til at komme med i NATO.

Begge disse begivenheder er en anerkendelse af, at Kroatien er på rette spor, og at det internationale samfund belønner den kroatiske regerings indsats. Det er ikke noget tilfælde, at Eurobarometer-resultatet i Kroatien er steget til over 60 % igen for første gang i lang tid. Jeg mener også, at det var en bemærkelsesværdig og klog indstilling, der førte til vores kroatiske venners beslutning om ikke at gennemtvinge fiskeribeskyttelseszonen over for medlemsstaterne i EU af hensyn til Kroatiens medlemskab af EU.

Med hensyn til Kosovos selvstændighed har hr. Sanaders regering ligeledes fuldt en moderat kurs ved at følge flertallet af EU's medlemsstater og anerkende Kosovos selvstændighed.

Det forhold, at det serbiske mindretal i Serbien har fået posten som vicepremierminister i den siddende regering har, som andre har været inde på, i høj grad bidraget til stabilitet i regionen og fred blandt de forskellige etniske grupper. Jeg mener, at det er unfair af den slovenske premierminister at annoncere, at han ikke vil udelukke et veto mod Kroatiens tiltrædelse af EU på grund af grænsestriden mellem de to lande. EU-udvidelsen og en nations skæbne må ikke afhænge af løsningen på en bilateral grænsestrid.

Betænkningen indeholder et positivt budskab, idet man anerkender de fremskridt, som Kroatien har gjort med hensyn til stabilitet på Vestbalkan, med hensyn til at sikre, at landets økonomi er klar til at konkurrere inden for EU og med hensyn til institutionelle reformer og vedtagelsen af EU-lovgivningen. Ud over de positive ting nævner man i betænkningen imidlertid også de udfordringer, vi står over for: reformer af retsvæsenet, bekæmpelse af organiseret kriminalitet og korrupsion, løsningen af flygtningeproblemet og løsninger på eller afbødning af bilaterale spændinger. Jeg lykønsker ordføreren, hr. Swoboda.

József Pinió (PSE). - (EN) Hr. formand! Først og fremmest vil jeg gerne lykønske Hannes Swoboda og Erik Meijer med deres 2007-statusrapporter om henholdsvis Kroatien og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien. Begge betænkninger er fremragende. Som Den Socialdemokratiske Gruppens skyggeordfører for betænkningen om Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien vil jeg gerne takke hr. Meijer for hans seriøse og ærlige samarbejde under udarbejdelsen af denne betænkning.

I betænkningen om Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien glæder man sig over resultaterne med gennemførelsen af Ohridrammeaftalen, der drejer sig om det politiske aspekt af de interetniske relationer. I betænkningen kommenterer man de økonomiske resultater, vedtagelsen af adskillige vigtige love om anklagere samt fremskridt i kampen mod korrupsion. På den negative side beklager vi, at Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien har underskrevet den bilaterale immunitetsaftale med USA, hvor man indrømmer undtagelser fra Den Internationale Straffedomstols jurisdiktion i strid med EU's standarder og politikker.

I betænkningen opfordres Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien og Grækenland til at intensivere bestræbelserne på at løse striden om landets navn. Dette bør under ingen omstændigheder blive en hindring for Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedoniens medlemskab af internationale organisationer. I forbindelse med navnespørgsmålet kritiserer man i betænkningen ingen af de to parter. Man opfordrer kun begge parter til at fortsætte med at forhandle på trods af det, der skete ved NATO-topmødet i Bukarest i sidste uge. Heldigvis sagde Javier Solana i går i Europa-Parlamentets Udenrigsudvalg, at forhandlingerne om navnet vil fortsætte. Hvis de to parter bliver enige, kan NATO træffe en beslutning om straks at invitere Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, endda på ambassadørniveau, så det bliver nødvendigt med et nyt topmøde. Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien kan få en dato for starten på tiltrædelsesforhandlingerne i år. Europa-Parlamentet bør udstikke en klar kurs for landets vej imod EU-medlemskab.

Johannes Lebech (ALDE). - Hr. formand! Når vi taler om Balkan, må vi se regionen som en samlet helhed. EU's langsigtede mål er at optage alle lande på Balkan. For at det mål kan blive nået, forventes der også

resultater fra landenes side. En fælles europæisk fremtid er en fælles opgave for både EU-lande og alle landene på Balkan. I de nordiske lande kender vi om nogen til historiske konflikter, men i dag arbejder vi sammen. Som Norden bindes også Balkanregionen sammen af fælles historie, fælles sprog og kultur på kryds og tværs. Derfor bør det være muligt at sætte en samarbejdsproces i gang, som sikrer fred og stabilitet.

På nuværende tidspunkt er der en række samarbejdsaftaler i regionen mellem landene. Hvorfor ikke gå et skridt videre? Inspireret af det nordiske samarbejde kunne landene på Balkan etablere et samarbejdsforum i stil med Nordisk Råd eller Baltisk Råd. Ved at intensivere det allerede eksisterende, regionale politiske samarbejde i form af et Balkanråd vil landene kunne indgå i et praktisk fremadrettet samarbejde, der vil give en mulighed for at stabilisere regionen og gøre de af landene, der endnu ikke er medlemmer af EU eller officielle ansøgerlande, mere parate til optagelsen.

Ryszard Czarnecki (UEN). - (PL) Hr. formand! Kroatien, denne gamle europæiske nation med en lang historie og en interessant kultur, bør hurtigst mulig bringes ind i den europæiske familie af nationer, EU. Kroatien, et land, der ansøger om medlemskab af Unionen, har paradoksalt nok en længere historie end nogle af de lande, der var med til at stifte Det Europæiske Fællesskab som f.eks. Belgien og Luxembourg. Zagreb og Split er meget europæiske byer, mens Dubrovnik er en juvel i Europas kulturelle krone. Ved denne forhandling har de fleste talere, mig selv inklusive, haft slips på, mens de talte. Det er værd at huske, at slipset blev opfundet af kroaterne, og det bør også fremhæves her i Europa-Parlamentet, der sætter så stor pris på frihedsværdierne, at den kroatiske havn Dubrovnik som den første i Europa forbød slavehandel i begyndelsen af det 15. århundrede.

I lyset af denne situation har vi ikke nogen moralsk ret til at bremse Kroatiens adgang til Unionen.

Formanden. - (FR) Det forhold, at jeg som formand ikke har slips på, har tydeligvis ikke noget at gøre med dette punkt på dagsordenen.

Antonios Trakatellis (PPE-DE). - (EL) Hr. formand! I Meijer-betænkningen og de enstemmige beslutninger i Det Blandede Parlamentariske Udvalg EU-Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien understreger man tre vigtige skridt, som Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien har taget i retning af Europa.

Det første skridt er naturligvis, at man opfylder kravene for tiltrædelse og overholder EU's *acquis*. Selv om Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien har gjort fremskridt, skal landet fortsætte sin reformrejse, hvilket både understreges i Meijer-betænkningen og i forskellige andre rapporter fra Kommissionen.

Det andet skridt drejer sig om indenrigspolitik og social samhørighed. Landet skal fortsætte med at overholde Ohridaftalen, navnlig vedrørende albanerne og andre mindretal i dette multietniske land.

Det tredje skridt drejer sig om at løse problemerne mellem Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien og dets naboer i overensstemmelse med Salzburgerklæringen. Lad mig understrege, at Grækenland har gået - og fortsat vil gå - i spidsen for bestræbelserne for at integrere alle landene på Balkan i de europæiske og atlantiske strukturer, fordi vi er overbeviste om, at udviklingen af landene i regionen vil gavne alle.

For Grækenland er navnespørgsmålet imidlertid ikke blot et historisk, psykologisk eller følelsesmæssigt problem. Det er et ægte politisk problem for alle græske borgere, fordi det vedrører de europæiske værdier om godt naboskab og regionalt samarbejde. Lad mig minde Dem om, at Grækenland accepterede, at Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien fik status som tiltrædelseskandidat, men naturligvis på den betingelse, der opstilles i KOM(2007)0663, om, at der skal findes en gensidigt acceptabel løsning på navnespørgsmålet gennem forhandlinger.

Endelig vil jeg påpege, at selv efter at man i Bukarest udså udsendelsen af en invitation til Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien om at blive medlem af NATO, indtil navneproblemet er løst, går Grækenland ind for fortsatte forhandlinger. Grækenland har rent faktisk taget det generøse kompromissøgende skridt at foreslå et acceptabelt sammensat navn, så nu mangler vi bare, at den anden side møder Grækenland på halvvejen.

Sammenfattende vil jeg gerne tro på, at der vil blive indgået kompromiser om de få resterende punkter, der stadig skal afklares, således at vi kan komme videre med afstemningen i Strasbourg.

FORSÆDE: Rodi KRATSA-TSAGAROPOULOU*Næstformand*

Ioan Mircea Paşcu (PSE). - (EN) Fru formand! Kroatien ønsker at deltage i det europæiske samarbejde: Dette vidner den nylige invitation til at blive medlem af NATO og de igangværende forhandlinger om medlemskab EU om. Det er noget af et resultat for et land, der for kun et årti siden reelt var i krig. Det er imidlertid ikke nok til at løse de udfordringer, som både Kroatien og EU stadig står over for på vejen mod afslutning af disse forhandlinger. Tidsplanen er fantastisk stram: Praktisk taget hver eneste dag tæller, uanset de forskellige datoer, der anføres for afslutningen af processen.

Men da jeg besøgte Zagreb for et stykke tid siden som leder af delegation fra Udenrigsudvalget, bemærkede jeg de kroatiske myndigheders beslutsomhed med henblik på at løse disse problemer og blive medlem af Unionen. I den henseende vidner det kroatiske parlaments beslutning for nylig om at fritage EU-landene for miljø- og fiskeribeskyttelseszonen (ZERP) efter kommissær Rehns besøg om denne beslutsomhed og er samtidig et vigtigt skridt i den rigtige retning. Jeg er overbevist om, at med den rette administrative kapacitet til at gennemføre den nødvendige lovgivning, vil Kroatien i både EU og NATO være en solid faktor for stabilitet og fremskridt på et område, der stadig kræver vores fulde opmærksomhed. Jeg lykønsker hr. Swoboda med hele det arbejde, der fremgår af denne betænkning.

Lena Ek (ALDE). - (SV) Tak, fru formand. Kroatien spiller en central rolle i den demokratiske udvikling på Vestbalkan, og det er kolossalt vigtigt, at processen fortsætter. Vi så, at processen af forståelige årsager gik noget langsommere under den kroatiske valgkamp og dannelsen af en ny regering, men nu håber jeg virkelig, at processen vil komme op i fart igen. Som tidligere talere har bemærket, er tidsplanen kolossalt stram.

Jeg glæder mig over den midlertidige ophævelse af restriktionerne i miljøzonen i Adriaterhavet. Det er et positivt signal for relationerne mellem Slovenien, Italien og Kroatien, men miljøovervejelserne bør fortsat veje tungt i vores behandling af dette havmiljø.

Kroatien har stadig meget at gøre i forbindelse med reformen af retssystemet og den juridiske proces. Alt for mange mennesker skal stadig vente alt for længe på en dom i deres sag. Dette skal prioriteres, og landets administrative kapacitet skal udvikles og udvides.

Endelig glæder jeg mig over det arbejde, der udføres af det kroatiske parlaments EU-udvalg, der ledes af min gode ven Vesna Pusić. Nu håber vi, at forhandlingerne bliver fremragende, og at de kan afsluttes hurtigt.

Doris Pack (PPE-DE). - (DE) Fru formand! Hr. Swobodas betænkning er opmuntrende, realistisk og afbalanceret. Jeg ønsker ham tillykke med den. Den viser de fremskridt, Kroatien har gjort, som f.eks. den eksemplariske lovgivning om mindretal, det konstruktive samarbejde med domstolen i Haag, det forstærkede engagement i kampen mod korruption og frem for alt aftalen mellem parlamentet og regeringen om fiskerizonen, der har været særligt vanskelig at nå frem til.

Kroatien og Kommissionen skal nu anvende alle deres ressourcer for at forhandle hurtigt og tilfredsstillende om de kommende kapitler. En international mægler bør have mulighed for endelig at løse grænsespørgsmålene mellem Slovenien og Kroatien. Kroatien har en rolle at spille i regionen og bør snart blive medlem af EU. Bilaterale spørgsmål må ikke udgøre nogen hindring.

Med hensyn til Makedonien kan jeg fortælle Dem, at jeg deltog i en konference der i weekenden, og folk er virkelig ophidsede efter NATO's afvisning. De mener, at de er blevet uretfærdigt behandlet. Hr. Meijers betænkning viser den stenede vej, som landet allerede har betrådt. Der er bestemt stadig meget, der skal gøres, men når navnespørgsmålet stadig hænger over det hele som et Damoklessværd, er det vanskeligt at komme videre på andre politiske områder.

Jeg har fulgt situationen der siden 1992 og ønsker virkelig, at Makedonien og Grækenland endelig finder en løsning på striden om navnet, navnlig for den unge generation. Begge sider har gjort indrømmelser i de seneste uger, og begge skal tage endnu et skridt imod hinanden. Jeg vil anse det for uforeneligt med vores europæiske værdier og ret uansvarligt, hvis et veto endnu en gang giver mulighed for at hindre landet i at komme med i EU. Dette må ikke ske!

Gyula Hegyi (PSE). - (EN) Fru formand! Jeg er meget skuffet over de nuværende forbindelser mellem Vesten og Makedonien. Helt ærligt fortjener Makedoniens befolkning en langt bedre behandling fra vores side.

Med Kosovos uafhængighed og det glippede NATO-medlemskab for nylig er situationen endnu mere kompliceret. I Makedonien findes der separatistiske elementer på den ene side og nationalister på den anden,

der forsøger at udfordre landets stabilitet, og beslutningen i Bukarest hjælper overhovedet ikke på den situation. Men måske kan vores makedonske venner lære mindst én ting af Bukarest. Det er ikke nok at opnå støtte fra USA. Mange beslutninger afhænger af, at medlemsstater når til enighed, ikke bare i EU, men også i NATO, og enhver medlemsstat kan benytte sin veto.

I lyset af de seneste begivenheder bør Makedonien overveje sin holdning om at holde USA uden for Den Internationale Straffedomstols jurisdiktion. Det blev begået mange fejl på begge sider - af os og af de makedonske politikere - men vi må ikke straffe de almindelige borgere for vores fejltagelser. Derfor bør vi handle hurtigt, i det mindste med hensyn til visumliberalisering, for at hjælpe den makedonske befolkning til at kunne rejse, lære og have tættere kontakt med hverdagen i Europa. For tre et halvt år siden, da jeg blev valgt til næstformand for Det Blandede Parlamentariske Udvalg EU-Makedonien, havde jeg mange optimistiske planer for, hvordan vi kunne forbedre vores forbindelser. Meget få af disse idéer blev til virkelighed. Jeg håber, at vi i det mindste inden for visumliberalisering kan gøre fremskridt.

Maria Eleni Koppa (PSE). - (EL) Fru formand! Grækenland har konsekvent støttet Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedoniens ønsker om at tilnærme sig Europa, og vi har støttet landets økonomiske udvikling. Vi har systematisk arbejdet på at finde en gensidigt acceptabel løsning på navneproblemet under FN's ledelse. Grækenland har taget betydelige skridt og støtter nu et sammensat navn med en generelt bindende erga omnes geografisk betegnelse.

Desværre har den anden part ikke været særlig velvilligt indstillet. Efter resultatet af NATO-topmødet i Bukarest er det i alle parter interesse at fortsætte samtalerne, så vi kan nå en aftale hurtigst mulig. NATO's beslutning om ikke at udsende en invitation betyder ikke, at medlemskab er udelukket, men peger på behovet for en løsning.

Jeg mener, at den oprindelige tekst fra min kollega hr. Meijers betænkning var afbalanceret om dette spørgsmål. Men på grund af de vedtagne ændringsforslag er betænkningen om navnespørgsmålet nu desværre blevet forkastet. Vi opfordrer Europa-Parlamentets medlemmer til ikke at acceptere formuleringer, der griber ind i den fortsatte forhandlingsproces, som er på vej ind i sin mest afgørende fase.

Zita Pleštinová (PPE-DE). - (SK) Fru formand! Hvis landene i Sydøsteuropa ikke kommer med i EU, kan vi ikke påstå, at den europæiske integration har været nogen succes.

Under den kolde krig var det tidligere Jugoslavien en bastion for frihed, og mange emigranter, også nogen, der havde boet i det tidligere totalitære Tjekkoslovakiet, flygtede netop til Vesten gennem det land, der var en advarsel til det tidligere Sovjetunionen og dets satellitstater. Som svar på et spørgsmål, jeg stillede til Rådet, vedrørende grænsestridigheder mellem Slovenien og Kroatien, meddelte Rådet mig, at det havde vedtaget et revideret tiltrædelsespартnerskab med Kroatien, og at gennemførelsen af dette er den vigtigste betingelse for fremskridt i forhandlingsprocessen.

Jeg hilser betænkningen af ordføreren Hannes Swoboda velkommen. Den gør mig optimistisk. Som ordføreren er jeg overbevist om, at hvis Kroatien fortsætter de fremskridt, landet allerede har gjort inden for integrationsprocessen, vil det opfylde alle betingelser for tiltrædelse af EU og blive en vigtig katalysator for alle de øvrige lande på Vestbalkan.

Pierre Pribetich (PSE). - (FR) Fru formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne lykønske min kollega hr. Swoboda med det arbejde, han har udført, og kvaliteten af hans retfærdige og afbalancerede betænkning, hvor han fremhæver de fremskridt, der er sket, navnlig med forfatningsloven om nationale mindretal, og det arbejde, der resterer, såsom den nødvendige styrkelse af retsvæsenet.

Vi glæder os over, at den kroatisk republik har opgivet miljø- og fiskeribeskyttelseszonen i Adriaterhavet, der var en kilde til spændinger inden for EU. Dette er en yderst symbolsk handling, hvis noget sådant findes, der viser, hvor ivrig Kroatien er for at komme med i EU. "Der findes ingen kærlighed, kun beviser på kærligheden", fortalte Jean Cocteau os. Med denne handling har Kroatien anvendt denne leveregel på vores egen situation.

Vi skal så holde kursen i retning af underskrivelsen af tiltrædelsestraktaten i juni 2009, en symbolsk dato og et ambitiøst mål. Der findes ingen politik uden symbolik. Lad os bekræfte dette, lad os sende et tydeligt budskab og vise den kroatisk befolkning, vise Kroatien, hvor meget vi ser frem til at byde dem velkommen i den europæiske familie, for det er ikke kun for Kroatien, det er et stærkt symbol for stabiliteten på Balkan og for freden. Lad os derfor arbejde dobbelt så hårdt for at nå dette mål. Lad os hjælpe Kommissionen og Kroatien ad denne vej.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). - (PL) Fru formand! Jeg bad om at få ordet om Kroatien og Makedonien for at understrege kompleksiteten af situationen på Balkan og behovet for at føre en rolig og afbalanceret politik. Dramaet med Serbien og Kosovo bør advare os mod at træffe forhastede beslutninger. Den samme form for drama kan også opstå i Makedonien, hvor mange albanere har hjemme. Denne risiko er blevet undgået, takket være de kloge ledere på begge sider.

Denne positive erfaring skal vi reagere på og støtte uden at ophidse andre - mod deres vilje, med magt, uden at forklare, hvorfor vi handler, som vi gør.

Giorgos Dimitrakopoulos (PPE-DE) - (EL) Fru formand! Først og fremmes vil jeg gerne sige, at jeg er fuldstændig enig med hr. Swobodas i hans synspunkter på Kroatiens muligheder for at blive medlem.

For det andet vil jeg i forbindelse med hr. Meijers betænkning om Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien takke ordføreren for hans vilje til at indgå i samtaler. Men jeg opfordrer regeringen og de politiske kræfter i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien til at se fremad og gøre den nødvendige indsats for at finde en gensidigt acceptabel løsning på navnespørgsmålet. Et sådant fremskridt vil betyde, at man opfylder kriterierne om godt naboskab, og vil bane vejen for, at Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien kan gøre yderligere fremskridt i retning af EU.

Endelig vil jeg gerne støtte hr. Swobodas forslag om at udskyde afstemningen om Meijer-betænkningen med omkring en uge for at give os tid til en nærmere undersøgelse af de kompromisændringsforslag, der er fremsat.

Monika Beňová (PSE). - (SK) Fru formand! Jeg skal fatte mig i korthed.

I betænkningen af min kollega hr. Swoboda identificerer han helt entydigt alle de spørgsmål, der skal identificeres, og efter min mening afspejler betænkningen også helt tydeligt hr. Swobodas politiske erfaring og professionalisme.

Jeg vil gerne som næstformand for et regionalt parlament sige, at de enkelte kroatisk regioner er velforberedte til at blive et aktiv for EU. Dette spørgsmål diskuteres af de nuværende medlemsstater, ikke bare på nationalt plan med den kroatisk regering, men også med de kroatisk regioner. Efter min mening lover dette godt for, at de kroatisk regioner kan deltage i EU's kommende politikker.

Miloslav Ransdorf (GUE/NGL). - (CS) Fru formand! For ikke så længe siden forsikrede hr. Rupel os for, at det slovenske formandskab handlede korrekt i forhold til Kosovo. Det, vi havde forventet, skete: Krisen blev stadig mere omfattende. I Makedonien fik hr. Thaçi for nylig koalitionsregeringen til at bryde sammen og krævede en forbundsstat, tosprogethed og anerkendelse af Skanderbegflaget.

Albanske separatister opfører sig på tilsvarende vis i Preševodalen i det sydlige Serbien, hvor de truer med at boykotte valget. Krisen kan forventes at nå Montenegro. Efter min mening må vi hjælpe Makedonien, tilbyde landet al den hjælp, det har brug for, til at blive et stabilt land, men vi skal nægte enhver hjælp til albanske separatister, fordi vi kan helt tydeligt se, at 10 års forsøg på at omdanne terrorister til demokrater er slået fuldstændigt fejl.

Marios Matsakis (ALDE). - Fru formand! Grækenland, et gammelt medlem af EU og landets 11 millioner indbyggere, mener, at de har et alvorligt og legitimt problem med navnet på deres nabo, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, og vi må respektere deres bekymring.

Det er meget skuffende, at selv om Grækenland i øjeblikket fører forhandlinger med Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien om dette spørgsmål, har nogle kolleger her i Parlamentet og nogle af regeringerne i EU allerede valgt side og forsøger også at presse Europa-Parlamentet til at vælge side: naturligvis til fordel for Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien. Dette er ikke særlig klogt, det er ikke retfærdigt, og det hjælper hverken EU's samhørighedspolitik eller på situationen, fordi det ikke blot vil gøre regeringen i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien mere stejl i sine krav vedrørende navnet ved forhandlingerne, og det vil også betyde, at der ikke kommer nogen ordentlig løsning i lang tid fremover.

Ljudmila Novak (PPE-DE). - (SL) Fru formand! Jeg er også glad for, at vores naboland Kroatien har suspenderet gennemførelsen af miljø- og fiskeribeskyttelseszonen, der har været den største forhindring for, at forhandlingerne kan fortsætte. Til trods for dette bør Kroatien have en alvorlig advarsel om, at vi i EU overholder aftaler og ikke forfalder til ensidige foranstaltninger.

Men jeg er ikke enig i den overdrevne ros af Kroatien, fordi landet har suspenderet miljø- og fiskeribeskyttelseszonen. Kroatien har selv brygget dette problem sammen, og nu roser vi landet overdrevet, fordi det har suspenderet planerne. Dette kan kun tilskynde landet til at forsøge at løse andre spørgsmål på tilsvarende vis.

I Kroatien tror de, at de kan slippe af sted med en masse, fordi de er klar over, at de nyder betydelig støtte i deres ansøgning om medlemskab af EU. Slovenien har altid gået ind for, at Kroatien skal være medlem af EU. Men vi kan ikke acceptere deres foranstaltninger vedrørende uløste problemer med grænsedragningen, mens de sælger jord, der tilhører Slovenien.

Roger Helmer (NI). - (EN) Fru formand! Jeg mener, at denne betænkning er alt for optimistisk.

Sidste år tilbragte jeg en meget intens uge i Kroatien, hvor jeg mødtes med diplomater, akademikere, jurister, erhvervsfolk, handelskamre og medier. Jeg fik et meget klart indtryk af et land, der ikke har nogen rigtig markedsøkonomi, og et land, hvor regeringen i alt for høj grad blander sig i retsvæsenet, i medierne og i erhvervslivet. Det er den slags, vi beskriver som nepotisk kapitalisme. Regeringen bruger mere end 50 % af Kroatiens BNP. Det er ganske enkelt ikke noget frit marked i vores forstand.

De er nødt til at indføre gennemsigtighed i de offentlige kontrakter, der er genstand for korrupsion. De er nødt til at indføre fuld åbenhed i planlægningsbeslutningerne, som i øjeblikket kun sikrer embedsmændene en indtægt. Vi har kun kort tid til at opfordre til reformer i Kroatien inden tiltrædelsen. Jeg er ikke overbevist om, at vi udnytter denne korte tid hensigtsmæssigt.

Formanden. - Det er meget sigende, at forhandlingen om dette spørgsmål har vakt så stor interesse, men desværre var der kun afsat fem minutter, og de er allerede gået.

Christopher Beazley (PPE-DE). - (EN) Fru formand! Jeg har en bemærkning til forretningsordenen. Jeg respekterer fuldt ud Deres afgørelse om, at denne forhandling er underlagt en tidsfrist, men måske kan den interesse, som medlemmerne har udvist under catch-the-eye-proceduren, kan måske tilskynde Dem og Deres kolleger til at overveje at afsætte mere tid til, at medlemmerne kan drøfte spørgsmål, der er af generel europæisk interesse, og ikke kun til medlemmer, der sidder i et bestemt udvalg.

Der er mange ting, jeg gerne ville sige om Makedonien og Kroatien, men det har jeg ikke lov til. Jeg vil beskrive dem i mine memoarer, og jeg vil sende Dem et dedikeret eksemplar.

Formanden. - På grund af den store interesse for dette spørgsmål fordoblede vi taletiden. Normalt er det fem minutter, men ved denne lejlighed afsatte vi 10 minutter.

Deres bemærkning er imidlertid meget interessant. Når vi skal gennemgå vores arbejdsmetoder, kan vi tage højde for andre lignende muligheder for, at medlemmerne kan komme til orde.

Janez Lenarčič, formand for Rådet. - (SL) Hr. formand! Først og fremmest vil jeg gerne på Rådets vegne udtrykke min enighed i erklæringen fra kommissær Rehn om, at dette er et vigtigt år for Kroatien på landets vej mod medlemskab af EU. Endnu en gang vil jeg gerne takke ordføreren, Hannes Swoboda, for hans betænkning, som giver et meget klart billede af den nuværende situation, hvor langt man er nået og de kommende udfordringer.

Vi håber, at Kroatien vil benytte muligheden og gøre hurtige fremskridt. Det forholder sig sådan, at fremskridtet hovedsagelig vil afhænge af Kroatien selv og af tempoet og kvaliteten af de reformer, som landet skal gennemføre.

Jeg vil påpege over for hr. Schmidt, at det slovenske formandskab vil gennearbejde denne dagsorden med den største ansvarsfølelse. Det slovenske formandskab støtter især Kroatiens fremskridt, fordi de hurtigst mulige fremskridt imod medlemskab af EU er vigtige for Kroatien, men også fordi det er vigtigt EU, og fordi det er vigtigt for regionen som helhed.

Men den ansvarlige afvikling af dagsordenen skal være baseret på forhandlingsrammerne, som er aftalt med Kroatien, baseret på det reviderede tiltrædelseshandlingspartnerskab, som Det Europæiske Råd vedtog for nylig, samt andre retsakter inden for EU. Og det er på dette grundlag, at vi håber, at Kroatien vil gøre fremskridt så hurtigt som mulig, og det slovenske formandskab vil arbejde i denne retning.

Med hensyn til Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien: Hr. Wiersma, fru Berès m.fl. har nævnt risikoen for politisk ustabilitet i dette land. Det slovenske formandskab håber inderligt, at dette ikke vil ske.

Enhver politisk krise eller et muligt fremskyndet parlamentsvalg vil forsinke den nødvendige reformproces med nogle måneder.

Vi ønsker, at enheden mellem borgerne i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien bevares og styrkes, uanset deres politiske og etniske tilhørsforhold, deres fælles syn på deres fælles fremtid i EU og inden for de euro-atlantiske strukturer. Det er også vigtigt, at den indenlandske politiske situation er blevet konsolideret, når det albanske parti DPA nu slutter sig til regeringskoalitionen.

Tiden er inde nu, men tiden er begrænset. Vi har kun tid frem til Kommissionens næste rapport til efteråret, deres periodiske rapport om de opnåede fremskridt. Det er vigtigt, at det arbejde, der gennemføres i løbet af denne periode, og som blev fremskyndet yderligere ved udgangen af året, fortsættes, navnlig fordi den politiske dialog er kommet i gang igen, og fordi man har opnået konkrete resultater i form af reformer. Der er nedsat et nationalt råd for EU-integration, og man har vedtaget en ambitiøs plan for opfyldelsen af opgaverne i tiltrædelsespartnerskabet. Denne kurs bør videreføres.

Det slovenske formandskab vil fortsat yde Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien afgørende støtte på denne vej.

Jeg vil gerne slutte af med følgende tanke: Spørgsmålet om stabilitet på Vestbalkan og en hurtigere integration af regionen i de europæiske rammer skal fortsat være en af Unionens toprioriteringer. Det slovenske formandskab har valgt dette spørgsmål som en af sine prioriterede opgaver. Vi håber, at dette også vil fortsætte fremover. Det forholder sig sådan, at enhver investering på Vestbalkans fremtid i Europa også er en investering i EU's fremtid.

Jeg vil gerne udtrykke min taknemmelighed over for medlemsstaterne og Europa-Parlamentets medlemmer for deres meget omfattende støtte til de europæiske udsigter for Vestbalkan og for Deres bidrag til dagens forhandling. Tak.

Olli Rehn, medlem af Kommissionen. - (EN) Fru formand! Først vil jeg gerne takke medlemmerne for en meget omfattende forhandling, der efter min mening understreger betydningen af et europæisk perspektiv for Vestbalkan.

Der er blevet taget en række vigtige temaer op, og jeg kan kun kommentere nogle af den i dette korte svar. Jeg vil også gerne benytte denne lejlighed til at takke det slovenske formandskab for at gøre Vestbalkan til en nøgleprioritering for dets mandatperiode. Jeg fandt udenrigsministrenes uformelle møde i Brdo i Slovenien for nogle uger siden meget vigtigt, og det gav helt bestemt nye stimuli og ny dynamik til vores politik på Vestbalkan, ligesom denne forhandling. Efter min mening er vi nu på rette spor.

Regionen har gjort stabile fremskridt i løbet af det seneste par år, og når de alvorlige risici for ustabilitet, som eftervirkningerne af processen vedrørende Kosovos status eller det skrøbelige demokrati i Serbien, kan håndteres korrekt, er jeg sikker på, at regionen kan få en meget lys fremtid, og at denne fremtid netop ligger inden for EU.

Formandskabet har allerede besvaret punkterne vedrørende Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien. Jeg kan kun støtte disse synspunkter og sige, at landet står godt placeret til at tage et historisk skridt fremad i år, hvis det handler beslutsomt og fortsætter bestræbelserne for at opfylde de fastsatte benchmarks.

Det er opmuntrende, at den makedonske regering har udarbejdet en handlingsplan for at opfylde disse benchmarks og en ny national plan for indførelsen af EU's *acquis*. Nu vil jeg gerne opfordre landet til at gennemføre sine egne planer og derved bane vejen for en positiv anbefaling fra Kommissionen i det kommende efterår.

Flere her talte om visumliberalisering. Jeg kan meddele Dem, at Kommissionen i øjeblikket arbejder på en køreplan for visumliberalisering for Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien. Vi vil snart fremlægge et udkast for landet, og eftersom landet er ret langt fremme i mange henseender, f.eks. inden for biometriske pas, håber jeg, at det vil kunne opfylde betingelserne i køreplanen ret hurtigt og dermed opnå målet om visumfri rejser for borgerne i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien.

Jeg vil også gerne meddele Dem, at vi snart - inden udgangen af april - vil fremlægge en køreplan af denne form for visumfri rejser for Serbien, hvor den almindelige borger også skønner meget på dette. Fra vores side vil vi gerne lette opnåelse af dette vigtige mål.

Med hensyn til Kroatien kan jeg konkludere, at et klart flertal i Europa-Parlamentet har et realistisk syn på, hvad Kroatien skal gøre, for at landet kan få afsluttet tiltrædelsesforhandlingerne i løbet af 2009. Det er

udmærket, fordi de rigtige venner af Kroatien ikke bør feje problemerne ind under gulvtæppet, men være ærlige om, hvad der skal gøres, og tilskynde Kroatien til at gennemføre de nødvendige praktiske reformer hurtigst mulig. Der er behov for en vedvarende indsats.

Hr. Posselt bad Kommissionen intensivere sin indsats, og jeg kan forsikre ham for, at Kommissionen ikke har nogen som helst problemer med at behandle forhandlingspositionerne inden for de forskellige kapitler, når Kroatien opfylder de forskellige benchmarks.

Fru Ek henviste til miljøaspekterne ved overfiskning i Adriaterhavet, og jeg vil gerne svare hende og meddele Dem alle, at premierminister Sanader fortalte hr. Barroso og undertegnede om sin bekymring over et særligt område midt i Adriaterhavet, "Jabuka Pomo-dybet", som er en vigtig gydeplads. Kommissionen går på det kraftigste ind for en bæredygtig forvaltning af fiskebestandene, og kommissær Borg har været meget aktiv i denne sag. Kommissionen er parat til at arbejde på et forslag om at oprette en fiskeribeskyttelseszone i Adriaterhavet i henhold til den nye Middelhavsforordning. Dette kræver yderligere diskussioner med Slovenien, Italien og Kroatien og, naturligvis, Kommissionen.

Endelig nævnte hr. Lebech den nordiske model som en inspirationskilde for Vestbalkan inden for det regionale samarbejde. Jeg mener, at Nordisk Råd allerede har spillet en sådan rolle: Det er blevet brugt som modellen for Det Regionale Samarbejdsråd for Sydøsteuropa, som har hjemme i Sarajevo, og som nu er forummet for det regionale politiske samarbejde på Vestbalkan.

Jeg finder det opmuntrende, at det regionale samarbejde er blevet forbedret betydeligt i løbet af de seneste par år, og både Kroatien og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien har bidraget aktivt til denne succes. Vi har helt klart bevæget os fra en situation, hvor det regionale samarbejde for bare nogle få år siden blev betragtet som et forsøg på at genskabe Jugoslavien. Nu findes der en ny forståelse for dets betydning, både på grund af de konkrete fordele i praksis - økonomiske fordele, kommunikation, transport, kontakter mellem befolkningerne - og fordi det regionale samarbejde flytter landene tættere på EU. Når alt kommer til alt, er samarbejde på tværs af grænserne jo det, EU drejer sig om.

Jeg vil gerne endnu en gang takke Dem for en meget ansvarlig og omfattende debat og lykønske ordførerne med deres vigtige bidrag til denne forhandling.

Formanden. - Mine damer og herrer! Det glæder mig at kunne byde den nye kommissær Androulla Vassiliou velkommen i Parlamentet.

Jeg vil gerne lykønske Dem med, at De er kommet i gang med Deres arbejde, fru kommissær. Jeg tror, at vi kan se frem til et frugtbart samarbejde i Europa-Parlamentet.

(Bifald)

Hannes Swoboda, ordfører. - *(EN)* Fru formand! Vores gruppe ønsker Dem tillykke med valget. Vi støttede det i høj grad og ønsker Dem held og lykke.

(DE) Fru formand, mine damer og herrer! Tak for denne forhandling, der har været yderst produktiv og konstruktiv. Jeg vil gerne tage det op, som hr. Schmitt sagde om 2009. Jeg mener, at vi bør finde en fælles løsning i morgen, for det er vigtigt, at vi har et bredt fælles grundlag.

Hvorfor har Kroatien fået succes? Det skyldes, at man har opnået bred enighed i landet, og trods en mindre uoverensstemmelse om sammensætningen af det fælles EU-udvalg vil dette forhåbentlig også være tilfældet fremover. Det skyldes også - selv om landet nogle gange har skullet tvinge sig selv til det - at man har opnået reel enighed med nabolandene, f.eks. i forbindelse med fiskerizonen.

Derfor - hvis jeg nu må kæde det sammen med Makedonien - vil jeg gerne rette en meget tydelig appel til vores kolleger i Makedonien om at tage ved lære af det kroatisk eksempel og forsøge at nå til enighed internt og i forhold til nabolandene.

Det er naturligvis let at hælde benzin på bålet her og som fru Beer handle som en stor advokat. Som fru Pack og mange andre har sagt, skal begge lande - Grækenland og Makedonien - imidlertid bevæge sig; og det inden for de næste par dage. At gøre en indenrigspolitisk krise ud af det i Makedonien på nuværende tidspunkt vil ikke være nogen hjælp for landet. Det blokerer vejen til EU og hindrer, at man finder en løsning sammen med Grækenland.

Deraf sammenhængen med Kroatien, som jeg nævnte. Det er lykkedes for Kroatien takket være tre virkelig gode regeringer - inklusive Račan- og Sanaderregeringerne - som virkelig har gjort store fremtid og ligeledes

ændret fokus, når "nationale interesser" var i spil. Deraf mine gentagne appeller om at fortsætte med at skabe dette fælles grundlag i Kroatien, min appel om at forsøge noget tilsvarende også Makedonien, og min appel til formandskabet om at fortsætte dets bestræbelser fra de seneste uger, nemlig at skabe fremskridt for regionen som helhed. Fru kommissær, jeg er overbevist om, at Kommissionen vil gøre alt, hvad den kan, for at få forhandlingerne afsluttet i 2009.

Erik Meijer, ordfører. - (NL) Fru formand! Jeg har hørt, at der er tale om en høj grad af enighed om Makedonien her. Nu skal vi fokusere på forhandlingerne, og meningsforskellen med Grækenland vedrørende navnet skal løses. Bortset fra hr. Stoyanov, som formentlig længes tilbage til Makedoniens oprindelige forbund med Bulgarien i henhold til San Stefano-traktaten i 1878, ønsker alle, også Grækenland, at Makedonien indtager sin plads som ligemand i EU.

Indtil videre har begge parter været eksperter i at forklare modpartens langvarige forpligtelser. Grækenland forventer, at Makedonien ændrer sit forfatningsmæssige navn, og indtil den 2. april forventede Makedonien, at Grækenland ikke ville blokere for landets tiltrædelse af EU.

Ingen af parterne gør sig klart, at alt dette er totalt uforståeligt for andre europæere. Begge parter ønsker, at denne udvidelse af EU gennemføres, men bidrager samtidig til at forsinke den yderligere. Nu ser det ud til at være et spil om, hvem der tager det første træk. Hvis ingen gør noget, vil den udvidelse, som alle ønsker, gå midlertidigt i stå.

Jeg er enig med hr. Kacin og hr. Piniør om, at vi ikke bør vente på efterfølgende rapporter, men i stedet benytte den første givne lejlighed til at indlede forhandlinger med Makedonien.

Fru formand, jeg vil gerne afslutte mit indlæg ved denne forhandling under ét om de to kandidatlande med en bemærkning om Kroatien, idet min gruppe ikke har anmodet om separat taletid om dette land.

Kroatien ønskede at komme med i EU ved indgangen af 2009, men det bliver i 2010 eller 2011. Det største resterende problem er stadig skibsværfterne ved Adriaterhavskysten. Det er ikke uden grund, at EP's delegation til Kroatien besøger Rijeka-skibsværftet den 29. april. Efter min gruppes mening bør vi ikke stille krav til Kroatien, som befolkningen kan opfatte som et uløseligt problem, og som kan gøre landets tiltrædelse af EU unødvendigt kontroversiel.

Kort sagt bør vi forsøge at lette begge landenes fremskridt i retning af EU, således at vi om en årrække kan byde både Kroatien og Makedonien velkommen i vores midte.

Formanden. - Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted torsdag kl. 11.00.

Roberta Alma Anastase (PPE-DE), skriftlig. - (RO) Jeg mener, at forhandlingen om 2007-rapporten om Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien bør pege på to hovedkonklusioner: behovet for, at landet løbende gør konkrete fremskridt i retning af integration i de europæiske og transatlantiske strukturer samt betydningen af at fremme den unge generation i denne republik.

Det europæiske og transatlantiske perspektiv for Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien anerkendes enstemmigt, og i 2007-rapporten glæder man sig over de bestræbelser, der går i denne retning. Jeg vil ikke desto mindre gerne gentage betydningen af at fortsætte med disse reformer. Jeg håber også, at respekten for etniske og nationale mindretals rettigheder fortsat vil udgøre en prioritering for den makedonske regering, således at man sikrer et robust system til beskyttelse af alle samfund, også den romatalende befolkning.

I den forbindelse vil jeg gerne understrege behovet for at støtte den unge generation i denne republik. Det er vigtigt at sikre dem alle de nødvendige forudsætninger for en uddannelse af høj kvalitet i en ånd af interkulturel dialog og gensidig tolerance. De unge makedoneres mobilitet og frie bevægelighed bør betragtes som en nøgleprioritering i forbindelserne mellem dette land og EU.

Iles Braghetto (PPE-DE), skriftlig. - (IT) I dag vedtog vi betænkningen af hr. Swoboda om Kroatien med henblik på landets tiltrædelse. På vegne af fiskerne over hele Adriaterhavet glæder det mig, at dette tiltrædelsesland har besluttet ikke at anvende miljø- og fiskeribeskyttelseszonen i Adriaterhavet over for EU's medlemsstater. Hvis den situation ikke var blevet ændret, ville vi have stået over for en ulige og stærkt diskriminerende forskelsbehandling mellem fiskere fra Kroatien og EU's medlemsstater.

Dette er derfor en sejr for *pacta sunt servanda*-princippet, for diplomatiet og for den sunde fornuft. Dette er endnu en sejr for den indstilling, at man opgiver at stille sig op for at beskytte nationalistiske interesser og i stedet engagerer sig i EU's fælles principper.

Gábor Harangozó (PSE), *skriftlig*. - (EN) Siden tiltrædelsesforhandlingerne gik i gang, har Kroatien uden tvivl gjort en afgørende indsats for at overholde kravene i EU's *acquis*. Vi bemærker med stor tilfredshed, at en række nye forhandlingskapitler nu er åbnet. Kroatiens tiltrædelse bør blive et foregangseksempel for alle andre kandidatlande og potentielle kandidatlande på Vestbalkan.

På trods af Kroatiens betydelige indsats for at opfylde EU-standarderne findes der stadig områder, hvor man skal koncentrere sin opmærksomhed, f.eks.: kampen mod korruption og organiseret kriminalitet, samarbejdet med Den Internationale Straffedomstol, kampen mod alle former for diskrimination (navnlig over for romaer og nationale mindretal), forsvarlig anvendelse af fællesskabsmidler, miljøbeskyttelsesforanstaltninger og reformen af den offentlige administration.

Disse punkter er væsentlige, idet yderligere udvikling på ovenstående områder helt sikkert vil føre til øget stabilitet i landet og i regionen som helhed. Det er klart, at stabiliseringen af Vestbalkan gennem en europæiseringsproces fortsat bør have højeste prioritet, og her vil forberedelserne af Kroatiens tiltrædelse helt klart være et stort fremskridt.

Tunne Kelam (PPE-DE), *skriftlig*. - (EN) Det er en opmuntrende betænkning om Makedoniens fremskridt. Nøglen til dette fremskridt er den fornyede politiske enighed, der er opnået mellem de forskellige parter. En sådan enighed var en stor hjælp, da det lykkedes mit eget land Estland at komme med i EU.

Stabilisering af de interetniske relationer, økonomiske reformer og en vellykket kamp mod organiseret kriminalitet og korruption er blot nogle af milepælene for dette fremskridt. Samtidig med at mindretal får sikret deres rettigheder, forventer vi, at det udvidede selvstyre vil blive brugt ansvarligt til at konsolidere den makedonske stat som helhed.

Makedonien skal også roses for at fastholde gode naborelationer med både Kosovo og Serbien.

Makedonske borgeres indrejse i EU-landene er blevet et presserende problem. Vi skal hurtigst mulig indføre de samme regler for at lempe visumudstedelsen, som gælder for Kroatien.

På baggrund af de imponerende fremskridt, som Makedonien har opnået, opfordrer jeg på det kraftigste Kommissionen til at indlede tiltrædelsesforhandlinger allerede i 2008.

Endelig appellerer jeg til vores græske venner om at udvise god vilje og fleksibilitet for at nå frem til et rimeligt kompromis, der kan give Makedonien mulighed for at gøre sig fri af stigmatiseringen fra Titos kommunistiske forbundsstat.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), *skriftlig*. - (RO) Jeg vil gerne fremføre en bemærkning vedrørende NATO-topmødet, som for nylig fandt sted i Rumænien, og om de vedtagne beslutningers følgevirkninger for visse spørgsmål inden for Unionen. Ud over andre vigtige beslutninger besluttede man, at Bosnien-Herzegovina og Montenegro samt Serbien skal nyde godt af et styrket samarbejde med NATO. Det blev ligeledes besluttet, at Ukraine og Georgien skal modtage handlingsplanen for tiltrædelse gennem en forenklet procedure, når de er parate til det.

Disse beslutninger er gunstige for EU: Den intensiverede dialog og handlingsplanen betyder bl.a. mere demokrati, og mere demokrati ved grænserne mod øst vil mindske udfordringernes størrelse inden for de indre anliggender.

Mere demokrati og reformering af institutionerne i nabolandene som f.eks. Ukraine betyder øget beskyttelse ved de eksterne grænser, større kontrol med organiseret kriminalitet og et nyt skridt med hensyn til at udbrede de værdier, som EU er baseret på.

Bogusław Rogalski (UEN), *skriftlig*. - (PL) Kroatien har med held bestræbt sig på at overvinde de eksisterende skillelinjer og opnå enhed mellem befolkningsgrupperne, som er et af målene med medlemskabet af EU.

Kroatiens tiltrædelse af EU vil få kolossale regionale konsekvenser og vil bidrage til at afprøve omfanget af de forpligtelser, som EU har indgået på Vestbalkan. Kroatiens betydelige engagement i tiltrædelsesforhandlingerne er et positivt tegn, hvilket klart bevises gennem det store antal åbne kapitler i forhandlingerne. Det er også værd at understrege, at Kroatien har gjort betydelige fremskridt på de fleste områder, der er omfattet af fællesskabsretten. Der er imidlertid behov for et stort og vedvarende engagement

for at klare de problemer, der findes inden for de enkelte sektorer, hvis man skal kunne gennemføre reformer. For at lette integrationen er det nødvendigt at udarbejde en liste over de nødvendige midler til at lette disse processer. Det er navnlig vigtigt at fremskynde processen med at styrke myndighedernes beføjelser med henblik på at indføre nye bestemmelser. Der er ligeledes behov for at fremskynde reformprocessen inden for den offentlige sektor på det lokale og regionale myndighedsniveau. Forvaltningen af retsvæsenet er endnu en sektor, der kræver grundlæggende reformer.

Et vigtigt resultat for de kroatiske myndigheder er deres utrættelige indsats for at få krigsforbrydelser pådømt upartisk ved de nationale domstole. Forbedringerne inden for den kroatiske økonomi og reformerne inden for miljøbeskyttelsessektoren er andre resultater for den kroatiske regering, der letter tiltrædelsesprocessen. Betænkningen om Kroatiens fremskridt i 2007 underbygger troen på, at dette land ved at gennemføre de mål, det står over for, anlægger en aktiv indfaldsvinkel til tiltrædelsesprocessen.

Toomas Savi (ALDE), skriftlig. - (EN) Jeg glæder mig over de fremskridt, som Kroatien har gjort i retning af at afslutte tiltrædelsesforhandlingerne i 2009. En gradvis integration af de tidligere jugoslaviske republikker er vigtig for stabiliteten på Vestbalkan.

Selv om der fortsat resterer et stort arbejde, navnlig inden for mindretalsrettigheder, grænsespørgsmål og reformen af retsvæsenet, bør Kroatien fortsætte energisk med sine bestræbelser på hurtigst mulig at blive medlem af EU i henhold til tiltrædelseskriterierne. Kroatiens fremtidige medlemskab er et logisk næste skridt efter Sloveniens medlemskab i 2004 for at øge EU's engagement i regionen og tilskynde nabolandet Bosnien-Herzegovina samt de øvrige lande på Vestbalkan til at fortsætte med konsolideringen af demokratiet. For at forbedre forvaltningen af denne proces bør Vestbalkan følge Nordisk Råds eksempel.

Det slovenske formandskab og det kommende franske formandskab bør yde al den nødvendige støtte til Kroatien, således at landet kan klare de sidste forhindringer på vejen mod medlemskab af EU.

Iuliu Winkler (PPE-DE), skriftlig. - (HU) Udvidelse og integration af nye medlemsstater har været EU's mest vellykkede udenrigspolitik. Næste fase af denne politik må være Kroatiens snarlige indtræden i EU.

Etniske ungarere i Rumænien er naturligvis meget opmærksomme på etniske konflikter rundt om i verden, og vi har ligeledes fulgt begivenhederne i det tidligere Jugoslaviens nyeste historie. Det vigtigste lektie, man kan lære af landets nyeste historie, er, at intolerance hos flertallet, etnisk utålmodighed og nationalistisk ekstremisme nemt kan sætte en region i brand. Kroatien er foregået med et godt eksempel i regionen, både med hensyn til den politiske og den økonomiske udvikling, siden krigen i Jugoslavien sluttede.

Kroatiens tiltrædelse af EU må ikke blive forsinket, og medlemsstaternes opbakning til udvidelsen må ikke blegne. Vi skal stille medlemskab af EU i udsigt for hele Balkan-regionen, også Serbien og Kosovo. Kroatiens hurtige indtræden i EU vil fremme den fredelige sameksistens mellem befolkningerne i det sydøstlige Europa og bidrage til stabilitet og udvikling i regionen. Med sin eksemplariske seneste fortid har Kroatien demonstreret, at landet er en integrerende del af den europæiske familie.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), skriftlig. - (EN) Ifølge data fra Eurostat udgør Kroatiens BNP pr. indbygger 53 procent af EU-gennemsnittet. Væksten i Kroatiens BNP er på 6 procent. Det er klart, at BNP pr. indbygger er højere end for Rumænien og Bulgarien, og det er helt ærligt en skam, at Kroatien ikke fik mulighed for at komme med i EU sammen med Rumænien og Bulgarien. I århundredernes løb har Kroatien bidraget med mange ting i kontinentets kulturelle landskab. Lad os sørge for, at vi ikke bremser landets udvikling, og for, at det ikke skal vente længere end til 2009 med at blive medlem.

20. Indlæg af et minuts varighed om politisk vigtige sager

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er indlæg af et minuts varighed om politisk vigtige sager.

Simon Busuttil (PPE-DE). - (MT) Fru formand! Først vil også jeg gerne lykønske den nye kommissær, fru Vassiliou. Den beslutning, som vi skal træffe i morgen om at godkende bevillingen af 700.000 euro fra Globaliseringsfonden til 675 maltesiske arbejdstagere, der har mistet deres job hos virksomhederne VF og Bortex i Malta, er et udtryk for solidaritet, og solidaritet er et af EU's kernepunkter. Hvis EU skal betyde noget, så er det netop, at medlemsstaterne naturligvis skal åbne deres økonomier og markeder for konkurrence, men samtidig er de ikke alene. EU er der til at gøre forandringerne lettere, hjælpe os med at få det bedste ud af dem og mindske de negative konsekvenser, som de kan have. I dag får de ansatte hos VF og Bortex en

bedre idé om, hvad solidaritet betyder, og en bedre idé om, hvad EU betyder. Jeg sender en hilsen til dem herfra.

Rovana Plumb (PSE). - (RO) Fru formand! Demonstrationerne i Ljubljana for nylig rejste spørgsmålet om lønforskellene mellem kvinder og mænd, som er en negativ faktor, når det gælder opnåelsen af den sociale samhørighed, som vi ønsker.

Selv om vi har gjort store fremskridt på EU-plan, er der stadig en forskel på 15 %, og i Rumænien er der en forskel på 13 %.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på et problem, der stadig eksisterer i den offentlige sektor, nemlig på de områder, hvor der arbejder flest kvinder - sundhedspleje, social bistand, uddannelse, den lette industri og den offentlige forvaltning - og disse områder er nogle af de dårligst betalte.

Jeg glæder mig over kommissær Špidlas støtte i spørgsmålet om lønforskellenes fjernelse, og jeg mener, at det er nødvendigt at fremskynde de foranstaltninger, der er medtaget i handlingsplanen i den forbindelse, navnlig punkt 2 om lønforskelle som beskæftigelsespolitikernes hovedelement.

Marian Harkin (ALDE). - (EN) Fru formand! Jeg vil gerne sige et par ord om habitatdirektivets gennemførelse i Irland og navnlig om tørvegravning i højmoser.

Irske tørvegravere og moseejere er nu blevet bedt om at holde op med at grave tørv til personlig brug. Denne situation er opstået på grund af den omfattende industrielle og kommercielle tørvegravning, der har fundet sted i hele EU, og som har medført, at praktisk taget alle Europas højmoser er blevet ødelagt. Det er yderst vigtigt at forstå, at for mange mennesker i Irland - både på landet og i byerne - er tørvegravning blevet praktiseret i flere generationer. Disse mennesker bør ikke betale prisen for, at andre har ødelagt moserne. Eftersom oliepriserne efterhånden er steget til næsten 110 euro pr. tønde, kan vi desuden se, at tørv nu er blevet en meget værdifuld økonomisk ressource for de pågældende personer.

I den forbindelse bør der på nationalt plan ydes fuld kompensation for tabet af tørvegravningsrettigheder, og der bør indføres en fleksibel ordning, så vi skaber en balance mellem ejernes rettigheder og nødvendigheden af at bevare højmoserne.

Willy Meyer Pleite (GUE/NGL). - (ES) Mange tak, fru formand! Jeg vil bede Kommissionen om at handle hurtigt med hensyn til det problem, som den akkrediterede spanske presse oplever i Kongeriget Marokko. Den marokkanske regering truer med at udvise den akkrediterede spanske presse på grund af pressens dækning af konflikten i Sahara.

Siden januar i år har Televisión Española, TV3 og Canal Sur ikke haft tilladelse til at sende på grund af deres dækning af konflikten, og for kort tid siden blev Cadena COPE's korrespondent truet med udvisning sammen med Cadena SER og avisen La Vanguardia.

I betragtning af vores naboskabspolitik er det efter min mening uacceptabelt, at en regering - Marokkos regering - i høj grad krænker ytringsfriheden og truer hele den akkrediterede spanske presse i Kongeriget Marokko, hvilket ikke er tilfældet med resten af den europæiske presse. Jeg opfordrer derfor Kommissionen til en hurtig og kraftig reaktion for at bringe denne situation til ophør.

Irena Belohorská (NI). - (SK) Fru formand! Først vil jeg gerne sige, at jeg er ked af at se, at to nabolande, der begge er med i EU i dag, vasker deres snavsetøj her i Europa-Parlamentet.

Hvad drejer sagen om den ungarske landsby Mlynky sig om? Ifølge de seneste statistikker er 54 % af landsbyens indbyggere slovakker. Mlynkys borgmester har smidt fem slovakiske foreninger ud af de to lokaler, hvor de udøvede deres aktiviteter. Jeg vil gerne slå fast, at når det gælder behandlingen af det slovakiske mindretal, er denne handling kun toppen af isbjerget. I en slovakisk skole i den ungarske landsby undervises der i slovakisk som fremmedsprog 3 timer om ugen, og en præst holder gudstjeneste på ungarsk. Den tosprogede landsbyavis bliver ikke udgivet længere.

Jeg vil gerne takke den ungarske præsident, László Sólyom, som besøgte landsbyen lige fra starten og lyttede til begge parter. Jeg vil ligeledes gerne takke den ungarske ombudsmand, der støtter det slovakiske mindretal i denne sag. Det lader dog ikke til, at de lokale myndigheder ændrer holdning. Venskabsbroen nær byen Ostrihom, som er betalt med EU-midler, ligger kun 30 km fra denne landsby. Jeg håber, at venskabet sejrer i dette område, nemlig det venskab, som denne bro symboliserer.

Dariusz Maciej Grabowski (UEN). - (PL) Fru formand! I Bukarest var tyskerne modstandere af, at Ukraine og Georgien officielt inviteres med i NATO. Den begrundelse, de gav, var deres bekymring og angst for, at det skulle gå ud over forbindelserne med Rusland. Tyskerne ved dog godt, at Ruslands frygt er fuldstændigt ubegrundet, eftersom NATO er en forsvarspagt og har gjort meget for at bevare freden i Europa og mange andre dele af verden.

Spørgsmålet er derfor, hvad og hvem Tyskland ønsker at bevæbne sig imod i det 21. århundredes Europa, som gradvist bliver forenet. Vel ikke mod landene i Sydøsteuropa, herunder Ukraine og Georgien, med deres erfaring med sovjetisk besættelse? Ønsker tyskerne i et Europa, som gradvist bliver forenet, at kalde spøgelse og dæmoner frem fra det 20. århundredes politik, dvs. de unioner og pagter, der førte til krig, forbrydelser, holocaust og Europas splittelse? Er den holdning, som Tyskland havde i Bukarest, et advarselssignal om, at en fælles europæisk udenrigspolitik måske bliver indført efter ordre fra tyskerne, som varetager deres egne interesser, men som glemmer historiens bitre sandhed?

Urszula Krupa (IND/DEM). - (PL) Fru formand! Europarådet blev oprettet for at forsvare menneskerettighederne - herunder det enkelte menneskes ret til livet - og for at fremme nogle fælles grundlæggende værdier, samtidig med at sikkerheden forbedres for de europæiske borgere. Det betyder, at man ikke har ret til at slå ihjel. I mellemtiden skal Den Parlamentariske Forsamling på sit plenarmøde den 16. april 2008 behandle en rapport om adgang til sikker og lovlig abort i Europa, hvor det anbefales, at kvinder sikres adgang til abort, at hindringerne for udførelse af abort fjernes, og at prævention bliver billig og tilgængelig, herunder metoder til tidlig abort, som ikke alene er skadelige set ud fra et medicinsk synspunkt, men som også er dybt uetiske.

Jeg vil gerne give udtryk for min modstand mod denne rapport, som tilsidesætter formålet med Europarådets oprettelse, eftersom den fremmer drabet på de mest forsvarsløse mennesker og brugen af prævention.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). - (FR) Fru formand! Med energi- og klimapakken har vi fået en ny form for afpresning, nemlig afpresning med CO₂-emissioner. Efter at Arcelor-Mittal havde bebudet nedlæggelsen af 575 arbejdspladser i Gandrange i Moselområdet den 4. april 2008, går virksomheden nu med til at bevare 124 arbejdspladser på fabrikken, såfremt den kan få CO₂-emissionscertifikater. Og for at gøre nedlæggelsen af arbejdspladser i Lorraine mere acceptabel har Arcelor-Mittal sat rygter i gang om et muligt pilotprojekt for CO₂-opsamling, selv om denne proces endnu ikke er blevet valideret, hvad energineutraliteten angår. Gandrange i Moselområdet er ved at blive de energiintensive industriers trojanske hest, og de har en stor forsvarer i Det Europæiske Råd, nemlig den franske præsident Sarkozy.

Jeg er glad for, at kommissæren er her, for jeg ville virkelig gerne have, at vi sagde nej til denne nye form for afpresning med CO₂-emissioner. Hvis energi- og klimapakken skal være effektiv, skal den være i tråd med europæisk lovgivning. Europa-Parlamentet skal bede Rådet om at følge de regler, der gælder for os, og ikke give efter for industriens ønsker om gratis kvoter. Som medlovgiver skal vi sikre Europas små og mellemstore virksomheder en retfærdig adgang til kvoterne i forhold til de store industrivirksomheder.

Kinga Gál (PPE-DE). - (HU) Fru formand! Ungarske borgere, der emigrerede fra Rumænien til Ungarn og blev pensionister efter Rumæniens tiltrædelse af EU i 2007, har endnu ikke modtaget den pension, som de er berettiget til for de år, de har optjent i Rumænien.

I henhold til den gældende aftale mellem Rumænien og EU's andre medlemsstater skulle de rumænske myndigheder fra 1. januar 2007 udbetale pensionerne direkte til de berørte personer. Rumænerne har efterhånden ikke gjort dette i nogle måneder, og de ungarske borgere, der modtager pension fra det tidspunkt, hvor Rumænien tiltrådte i 2007, får kun den del af deres pension, som de skulle have i Ungarn. De rumænske myndigheder er tilbøjelige til at trække sådanne sager i langdrag, selv om de relevante EU-direktiver også burde være trådt i kraft i Rumænien.

Eftersom det er Kommissionens opgave at holde øje med, at EU-direktiverne følges, vil jeg bede Kommissionen om at undersøge, hvad der sker i Rumænien med hensyn til fastsættelsen og udbetalingen af pensioner, og om at gøre de rumænske myndigheder opmærksomme på, at dette problem skal løses hurtigst muligt. Det er en ringe trøst, at disse pensionister ville vinde sagen i Luxembourg.

Miloš Koterec (PSE). - (SK) Fru formand! Lokalstyret i den ungarske landsby Mlynky, hvor 55 % af indbyggerne er slovakker, vedtog borgmesterens forslag om at sætte to slovakiske mindretalsorganisationer ud fra det traditionsrige "slovakiske hus".

Organisationerne sendte en skriftlig klage til de lokale myndigheder, og i deres brev gjorde de opmærksom på, at det var en krænkelse af den eksisterende status og gik ud over de nationale interesser hos det slovakiske mindretal i Mlynky. Under alle omstændigheder er beslutningen om at udsætte dem ikke tilfældig. Den kommer efter de lokale myndigheders beslutning om, at et tosproget blad ikke længere skal udgives, at tv-udsendelserne ikke skal omfatte mindretalsudsendelser, og at de slovakiske undervisere skal have mindre i løn. Det er en generel og negativ tendens, og jeg må protestere imod sådanne handlinger. Sådanne handlinger og beslutninger er navnlig farlige, fordi de på en grundlæggende og måske bevidst måde griber ind i mindretallets status i det pågældende område og forringer de eksisterende standarder for mindretallets rettigheder. Ifølge den ungarske ombudsmand for nationale og etniske mindretal, hr. Kállai, er disse beslutninger uforståelige.

Lokalstyret i Mlynkys handlinger, der gentagne gange går ud over det slovakiske mindretal, er et meget dårligt signal at sende, navnlig på et tidspunkt, hvor højtstående embedsmænd i den slovakiske og ungarske regering planlægger et møde mellem deres respektive premierministre. Vi forventer naturligvis, at dette møde vil forbedre forholdet mellem vores lande.

Milan Gaľa (PPE-DE). - (SK) Fru formand! Nogle medlemmer af Europa-Parlamentet har givet udtryk for deres bekymring over opførelsen af et kulkraftværk i byen Trebišov i det østlige Slovakiet.

Jeg vil gerne påpege, at Den Slovakiske Republiks økonomiministerium har afvist dette forslag og ikke regner med, at opførelsen af kraftværket fortsætter før i 2030 inden for rammerne af Den Slovakiske Republiks energisikkerhed. Jeg støtter ligeledes den indsats, som borgerne i Trebišov har gjort. De har modigt protesteret imod opførelsen af dette kraftværk.

Jeg vil også gerne understrege, at Den Slovakiske Republiks tidligere premierminister, Mikuláš Dzurinda, og andre politikere, der er bekymrede over den negative indvirkning, som kraftværket ville have på miljøet og livskvaliteten i Trebišov, og over dets negative indvirkning på det unikke vindyrkningsområde Tokay, der grænser op til Ukraine og Ungarn, har givet deres støtte til den indsats, som borgerne i Trebišov har gjort.

Marco Pannella (ALDE). - (IT) Fru formand, mine damer og herrer! Tillad mig at give Kommissionen, Parlamentets formandskab og Rådets formandskab nogle informationer. Hvis vi - selv tilfældigt - får Beijings anerkendelse af, at Dalai Lama alle de gange, han har udtalt sig og vist sig offentligt i de senere år, aldrig har bedt om uafhængighed, men altid om selvstændighed, og hvis det ligeledes anerkendes, at han, hver gang han har vist sig offentligt, har opfordret til ikkevold, kunne en sådan erklæring fra Beijing straks fortolkes som et udtryk for åbenhed og velvilje af eksilregeringen og Dalai Lama selv. Jeg håber, at det er den retning, som vi ønsker at gå i.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). - (EL) Fru formand, mine damer og herrer! De europæiske økonomiministre har besluttet at sige nej til en forhøjelse af lønningerne i hele Europa for at imødegå de stigende leveomkostninger. Vi er alle bekendt med de demonstrationer, der fandt sted i Ljubljana. Min kollega, der talte for lidt siden, har allerede nævnt dem. Vi er også alle bekendt med den stigning i leveomkostningerne, der har ruineret mellem- og lavindkomstgrupperne. Hvad har EU gjort ved det? Overhovedet ingenting! I stedet fortsætter lønnen med at stige for dem, der er direktører for store virksomheder, mens det bliver stadig sværere for den almindelige arbejdstager at få lønnen til at slå til sidst på måneden.

Til sidst vil jeg gerne sige, at hr. Almunia fortalte, hvilke konsekvenser en eventuel lønstigning ville have for produktiviteten. Sådanne udtalelser er et slag i ansigtet for de hundredtusinder af arbejdstagere, der er i økonomiske vanskeligheder. Det er dog ingen hemmelighed, at de multinationale selskaber har en enorm fortjeneste.

Monika Beňová (PSE). - (SK) Fru formand! Den ungarske gardes nylige angreb på romaerne er en alvorlig trussel mod de grundlæggende principper, som det nuværende Europa bygger på, og det samme gælder for den kendsgerning, at den ungarske garde åbent er tilhænger af ekstremisme og revisionisme og leder efter en ydre fjende i nabolandene og blandt andre landes borgere. Hertil kommer de fortsatte aktiviteter, der bliver stadig mere omfattende med denne organisations nye medlemmer, som blev optaget for mindre end to uger siden, og den støtte, som organisationen får fra politiske partier og grupper med samme holdninger både i og uden for Ungarn.

Dette er ikke blot en voksende trussel, men også en udfordring, der i bund og grund ikke blot berører alle demokratiske mennesker i Ungarn og nabolandene, men også Europa som helhed. Aggressiv nationalisme, racisme, fremmedhad, antisemitisme og nyfascisme hverken kan eller skal have en plads i et demokratisk

Europa. Disse fænomener må ikke betragtes som relative og marginale begivenheder, og de kan heller ikke retfærdiggøres på nogen måde.

Derfor opfordrer jeg EU-institutionerne til seriøst at gøre noget ved dette.

FORSÆDE: Manuel António DOS SANTOS

Næstformand

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Hr. formand! Erasmus Mundus-programmet, der tager sigte på at udbrede den interkulturelle forståelse og fremme EU gennem sine særdeles gode resultater på uddannelsesområdet, er ikke tilgængeligt for unge i Belarus.

Belarus er et land uden respekt for menneskerettighederne, et land, hvor nationale minoriteter og fagforeninger diskrimineres, og hvor en civiliseret holdning resulterer i retsforfølgelse. Det er navnlig unge, der bliver straffet for deres overbevisninger, eftersom de bliver frataget muligheden for uddannelse.

Vi må finde ud af, hvordan vi kan give unge mennesker i Belarus, der bliver diskrimineret med hensyn til adgangen til uddannelse i deres eget land, mulighed for at få adgang til Erasmus Mundus-programmets fordele. Universitetet i Warszawa og andre uddannelsesinstitutioner har optaget studerende, der er blevet udelukket fra uddannelsesinstitutionerne i Belarus, fordi de havde deltaget i demonstrationer.

Jeg håber, at EU finder en passende løsning på dette problem.

Caroline Lucas (Verts/ALE). - (EN) Hr. formand! I den kommende weekend starter anden fase af den største kommercielle sæljagt i verden ved kysterne i Canadas atlantiske del. Den canadiske regering har forsikret, at denne jagt vil ske på en human måde, og som en betingelse for at få licens kræves det nu af sæljerne, at de bedøver sælerne, tjekker, at de er bevidstløse, og lader blodet løbe ud, før de pelses.

Ifølge uafhængige observatører er der dog ikke meget, der tyder på, at dette sker - hvis observatørerne ellers får lov til at overvåge sæljagten. Fiskeriministeriets systematiske forsøg på at hindre overvågningen af dette års jagt har været næsten lige så alarmerende som de åbenlyse overtrædelser af sæljagtsbestemmelserne, man hidtil har registreret. Hvis de canadiske myndigheder er så sikre på, at reglerne bliver overholdt, hvorfor gør de så deres yderste for at forhindre, at dyrevelfærdsekspert og journalister overværer den?

Desuden må vi ikke glemme, at der ikke på noget tidspunkt er blevet givet sådanne dyrevelfærdsgarantier for kommerciel sæljagt andre steder i verden, f.eks. i Rusland og Namibia. Eftersom den nuværende valgperiode snart udløber, er det af afgørende vigtighed, at Kommissionen reagerer hurtigt på skriftlig erklæring nr. 38 og stiller forslag om et forbud mod import, eksport og handel med sælprodukter. Et sådant forbud ville ikke gå ud over selvforsyningsjægerne, men ville vise vores engagement i at beskytte dyrevelfærden.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). - (PT) Hr. formand! I Portugal er der i øjeblikket flere multinationale selskaber, som truer med at udflytte en del af produktionen, sådan som det er tilfældet med Yasaki Saltano og Delphi. I begge tilfælde har disse multinationale selskaber, der fremstiller bildele, modtaget millioner af euro i fællesskabsstøtte til etableringen af deres fabrikker og til faglig uddannelse af deres arbejdstagere. Nu siger Yasaki Saltano, at bilindustrien har problemer, og derfor ønsker virksomheden at afskedige over 400 arbejdstagere i Vila Nova de Gaia. Ca. 70 % af dem er kvinder, og mange af dem har helbredsproblemer såsom tendinitis, der skyldes deres arbejde for virksomheden. Dette giver anledning til to spørgsmål: Hvad er holdningen til disse virksomheders sociale ansvar, og hvornår vil der blive truffet foranstaltninger for at forhindre en sådan udflytning, så vi forsvarer arbejdstagernes rettigheder og produktionen i vores lande?

László Tóké (NI). - (HU) Hr. formand! Først var det Kosovo, nu er det Tibet. I begge tilfælde har nationalistiske og kommunistiske politistaters voldelige kolonipolitik resulteret i blodsudgydelser. I begge tilfælde har nægtelsen af et folks ret til selvbestemmelse udløst en krise, der truer verdensfreden som helhed. Modtageren af Nobels fredspris, Dalai Lama, har fortalt om det kulturelle folkedrab og det demografiske angreb, som Tibets folk udsættes for.

Disse metoder var også velkendte i det tidligere kommunistiske Rumænien. Også Ceaușescu betragtede undertrykkelsen af minoriteter som et internt rumænsk anliggende, ligesom Kina gør det med Tibet.

Jeg håber, at Europa-Parlamentet vil følge pave Benedikt XVI's holdning i kampen mod uretfærdighed, had og vold. Jeg håber, at også Europa-Parlamentet tager kampen op for at sikre Tibets territoriale selvstændighed.

Lad os betragte Dalai Lama og den romersk-katolske pave som forbilleder, når de her i Europa-Parlamentet fortæller verden, at der ikke er fred uden retfærdighed.

Zita Pleštinšá (PPE-DE). - (SK) Hr. formand! Det mest aktuelle spørgsmål på det 10. møde i Det Parlamentariske Samarbejdsudvalg EU-Ukraine, der blev afholdt i Europa-Parlamentet i februar, var en forbedring af visumbehandlingen.

Efter Schengenrådets udvidelse i slutningen af 2007 er betingelserne for, at ukrainske statsborgere kan få visum til EU, blevet strengere, og gebyrerne og ventetiden er blevet større. Vi må ikke opføre en ny Berlinmur ved EU's ydre grænser på et tidspunkt, hvor Ukraine skal træffe beslutning om sin fremtid.

Derfor bifalder jeg aftalen mellem Slovakiet og Ukraine om lokal grænsetrafik. Den vil gøre det lettere at rejse hyppigt over landegrænsen mellem Slovakiet og Ukraine i grænseregionerne af sociale, kulturelle, økonomiske eller familiemæssige årsager. En hurtig løsning på visumspørgsmålet vil være med til at overbevise de ukrainske borgere om fordelene ved et EU-medlemskab.

Genowefa Grabowska (PSE). - (PL) Hr. formand! Et positivt resultat af den seneste udvidelse af Schengenområdet var afskaffelsen af kontrollen ved EU's indre grænser. Polen har naturligvis fjernet alle sine grænsekontrolsteder, og alene i min provins lukkede vi således hele 55 grænsekontrolsteder. Lukningen har dog gjort det nødvendigt for de lokale myndigheder at forvalte den tilbageværende infrastruktur. Den omfatter en række bygninger, tårne, hangarer, magasiner og parkeringsarealer samt den tilstødende jord, der har en glimrende beliggenhed, ofte tæt på internationale kommunikationsveje. De lokale myndigheder i de distrikter, hvor disse faciliteter er beliggende, er interesseret i at forvalte dem, men har ikke de nødvendige midler. Derfor er det højst sandsynligt, at alle disse faciliteter vil blive brugt til kommercielle formål.

Jeg anmoder derfor Kommissionen om at oprette en særlig fond, der kan hjælpe grænsedistrikterne med at forvalte denne infrastruktur til almentnyttige formål, herunder grænseoverskridende formål, så man fremmer den kulturelle integration.

Ryszard Czarnecki (UEN). - (PL) Hr. formand! Jeg vil gerne benytte lejligheden til at give udtryk for min respekt for det modige bjergfolk i Tibet, der kæmper for national uafhængighed. Det, jeg vil sige nu, er ikke en protest mod kineserne, tværtimod. Jeg har respekt for det kinesiske folk, som også kæmpede for deres lands frihed mod den japanske besættelse, og som har kæmpet for frihed og borgerlige rettigheder internt i Kina - et eksempel på dette var bokseropstanden i det 19. århundrede. Dette er en endnu større grund til, at Kina - med denne tradition in mente - ikke burde nægte det tibetanske folk retten til selvbestemmelse.

Som medlemmer af Europa-Parlamentet er vi nødt til at tydeliggøre vores solidaritet med Tibet, ikke bare i ord, men også i handling. De europæiske politikere bør ikke give De Olympiske Lege i Beijing troværdighed ved at overvære dem. Vi bør blive væk fra Beijing denne gang, og det siger jeg som en ivrig fan og tilskuer til De Olympiske Lege i Athen. Det er det mindste, vi kan gøre.

Jim Allister (NI). - (EN) Hr. formand! I morgen er det 10-års-dagen for Belfastaftalen. Nogle synes, at der er meget at fejre, men det gør jeg ikke. Hvorfor ikke? Fordi det var Belfastaftalen, der belønnede 30 års terrorisme i Nordirland ved at underminere både retsvæsenet og demokratiet - retsvæsenet ved at give amnesti til alle behørigt dømte terrorister i fængsel, og demokratiet ved at foreskrive, at terrorister, der ikke angrer, skal medtages i regionsregeringen for den region, de har hærget i årtier. Dette skal opnås ved hjælp af uretfærdige tvungne koalitioner.

Den region, jeg repræsenterer, er den eneste region i EU, hvor borgerne nægtes den grundlæggende, demokratiske ret til at stemme et parti ud. Hvorfor det? Fordi Belfastaftalen foreskriver ved lov, at alle partier skal være repræsenteret i regeringen, hvis der er en regering. Sådan er Belfastaftalen, og det er forkert. Det er noget, som man bør klage over og ikke fejre.

Petya Stavreva (PPE-DE). - (BG) Hr. formand, mine damer og herrer! En af de største udfordringer, som mit land Bulgarien stod over for i det første år som medlem af EU, var at sikre gennemsigtighed og hindre ethvert misbrug af EU-midler.

For at støtte antikorrupsionsindsatsen har jeg sørget for oprettelsen af et offentligt borgerråd, der overvåger anvendelsen af EU-midler i Bulgariens landbrug. Der er ikke tale om en formel institution, men om en civilsamfundsgruppering, som har til formål at forene indsatsen fra alle dem, der ønsker at sikre, at denne mulighed for at sætte skub i Bulgariens udvikling ikke går tabt som følge af korrupsion, misbrug og dårlig forvaltning.

Den vigtige målsætning er at oprette mekanismer til offentlig kontrol og generel adgang til information om, hvordan midlerne bruges på landbrug, information om projektgennemførelsen og udbredelsen af bedste praksis inden for denne sektor. Vi skal huske, at fremme af borgernes aktive inddragelse i sociopolitiske processer er en nøgleprioritet på EU's dagsorden.

Monica Maria Iacob-Ridzi (PPE-DE). - (RO) Hr. formand! Over et år efter Rumæniens og Bulgariens tiltrædelse af EU og næsten ni år efter Bologna-processens start anerkender otte europæiske lande ikke universitetsgrader og andre uddannelser fra disse to medlemsstater.

Rumænske borgere bliver ofte diskrimineret, når de ønsker at finde et job eller fortsætte deres uddannelse i udlandet.

Den manglende anerkendelse af eksamensbeviser medvirker også til den ringe deltagelse i europæiske udvekslingsprogrammer for studerende, navnlig når det gælder ph.d.-studier.

F.eks. ville en rumænsk studerende ikke kunne deltage i et mastergradprogram finansieret af Erasmus Mundus på et universitet i en af de otte medlemsstater, eftersom de ikke ville anerkende den studerendes bachelorgrad.

Der sker en forskelsbehandling af borgerne fra en medlemsstat, og det fører til, at deres muligheder for at opnå EU-støtte til akademisk mobilitet begrænses.

Kommissionen fordømte for nylig denne adfærd. Efter min mening burde Europa-Parlamentet have samme faste holdning på dette område.

Cătălin-Ioan Nechifor (PSE). - (RO) Hr. formand! På baggrund af klimaændringerne og eftersom de primære naturressourcer, navnlig energiressourcerne, hele tiden bliver knappere og dyrere, kunne en fælles landbrugs politik være et effektivt instrument til at nå EU's målsætninger.

På den anden side fører manglende overensstemmelse med EU-bestemmelserne på området for landbrugsudgifter i øjeblikket til, at Kommissionen kræver hele 83 millioner euro tilbagebetalt fra 11 medlemsstater. Det er ikke noget stort beløb, men eftersom den fælles landbrugs politik finansieres via offentlige midler, mener jeg, at Kommissionen bør gøre en mere konstant indsats for at hjælpe medlemsstaterne og navnlig de nye medlemsstater, så der bliver væsentligt færre uregelmæssigheder af denne art, og så fødevarer sikkerhed reelt bliver et opnåeligt mål i EU.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - (RO) Hr. formand! Kommissionen vil om kort tid foreslå en ny ændring af direktivet om afgifter på tunge køretøjer for adgang til transportinfrastruktur.

I 2008 skal Kommissionen - efter en undersøgelse af alle muligheder, herunder omkostningerne i forbindelse med miljøbeskyttelse, støj, trafiktæthed og sundhed - forelægge en generelt anvendelig, gennemsigtig og omfattende model for vurderingen af alle eksterne omkostninger, og den skal tjene som grundlag for den efterfølgende beregning af afgifterne for infrastrukturernes brug.

Alle indtægter i den forbindelse bør geninvesteres i de pågældende infrastrukturer. Lastbiler har brug for særligt udstyrede parkeringsarealer, hvor chaufførerne kan hvile sig, og hvor både de, deres køretøjer og deres last er fuldstændigt sikre.

Jeg mener, at medlemsstaterne bør modtage finansiel støtte og samtidig tvinges til at investere mere i opførelsen af sikre parkeringsarealer og i forbedringen og udviklingen af transportinfrastruktur.

Marianne Mikko (PSE). - (ET) Hr. formand, mine damer og herrer! EU-medlemsstater lige fra Estland til Polen mistede flere millioner af deres mest talentfulde og aktive borgere på grund af nazisternes overgreb og den årelange sovjetiske terror. Europa-Parlamentet indførte med sin betænkning om "Borgere for Europa" en aktion, der hed "aktiv europæisk erindring". Den tog både sigte på at forhindre nazisme og stalinisme og på at mindes ofre for de nazistiske og stalinistiske regimer.

Her 70 år efter Stalin og Hitlers hemmelige pagt er man i Europa stadig ikke rigtigt klar over, hvor forfærdeligt Stalins tvangsapparat var. Medlemsstaterne bør oprette en stående mellemstatslig arbejdsgruppe med det formål at foretage en upartisk undersøgelse af bolsjevikernes og KGB's forbrydelser og vurdere dem med de europæiske værdier som målestok.

I dag bør datoen den 23. august dog udpeges til europæisk mindedag for stalinismens og nazismens ofre. Den 23. august 1939 delte nazisterne og bolsjevikkerne Europa i to magtområder. Ved at gøre dette påførte de Europa et frygteligt sår, der endnu ikke er helet fuldstændigt.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE). - (RO) Hr. formand! Jeg vil gerne benytte lejligheden til at tale i Europa-Parlamentets plenarforsamling om historien bag det NATO-topmøde, der fandt sted i Bukarest, Rumæniens hovedstad, den 2.-4. april.

Vi er alle klar over NATO's vigtighed, både for sikkerheden i Euro-Atlantehavsområdet og for demokratisering og velfærd i de nye medlemsstater. Rumænien blev medlem i 2004, og vi håber, at det samme vil ske for Kroatien og Albanien, som er de lande, der blev inviteret med i NATO i Bukarest.

Jeg er sikker på, at den strid, der er om Makedoniens navn, ligeledes vil blive løst ved en dialog med Grækenland, så endnu en af EU' pålidelige partnere, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, bliver inviteret med i NATO.

NATO-medlemskab er som bekendt også et vigtigt skridt, når det gælder tiltrædelsen af EU.

Som medlem af ALDE-Gruppen i Europa-Parlamentet bifalder jeg NATO's åbenhed over for Ukraine og Georgien og ser det som et afgørende signal om, at disse lande bør være med i den europæiske familie.

Jeg er sikker på, at vi - EU i almindelighed og Europa-Parlamentet i særdeleshed - også vil være åbne nok til at opfordre Ukraine og Georgien til at gå i den rigtige retning, dvs. blive medlem af den europæiske familie.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). - (PL) Hr. formand! Ratificeringsprocessen for EU's reformtraktat fortsætter. Den polske regering har også besluttet at ratificere traktaten og går dermed i bl.a. det franske, rumænske, slovenske og ungarske parlaments fodspor. Det er der måske ikke noget at sige til, andet end at parlamentsmedlemmerne ratificerede traktaten i al hast og i mange tilfælde ikke fik indsigt i dens indhold. I lyset af denne situation er de mange initiativer for at ratificere traktaten via nationale folkeafstemninger helt berettigede. Når alt kommer til alt, er det borgerne og ikke parlamentsmedlemmerne, der bestemmer i et demokrati, og dette kommer først og fremmest til udtryk i en folkeafstemning og ikke i afstemninger, der kompromitterer parlamentsmedlemmer og parlamenter. Borgerne har ret til ikke at anerkende traktatens ratificering, når ikke den er blevet læst.

Disse kendsgerninger giver allerede grundlag for kommende politiske og nationale konflikter, og det hele burde faktisk have fundet sted med respekt for menneskerettighederne og de frie nationers og befolknings vilje i almenvellets navn.

Sylwester Chruszcz (NI). - (PL) Hr. formand! I min tale vil jeg gerne rejse spørgsmålet om respekten for ejendomsrettigheder, folkeslags rettigheder og religiøse mindretals rettigheder i Ukraine, som har givet udtryk for ønsket om at tiltræde EU. I 1962 lukkede de sovjetiske myndigheder den katolske kirke Skt. Magdalena i Lwów og gjorde den til en orgelkoncerthal, hvorved mange værdifulde relikvier blev ødelagt. Siden 1991 har indbyggerne i Lwów kæmpet for at få deres kirke, som er viet til Skt. Magdalena, tilbage, men hidtil uden resultat.

I lyset af forsoningen mellem det polske og det ukrainske folk vil jeg med Europa-Parlamentet som forum appellere til myndighederne i byen Lwów om at give kirken tilbage til kirkemyndighederne, så venskabet mellem vores folk - det polske og det ukrainske folk - bliver stærkere, og så denne kirke kan blive et symbol på forsoningen, der er så vigtig med henblik på det kommende Europamesterskab i 2012.

Marian Zlotea (PPE-DE). - (RO) Hr. formand! Jeg vil gerne tale om de mennesker, der lider af leukæmi, og som dør hver eneste dag i Rumænien og i andre medlemsstater, uden at der kan gøres noget, fordi visse lande ikke er med i det internationale register over donorer, som ikke er familiemedlemmer.

Der eksisterer et sådant register i Europa, men det er desværre ikke alle medlemsstaterne, der har adgang til dette register. I Rumænien kan man ikke benytte dette register. Denne mangel har ført til en meget højere dødelighed i Rumænien end i de andre medlemsstater. Hundredvis af unge mennesker dør hver dag af den simple grund, at de ikke har adgang til dette register. Dette problem er dog ikke en prioritet for den siddende regering i Rumænien.

Jeg vil gerne have, at medlemsstaterne fik samme adgang til dette register. Det ville begrænse den ulovlige handel med organer og give de mennesker, der lider af leukæmi, en chance for at overleve, uanset hvordan deres økonomiske situation ser ud. Jeg mener også, at patienternes ret til knoglemarvstransplantation bør afhænge af, hvor alvorlig deres sygdom er, og ikke af deres nationalitet.

I betragtning af at vi i dag har stemt for kommissær Vassiliou's indsættelse, vil jeg bede kommissæren om at finde en løsning på dette problem. Alle EU-institutionerne, også Parlamentet, bør støtte en informationskampagne.

Roberta Alma Anastase (PPE-DE). - (RO) Hr. formand! I sidste uge havde Rumænien den ære at være vært for NATO-topmødet i Bukarest. Som ordfører for det regionale samarbejde i Sortehavsområdet glæder det mig, at denne vigtige begivenhed fandt sted i Sortehavsregionen, og det glæder mig navnlig, at man udtrykkeligt har anerkendt dette områdes strategiske vigtighed.

Jeg håber, at denne anerkendelse er ensbetydende med en konsolideret og stærk indsats i EU og i NATO for at gøre Sortehavet til et område med stabilitet og fremgang og garantere sikkerheden på hele det europæiske kontinent.

Anerkendelsen af Georgiens og Ukraines ønske om at komme med i NATO er lige så vigtig. De to landes fremskridt på vejen mod NATO-medlemskab er uomtvistelige, og i 2008-2009 burde man kunne registrere betydelige fremskridt i den retning, både fra de to landes og fra NATO's side.

Til sidst vil jeg give udtryk for min tilfredshed med, at NATO's medlemsstater har vist fleksibilitet og langsigtede visioner, og at de dermed har gjort topmødet i Bukarest til en vigtig milesten for NATO-udvidelsen og for den heraf følgende udvikling af sikkerhedssystemet.

Yannick Vaugrenard (PSE). - (FR) Hr. formand, mine damer og herrer! I de seneste dage har vi endnu en gang oplevet, denne gang i Saint-Nazaire i Frankrig, at arbejdstagere - i dette tilfælde græske arbejdstagere - der var ansat af en tysk underleverandør til en anden underleverandør i skibsværftsindustrien, ikke har fået deres løn.

EF-Domstolens retspraksis har bekræftet beskæftigelsesrettighederne for arbejdstagere, der udstationeres inden for EU, men hvor effektive er disse rettigheder, hvis Europa ikke har den nødvendige lovgivning til at kompensere for underleverandørers manglende lønudbetaling?

Der er ikke længere tale om isolerede tilfælde. I hele EU bruger ordregivere i stadig større grad flere underleverandører fra andre medlemsstater, og tilfælde med udstationerede arbejdstagere, der ikke får løn, bliver hele tiden mere hyppige. De tre mænd, som var græske arbejdstagere, fik til sidst udbetalt deres løn, men først efter tre ugers sultestrejke.

Vi kan ikke holde højtravende taler om Europa og så ikke foretage os noget. Vi skal hurtigst muligt vedtage de nødvendige bestemmelser, så ordregiverne kan holdes ansvarlige for underleverandørernes manglende lønudbetaling.

Toomas Savi (ALDE). - (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne henlede Deres opmærksomhed på ligheden mellem De Olympiske Lege i Beijing og i Moskva for 28 år siden. At give tilladelse til afholdelsen af De Olympiske Lege i Moskva i 1980 var formodentlig en snedig plan, der var udtænkt af Jimmy Carters regering og hans nationale sikkerhedsrådgiver, Zbigniew Brzezinski, for at åbne Sovjetunionen for Vesten og dens demokratiske indflydelse, i det mindste i en kort periode.

Vores mål er at sætte gang i en demokratisering af Kina, og derfor bør vi værdsætte muligheden for en sådan international tilstedeværelse i et land, der ellers er ret isoleret. Ved at boykotte De Olympiske Lege i Beijing fratager vi desuden de kinesiske myndigheder deres triumf. Vi går ligeledes glip af muligheden for at præsentere det kinesiske folk for demokratiske værdier på græsrodsniveau. Vores tilstedeværelse ved De Olympiske Lege i Beijing bør ikke ses som en accept af de kinesiske myndigheder, men som en indsats for at få det kinesiske folk til at se nødvendigheden af at gå over til et andet styre.

Marco Cappato (ALDE). - (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne takke de 25 parlamentsmedlemmer, der underskrev et brev til den cambodjanske premierminister og diktator Hun Sen om sagen om Saumura Tioulong, som er en af Sam Rainsy-partiets ledere. Jeg vil også gerne henlede Kommissionens opmærksomhed på denne sag. Ifølge vores informationer er der en reel risiko for, at Saumura Tioulong, som ligeledes er medlem af det ikkevoldelige radikale parti, bliver arresteret i Cambodja. Hidtil er det ikke sket, og jeg håber, at det til dels skyldes parlamentsmedlemmernes indsats, men det er en situation, som vi er nødt til at holde skarpt øje med.

Jeg vil ligeledes gerne benytte lejligheden til at fortælle formanden og alle parlamentsmedlemmerne, at den kinesiske ambassade har sendt os alle et brev, der omtaler den separatistiske karakter af Dalai Lamas "bande",

som ifølge dette brev er voldelig af natur. Jeg tror, at det er en af de udtalelser og idéer, som vi er nødt til at hjælpe det kinesiske regime med at overvinde for at skabe demokrati i Kina, Tibet og andre steder.

Dimitar Stoyanov (NI). - (BG) Hr. formand! I de seneste 48 timer har der været tre lejemor i Sofia, Bulgarien. Efter at Roumen Petkov, den nuværende indenrigsminister, blev indsat, har der været i alt 22 lejemor på forretningsfolk, mafiabosser og politikere i Bulgarien. Ikke et eneste mord er blevet opklaret, og ikke en eneste er blevet dømt. I mandags blev forfatteren Georgi Stoev myrdet ved højlys dag. Han var forfatter til adskillige bøger om organiseret kriminalitet. I mellemtiden er det kommet frem, at Roumen Petkov jævnligt har været i kontakt med kriminelle elementer og endda haft møder med sådanne personer. Disse kendsgerninger er et tydeligt bevis på den fuldstændige sammenblanding af regering og mafia. Det, jeg siger, er, at Bulgariens indenrigsminister er med i mafiaen.

I tiden inden tiltrædelsen fik den bulgarske befolkning at vide, at EU ville sikre dem mod bandekriminalitet og mord, og at EU ville være stabilitetens og sikkerhedens vogter og sørge for en dagligdag uden kriminalitet. Hvem som helst af os kunne blive det næste offer, og derfor er EU nu nødt til at handle for at fjerne denne skamplet. Ikke bare fra Bulgarien, men fra hele EU.

Slavi Binev (NI). - (BG) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg tager ordet for at fortælle om endnu en tragisk begivenhed i Bulgarien for et par dage siden, der tvinger os til at bryde tavsheden. I mandags blev forfatteren Georgi Stoev skudt lige midt i Bulgariens hovedstad, Sofia, og det var et overlagt mord. I en serie på omkring 10 bøger havde han været så modig at kaste lys over hele sandheden om den organiserede kriminalitet i Bulgarien og dens tætte forbindelser til den politiske elite og dommerne.

Dette lejemor, som er et ud af mange, har på en nådesløst tydelig måde vist, at anklagemyndigheden, retsvæsenet og indenrigsministeren i Bulgarien enten ikke har magt til at gøre noget ved kriminaliteten eller, hvilket er endnu mere uhyggeligt at tænke på, ikke har viljen til det. Deres passivitet gør dem medskyldige, og de bliver udelukkende brugt til politisk afpresning af dissidenter. Det var ikke tilfældigt, at hr. Barroso, Kommissionens formand, selv sagde dette direkte under sit besøg i Bulgarien for nylig. Det er den bitre sandhed, at der i Bulgarien ikke længere er nogen, der kan føle sig sikker på ikke at blive slået ihjel. Vi er nødt til at indrømme, at uden Europas hjælp er det Bulgariens anerkendelse som stat, der står på spil.

Tunne Kelam (PPE-DE). - (EN) Hr. formand! Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol har afsagt 24 domme i sager indbragt af indbyggere i Tjetjenien - og 200 mere er under behandling. Domstolen fandt Rusland ansvarlig for rystende krænkelser af menneskerettighederne i Tjetjenien, herunder mord, tortur og ulovlig tilbageholdelse. Disse krænkelser fortsætter. Hertil kommer, at op til 5.000 mennesker er "forsvundet" og for det meste er blevet slået ihjel af statens sikkerhedstjenester. Utroligt nok er ikke en eneste embedsmand blevet stillet til ansvar for disse handlinger.

Jeg opfordrer EU, Kommissionen og Rådet til at gøre det klart over for præsident Medvedev, at Ruslands fulde overholdelse af dommene fra Menneskerettighedsdomstolen i Strasbourg vil være en af EU's vigtige forventninger, når det gælder genoptagelsen af et videre partnerskab.

Colm Burke (PPE-DE). - (EN) Hr. formand! Jeg var på en uges mission til Tchad for at øge offentlighedens kendskab til den humanitære krise, navnlig i den østlige del af landet. Jeg ønskede ligeledes at fastslå, hvilken positiv effekt EU's fredsbevarende mission under Irlands ledelse kunne have i denne fase af den igangværende deployering i Tchad.

Ca. 250.000 sudanske flygtninge har krydset grænsen siden 2003, og de befinder sig næsten alle i 12 lejre i den østlige del af landet. Der er ligeledes omkring 180.000 internt fordrevne personer i det østlige Tchad, som er flygtet, og som fortsat flygter fra interetnisk vold.

Verdensfødevareprogrammet i det østlige Tchad står nu over for den store udfordring, som det er at oplagre seks måneders fødevareforsyninger til disse flygtninge og internt fordrevne personer, inden regntiden sætter ind. Det er tvingende nødvendigt med donorbidrag for at sikre, at indkøbene sker i de kommende måneder, og at fødevarerne når frem til Tchad i tide.

Med hensyn til EUFOR, som skal yde flygtningene beskyttelse, er nogle af den franske militærmissions medlemmer nu blevet en del af EUFOR. Det er vigtigt, at EUFOR ikke betragtes som en udvidelse af de franske operationer i Tchad.

Marios Matsakis (ALDE). - (EN) Hr. formand! I de seks uger, der er gået, siden Demetris Christofias blev valgt som Cyperns nye præsident, er der gjort flere fremskridt for at forsøge at finde en varig løsning på øen,

end det har været tilfældet i de fire foregående år. Atmosfæren i Cypern er fuld af fornyet håb, men der er en ting, som truer med at ødelægge den euforiske stemning, og det er den tyrkiske hærs fortsatte indblanding.

For en uge siden besøgte chefen for den tyrkiske hær pludselig Cypern og kom med en række uheldige udtalelser, som næsten standsede den igangværende fredsproces. I dag skal kommandøren for de tyrkiske landtropper besøge Cypern, og det forventes, at hans tilstedeværelse vil skabe yderligere problemer for fredsforhandlingerne.

Jeg vil opfordre Parlamentets formand og alle parlamentsmedlemmerne til at tage alle diplomatiske midler i brug for kraftigt at påpege over for de tyrkiske generaler i Ankara, at de skal holde op med at forsøge at ødelægge fredsdialogen i Cypern og lade cyprioterne selv finde en løsning på deres lands problemer med de to samfund.

Tak, hr. formand, og tillad mig også at give udtryk for vores alle sammens taknemmelighed over, at De lader så mange parlamentsmedlemmer få ordet her i eftermiddag.

Iuliu Winkler (PPE-DE). - (EN) Hr. formand! EU er i dag verdens største eksportør. Denne position skyldes også medlemsstaternes økonomiske mangfoldighed, eftersom nogle af dem mest er baseret på tjenesteydelser og andre på produktion.

For at fastholde de europæiske eksportørers førsteplads er vi nødt til at sikre, at de konkurrerer på retfærdige globale handelsbetingelser. Det er nødvendigt med en reform af EU's handelsbeskyttelsesinstrumenter, som skal sikre Europas økonomiske aktører i den internationale handel. Brugen af handelsbeskyttelsesinstrumenter skal være lettere tilgængelig, mere effektiv og mere gennemsigtig. EU's handelsbeskyttelsesinstrumenter skal efter reformen være lige tilgængelige og effektive for interessenterne fra både tjenesteydelsesbaserede økonomier og økonomier med stærke produktionssektorer. De skal være lige tilgængelige for både nye og gamle medlemsstater. Protektionismens fristelser bør kraftigt modvirkes.

Anna Záborská (PPE-DE). - (FR) Hr. formand, hr. kommissær! Den 5. april blev den kristne ortodokse præst Youssef Adel myrdet af ukendte gerningsmænd i Baghdads centrum. Den kaldæiske ærkebiskop af Mosul, monsignor Rahho, blev kidnappet i slutningen af februar. Parlamentet reagerede ikke, og hans lig blev fundet midt i marts. Hvis det internationale samfund vender det blinde øje til, bliver der aldrig fred i regionen. EU's finansielle ressourcer vil være spildt, hvis ikke EU beskytter lokalbefolkningen.

Jeg beder Kommissionen om at undersøge muligheden for at forvalte EU-midlerne til Irak, så længe irakiske kristne er ofre for vold, kidnapning, mord og bombeangreb. Jeg beder parlamentsformanden om at afgive en fælles erklæring sammen med Rådet på vores vegne, hvor vi giver udtryk for vores skarpe fordømmelse af forfølgelsen af civile, humanitære og religiøse medarbejdere og sundhedsmedarbejdere i Irak.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Hr. formand! Vi nærmer os 4-års-dagen for EU's vigtigste udvidelse - en udvidelse, som omfattede 10 nye medlemsstater. Der er for størstedelens vedkommende tale om lande, der kræver betydelige udgifter og stor støtte til økonomiens modernisering og ændring. Så kom Bulgarien og Rumænien også med. Disse udvidelser var meget billige for EU's budget. Både i de nye og de gamle medlemsstater mærkede man udvidelsens fordele.

Vi er nu i gang med Lissabontraktatens ratificeringsproces. Det er en stor succes, men samtidig taler vi, når vi diskuterer EU's fremtid, om at reducere budgettet for perioden 2014-2020. Hvordan tror vi, at vi kan tage disse nye udfordringer op - de nye udfordringer det udvidede Europa - hvis vi sætter færre penge af til spørgsmål, der er så vigtige for Europa, for verden og for EU?

Formanden. - Indlæg af et minuts varighed er afsluttet.

21. Kræftbekæmpelse i det udvidede EU (forhandling)

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er mundtlig forespørgsel af Miroslav Ouzký for Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer til Kommissionen (O-0014/2008 - B6-0015/2008).

Det er første gang, at kommissær Vassiliou deltager i forhandlingen. Velkommen, kommissær. Jeg håber, De vil føle Dem hjemme blandt os. Deres indlæg vil, når vi kommer til det, markere begyndelsen af Deres samarbejde med Europa-Parlamentet.

Miroslav Ouzký, spørger. - (CS) Hr. formand! Først vil jeg som formand for Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer sikkerhed benytte lejligheden til at lykønske kommissæren, som blev indstillet og valgt til Kommissionen i dag. Selv om jeg af alvorlige årsager ikke selv kunne høre hendes præsentation, må jeg sige, at hun gjorde et fremragende indtryk på medlemmerne af mit udvalg og blev budt enstemmigt velkommen i sit nye hverv.

Med hensyn til det mundtlige spørgsmål vil jeg gerne begynde med at forklare, hvorfor vi tog emnet op og beder de enkelte lande om at rette større opmærksomhed mod denne alvorlige diagnose. Som De nok ved fra betænkningen og spørgsmålet, stiger antallet af kræfttilfælde i Europa. Der er mange årsager til dette: Som bekendt bliver den europæiske befolkning ældre, og flere og flere mennesker udsættes for kræftfremkaldende stoffer. Ifølge fagforeningerne er 8 % af de årlige kræftdødsfald direkte forårsaget af udsættelse for kræftfremkaldende stoffer på arbejdspladsen. Vi må huske på, at hver tredje europæer får konstateret kræft i deres levetid, og at hver fjerde europæer dør af sygdommen.

En anden vigtig ting er de store forskelle i succesraterne for kræftbehandling mellem de gamle og nye medlemsstater. Denne ubalance giver unægtelig også stof til eftertanke. Hvad kan vi gøre på dette område, og hvad kan vi anbefale EU at gøre? En konstruktion som EU har uden tvivl kapaciteten og magten til at koordinere politikken i de enkelte lande. Ved at vedtage nationale kræftkontrolprogrammer kan vi nedbringe antallet af kræftdødsfald med op til 30 %. Vi ved, at kun 3 % af det samlede budget i de udviklede lande bruges på forebyggelse af kræft sammenlignet med 97 %, der bruges på behandling.

Jeg vil også benytte lejligheden til at komme med en opfordring på vegne af de patienter, som vores behandling rettes mod, og som vores pleje skal rettes mod: De bør have bedre adgang til ny videnskabelig viden og nye oplysninger. EU bør arbejde frem mod ét register og så vidt som muligt fælles uddannelse. Paradoksalt nok har EU ikke introduceret et så entydigt vigtigt emne som onkologi i alle medlemsstaterne endnu. Selv om onkologi er et tværfagligt emne, er det en nødvendig forudsætning, at det anerkendes som et selvstændigt emne, hvis vi vil have succes med at bekæmpe sygdommen.

Da jeg vil give min kollega fra PPE-DE-Gruppen, professor Trakatellis, noget af min taletid, afslutter jeg hermed min introduktion.

Androulla Vassiliou, medlem af Kommissionen. - (EL) Hr. formand, mine damer og herrer! Det er første gang, jeg er i Parlamentet i officiel anledning, så først vil jeg takke medlemmerne for at vise mig deres tillid ved at stemme på mig. Jeg gentager, hvad jeg sagde ved min høring: Jeg ønsker at have et udbytterigt samarbejde med parlamentsmedlemmerne og vil gøre mit bedste for at få det.

Nu til emnet kræft:

(EN) Foruden den prioritet, De og det slovenske formandskab har givet kræft, har dette emne ligget mig særligt på sinde i mange år, så jeg er glad for, at det er det første emne, jeg skal beskæftige mig med i plenarforsamlingen.

Hvert år får 3,2 millioner europæere diagnosen kræft, men denne byrde er ikke jævnt fordelt ud over EU. De nyeste tal viser f.eks., at forekomsten af livmoderhalskræft er fire gange større i Bulgarien end i Finland, og at risikoen for at dø af livmoderhalskræft næsten er fem gange større i Litauen end i Italien. Disse variationer viser, at der plads til forbedring i EU.

Hovedansvaret for et omfattende system til kræftbekæmpelse ligger helt klart hos medlemsstaterne, men handling fra EU's side kan gøre en forskel. Kommissionen er i øjeblikket ved at forberede en rapport om gennemførelsen af Rådets henstilling om kræftscreening fra 2003. Jeg forventer, at det vil fremgå af rapporten, at der er sket fremskridt, men at der stadig skal gøres meget. Vi vil arbejde sammen med medlemsstaterne i den forbindelse.

Men selv om screening er vigtig, mener jeg, at foranstaltninger til bekæmpelse af kræft fra EU's side skal dække en større række emner, f.eks.: helbredsoplysninger og tal for kræftbyrden, hvilket kan sætte fokus på uligheder og bedste praksis i EU; forebyggende foranstaltninger og oplysningskampagner om emner som tobak, ernæring og alkohol; bedste praksis for behandling og integreret pleje af kræftpatienter, f.eks. palliativ pleje; samling af ekspertise via europæiske referencenetværk; mulighed for investeringer i infrastruktur gennem strukturfondene og støtte til kræftforskning på EU-niveau.

Jeg planlægger at komme med forslag til en handlingsplan mod kræft næste år. Det er meningen med planen at sætte fokus på og skabe sammenhæng for alle disse foranstaltninger. Vi vil også overveje, om den videnskabelige dokumentation berettiger til, at vi ajourfører den nuværende anbefaling vedrørende

kræftscreening. Der er allerede nogle foranstaltninger på vej. Som en del af de kommende forslag til håndhævelsen af patientrettigheder på tværs af landegrænserne i sundhedsvæsenet planlægger vi at foreslå, at der oprettes europæiske referencenetværk. Forslagene senere i år om sjældne sygdomme vil bl.a. også hjælpe med til at forbedre situationen vedrørende sjældne kræftformer.

Når en person har kræft, påvirker det personen selv mest, men det påvirker også vedkommendes familie og arbejdsgiver samt samfundet som helhed. Mine forslag bliver ledsaget af en konsekvensvurdering, der ikke blot kortlægger de menneskelige omkostninger ved kræft, men også de sociale og økonomiske omkostninger i bredere forstand.

Jeg ser frem til at høre Deres forslag til de emner, vi er nødt til at drøfte, efterhånden som vi udvikler de pågældende forslag. De kan være sikker på, at Deres forslag bliver medtaget i udarbejdelsen af denne handlingsplan, og jeg regner med Deres støtte til alle vores fremtidige foranstaltninger.

Antonios Trakatellis, for PPE-DE-Gruppen. - (EL) Hr. formand! Først vil jeg lykønske kommissæren med sit hverv. Jeg er enig i de synspunkter, hun allerede har givet udtryk for om kræft. Fru kommissær! Jeg tror, at det er på tide, at vi vedtager en mere effektiv kræftstrategi, der er mere i trit med de aktuelle videnskabelige og teknologiske fremskridt, så sygdommen ikke længere er hoveddødsårsagen i Europa.

I dag kan en tredjedel af alle kræftformer forebygges. Vi må derfor gennemgå de eksisterende programmer og foranstaltninger til forebyggelse og udarbejde nye for at dække alle eventualiteter.

Hvis vi øger vores videnskabelige viden, må vi gennemgå Rådets anbefaling om tidlig detektion og forbedre diagnosticeringsmetoderne for flere kræftformer. Foruden brystkræft, livmoderhalskræft og tarmkræft må vi tilføje hudkræft og muligvis lungekræft og prostatakkræft. En styrkelse af indsatsen for forebyggelse og tidlig detektion kunne dække næsten 70 % af tilfældene.

Som De sagde, er vi nødt til at forbedre behandlingsstrategierne ved at være mere effektive og innovative i tilfælde, hvor forebyggelse og tidlig detektion ikke er mulig. Vi må sikre, at de tilgængelige behandlingsformer udnyttes fuldt ud ved hjælp af mere og mere succesrig innovation og forskning. Det er simpelthen nødvendigt at tilskynde til forskning i innovative former for kræftbehandling og øge støtten til forskning.

Naturligvis bør bureaukratiske formaliteter ikke være en hindring for forskning. Derudover bør godkendelsesprocedurerne gennemgås, så det bliver muligt både at gøre procedurerne for godkendelse af nye lægemidler hurtigere og opretholde høje sikkerhedsstandarder. Fru kommissær! Det er alt sammen muligt i dag. De midler, EU stiller til rådighed, gør, at vi muligvis i en nær fremtid kan kontrollere kræft, så de europæiske borgere næsten vil slippe af med denne plage.

Med konstant fokus på dette mål er vi således nødt til at gå videre i dag. Det må vi gøre, som De sagde, ved at udarbejde de forskellige elementer i denne strategi. Vi håber, at både Kommissionen og Rådet vil støtte Parlamentets beslutning og træffe de nødvendige foranstaltninger, der gør, at vi kan nå vores målsætninger.

Glenis Willmott, for PSE-Gruppen. - (EN) Hr. formand! Kræft påvirker hver tredje af os i EU og medfører over 1 million dødsfald. Derfor er der en dobbelt omkostning ved denne sygdom: For det første er der de menneskelige omkostninger i form af sygdommens indvirkning på de ramte og deres familier, og for det andet udgør sygdommen en kæmpe byrde for samfundet som helhed. På grund af de demografiske ændringer, vi oplever, og med en befolkning, som bliver ældre, er dette desuden et problem, der kun vil blive større.

Vi er nødt til at sikre, at alle vores borgere har adgang til screeningprogrammer, diagnosticering og behandling, herunder palliativ pleje, af høj kvalitet. En taskforce inden for kræftområdet ville sikre en sammenhængende og koordineret tilgang til alle aspekter af sygdommen, hvilket ville sikre udveksling af oplysninger og fremme anvendelsen af bedste praksis.

Vi må sørge for, at der gøres mere for at sikre forskning og innovation, således at så mange mennesker som muligt får adgang til den bedste forebyggelse og behandling af kræft. Vi er også nødt til at sætte fokus på sammenhængen mellem kræft og fedme - den kræftårsag, der nemmest kan undgås, efter tobak. Det er også vigtigt at sikre, at arbejdstagere er beskyttet mod kræftfremkaldende stoffer - omkring 8 % af alle kræfttilfælde skyldes udsættelse for kræftfremkaldende stoffer på arbejdspladsen - og vi er nødt til at have bindende grænseværdier for krystallinsk silika, som kan forårsage invaliderende sygdom og dødelig lungesygdom. I den forbindelse opfordrer jeg medlemmerne til at støtte punkt 33 og betragtning K i den oprindelige tekst, som udvalget godkendte - husk, at byggeindustrien ikke er med i den aftale, som arbejdsmarkedets parter har indgået om krystallinsk silika.

Der er store skævheder inden for kræftbehandlingen og kræftscreeningen i Europa. Mange kræftdødsfald kunne undgås med forebyggende foranstaltninger, f.eks. adgang til oplysninger og til omfattende screeningprogrammer. Vi må prioritere at rette op på disse skævheder. Det er vores moralske pligt, og det er muligt. Det, vi har brug for, er den politiske vilje til at gøre det.

Georgs Andrejevs, for ALDE-Gruppen. - (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne benytte lejligheden til at takke det slovenske formandskab for at sætte kræft så højt på den politiske dagsorden.

Jeg vil særligt fremhæve ét initiativ: det europæiske topmøde for kræftpatienter, som blev afholdt denne uge her i Bruxelles med støtte fra det slovenske formandskab, med deltagelse af mere end 150 grupper af kræftpatienter fra hele Europa.

Dette meget succesfulde topmøde, hvor jeg også havde æren af at tale, var det første arrangement, vores nye kommissær for sundhed deltog i som kommissær. Jeg må indrømme, at jeg blev imponeret af kommissærens tale og det engagement, hun udviste i forbindelse med kampen mod kræft i almindelighed og kræftpatienters bekymringer i særdeleshed.

Det glæder mig også meget at erfare, at kommissæren har tænkt sig at fremlægge en ny handlingsplan mod kræft med start næste år for at sikre, at kræft forbliver højt på Kommissionens dagsorden.

Disse initiativer fra formandskabet og Kommissionen bør motivere os alle til at fokusere på, hvad der skal gøres, genoverveje, hvad vi har opnået, og finde frem til, hvor de nuværende mangler er. Og nu ser vi med store forventninger rigtig meget frem til Rådets kommende konklusioner vedrørende dette emne. Jeg er sikker på, at disse konklusioner vil give os et rigtigt godt og solidt grundlag for, at de efterfølgende formandskaber kan følge den kurs, der udstikkes heri. Derfor vil jeg på det kraftigste opfordre det kommende franske formandskab til at følge op på etablerede initiativer og bevare kræft højt på sin dagsorden.

Til slut vil jeg takke alle de kolleger, der har ydet en stor indsats i forbindelse med udarbejdelsen af beslutningsforslaget om kræftbekæmpelse i det udvidede EU, som vi skal stemme om i morgen.

Adamos Adamou, for GUE/NGL-Gruppen. - (EL) Hr. formand, fru kommissær! Jeg vil også lykønske Dem. De er kræftekspert, eftersom De var direktør for et onkologisk center, inden De kom her som kommissær, så De må være vant til, hvad De hører nu.

Jeg vil ikke bestride de statistiske data, mine kolleger giver Dem. Hr. Trakatellis sagde, at 30 % af personerne kan reddes ved hjælp af forebyggelse. Da jeg selv er onkolog, kan jeg forsikre Dem om, at yderligere 30 % kan reddes ved hjælp af pålidelige screeningprogrammer. Men hvor mange af de 27 medlemsstater har sådanne programmer?

De må gøre noget ved dette. Koordinering og efterfølgende hjælp må sikres. De er muligvis også nødt at anvende midler fra strukturfondene og det syvende rammeprogram, så alle disse metoder kan bidrage. De må være med til at få sat mere fokus på onkologi, da det er meget vigtigt, som De selv siger. Det slovenske formandskab skal lykønskes, men det er lige så vigtigt at få oprettet en taskforce, der kun beskæftiger sig med kræftområdet.

Irena Belohorská (NI). - (SK) Hr. formand, fru kommissær! Jeg vil også lykønske Dem med Deres udnævnelse.

Det glæder mig meget at se, at det ikke kun er eksperter, der gør noget ved kræftproblemet, men også politikere, hvilket er meget vigtigt i dette tilfælde. Eksperterne henleder vores opmærksomhed på alarmerende statistikker, og tendenserne i kræfttilfældene er ekstremt ugunstige. I går talte jeg med patientorganisationer indtil frokosttid, og jeg kan fortælle Dem, at det, de vil have, er tilstrækkelig behandling, hvilket kan være meget krævende, især ved sjældne kræftformer. Der er stadig en kæmpe forskel på forekomsten af denne sygdom mellem de 15 gamle og de 12 nye medlemsstater, sygdommens sene detektion og tilgangen til behandling på alle stadier af sygdommen. Utilstrækkelig forebyggelse og sen detektion eller behandling forværrer patienternes helbredstilstand og deres chance for at få det bedre.

Jeg opfordrer Dem til at sikre, at kampen mod kræft ikke kun er en prioritet i de seks måneders formandskab eller for professionelle sundhedsorganisationer, f.eks. ESMO, eller patientorganisationer. Vi medlemmer af Europa-Parlamentet vil også give Dem vores støtte til at finde en løsning.

FORSÆDE: Martine ROURE*Næstformand*

Alojz Peterle (PPE-DE). - (SL) Fru formand, fru kommissær! Jeg regnede ikke med at få mulighed for at tale med Dem om kræft tre gange på en uge. Jeg kan se, at vi har en kommissær, der ved, hvordan det står til på kræftområdet, og som vil tage kampen op sammen med os. Da de europæiske borgere ved, at sundhed er medlemsstaternes ansvar, ønsker de, at visse opgaver udføres på europæisk niveau, da det kun er på dette niveau, at de kan udføres ordentligt.

Jeg er glad for, at De vil fremlægge en handlingsplan for bekæmpelse af kræft. Vi har hårdt brug for den, og hvis kræft har epidemiens eksponentielle dynamik, må vi også have vores egen politiske dynamik, ellers bliver forskellene og konsekvenserne inden for kræftområdet endnu mere alvorlige.

Jeg er glad for, at det slovenske formandskab har styrket forventningerne om, at fremtiden byder på mere koordinerede aktiviteter, mere kontinuitet og mere effektfulde initiativer, og, som de selv sagde tidligere på ugen, at dette vil ske samtidig med etableringen af partnerskaber med flere samarbejdspartnere.

Jeg mener desuden, at det ville være bedre, hvis lande, der har EU-formandskabet, ikke kun prioriterede enkeltaspekter, men hele tiden fokuserede på den samlede kamp mod kræft, som det allerede er blevet nævnt i dag.

Derfor håber jeg, at der med Deres hjælp kan oprettes en taskforce - eller vi kunne kalde den noget andet - for at samle hovedinstitutionerne og de vigtigste aktører i kampen mod kræft, ikke så vi skaber mere bureaukrati, men så vi opnår bedre samlede resultater på grund af gode samarbejdsmetoder.

Jeg ønsker dem held og lykke med deres arbejde.

Karin Jöns (PSE). - (DE) Fru formand, fru kommissær! Medierne i mit hjemland har bemærket Tysklands succesfulde erfaringer med mammografiscreeninger. Endnu en gang har EU's retningslinjer for kvalitetssikring bevist deres værd. Der stilles dog allerede krav om at tilbyde dette til yngre kvinder også. Det viser, hvor vigtige EU's retningslinjer er.

Derfor vil Parlamentet i morgen i sit beslutningsforslag opfordre til, at der udvikles yderligere evidensbaserede EU-retningslinjer for tidlig detektion, diagnosticering og behandling af alle almindelig udbredte kræftformer, samt opfordre til, at der udarbejdes en hårdt tiltrængt godkendelses- og certificeringsprocedure for relevante faciliteter. Kriterier alene er ikke nok i denne forbindelse. Kun på denne måde vil det lykkes os at sætte kvalitet før populisme og over klasse- og markedsinteresser, når det kommer til tidlig detektion og behandling af kræft.

Jeg vil opfordre alle mine kolleger - og også kommissæren - til fortsat at forsøge at overtale og få de medlemsstater, der stadig tvivler på, om der er behov for en godkendelsesprocedure, med.

Elizabeth Lynne (ALDE). - (EN) Fru formand! Kræft er allerede den andenhøypigste dødsårsag i Europa, men faktum er, at mange kræftformer kan forebygges, og at mange dør unødigt af kræft.

Screening, diagnosticering og behandling er forbedret, men ikke nok. Vi må iværksætte mekanismer på EU-niveau for at sikre, at bedste praksis bliver delt mere effektivt. Tag f.eks. tarmkræft. Det anslås, at over 27.000 liv kunne reddes i EU hvert år, hvis der var moderne screeningprogrammer i hele Europa.

Vi er også nødt til at sikre, at dem, som får diagnosen kræft, ikke diskrimineres på arbejdspladsen. Dette kunne gøres ved hjælp af arbejdsmarkedsdirektiv 2000, der har til formål at bekæmpe forskelsbehandling på arbejdspladsen, men mange medlemsstater betragter ikke kronisk sygdom som et handicap. Derfor har vi brug for en definition af begrebet handicap, der kunne omfatte personer med kræft, på EU-niveau.

Bairbre de Brún (GUE/NGL). - (GA) Fru formand! Jeg støtter oprettelsen af en interinstitutionel kræfttaskforce, der vil give repræsentanter fra Europa-Parlamentet, Kommissionen og Rådet mulighed for at mødes regelmæssigt. Forskning inden for detektion og forebyggelse af kræft skal også finansieres under det syvende rammeprogram. Jeg hilser Kommissionens bidrag til denne forhandling i dag velkommen. Der skal implementeres strategier, der omfatter kvinder og ikke mindst billig og regelmæssig screening for livmoderhalskræft samt billig og hurtig screening for brystkræft.

Vi er også nødt til at se på kemikaliers indvirkning, som skal reguleres i henhold til Reach-forordningen.

Endelig er fattigdom en hovedårsag til dårligt helbred. Fattige mennesker har større sandsynlighed for at blive syge og dø i en tidligere alder end rigere mennesker. Dette er i særdeleshed tilfældet i forbindelse med forebyggelse og helbredelse af kræft.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). - (SK) Fru formand! Jeg glæder mig også over, at fru Vassiliou blev valgt til kommissær for sundhed i dag. Jeg forventer mig meget af dette nye samarbejde, og for mig personligt overbeviste hendes præsentation i Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer sikkerhed mig om hendes kvalifikationer og hendes ønske om at løse bestemte problemer, f.eks. i forbindelse med rygning, hvilket er et emne, der ligger mig meget på sinde.

I den forbindelse vil jeg nu fokusere på et lignende emne. Vi ved, at hver tredje europæer får konstateret kræft i deres levetid, og at de mest almindelige diagnoser er lungekræft, tarmkræft (som nogle har nævnt) og brystkræft. Det er velkendt, at lungekræft forekommer op til fem gange oftere end alle andre kræftformer tilsammen. Der er absolut ingen tvivl om, at passiv rygning forårsager kræft ligesom aktiv rygning, og vi ved også, at op til 95 % af de personer, der får konstateret lungekræft, er rygere eller passive rygere. Det er ikke nok at sætte advarsler på cigaretpakker. Det er på tide at indføre en tilstrækkeligt effektiv lovgivning for at beskytte ikkerygere i de gamle og nye medlemsstater, der stadig udskyder det af årsager, der er svære at forstå. I lande, hvor der er gode og tilstrækkeligt restriktive love, er sundhedssituationen forbedret betragteligt, og der er sparet milliarder, som ellers ville have været brugt på behandlingen af kræftpatienter.

I artikler, der for nylig er udgivet inden for medicinsk faglitteratur, peges der på, at der er en direkte sammenhæng mellem hormonelle præventionsmidler og brystkræft. Jeg vil opfordre til, at der via Kommissionen og vores programmer også gives midler til forskning inden for dette område, så udviklingen vendes, og kvinders sundhed forbedres.

Marios Matsakis (ALDE). - (EN) Fru formand! Som mange ved, er kræft ikke nødvendigvis en uhelbredelig sygdom. Moderne behandlingsmetoder sammen med tidlig og mere nøjagtig diagnosticering betyder, at mange kræftformer i dag kan behandles med succes.

Naturligvis er der stadig meget, der skal gøres, og det er derfor, at EU må erklære total krig mod kræft. Vi må bekæmpe denne sygdom på alle fronter meget aggressivt og med uendelig stor beslutsomhed. Vi skal f.eks. sikre, at der findes og anvendes effektive screeningprogrammer blandt de dele af befolkningen, der har mest brug for dem. Vi skal desuden sikre, at der altid er tilstrækkelige midler til de forskningsinstitutioner, der giver os håb for fremtiden. Vores borgere må forsikres om, at kræft kan besejres, og at vi i Europa-Parlamentet er besluttet på at støtte denne kamp, indtil dette er opnået.

Til slut vil jeg benytte lejligheden til at lykønske den nye kommissær for sundhed, fru Vassiliou.

Péter Olajos (PPE-DE). - (HU) Fru formand! Tak, og tillykke til den nye kommissær.

Kræft er den andenhyppestede dødsårsag. I både 1993 og 2003 havde Ungarn flest kræftdødsfald i verden, hvoraf de fleste tilfælde var lungekræft, tarmkræft og brystkræft.

Vi kender årsagerne: usund kost, for lidt motion, svangerskabsforebyggende behandling, alkohol, rygning og skadelige miljømæssige faktorer. Vi ved, at forebyggelse er den billigste måde at bekæmpe kræft på, men alligevel er der medlemsstater, f.eks. Ungarn, hvor der i år kun blev givet penge til screeningprogrammer for mundkræft, brystkræft og livmoderhalskræft, men ikke andre kræftformer. Patienter må vente 6-8 uger på en CT- og MR-scanning og på at komme i behandling.

Jeg håber, at denne betænkning får medlemsstaterne - herunder de ungarske politikere - til at åbne øjnene, og at den sætter gang i den aktuelle debat om lovgivning i forbindelse med bekæmpelse af rygning.

Genowefa Grabowska (PSE). - (PL) Fru formand! Det er godt, at det slovenske formandskab har taget kampen mod kræft op som en af sine prioriteter, men dette kan ikke stå alene. Kampen mod kræft må være en prioritet for alle kommende formandskaber, da antallet af personer, der rammes af denne forfærdelige sygdom i Europa, stiger og vil fortsætte med at stige, efterhånden som den europæiske befolkning bliver ældre. Jeg vil henlede opmærksomheden på utilstrækkelighederne, som kommissæren også gjorde opmærksom på, i detektion og behandling af kræft, der for alvor bliver synlige, når vi sammenligner den gamle og nye Union. Statistikker viser, at der er en højere overlevelsesrate og lavere dødelighed i det gamle EU, og jeg opfordrer derfor Kommissionen til at træffe særlige overvågningsforanstaltninger for gennemførelsen af EU-programmet "Europa mod kræft" i Central- og Østeuropa i særdeleshed.

Borgere i de nye medlemsstater bør have de samme forhold som borgere i den gamle Union i forbindelse med forebyggelse af denne sygdom, og når det kommer til at bekæmpe den, hvis de allerede er ramt af den.

Erna Hennicot-Schoepges (PPE-DE). - (FR) Fru formand! Jeg mener, at forebyggelse er den bedste måde at bekæmpe kræft på, og at vi derfor ikke må give køb på vores strikse holdning til markedsføring af kræftfremkaldende stoffer og stoffer, der forårsager endokrine forstyrrelser. Jeg appellerer til alle mine kolleger, som ikke havde den rette holdning ved den første afstemning om pesticider. De kan gøre skaden god igen ved den anden afstemning om markedsføring af pesticider.

Med hensyn til nationale registre vil jeg henlede kommissærens opmærksomhed på, at dette blev foreslået, da der blev stemt om det syvende rammeprogram for to år siden, men det blev ikke vedtaget. Fru kommissær! De har derfor en svær opgave foran Dem med at overbevise medlemsstaterne om at acceptere dette princip.

Jeg vil lykønske Dem med Deres valg og ønske Dem held og lykke.

Gyula Hegyi (PSE). - (HU) Fru formand! Mange tak. Jeg vil også sige et par ord om vigtigheden af forebyggelse. Denne forhandling har berørt emnet rygning. Rygning er måske et godt eksempel på, hvordan der kan skabes sociale modsætninger. Mange steder i dag er det ikke - hvis jeg kan sige det sådan - smart eller trendy at ryge.

Samtidig har kræft andre årsager, der indtil videre ikke har skabt sunde sociale modsætninger. Kemisk forurening og luftforurening er hyppige kræftårsager. På området for miljøbeskyttelse er der endnu ikke opstået den form for social bevidsthed, der ville få os til at indse, at visse kemikalier skal tages ud af vores system, at for meget bytrafik er dårligt for byboernes helbred, eller at reduktion af mængden af giftstoffer og forurening, vi udsættes for, betyder en total ændring af vores liv.

Jeg vil derfor gøre os alle sammen opmærksom på, hvor tæt sammenhængen mellem bekæmpelse af kræft, en sund livsstil og beskyttelse af miljøet er.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Fru formand! Tak til det slovenske formandskab for at anerkende kampen mod kræft som en af sine prioriteter i 2008.

Desværre kræver kræft 1 million liv hvert år i EU. Tallet er chokerende. I vores levetid får ca. 33 % af Europas befolkning konstateret en tumor, og for 25 % er det dødsårsagen. Den største procentdel af mennesker, der dør af lungekræft, prostatakræft eller brystkræft, findes i de nye medlemsstater, dvs. i de fattigste lande.

Der skal gøre noget på EU-niveau for at rette op på skævhederne inden for onkologi, og især når det kommer til overvågning og screening. Vi må ikke glemme, at tidlig detektion af kræft giver den bedste chance for at helbrede sygdommen. Det anslås, at en tredjedel af tilfældene kunne undgås ved at have en sund livsstil, ved at undlade at ryge tobak eller misbruge alkohol, ved at dyrke sport samt ved at følge en kostplan.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - (RO) Fru formand! Jeg vil også takke det slovenske formandskab for at tage dette emne op og kommissæren for at give os mulighed for at føre forhandlingen om emnet i hendes tilstedeværelse.

Jeg vil understrege, at det er vigtigt at have kvalitetsprogrammer til scanning, detektion og behandling af denne sygdom.

Jeg mener også, at det er vigtigt at certificere institutioner med ansvar for onkologisk behandling, og medlemsstaternes regeringer bør tilføre tilstrækkelige midler til disse institutioner.

Sidst, men ikke mindst, vil jeg understrege vigtigheden af social integration for de syge. De bør ikke betragte sig selv som handicappede, og derfor mener jeg, at disse patienters mentale tilstand kan hjælpe dem med at bekæmpe sygdommen.

Androula Vassiliou, medlem af Kommissionen. - (EN) Fru formand! Jeg har med interesse fulgt diskussionen om kræft, og jeg må endnu en gang sige, at kræft ikke er noget, der er på vores dagsorden midlertidigt. Det er noget, der er så alvorligt for hele EU - og ikke kun EU - at vi ikke har råd til at læne os tilbage, og det vil altid være blandt vores prioriteter.

Jeg er blevet beskrevet som kræfteksperter. Jeg må sige, at jeg ikke er kræfteksperter. Der er mennesker, der virkelig er kræfteksperter, men jeg er en person, der i mange år har været med i kampen mod kræft, og det vil jeg blive ved med.

Jeg har hørt meget interessante kommentarer. Jeg vil forsøge at besvare nogle af dem, men jeg kan forsikre Dem om, at jeg har noteret mig alle de kommentarer, der er kommet, og vi tager dem med i vores overvejelser, når vi udarbejder vores handlingsplan.

Med hensyn til strukturfonde har Kommissionen nu medtaget sundhed som et af prioritetsområderne i forbindelse med finansiering, så midlerne kan bruges til sundhedsinfrastruktur, herunder på kræftområdet.

Der blev nævnt kræftfremkaldende stoffer på arbejdspladsen. Vi har som bekendt allerede høje europæiske standarder, når det gælder sundhed og sikkerhed. Kommissionen vil naturligvis arbejde for at holde disse standarder opdateret, efterhånden som videnskaben opdaterer vores viden om risici. Jeg vil samarbejde med kommissær Špidla, som er ansvarlig for dette lovgivningsområde, om dette.

Det blev flere gange foreslået at oprette en interinstitutionel taskforce til kampen mod kræft. Jeg vil undersøge dette i forbindelse med Rådets kommende møde om sundhed i Slovenien, og jeg vil desuden tilføje noget til forslaget: at jeg gerne så, at der var repræsentanter for patienter og fagfolk med i denne taskforce.

At onkologi anerkendes som et specialeområde, er bestemt meget vigtigt, men jeg vil gøre opmærksom på, at det er noget, som medlemsstaterne skal gøre. Jeg vil dog bruge al min indflydelse for at få medlemsstaterne til at gøre det.

Mange talere talte om antirygningkampagner. Vi ved alle, at rygning er en af de mest alvorlige trusler mod helbredet, og jeg vil ikke blot fortsætte kampagnen mod rygning, men jeg vil også prøve at få de unge involveret i denne kampagne, ikke kun for at gøre det mindre trendy for dem, men også for at få dem til at forstå, at det er i deres interesse, at de ikke begynder at ryge, og jeg vil få dem til at deltage aktivt i kampagnen, så budskabet bliver spredt blandt de unge, da dette er første skridt til at forhindre rygning - at begynde med de unge.

Som jeg sagde, er der kommet mange andre interessante forslag. Jeg vil overveje dem alle, og jeg vil fortsat arbejde tæt sammen med medlemmerne af Parlamentet, så vi når frem til en handlingsplan for næste år.

(Bifald)

Formanden. - Som afslutning på forhandlingen har jeg modtaget et beslutningsforslag fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed⁽¹⁾, jf. forretningsordenens artikel 108, stk. 5.

Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted torsdag.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Alessandro Battilocchio (PSE), skriftlig. - (IT) Mine damer og herrer! Jeg støtter hovedpunkterne i den pågældende betænkning. Jeg mener dog, at vi må udtrykke os klarere og være mere beslutsomme på ét punkt: Der skal investeres flere ressourcer i forskning, og det skal ske i handling og ikke bare i ord, og forskere skal garanteres bedre forhold. Der er opnået vigtige resultater de seneste par år, hvilket giver større håb for personer med kræft og deres familier, men der er stadig lang vej endnu.

Jeg mener dog, at en mere verdslig tilgang til de etiske emner ville være ønskværdig i de 27 medlemsstater, da disse ofte udgør en hindring for og begrænser forskningsfriheden. Den prioriterede målsætning, som skal overholde den nuværende lovgivning, bør være at udrydde denne sygdom og dens mange forskellige og frygtelige former, der fortsat kræver for mange ofre i hele Europa. Det er vores opgave og pligt at slå ind på dette spor.

Anna Záborská (PPE-DE), skriftlig. - (SK) Selv om det er alarmerende at kalde antallet af kræfttilfælde i EU en "epidemi", er det en passende betegnelse, da kræft kræver over 1 million liv om året. Epidemier spredt sig dog i de lande, der ikke lever op til standarderne for hygiejne og epidemiologi, og hvor folk har dårlige levevilkår eller ikke har adgang til et effektivt sundhedsvæsen. Jeg ved ikke, hvilke af disse forhold der gælder for EU.

Vi taler om en kræftepidemi i EU, samtidig med at vi taler om at forbedre økonomien og konkurrenceevnen, om massive investeringer i forebyggelse, i nye behandlingsmetoder og i lægemiddelindustrien.

⁽¹⁾ Se protokollen.

Mit land, Slovakiet, har i mere end 30 år haft et nationalt onkologiprogram til forebyggelse af kræft. På trods af det stiger antallet af kræfttilfælde fortsat. Er det lægernes eller patienternes skyld?

Hvordan bruges EU-midlerne til kræftforebyggelse? I 2003 udarbejdede Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling en initiativbetænkning om brystkræft. Selv om den meget præcist identificerede årsagerne og mulige løsninger, er kun en lille del af det, der var medtaget i betænkningen, blevet indført.

Nogle gange føler jeg, at den venstre hånd ikke ved, hvad den højre hånd laver, og at vores samfund og EU som helhed bevidst holder sygdommens rigtige årsager skjult, måske for at vise et bedre ansigt udadtil og af frygt for at fortælle sandheden. Kampen mod kræft skal ikke bare være en prioritet for ét EU-formandskab. Det burde allerede have været normen i mange år, at den var indarbejdet som en systematisk EU-politik.

22. Fællesskabets sjette miljøhandlingsprogram (forhandling)

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er betænkning af Riitta Myller for Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer om midtvejsevaluering af Fællesskabets sjette miljøhandlingsprogram (2007/2204(INI)) (A6-0074/2008).

Riitta Myller, ordfører. - (FI) Fru formand, kommissær Dimas! Målsætningerne i den sjette miljøhandlingsplan opfyldes ikke med den form for miljøpolitik, som føres i EU.

De temastrategier, der er planlagt som de vigtigste punkter i miljøhandlingsprogrammet, og den lovgivning, der er baseret derpå, og som er fastsat og i vid udstrækning vedtaget, er ikke tilstrækkelige til at opfylde miljømålsætningerne. Tabet af biodiversitet kan formentlig ikke bremses, og lovgivningen om beskyttelse af havmiljøet træder ikke i kraft før 2012. Beskyttelse af jordbunden er, som alle ved, problematisk, ikke blot i Rådet, men også her i Parlamentet. Lovgivningen om affald er i den sidste fase, og det ser ikke godt ud. Vi skal opfylde tilfredsstillende målsætninger i relation til mindskelse af affaldsmængden. De målsætninger, der blev fastlagt i direktivet om luftkvalitet, er heller ikke på linje med målsætningerne i det sjette miljøhandlingsprogram.

Målsætningerne i miljøprogrammet opfyldes imidlertid på ét område, og det er på det klimapolitiske område. Dette gælder især, hvor de fastsatte foranstaltninger rent faktisk er gennemført. Vi skal huske, at gennemførelsen af klimapolitik også bidrager positivt til luftkvaliteten og til dels også affaldssituationen. Det er således meget vigtigt.

Hvad kan vi så gøre for at komme tilbage på sporet og opfylde målsætningerne i Fællesskabets sjette miljøhandlingsprogram? Medlemsstaterne skal først og fremmest fokusere på gennemførelsen af EU-lovgivningen nationalt. Kommissionen skal have de nødvendige ressourcer for at sikre, at alle medlemsstaterne opfylder deres forpligtelser.

Et andet væsentligt spørgsmål, som måske er det vigtigste af dem alle, er håndteringen af integrationen af miljøet inden for alle EU's lovgivninger. Vi har drøftet spørgsmålet i årevis, men der er ikke gjort noget i praksis.

Der er stadig områder, hvor vi støtter aktiviteter, som er til skade for miljøet. Vi skal fjerne disse miljøskadelige former for støtte, og Parlamentet bør foreslå en tidsplan til gennemførelse heraf.

Enhver politik, der er til fordel for miljøet, skal fremmes, herunder skattemæssige foranstaltninger. Medmindre lovgivningen på europæisk plan kan anvendes til at udvikle miljøbeskatning, skal vi benytte de midler, vi har til rådighed, f.eks. fleksibelt samarbejde, med henblik på at træffe skattemæssige foranstaltninger. Hvis miljøet skal forbedres, skal bindende lovgivning stadig være en prioritet.

Jeg ønsker at takke alle grupper, der har deltaget i dette arbejde, og jeg ønsker også at gøre opmærksom på, at jeg har stillet et par ændringsforslag udelukkende med det formål at klarlægge teksten og gøre den mere afbalanceret.

Stavros Dimas, medlem af Kommissionen. - (EL) Fru formand, mine damer og herrer! Kommissionen ønsker et Europa med resultater. Vores miljøpolitik har været - og er - en meget vellykket EU-politik, da den har medført klare og tydelige og håndgribelige fordele for EU's borgere.

Ca. 80 % af medlemsstaternes miljølovgivning er baseret på overensstemmende EU-lovgivning. Sidstnævnte har ydet et afgørende bidrag til de store forbedringer i luft- og vandkvaliteten samt beskyttelse og bevaring

af Europas naturressourcer. EU skal således spille en førende international rolle i spørgsmål om klimaændringer, biodiversitet og lovgivning om kemiske produkter.

Der er snart gået et år siden Kommissionens offentliggørelse af meddelelsen om midtvejsevaluering af Fællesskabets sjette miljøhandlingsprogram. Sidste år var særlig vigtigt med det store fokus på miljøspørgsmål, der konstant var øverst på EU's liste over politiske prioriteter. Vi har i denne periode fuldt ud opfyldt vores politiske forpligtelser. Jeg ønsker at komme med tre eksempler herpå.

På topmødet i Bali i december blev der lanceret en procedure til indgåelse af en ny aftale om det globale klima i slutningen af 2009. EU's "grønne diplomati" var i høj grad med til at opnå dette positive resultat. Forslagspakken om klima og energi, som blev udarbejdet af Kommissionen i januar, var ambitiøs og viste EU's vedvarende vilje til at være et globalt eksempel.

Med det nye direktivforslag om industrielle emissioner styrkes de allerede gældende bestemmelser, og den eksisterende lovgivning forenkles gennem samling af syv forskellige direktiver om forebyggelse af og kontrol med forurening. Vores lovgivning er dermed lettere at gennemføre, og vi bidrager til at gøre den mere effektiv i miljøsammenhæng.

Der skete store fremskridt sidste år. Et af de vigtigste budskaber i midtvejsevalueringen - at den langsigtede bæredygtighed for den europæiske økonomi skal være baseret på hensigtsmæssige miljøprincipper - blev stort set accepteret af industrien. Med de høje standarder, som er fastsat gennem EU's miljølovgivning, fremmes økologisk innovation, hvorved den industrielle produktivitet fremmes - og der skabes nye arbejdspladser. Med andre ord fremmes de europæiske borgeres livskvalitet som følge af de miljømæssige målsætninger, som er af afgørende betydning for at opfylde vores målsætninger i forbindelse med økonomisk udvikling og beskæftigelse.

Denne positive udvikling står i kontrast til de videnskabelige beviser på, at Europa endnu ikke har opnået bæredygtig udvikling. Vi er således kun halvvejs igennem den periode, som det sjette miljøhandlingsprogram dækker, og der skal derfor gøres meget mere for at tackle de eksisterende og kommende miljøtrusler.

Kommissionen vil i de kommende måneder stille nye forslag, hvoraf mange vil være inkluderet i Parlamentets betænkning. Disse initiativer omfatter revision af direktivet om nationale emissionslofter og fremlæggelse af en pakke med forslag på området for bæredygtigt forbrug og produktion.

Kommissionen er endvidere i færd med at udarbejde et lovforslag om begrænsning af handel med tømmer fra ulovlig skovhugst. Efter sommeren vil der blive offentliggjort meddelelser om det europæiske syn på spørgsmålet om begrænsning af skovrydning og metoder til rapportering af virksomheders resultater ved anvendelse af kriterier, der går dybere end bruttonationalproduktet.

Vi er derudover i færd med at udarbejde et forslag om forbud imod handel med sælskind, der stammer fra barbarisk jagt.

Kommissionen prioriterer i høj grad gennemførelsen af EU-lovgivningen, som er helt afgørende for et bedre miljø. Det vil kun lykkes at opfylde målsætningerne i Fællesskabets sjette miljøhandlingsprogram ved at sikre den korrekte gennemførelse af EU's *acquis*. Effektiv gennemførelse er forbundet med bedre lovgivning. Jeg kan nu gøre opmærksom på min glæde over, at Kommissionen i de sidste to år har haft bedre mulighed for at adskille hensigtsmæssig lovgivning fra dårlige miljøstandarder. Sandheden er, at anvendelsen af den tidligere og enklere lovgivning er en af de bedre metoder til at fremme gennemførelsen af reglerne og dermed bidrage til bedre miljøbeskyttelse.

Fru formand, mine damer og herrer, det glæder mig især, at der i betænkningen er konstruktive konklusioner om den måde, hvorpå Europa kan skabe et bedre miljø og en reel bæredygtig udvikling. Jeg kan forsikre Dem om, at Kommissionen vil undersøge disse konklusioner nøje under gennemgangen af områder, hvor der er huller i lovgivningen, og under fastsættelsen af prioriteter for de kommende år.

Jeg ønsker at takke ordføreren, fru Myller, for indsatsen og ligeledes hr. Karim, fru Jeleva og hr. Navarro fra Udvalget om International Handel, Regionaludviklingsudvalget og Udvalget om landbrug og udvikling af landdistrikter for deres fremragende henstillinger.

Det er tydeligt, at der hersker bred enighed om vejen frem. Det er nu op til os at omdanne denne støttepolitik til konkrete aktioner for at sikre et bedre miljø fra 2012 og fremover.

Rumiana Jeleva, ordfører for udtalelsen fra REGI-Udvalget. - (BG) Fru formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Som ordfører for udtalelsen fra Regionaludviklingsudvalget ønsker jeg at understrege de regionale

og lokale myndigheders vigtige rolle i sikringen af miljøbeskyttelse og bæredygtig udvikling. Det er i regionerne og kommunerne, at beslutningerne skal realiseres, og hvor EU's *acquis* i miljøsammenhæng skal gennemføres i praksis.

Vandforsyning og -behandling, affaldshåndtering, offentlig transport og byplanlægning er blot nogle få eksempler. Medlemsstaterne og deres regionale og lokale myndigheder skal opfordres til at udnytte strukturfondene bedst muligt og samtidig sikre, at deres operationelle programmer bidrager til en mere effektiv gennemførelse af miljølovgivningen. Det fremgår tydeligt, at nogle af regionerne har problemer med gennemførelsen. Der skal træffes særlige foranstaltninger inden for rammerne af samhørighedspolitikken for at løse problemerne.

Jeg vil slutte af med at understrege, at det regionale samarbejde skal anvendes som et uhyre vigtigt værktøj i miljøpolitikken. Samarbejde blandt medlemsstaterne og med lande og regioner fra EU's nabolande, f.eks. Sortehavslandene, de baltiske lande og Middelhavslandene, skaber mulighed for at stoppe grænseoverskridende forurening.

Gyula Hegyi, for PSE-Gruppen. - (HU) Fru formand! Hvad angår målsætningerne i Fællesskabets sjette miljørammeprogram, er vi bagud på mange punkter. Jeg ønsker blot at nævne to af disse punkter her.

Luften i vores byer er forurenede og usund. På grund af den manglende EU-lovgivning er der meget langt til mange byers opfyldelse af målsætningerne i temastrategien for bymiljøet. Kommissionen skal derfor fastlægge lovgivning, der klart og tydeligt definerer rammerne for bymiljøet og bytransporten i hele EU, da vores borgere ellers fortsat vil være udsat for dårlig luftkvalitet og andre former for forurening.

Derudover halter gennemførelsen af vandrammedirektivet fortsat. Hvis industrilovgivningen ikke er forbundet med politikkerne om landbrug og udvikling af landdistrikterne, vil vores vandressourcer fortsat være forurenede. Skummet på floden Raba i Ungarn, der er forårsaget af forurening fra østrigske læderproducenter, viser tydeligt, at den gældende lovgivning ikke kan forhindre kontaminering af vandressourcerne.

Medlemsstaterne og Kommissionen skal gøre alt, hvad de kan, for at sikre ensartet opfyldelse af kravene i vandrammedirektivet og direktivet om oversvømmelser.

Satu Hassi, for Verts/ALE-Gruppen. - (FI) Fru formand! Mange tak til Riitta Myller for hendes fremragende betænkning og samarbejdsvilje.

I henhold til Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer sikkerhed er gennemførelsen af EU's miljøprogram på mange måder forsinket, men det er endnu mere overraskende, at EU stadig ikke ville have været på vej imod bæredygtig udvikling, selv om alle konkrete målsætninger var blevet opfyldt. Det vil f.eks. nok ikke være muligt at bremse tabet af biodiversitet inden udgangen af 2010, selv om vi prioriterer dette problem.

Den ubehagelige sandhed er, at vores samfund er opbygget til at fungere på en måde, der ikke er bæredygtig. Hvis alle i verden brugte lige så mange ressourcer som borgerne i Europa, ville der være brug for fire verdener for at producere de nødvendige ressourcer. Hvis middelklassen i Kina, Indien og andre udviklingslande overtager vores forbrugsvaner, vil vi opleve en global krise. Jeg håber, at denne voksende erkendelse - fremhævet af klimapolitikken - vil resultere i en mere omfattende revurdering af vores forbrugs- og produktionsvaner.

Péter Olajos (PPE-DE). - (HU) Mange tak, fru formand! Jeg vil starte med at gøre opmærksom på, at jeg også er uenig i, at gennemførelsen af Fællesskabets sjette miljøhandlingsprogram skrider planmæssigt frem. Derudover mangler der i mange tilfælde konkrete kvantitative og kvalitative målsætninger og tidsplaner, ikke blot i handlingsprogrammet, men også i temastrategierne.

Der er ingen tvivl om, at gennemførelsen af Fællesskabets sjette miljøhandlingsprogram ikke går planmæssigt. Det er endnu ikke lykkedes os at opfylde de prioriterede miljømålsætninger som fastsat i programmet, og gennemførelsen af lovgivningen i medlemsstaterne er fortsat forsinket. Lad mig komme med et konkret eksempel.

For det første er der ikke truffet konkrete foranstaltninger til udarbejdelse af lovgivning om indendørs luftkvalitet. En særlig prioritet i denne sammenhæng er udarbejdelsen af bestemmelser om skoler og andre offentlige indendørs områder, der anvendes af udsatte grupper. Der burde i det mindste iværksættes pilotprojekter.

For det andet er gennemførelsen af direktiverne i netværksprogrammet for Natura 2000 også forsinket. Den bedste praksis skal formidles, og der skal træffes skattemæssige foranstaltninger over for forurenere. Jeg har henvendt mig til Kommissionen vedrørende kontaminering af Natura 2000-områder, men Kommissionen har ikke taget problemet op til behandling.

For det tredje har der for nylig været flere eksempler på ulovlig dumping af farligt affald og kommunalt affald i andre landes territorier. Afrika og Asien er ofte destinationen for affald fra Europa, og det er uacceptabelt. Det er ligeledes uacceptabelt, at flere tyske delstater foretager ulovlige transporter af tonsvis af affald til Østeuropa og derefter nægter at tage det tilbage - f.eks. i tilfældet med Bayern.

For det fjerde - hvad blev der af det fornuftige princip om forebyggelse af grænseoverskridende forurening? EU-medlemsstaten Østrig har forurennet floden Raba i de seneste syv år, som hr. Hegyi nævnte tidligere. Flodens overflade er dækket af et tykt lag skum. Jeg har rejst spørgsmålet mindst seks gange allerede, og jeg har endda indgivet en formel klage, men uden resultat. Der er stadig skum på floden, og Kommissionen har intet foretaget sig.

Fornuftige principper er uden betydning, hvis de ikke følges. Kommissionen er EU-lovgivningens vogter. Det er på tide, at denne vogter gør sin pligt og ikke giver op over for medlemsstaterne, men i stedet sikrer, at den lovgivning, som vi sammen har vedtaget, overholdes.

Evangelia Tzampazi (PSE). - (EL) Fru formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Jeg ønsker at takke ordføreren for den fremragende betænkning. Jeg er overbevist om, at den afspejler Parlamentets bekymring om EU's foreløbige opfyldelse af sine forpligtelser inden for rammerne af det sjette miljøhandlingsprogram.

Kommissionens midtvejsevaluering afslører, at det er nødvendigt med en koordineret indsats og nye lovforslag for at lukke hullerne i lovgivningen. Det er endvidere nødvendigt at afsætte de påkrævede midler for at sikre tilstrækkelig gennemførelse af EU-lovgivningen. I mellemtiden er der en voksende forståelse af, at der skal lægges større vægt på en bæredygtig produktions- og forbrugsmodel, og at den økonomiske vækst skal afhænge mere af naturressourcer.

Det er lige så vigtigt at understrege den internationale dimension af den europæiske miljøpolitik. EU skal opfordres til fortsat at fremme ambitiøse miljøpolitikker og -krav og udvikle teknologioverførsel og udveksling af bedste praksis i forhold til udviklingslandene.

Cristina Gutiérrez-Cortines, for PPE-DE-Gruppen. - (ES) Fru formand! Jeg mener bestemt ikke, at det dokument, som vi drøfter, er så godt, som det kunne være, og det vil jeg gerne uddybe. Formålet med dokumentet er at evaluere de resultater, der er opnået inden for rammerne af de brede retningslinjer, som Kommissionen har fastsat med hensyn til miljøet og miljøpolitikkerne. Dette er efter min opfattelse ikke en evaluering. Det er ikke en detaljeret evaluering, der kunne have hjulpet os med at lægge planer for fremtiden, måske fordi Kommissionen ikke er vant til at blive bedømt eller evalueret. Kommissionen stemmer heller ikke og har ikke en gruppe aktionærer, der kræver resultater. Dog mener jeg, selv om det kan opfattes som en selvmodsigelse, at Kommissionen fortjener ros for de resultater, som den har opnået i de senere år, men blot ikke for midtvejsevalueringen.

Miljøpolitikken er fuldt ud integreret i kommunale og regionale politikker, og industrien følger i vid udstrækning EU's retningslinjer.

Dokumentet mangler imidlertid en vurdering af de punkter, hvor ordningerne ikke har fungeret, da disse punkter skal revideres. Europa har fastsat miljøpolitikker i over 25 år og skal gennemgå nogle af sine metoder, da der ikke blot er én forklaring på nogle af politikernes manglende resultater.

Der foreligger ingen undersøgelse af de ændringer, der skal til med hensyn til involvering af regionerne og oprettelse af netværk, uanset om de er EU-relaterede eller ej. Der er mange lande, som i relation til eksemplet med direktivet om beskyttelse af jordbunden, allerede har en langt bedre lovgivning end EU, og andre lande, som ikke har nogen lovgivning overhovedet. For at afhjælpe denne ubalance skal Europa træffe forskellige og innovative foranstaltninger, da det er klart, at vi skal ændre vores arbejdsmetoder i takt med de ændringer, der sker i verden.

Mange tak og tillykke med resultaterne, men lad os fokusere på ændringer i fremtiden.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). - (SK) Fru formand! Det er efter min opfattelse meget væsentligt, at midtvejsevalueringen af Fællesskabets sjette miljøhandlingsprogram har fremhævet et vigtigt faktum, nemlig at gennemførelsen af dette program er langt bagud i forhold til den planlagte tidsfrist.

Derfor er der ikke stor sandsynlighed for, at der vil være opnået resultater inden udgangen af 2012, og der er heller ikke stor sandsynlighed for, at de prioriterede målsætninger vil blive opfyldt. Jeg deler synspunktet om, at der skal inkorporeres mere tydelige og håndgribelige målsætninger i programmet. Jeg er endvidere enig i, at fastlæggelsen af temastrategier ikke har givet effektive resultater. Jeg ønsker derfor at understrege behovet for yderligere bestræbelser på at eliminere undvigemanøvrer i miljølovgivningen ved hjælp af nye lovforslag.

Det er endvidere uhyre vigtigt at sikre effektiv gennemførelse af miljølovgivningen. Klimaændringer, biodiversitet, sundhed og anvendelse af ressourcer vil være blandt vores vigtigste udfordringer i fremtiden.

Paul Rübiger (PPE-DE). - (DE) Fru formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Vi skal efter min opfattelse foretage disse evalueringer jævnlige og især offentliggøre medlemsstaternes resultater i et register, da der naturligvis sommetider opstår konflikter om de enkelte spørgsmål, f.eks. i forbindelse med vandrammedirektivet, hvor vi på den ene side gør en stor indsats for at fremme vedvarende energi og på den anden side spilder uudnyttet vand.

Der er endvidere problemer med Natura 2000. Vi skal lytte til borgerne i denne sammenhæng og tilpasse programmerne i overensstemmelse hermed, hvor det er relevant.

Stavros Dimas, medlem af Kommissionen. - (EL) Fru formand, mine damer og herrer! Jeg ønsker først og fremmest at nævne, at der har været gode og tankevækkende kommentarer i aften. Kommissionen vil naturligvis tage højde for disse kommentarer og inddrage dem på en hensigtsmæssig måde.

I midtvejsevalueringen nåede Kommissionen frem til den konklusion, at EU generelt er på rette vej i relation til opfyldelse af de målsætninger, der er fastsat i Fællesskabets sjette miljøhandlingsprogram. Hvis vi fortsat gør fremskridt i disse afgørende år, vil vi være i stand til at realisere forslagene i programmet indtil 2012. Udarbejdelsen af forslagene og vedtagelsen og godkendelsen heraf udgør imidlertid kun halvdelen af den nødvendige indsats. Som understreget i aften vil det ikke være muligt at opfylde målsætningerne i Fællesskabets sjette miljøhandlingsprogram uden effektiv gennemførelse af miljølovgivningen, uanset hvor hensigtsmæssigt lovgivningen er udformet af EU-institutionerne.

Netop derfor deler jeg Parlamentets synspunkt om, at der er behov for yderligere foranstaltninger, og at Kommissionen skal have tilstrækkelige midler til fortsat at kunne løse problemerne med gennemførelsen. Det vil gøre det muligt for Kommissionen at bistå de nationale myndigheder i udviklingen af de kapaciteter, der er nødvendige for at opnå de resultater, som vi sigter imod.

Kommissionen deler endvidere Parlamentets synspunkt om, at det er uhyre vigtigt at inkorporere miljøspørgsmål i andre politikker. Som det klarlægges i betænkningen, er denne integration af afgørende betydning for handelspolitikkerne, da EU har meget betydningsfulde økonomiske forbindelser med andre lande i verden, og da handel naturligvis har en tydelig indvirkning på miljøet. Det er dog lige så vigtigt at inkorporere miljøspørgsmål i landbrugs-, regional- og transportpolitikken. Hvis der ydes tilstrækkelige midler, vil EU-politikkerne have en stor indvirkning på regionerne i Europa.

Retningslinjerne for konsekvensanalyser, som også er fastsat af Kommissionen, har til formål at forbedre sammenhængen mellem EU-politikkerne og omfatter en evaluering af alle de miljømæssige parametre for vores forslag. Kommissionen ønsker Europa-Parlamentets støtte med henblik på at sikre en gennemgribende evaluering af alle miljømæssige aspekter under overvejelsen af forslag fra andre institutioner.

I betænkningen fremhæves endvidere den rolle, som de nationale, regionale og lokale myndigheder samt borgerne, forbrugerne og erhvervslivet skal spille i opfyldelsen af de miljømæssige målsætninger, som er fastsat i Fællesskabets sjette miljøhandlingsprogram. Jeg kan forsikre alle om, at Kommissionen vil gøre alt, hvad den kan, for at fremme programmet og opnå støtte fra de involverede parter. Jeg er sikker på, at Parlamentet vil tage del i disse bestræbelser, og jeg håber, at beskyttelsen af miljøet i Europa vil være et af de vigtigste spørgsmål for vælgerne ved valget næste år.

Riitta Myller, ordfører. - (FI) Fru formand! Jeg ønsker at takke alle, der har deltaget i forhandlingen, og kommissæren.

Parlamentet og jeg - i min egenskab af ordfører - forsøger at skabe et grundlag, hvorpå Kommissionen ved hjælp af nye instrumenter kan styrke miljøpolitikken med henblik på opfyldelse af målsætningerne i Fællesskabets sjette miljøhandlingsprogram. Som kommissær Dimas nævnte, har Kommissionen i sin statusrapport erklæret, at de midler, der er fastlagt i midtvejsevalueringen af Fællesskabets sjette

miljøhandlingsprogram, vil være tilstrækkelige til at opfylde de pågældende målsætninger, men ifølge en undersøgelse af Kommissionens nuværende politik forholder det sig anderledes.

I betænkningen, der forhåbentlig vedtages i morgen med stort flertal, peges der på områder, hvor der stadig er behov for forbedringer på europæisk plan, og der peges på stort set samme midler til afhjælpning af situationen som i kommissærens tale. Vi er med andre ord enige om, hvad der skal gøres, men, som fru Hassi nævnte, vil det være nødvendigt at drøfte åbent og ærligt, om de foreslåede midler generelt vil være tilstrækkelige til at opnå bæredygtig udvikling i EU. Vi er nu på rette vej med hensyn til klimapolitikken. Hvis vi fastsætter lige så ambitiøse politikker på andre områder, må det kunne lykkes.

Som jeg nævnte, har jeg stillet et par ændringsforslag for at klarlægge teksten i betænkningen. Jeg ønsker at gøre opmærksom på, at den finske tekst i ændringsforslag 14 er meget uklar. Derfor skal den engelske tekst benyttes som reference.

Formanden. - Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted torsdag.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Genowefa Grabowska (PSE), skriftlig. - (PL) Som medlem af Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed mener jeg, at det vil være hensigtsmæssigt at acceptere Fællesskabets sjette miljøhandlingsprogram i overensstemmelse med artikel 251 i EF-traktaten, dvs. ved hjælp af den fælles beslutningsprocedure. Miljøbeskyttelse er et uhyre vigtigt spørgsmål for Europa-Parlamentet, som trods alt repræsenterer ca. 500 millioner europæiske borgere.

Inddragelsen af Parlamentet i den fælles beslutningsprocedure viser klart og tydeligt den rolle, som Parlamentet spiller. Perioden på 10 år for Fællesskabets sjette miljøhandlingsprogram kræver regelmæssige evalueringer, især med hensyn til prioriteter. Det er sandt, at de temastrategier, der er inkluderet i programmet, har fremmet deltagelsen af interessenter og udviklet dimensionen af miljøpolitikken, men de har samtidig forsinket eller forlænget lovgivningsprocessen på dette område.

Et pinligt eksempel er det ufærdige direktiv om luftkvalitet. Parlamentet har helt korrekt bemærket, at de største fremskridt i disse dele af programmet er sket på områder, hvor der ikke er udarbejdet specifikke temastrategier (f.eks. klimaændringer). Vi skal dog samtidig huske, at vi i det sjette miljøhandlingsprogram opfordres til at støtte bæredygtige produktionsmetoder og forbrugsmodeller ved hjælp af skattemæssige foranstaltninger.

Selv om det er vanskeligt at opfatte denne midtvejsevaluering som meget tilfredsstillende, er den ikke desto mindre den eneste mekanisme, gennem hvilken EU effektivt kan fremme opfyldelsen af de fastsatte målsætninger. De manglende resultater på dette område vil skade troværdigheden for EU og EU's medlemmer, der er helt reelt bekymret over forværringen af miljøforureningen.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), skriftlig. - (RO) I Kommissionens meddelelse om midtvejsevalueringen af Fællesskabets sjette miljøhandlingsprogram bekræftes det, at de mest presserende miljømæssige udfordringer er klimaændringer, tab af biodiversitet, sundhed og anvendelse af ressourcer, og det er derfor uhyre vigtigt, at programmet kan fungere som et vigtigt instrument i strategien for bæredygtig udvikling af EU.

Under hensyntagen til de foranstaltninger, der foreløbig er truffet med programmet, er det urealistisk at forestille sig, at de prioriterede miljømæssige målsætninger vil være opfyldt inden udgangen af 2012. F.eks. kan målsætningen om at bremse tabet af biodiversitet inden udgangen af 2010 ikke opfyldes, og de foreslåede strategier til beskyttelse af havmiljøet og jordbunden vil ikke skabe konkrete resultater inden udgangen af 2012. Samtidig er de foranstaltninger, der er truffet for at forbedre luftkvaliteten, samt de strategier, som er fastsat i temastrategierne for luftforurening, og tiltagene til mindske af den eksterne støj, ikke tilstrækkelige til at opfylde målsætningerne i det sjette miljøhandlingsprogram. I Kommissionens meddelelse er der ikke fokuseret tilstrækkeligt på problemløsninger eller visse medlemsstaters mangelfulde gennemførelse af habitat- og Natura 2000-direktiverne.

Når der er udpeget Natura 2000-områder, er det nødvendigt at formulere, fremme og overvåge målsætningerne for bevaring. Med midtvejsevalueringen henledes opmærksomheden på disse problemer, og Kommissionen opfordres til at fokusere på ambitiøse resultater på området for miljøbeskyttelse.

23. Støtte til forskningsintensive SMV'er (forhandling)

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er betænkning af Paul Rübig for Udvalget om Industri, Forskning og Energi om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning om Fællesskabets deltagelse i et forsknings- og udviklingsprogram, der gennemføres af flere medlemsstater til fordel for forskningsintensive SMV'er (KOM(2007)0514 - C6-0281/2007 - 2007/0188(COD)) (A6-0064/2008).

Janez Potočnik, medlem af Kommissionen. - (EN) Fru formand! Vi drøfter i dag Kommissionens forslag om at støtte det fælles Eurostarsprogram, og jeg ønsker at takke for at have fået et par minutter til at klarlægge de vigtigste punkter og betydningen af dette initiativ.

Det fælles Eurostarsprogram har til formål at bistå forskningsintensive SMV'er med at udføre forskning og udvikling. Disse SMV'er kan markedsføre nye produkter og tjenester takket være deres eget forsknings- og udviklingsarbejde. De pågældende virksomheder har ambitionerne og kapaciteten til at skabe vækst og være fremtidens "Eurostars".

En gruppe på 29 Eurekalande og Luxembourg, der netop har ansøgt om at deltage, har besluttet at udvikle det fælles program, der specifikt er oprettet for at støtte SMV'er i deres egne forsknings- og udviklingsaktiviteter i samarbejde med deres partnere.

For at fremme virkningen af initiativet har Kommissionen foreslået Europa-Parlamentet og Rådet at deltage økonomisk i det fælles Eurostarsprogram, baseret på traktatens artikel 169, med et beløb på op til 100 millioner euro. Dette beløb vil sikre ca. 300 millioner euro fra de deltagende lande i løbet af de næste seks år.

Et vigtigt aspekt af initiativet er, at de deltagende lande forpligter sig til at integrere deres nationale programmer for at skabe et fælles europæisk program. Derudover styrker Eurostars samarbejdet mellem rammeprogrammet og Eureka. Jeg mener derfor, at initiativet er endnu et skridt i retning af at realisere det europæiske forskningsrum.

Jeg ønsker at takke ordføreren, hr. Rübig, og medlemmerne af Udvalget om Industri, Forskning og Energi for det fine samarbejde og de forbedringer, som de har foreslået til Kommissionens forslag. Jeg kan på vegne af Kommissionen oplyse, at vi accepterer forslagene.

Jeg bifalder især den hurtige behandling af forslaget, så vi kan bidrage til iværksættelsen af den første indkaldelse for Eurostars. Hurtig vedtagelse fra Parlamentets og Rådets side vil helt klart sende et stærkt signal til SMV'erne om, at kontinuerlig investering i forskning og innovative aktiviteter er af afgørende betydning, hvis SMV'erne skal opretholde og fremme deres konkurrenceevne.

Eurostars vil være et godt eksempel på medlemsstaternes mulighed for at samarbejde gennem konsolidering af deres nationale programmer og på EU-støttens store betydning for programmet til fordel for de europæiske SMV'er og naturligvis til fordel for Europa generelt.

Paul Rübig, ordfører. - (DE) Fru formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Jeg ønsker først og fremmest at takke det slovenske formandskab, som har gjort alt, hvad det kunne, for at sikre, at programmet gennemføres rettidigt.

Jeg ønsker naturligvis også at takke alle mine kolleger, da vi endnu en gang har vist, hvor effektiv den europæiske lovgivning kan være. I betragtning af at betænkningen først blev fremlagt i januar, og at vi skal stemme om den i morgen, er det et godt eksempel på, at Parlamentet, formandskabet og Kommissionen kan arbejde effektivt sammen. Det er noget, vi kan være stolte af.

Jeg ønsker endvidere at takke sekretariatet for Udvalget om Industri, Forskning og Energi, da det ikke er let at forhandle et relativt kompliceret spørgsmål i løbet af så kort tid og derefter fastlægge og gennemføre de grundlæggende principper. Det er meget positivt, at Slovakiet, Det Forenede Kongerige og - i sidste øjeblik - Luxembourg, som vi ikke vidste noget om før i går, og som har udtrykt ønske om at deltage i programmet i de seneste uger. Jeg vil endvidere stille et mundtligt ændringsforslag i morgen i denne sammenhæng, og jeg vil anmode formandskabet om at overveje Luxembourg i morgen, når medlemsstaterne nævnes, således at små og mellemstore virksomheder i Luxembourg også kan deltage i programmet.

Parlamentet har under forhandlingen understreget, at programmet skal være gennemsigtigt og vigtigst af alt et ubureaukratisk og effektivt program til fremme af forskning. I programmet skal det især være muligt at foretage engangsudbetalinger og træffe hurtige beslutninger, således at virksomhederne kan rejse de midler,

der er nødvendige for at foretage forskningsaktiviteter, og ikke først være nødt til at optage banklån og ofte vente længe på midlerne.

Jeg mener, at programmet er et eksempel på bedre lovgivning, idet det allerede i denne sammenhæng er lykkedes at opfylde målsætningerne vedrørende SMV'er og skabe bedre lovgivning i henhold til det syvende rammeforskningsprogram. Eurekas deltagelse og forvaltning har også været upåklagelig, da Eureka kan træffe meget effektive og hurtige beslutninger om disse forhold samt i sidste ende bære en stor del af ansvaret.

EU yder således op imod en tredjedel af støtten. Som De allerede har nævnt, taler vi om op imod 100 millioner euro. Det er endvidere også nyt for programmet, at det er et reelt bottom up-program, som derfor kommer fra erhvervslivet, fra de små eller mellemstore forskningsintensive virksomheder. Jeg er faktisk stolt af den omstændighed, at sekretariatet for Eurostat i Bruxelles opererer meget effektivt og hurtigt på markedet i tæt samarbejde med de nationale finansieringsinstitutter, og at det derfor også vil være muligt at fokusere på markedsorienterede forskningsaktiviteter, der har til formål at skabe kommercielle resultater på kort og mellemlang sigt.

Det er en vigtig del af arbejdet i små og mellemstore virksomheder, og det skal være omkostningseffektivt. Der skal ikke afholdes store omkostninger i processen, hverken for virksomhederne eller myndighederne. I stedet skal alle forhold være klart og tydeligt formuleret, således at alle virksomhederne også kan reagere på spørgsmål som led i deres aktiviteter uden store udlæg. Ifølge en undersøgelse foretaget for nylig, er det en stor succes.

Erna Hennicot-Schoepges, for PPE-DE-Gruppen. - (FR) Fru formand! Jeg ønsker først og fremmest at takke ordføreren, Paul Rübig, for betænkningen og for at acceptere at stille et mundtligt ændringsforslag om at inkludere Luxembourg i programmet og dermed afhjælpe det administrative rod, der er skyld i landets manglende deltagelse.

Hr. kommissær, vi har i hvert fald siden den første evalueringsrapport om Lissabonprocessen været klar over, at SMV'er spiller en afgørende rolle på forsknings- og innovationsområdet. Deltagelsesniveauet for SMV'erne har imidlertid endnu ikke levet op til forventningerne, og de seneste investeringstal dokumenterer dette.

Dette særprogram skal derfor afhjælpe deltagelsen af SMV'er og samtidig mindske unødvendigt bureaukrati. På nogle områder er det et spørgsmål om at udrede situationen, dække risikoen og modvirke nogle selskabers tøven med hensyn til investeringer i forskning og innovation, som måske også er en kedelig konsekvens af den europæiske virksomhedskultur.

Jeg ønsker at takke ordføreren for at insistere på vedtagelse under førstebehandlingen, som vil fremskynde gennemførelsen af dette program, sikre effektiviteten heraf og bevise, at den europæiske lovgivning måske ikke er så tung, som den sommetider beskyldes for at være, men at lovgivningen kan tjene borgernes interesser godt.

Teresa Riera Madurell, for PSE-Gruppen. - (ES) Fru formand, hr. kommissær! Mange tak, fordi De deltager i forhandlingen. Jeg ønsker først og fremmest at lykønske ordføreren med betænkningen.

Den eventuelle forbindelse mellem EU's rammeprogram og Eurekas mellemstatslige program har i nogen tid og i forskellige fora samt i Parlamentet været genstand for analyser og drøftelser, da begge dele involverer betydelig støtte til SMV'er. Resultatet af disse synergier har været EU-støtte til Eurostarsprogrammet på grundlag af artikel 169 i traktaten. Eurostarsprogrammet er et program, der supplerer rammeprogrammet gennem det, jeg opfatter som Eurekas principper, nemlig programmets bottom up-struktur, der gør det lettere at tage højde for SMV'ers behov, og som letter deltagelsen. Det omfattende bureaukrati i forbindelse med deltagelse i rammeprogrammet er i mange tilfælde en unødvendig stor byrde, som mange SMV'er ikke kan bære.

Støtte til større integration af SMV'er i forskning og udvikling er noget, som Parlamentet altid har været fortalende for, og Eurostars kan have en betydelig mobiliserende virkning. Vi bifalder derfor især dette initiativ.

Mieczysław Edmund Janowski, for UEN-Gruppen. - (PL) Fru formand! Jeg ønsker at takke hr. Rübig, der - som sædvanlig - har udarbejdet en fremragende betænkning.

Det er et meget vigtigt spørgsmål, da indførelsen af forskningsresultater i industri- og erhvervspraksis relativt let kan afhjælpes via SMV'er. Det er et grundlæggende aspekt af Lissabonstrategien. Det er derfor positivt, at Eurostarsprogrammet bygger på det syvende rammeprogram for transnationale virksomheder og finansiering

inden for videnskab og teknologi, som udføres af SMV'er i samarbejde med højere uddannelsesinstitutioner, forskningsinstitutter og andre virksomheder - store virksomheder.

Forskningsretningen er også vigtig. Den skal være markedsorienteret, og der skal fokuseres på praktisk anvendelse, der gennemføres hurtigst muligt. Denne gode idé, som støtter erhvervsinitiativer, skal være ubureaukratisk og klar og tydelig, herunder i forbindelse med de finansielle aspekter. Det er vigtigt for alle partnere, især for erhvervslivet. Programmets succes vil være et godt eksempel for fremtiden. Lad os håbe, at vores 100 millioner euro ikke går til spilde.

FORSÆDE: Luigi COCILOVO

Næstformand

Miloslav Ransdorf, for GUE/NGL-Gruppen. - (CS) Hr. formand! Små og mellemstore virksomheder står for 70 % af arbejdspladserne i EU. Når dette er sagt, investerer disse virksomheder kun 4 % i videnskab, forskning og teknologisk udvikling, som uden tvivl er årsagen til, at de ikke er bedre til at udnytte deres erhvervspotentiale. Vi skal udvikle de små og mellemstore virksomheders potentiale inden for rammerne af den fornyede Lissabonstrategi. Der er flere forskellige måder at gøre det på. Bedre adgang til oplysninger, tilbud om bedre kreditbetingelser, mulighed for at forstærke samarbejdet med den offentlige sektor og støtte til fremme af forbindelserne med store selskaber, således at både små og store virksomheder er gensidigt forbundet. Det er efter min opfattelse muligt og kan gennemføres på relativt kort tid.

Nils Lundgren, for IND/DEM-Gruppen. - (SV) Hr. formand! EU spreder sig over flere og flere områder. Problemet er, at der ikke er noget princip med henblik på at beslutte, hvad EU skal gøre. Et sundt princip er det, der tales meget om i politiske taler, men som ignoreres i beslutningsprocesserne, nemlig subsidiaritetsprincippet. Ved anvendelse af subsidiaritetsprincippet undgår man centralisering af forskning og udvikling, undtagen i forbindelse med vidtrækkende projekter som f.eks. Galileo eller i forbindelse med fusionsenergi. Forskning og udvikling, der er bureaukratiseret i store organisationer, giver mindre afkast på de investerede midler - ikke mere afkast. Der er sjældent nogen begrundelse for, at medlemsstaterne sender midler til Bruxelles og derefter beder deres forskere til at ansøge om at få midlerne tilbage igen. Denne betragtning er særlig relevant, når det drejer sig om forskning og udvikling for små og mellemstore virksomheder. Forskernes og virksomhedernes entusiasme er affødt af, at man bilder dem ind, at der vil være yderligere støtte til rådighed. Men det er der imidlertid intet, der tyder på.

Ján Hudacký (PPE-DE). - (SK) Hr. formand! Jeg ønsker først og fremmest at takke ordføreren for den fremragende betænkning. Parlamentet har takket være hr. Rübig fundet frem til et kompromis, der er acceptabelt for både Kommissionen og Rådet, og som vil resultere i vedtagelse af forslaget under førstebehandlingen.

Jeg tror, at erhvervslivet i høj grad bifalder Eureka-initiativet om et forsknings- og udviklingsprogram for små og mellemstore virksomheder. De mange landes deltagelse i initiativet bekræfter, at der inden oprettelsen af programmet var manglende interesse for at løse problemerne for de små og mellemstore virksomheder.

Til trods for Europa-Parlamentets indsats har det syvende rammeprogram for forskning og udvikling ikke løst problemet vedrørende SMV'ernes tilgang til den støtte, der er til rådighed til fremme af deres forsknings-, udviklings- og innovationsaktiviteter. Det er derfor meget opmuntrende at opleve, at dette bottom up-initiativ mødes med så stor velvilje blandt alle de relevante EU-institutioner. Selv om der utvivlsomt er sket fremskridt, er der stadig en del ubesvarede spørgsmål. Her tænker jeg på berettigelseskriterierne for SMV'erne, især hvor meget tid og hvor stor en andel af den årlige omsætning, der er afsat til forskningsaktiviteter.

Jeg er personligt af den opfattelse, at vi under fastsættelsen af disse kriterier skal være mere åbne og overveje at inkludere mindre virksomheder med betydeligt innovations- og udviklingspotentiale i Eurostarsprogrammet til trods for virksomhedernes størrelse.

Jeg vil slutte af med at understrege, hvor glad jeg er for, at Slovakiet også er involveret i samarbejdet. Det vil forbedre situationen for små og mellemstore innovative virksomheder, hvis udvikling i nogen grad har været hæmmet indtil nu.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - (RO) Hr. formand! Jeg ønsker først og fremmest at takke ordføreren, hr. Rübig, og jeg ønsker dernæst at specificere enkelte punkter. Det er af hensyn til EU's konkurrenceevne uhyre vigtigt at støtte små og mellemstore virksomheder, der investerer i forskning.

De 22 medlemsstater og de 5 stater i Eureka, der - sammen med Kommissionen - har besluttet at investere de 400 millioner euro til støtte af forskningsaktiviteter i små og mellemstore virksomheder, er med til at opfylde målsætningerne i Lissabonstrategien.

Vi må ikke glemme, at SMV'erne repræsenterer 99 % af de samlede europæiske virksomheder. Udvælgelsen af projekter, der skal støttes gennem Eurostarsprogrammet, skal foretages i henhold til videnskabelig ekspertise og økonomiske resultater.

Jeg vil ikke desto mindre henlede opmærksomheden på de vanskeligheder, som de små og mellemstore virksomheder oplever med hensyn til at samfinansiere 50 % af værdien af et projekt.

Mange af de små virksomheder vil hellere overdrage deres specialister til projekter, der skaber hurtige indtægter, til ulempe for langsigtede forskningsprojekter.

Derudover kan finansieringen af små virksomheder, som er baseret på en forretningsplan, være afgørende for en lang række SMV'ers deltagelse i den europæiske forskning.

Jeg håber, at Erasmus-programmet for unge iværksættere vil fortsætte i programperioden for dette program

Joel Hasse Ferreira (PSE). - (PT) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Det er uhyre vigtigt at støtte små og mellemstore virksomheder og stimulere deres videnskabelige og teknologiske udvikling. SMV'er har brug for et solidt teknologisk grundlag for at gøre det muligt for dem at øge deres bidrag til økonomisk vækst og udvikling.

Generelt har SMV'er stor kapacitet for initiativtagning og tilpasning, idet de ikke er hæmmet af bureaukrati, og da virksomhederne normalt ledes af iværksættere og direktører, der er dybt engageret i indsatsen for at skabe økonomisk vækst. Denne kapacitet for initiativtagning og tilpasning gør det lettere at starte nye virksomheder op, der involverer produktion og/eller salg af nye produkter eller drift af nye tjenester, som er skræddersyet til forbrugernes eller andre virksomheders behov.

Sådan nye produkter og tjenester vil ofte kræve et mere solidt teknologisk grundlag end det, der er til rådighed i mange små virksomheder, og derfor kan det fælles Eurostarsprogram om forskning og udvikling, som har til formål at støtte SMV'er, være uhyre vigtigt på grund af den potentielle virkning på realøkonomien. Programmet vil dermed bidrage til at fremme kvalifikationer hos de små og mellemstore virksomheder i de forskellige EU-medlemsstater og derudover tjene interesserne hos borgerne, forbrugerne og den europæiske økonomi generelt. Programmet vil således også bidrage til at skabe flere og bedre arbejdspladser. Hr. Rübig's betænkning er af alle disse årsager meget fordelagtig.

Dragoş Florin David (PPE-DE). - (RO) Hr. formand! Jeg ønsker først og fremmest at takke hr. Rübig for den korrekte og hurtige håndtering af betænkningen.

I betænkningen skabes der en ny tilgang til Lissabonstrategien, helt enkelt ved at forbinde forskning med SMV'er. Vi fremmer dermed konkurrenceevnen og oprettelsen af virksomheder - SMV'er med innovative aktiviteter. Eurostars skal være udgangspunktet for en relancering af de europæiske økonomiske aktiviteter, et program for europæiske innovative virksomheder - "Eurostars" - og et gennemslagsfuldt og fleksibelt og ubureaukratisk program.

Jeg vil slutte af med at anmode Kommissionen og alle de stater, der deltager i programmet, om at fremme Eurostarsprogrammet, som er tæt forbundet med de europæiske prioriterede temaer: klimaændringer, energieffektivitet, fremme af vedvarende energikilder og sidst, men ikke mindst, kampen imod kræft.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). - (SK) Hr. formand! Det fælles Eurostarsprogram om forskning og udvikling har til formål at bistå forskningsintensive SMV'er med at udføre markedsorienteret forskning i transnationale projekter, der er gennemført på vegne af forskellige SMV-sammenslutninger.

Jeg ønsker især at understrege betydningen af overførsel af viden og behovet for samarbejde inden for rammerne af programmet mellem virksomhederne selv og med andre institutioner, baseret på industrielle og økonomiske partnerskaber. Det er særdeles positivt, at det er et bottom up-program, der er direkte tilpasset behovet hos forskningsintensive virksomheder, som deltager i programmet. Det vigtigste er, at forskningsaktiviteterne er markedsorienterede og rettet imod kommercielle resultater på kort eller mellemlang sigt.

Jeg ønsker endvidere at nævne et nyt aspekt af programmet, nemlig indførelsen af finansieringsfaciliteten for risikodeling, der er oprettet for at støtte mere udfordrende forsknings- og udviklingsprojekter.

Péter Olajos (PPE-DE). - (HU) Hr. formand! Jeg ønsker også at takke hr. Potočnik og hr. Rübig. Det fælles Eurostarsprogram er et fremragende middel til opfyldelse af målsætningerne i Lissabonstrategien og fremme af konkurrenceevne og innovation. Forsknings- og udviklingsintensive SMV'er, der bruger mindst 10 % af deres omsætning til forsknings- og udviklingsprojekter, er vigtige aktører på dette område.

Ungarn deltager i programmet, og interessen har været enorm. Over 200 virksomheder, der opfylder kriterierne, har ansøgt, selv om der nu er opstået et problem, hvor medlemsstaterne ikke har afsat tilstrækkelige midler. I Ungarn, f.eks., er der kun 500.000 euro til rådighed, og det rækker kun til 2-3 projekter. Jeg mener derfor, at medlemsstaterne under alle omstændigheder skal afsætte flere midler til dette formål eller prøve at bruge mindst 3 % af bruttonationalproduktet på forskning og udvikling, således at vi kan være konkurrencedygtige på globalt plan også. Eurostars og Eureka er den type programmer, som giver fantastiske muligheder for at opnå dette. Endnu en gang tak til hr. Potočnik og hr. Rübig.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). - (PL) Hr. formand! Man kan helt enkelt sige, at det betaler sig at investere i små virksomheder.

Videnskabelige undersøgelser har vist, at små virksomheder med enkle teknologier har plads til innovative aktiviteter, og det er vigtigt at understrege. Dette gælder også familiefirmaer, hvor der investeres i én efterkommer pr. generation, så der er en vis kontinuitet, og jeg mener, at det er en meget fornuftig måde at fortsætte på. Disse virksomheder er meget fleksible og kan med et mindre udlæg flytte fra ét sted til et andet og fra ét produkt til et andet. Hr. formand, det vil være en alvorlig fejltagelse, hvis vi sparer på investeringerne i SMV'erne og deres udvikling, når over 60 % af indkomsten i EU stammer fra disse virksomheder.

Janez Potočnik, medlem af Kommissionen. - (EN) Hr. formand! Jeg ønsker først og fremmest at takke alle, ikke blot for at støtte forslaget i betænkningen, men især også for at støtte SMV'erne. SMV'er er en uhyre vigtig del af den europæiske økonomi, og - som jeg allerede har nævnt - handler Eurostarsprogrammet om SMV'er, der vil være "Eurostars" i fremtiden.

Det er et innovativt initiativ. Det er ikke let at gennemføre initiativer, hvor man kombinerer midler fra medlemsstaterne med EU-støtte, men det er helt klart et vigtigt initiativ, da det netop er denne retning, vi skal gå i fremtiden. Vi forener det bedste fra Eureka - fleksibilitet, forenkling, decentraliseret tilgang, markedsorientering - med det bedste fra rammeprogrammet - centraliseret forvaltning, fælles evaluering og fælles udvælgelse. Jeg kan forsikre om, at vi også i andre dele af rammeprogrammet holder øjnene åbne til stor fordel for SMV'erne.

Forenkling er det, det handler om. Vi har derfor, som alle formentlig er klar over, indført en højere støttesats for SMV'er end for de øvrige virksomheder. SMV'erne skal således have en samfinansieringssats på 75 % i henhold til rammeprogrammet, hvor de større virksomheder skal have 50 %, og det betyder at vi fremmer SMV'ernes deltagelse. Vi har indført en garantifond, som i høj grad forenkler deres deltagelse i rammeprogrammet, fordi kravet om først at stille bankgarantier har været et af de store problemer for SMV'erne. Og der vil endvidere blive indført et enhedssystem for registrering, som også vil lette arbejdet, da man kun skal ansøge én gang, idet alle virksomhedernes data vil blive lagret, således at næste ansøgning foregår automatisk.

Hvis man således ser på resultaterne for første år - og som De ved, aftalte vi en målsætning på 15 % støtte til SMV'erne fra samarbejdsdelen af programmet - må man konkludere, at det fungerer. Selv om vi ikke opfyldte målsætningerne i det sjette rammeprogram, kan vi ud fra de første evalueringer og resultater se, at tallet er tættere på 20 % end 15 %, som er et meget stort fremskridt.

Vi yder også en indsats i Kommissionen. Jeg har netop været til møde i den såkaldte "competitiveness group", hvor vi drøftede "lov om små virksomheder" - som er arbejdstitlen - og hvor vi vil behandle alle spørgsmål, der er forbundet med SMV'er, på en organiseret måde. Jeg ønsker endvidere at påpege, at programmet, for hvilket vi i dag træffer beslutning om EU's økonomiske deltagelse, allerede er i gang, og at over 200 har ansøgt i første indkaldelse, som er meget positivt.

Endelig ønsker jeg at nævne, at jeg i høj grad bifalder, at Luxembourg har besluttet at deltage i programmet. Der er bestemt ingen problemer. Vi skal sørge for, at Luxembourg hurtigst muligt kan tiltræde programmet.

Paul Rübig, ordfører. - (DE) Hr. formand, kommissær Potočnik, mine damer og herrer! Helt kort kan vi sige, at vi igen har fastsat en målsætning, som fokuserer på Lissabondagsordenen. Gennemførelse af forskningsresultater på kort sigt vil forhåbentlig skabe mere beskæftigelse og bedre lønninger. En afgørende del af de innovative aktiviteter er naturligvis, at der skabes nye produkter, og at der opnås succes på markedet.

Det glæder mig endvidere, at vi sammen med Den Europæiske Investeringsbank har etableret et yderligere instrument med henblik på risikodeling, og at disse midler derfor kan nå ud til mange flere. Vi har også udviklet en evalueringsmetode for at erfare, om midlerne faktisk anvendes, og kontrollere, at Europa-Parlamentet ikke er nødt til at foretage nedskæringer på grund af midler, der ikke er udnyttet fuldt ud året før, som det ofte er tilfældet med andre programmer.

Programmet vil efter min opfattelse sikre, at midlerne udnyttes, og jeg vil anmode mine kolleger om også at sikre, at samfinansieringen fungerer efter hensigten i de forskellige medlemsstater. Det er i alles interesse, at programmet lever op til forventningerne, og det bør også kommunikeres videre.

Jeg ønsker at anmode kommissær Potočnik og Kommissionens næstformand, Margot Wallström, om at sørge for, at programmet præsenteres for offentligheden på en hensigtsmæssig måde. Det er en del af processen. Jeg ønsker endnu en gang at takke det slovenske formandskab. Dette er et produkt og et projekt, som virkelig er værd at vise frem.

Formanden. - Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted torsdag.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Jorgo Chatzimarkakis (ALDE), skriftlig. - (DE) Kommissær Potočnik, i øjeblikket fokuseres der meget på SMV'er i Parlamentet. Og små og mellemstore virksomheder er grundlaget for den europæiske økonomi.

Alene i Tyskland er næsten 20 millioner mennesker beskæftiget med forskning og udvikling i over 3,3 millioner små og mellemstore virksomheder. Det afhænger hovedsageligt af disse virksomheder, om Europa oplever vækst eller stagnation. Små og mellemstore virksomheder skaber flere patenter, innovative aktiviteter og arbejdspladser end store fusionerede virksomheder, men alligevel har SMV'erne fortsat alt for begrænset adgang til lån og finansieringsprogrammer.

Eurostars er et godt eksempel på, hvordan tingene fungerer. I modsætning til rammeprogrammet, der er baseret på en tilgang oppefra og ned med central støtte fra EU, er Eureka og Eurostars bottom up-tilgange. Programmerne forvaltes af Eureka-initiativet. Det er positivt og kan endvidere muligvis være en model for det syvende rammeprogram.

Fordelene ved Eurostarsprogrammet er følgende:

- forskningsintensive SMV'er i lederroller
- kontrol og evaluering af berettigelse foretaget af internationale eksperter
- harmoniseret udbud og arbejdsstrømme i alle medlemsstater
- hurtige beslutningsprocesser vedrørende støtte: 14 uger efter ansøgningsfristen
- Kommissionens tildeling af yderligere tillæg
- udelukkende støtte i form af tilskud (kontantbeløb)

Jeg ønsker at takke ordføreren for hans indsats. Jeg ønsker held og lykke med programmet.

Anna Záborská (PPE-DE), skriftlig. - (SK) Ved at stemme på Rübigs betænkning sender Europa-Parlamentet et klart signal til små og mellemstore virksomheder i medlemsstaterne. Små og mellemstore virksomheder kan ofte være effektive deltagere i forsknings- og udviklingsaktiviteter, men de har langt dårligere forhold end de store internationale selskaber.

Sammenslutninger af SMV'er, der udfører forsknings- og udviklingsaktiviteter, kan fra nu af modtage støtte fra EU og drive forretning inden for et europæisk netværk sammen med andre små og mellemstore virksomheder. Slovakiske SMV'er vil dermed kunne bidrage med deres viden og kapacitet til den europæiske forskning og udvikling.

I Slovakiet er mange små og mellemstore virksomheder beliggende i landdistrikter med dårligere infrastruktur, som hæmmer deres udvikling. Mange kvinder er beskæftiget i forsknings- og udviklingsintensive SMV'er, enten direkte eller indirekte. EU-støtte er hensigtsmæssig, da støtten giver virksomhederne mulighed for at iværksætte aktiviteter og dermed udnytte deres erhvervs-mæssige kapacitet til fordel for alle.

Eurostarsprogrammet er et program, der har til formål at fremme forskning og udvikling af nye produkter og tjenester på EU-plan. SMV'erne spiller en vigtig rolle i Eurostarsprogrammets projekter. Det er en skam, at Slovakiet, som er en EU-medlemsstat, ikke deltager i programmet. Slovakiets små og mellemstore virksomheder har således ingen adgang til den betydelige økonomiske støtte, der er til rådighed for effektiv udvikling af nye produkter, teknikker og tjenester.

24. Kul- og Stålforskningsfonden (forhandling)

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er betænkning af Adam Gierek, for Udvalget om Industri, Forskning og Energi for om forslag til Rådets beslutning om de flerårige tekniske retningslinjer for Kul- og Stålforskningsfondens forskningsprogram (KOM(2007)0393 - C6-0248/2007 - 2007/0135(CNS)) (A6-0039/2008).

Janez Potočnik, medlem af Kommissionen. - (EN) Hr. formand! Først og fremmest vil jeg gerne takke Parlamentet og navnlig ordføreren, hr. Gierek, for interessen for og opbakningen til Kul- og Stålforskningsfonden.

Jeg vil også gerne takke formanden for Udvalget om Industri, Forskning og Energi, fru Niebler, og skyggeordførerne, fru Laperrouze og hr. Brežina, for deres konstruktive hjælp. Jeg kan forstå, at anmodningen om en forhandling blev fremsat af en række medlemmer af Udvalget om Industri, Forskning og Energi, og jeg vil med glæde sammenfatte, hvad der står på spil.

I 2002 blev der føjet en protokol til Nicetraktaten om oprettelse af Kul- og Stålforskningsfonden, en smart finansiel model, der anvender afkastet af de midler, der blev frigjort ved udløbet af traktaten om Kul- og Stålfællesskabet. Aktiviteterne i henhold til denne traktat blev finansieret via en afgift, som blev betalt af kul- og stålindustrien, og hvor 27,2 % og 72,8 % af budgettet blev tildelt henholdsvis kulområdet og stålområdet.

På grundlag af en bottom up-strategi har forskningsfonden til formål udelukkende at finansiere forskningsprojekter i sektorer, der har forbindelse til kul- og stålindustrien, som er to store traditionelle industrier, hvor der stadig er behov for forskning. For det første for at overholde EU's nuværende politikker om miljøstandarder med henblik på bekæmpelse af globale klimaændringer og for det andet for at fastholde energiforsyningsikkerheden ved at sørge for en brændsels sammensætning, der opfylder den europæiske efterspørgsel.

De væsentligste principper og egnede beslutningsprocedurer vedrørende forvaltningen af denne fond er fastlagt i de flerårige tekniske retningslinjer for Kul- og Stålforskningsfondens forskningsprogram. Disse tekniske retningslinjer skal gennemgås eller revideres hvert femte år, og den første periode sluttede den 31. december 2007.

Den 10. juli 2007 vedtog Kommissionen et forslag til Rådets beslutning om en revision af disse tekniske retningslinjer. Den foreslåede revision tog sigte på at fremme de positive resultater, der var blevet opnået i løbet af Kul- og Stålforskningsfondens forskningsprogram's første fem år, særligt i forhold til miljøbeskyttelse. Efter Kommissionens opfattelse var der ikke behov for en gennemgribende reform, men snarere en finjustering af de gældende bestemmelser med henblik på at tilpasse retningslinjerne efter EU-udvidelsen, det syvende rammeprogram og de gældende EU-regler, særligt i forhold til kønsaspektet og de finansielle forvaltningspolitikker. Dette forslag til Rådets beslutning blev sendt til høring i Parlamentet, og det er grunden til, at vi er samlet her i dag.

Jeg vil gerne give udtryk for min glæde over, at betænkningen af hr. Gierek i det store hele støtter Kommissionens forslag.

Adam Gierek, ordfører. - (PL) Hr. formand! Kommissionens beslutning vedrørende Kul- og Stålforskningsfondens fortsatte virksomhed bør modtages med tilfredshed. Denne fond blev til ved frigørelsen af midler, hvoraf 72,8 % kom fra stålindustrien, og 27,2 % kom fra kulindustrien, i forbindelse med udløbet af traktaten om Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab. Afkastet af disse midler beløber sig til ca. 60 millioner euro om året, hvilket gør det muligt at øge støtten til forskning, som ikke er omfattet af det syvende rammeprogram. Det drejer sig om grundforskning i rationalisering inden for både jern- og stålindustrien og kulmineindustrien samt forskning, der kan føre til yderligere forbedringer af den endelige produktkvalitet inden for disse industrier, dvs. kul og stål. Behovet for sådanne forskningsaktiviteter er særligt relevant inden for disse industrier i de nye EU-lande.

Stål. Stål er stadig det vigtigste byggemateriale. De teknologiske muligheder for at forbedre kvaliteten af de forskellige former for stål og forbedre effektiviteten i stålproduktionen er stadig langt fra udtømte, særligt

når det drejer sig om nye teknologier til fremstilling af mellemprodukter til videreforarbejdning. En øget anvendelse af stålkonstruktioner og en forbedring af diverse maskiners og udstyrs driftseffektivitet kræver omfattende empirisk forskning på området. Det gælder også forbedringer af den kemiske sammensætning og forbedringer af de forskellige ståltypers funktionelle egenskaber. Arbejdet med en effektiv og miljøvenlig metode til genanvendelse af skrot, f.eks. det problematiske skrot bestående af galvaniseret stål fra bilindustrien, er også yderst vigtigt.

Kul. Kul er ensbetydende med energiforsynings sikkerhed. Konkurrencean for dette faste brændsel, hvis definition ifølge forslaget af praktiske årsager skal udvides til at omfatte bituminøs skifer, også kaldet olieskifer, som brydes i Estland, afhænger af en effektiv udnyttelse af de regionale reserver.

De specifikke problemer med kulminedrift skyldes i vid udstrækning lokale, geologiske forhold og kræver rutinemæssigt undersøgelsesarbejde. Sådanne undersøgelser bør gå forud for etablering og drift af eksempelvis dybe metanholdige kokskulminer. Udnyttelsen af kul kan også omfatte ukonventionelle metoder til underjordisk kulforgasning. Kul- og Stålforskningsfondens fortsatte virksomhed kræver, at hver rådgivende gruppe omfatter eksperter, der er i stand til at sikre en optimal repræsentation i forhold til den geografiske placering af kul- og stålindustrien i EU, navnlig eksperter fra de nye EU-lande.

Jan Březina, for PPE-DE-Gruppen. - (CS) Hr. formand! Efter en femårig periode og i overensstemmelse med Rådets retningslinjer har Kommissionen gennemgået driften af Kul- og Stålforskningsfonden. Denne fond forvalter de aktiver, som tilhørte det nu opløste Kul- og Stålfællesskab, og investerer afkastet af kapitalen i forskning i kul og stål.

Jeg glæder mig over, at Kommissionens forslag konsekvent afspejler de ændringer, der har fundet sted i løbet af de seneste fem år, tager højde for bestemmelserne i tiltrædelsestraktaterne i forbindelse med EU-udvidelsen i 2004 (et specifikt eksempel, der allerede er blevet nævnt, er Estlands tiltrædelsestraktat), tager i betragtning, at definitionen af "kul" nu er bredere, og fokuserer på især jobbeskyttelse og effektiv udnyttelse af materialer og energiresourcer i produktionsindustrien og i den forarbejdende industri.

De bestemmelser, der vedrører ændringerne af det syvende rammeprogram for forskning og udvikling og af de områder, som ikke specifikt er omfattet af det syvende rammeprogram, er også en vigtig del af forslaget. Ud over Kommissionens forslag vil jeg gerne rose ordføreren Adam Giereks arbejde og hans betænkning. Resultaterne af afstemningen i Udvalget om Industri, Forskning og Energi, som vedtog alle de materielle ændringsforslag, vidner om det fremragende forarbejde og den fornuftige strategi for yderligere investering i videnskab og forskning på området for kul og stål, to råstoffer til energi og fremstilling, som i øjeblikket er uerstattelige.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at bede mine kolleger om kraftigt at afvise de forslag, som visse grupper har fremsat, og som har til formål at undergrave betydningen af kul og stål og konventionelle energikilder generelt og betydningen af denne fonds fremtid, en fond, som har vist sig at være uundværlig med hensyn til finansiering af forskning. Kul og stål er blandt de vigtigste råstoffer til energi og fremstilling, som har udviklet sig betydeligt i de seneste år. Betænkningen bør således tage hensyn til eksempelvis reservernes geografiske placering. Det ville nemlig bidrage til en mere effektiv energiudnyttelse og en bedre energiforsynings sikkerhed i EU som helhed.

Silvia-Adriana Țicău, for PSE-Gruppen. - (RO) Hr. formand! Kul- og Stålforskningsfonden blev etableret ved udløbet af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab, den første traktat, som førte til grundlæggelsen af EU.

Der er store kulforekomster i Europa, men vi er nødt til at investere i nye, renere forarbejdningssløsninger.

Stål er et produkt, som stadig anvendes i mange industrisektorer, men forskning er også påkrævet på dette område for at finde frem til renere og mere effektive løsninger ud fra et energimæssigt synspunkt.

Betydningen af denne forskning er endnu større, i betragtning af at disse to sektorer beskæftiger mange mennesker, en beskæftigelse, som skal bevares, og hvor arbejdsvilkårene skal forbedres.

Forskningen bør også føre til bedre arbejdsvilkår for de ansatte i de to sektorer.

I Rumænien udvindes der hvert år ca. 34 millioner t kul og fremstilles ca. 8 millioner t stål.

Antallet af mennesker, der er direkte eller indirekte beskæftiget i disse to industrisektorer, er oppe på flere hundrede tusinde. Derfor mener jeg, at dette dokument er yderst vigtigt.

Anne Laperrouze, for ALDE-Gruppen. - (FR) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! En forskningsindsats inden for stålsektoren er nødvendig for at beskytte den europæiske stålindustri og dermed den europæiske økonomi. Jeg er imidlertid mere tilbageholdende med hensyn til kulindustrien.

James Hansen, klimatolog og forskningsdirektør for NASA's Goddardinstitut for rumstudier, udtalte for nylig, at klimaændringernes omfang var blevet undervurderet, men at vi har mulighed for at iværksætte forskellige modforanstaltninger, bl.a. kan vi lukke alle kulfyrede kraftværker inden 2030. Et gasfyret kraftværk udleder mellem 300 og 400 kg CO₂ pr. MWh, mens et kulfyret kraftværk af den nyeste generation udleder 800 kg, og et kraftværk, der kører på lignit, udleder 1.000 kg CO₂.

Hvor konsekvent er Unionen, hvis den på den ene side udvikler en ambitiøs plan om at bekæmpe og tilpasse sig klimaændringerne og på den anden side støtter idéen om kul som en ren energikilde?

Menneskeheden er gået fra træalder til kulalder og derefter til oliealder. I dag kan Parlamentet vælge at støtte en tilbagevenden til kulalderen eller vælge at handle i overensstemmelse med klimapakken og dermed ikke betragte kul som en ren energikilde. Det er af denne årsag, at min gruppe agter at støtte nogle af de ændringsforslag, som De Grønne har fremsat.

Til sidst vil jeg gerne fremsige et vidunderligt citat af Alphonse Karr: "En elsker er næsten altid en mand, som efter at have fundet glødende kul, putter det i lommen i den tro, at det er en diamant." Kærlighed er i høj grad en passion. Lad os i forbindelse med energi imidlertid følge fornuftens vej.

Rebecca Harms, for Verts/ALE-Gruppen. - (DE) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Jeg er en af dem, som i udvalg trodsede de irrelevante ændringsforslag. I tråd med det, som fru Laperrouze sagde om kul, står det alligevel overhovedet ikke klart for mig, hvorfor Kommissionen skulle kræve, hvilket den gjorde, at vi i uendelighed støtter kulindustrien.

Kulindustrien har i 50 år modtaget enorme støttebeløb, og at forsætte dette er i strid med alle EU's klimapolitiske erklæringer. Vi mener derimod, at støtten til kul bør erstattes med en mere konsekvent støtte til vedvarende energikilder og energieffektivitet. I modsat fald vil Europa ikke være i stand til at opfylde sine mål for klimapolitikken.

Stål er en anden sag. Alligevel har Kommissionen undladt at gøre det klart, at stål fortsat skal støttes, mens kul ikke skal. Efter min opfattelse er der allerede taget tilstrækkeligt hensyn til kul, som er en forurenende energikilde, i det syvende rammeprogram for forskning.

Lambert van Nistelrooij (PPE-DE). - (NL) Hr. formand, hr. ordfører, mine damer og herrer! Kul og stål var vigtigt i EU's start og er det stadig, om end det er i forbindelse med en helt anden dagsorden, der vedrører globalisering, klimaændringer og energispørgsmål. Som dengang er der brug for enhver form for støtte. Hvor små fondens midler end er, bidrager de til den teknologiske revolution, der er nødvendig, for at stålsektoren kan forblive konkurrencedygtig, og for at kul kan gøres til et rent brændstof, et rent råstof, dvs. "rent kul".

Kommissionen har også valgt at gå denne vej og satse på teknologisk udvikling, bl.a. i form af pilotprojekter inden for kulstofopsamling og -lagring. Jeg er fuldstændig tilhænger heraf. Jeg er ikke tilhænger af at lukke ned - jeg er tilhænger af at bevare åbent. I Groningen forsøger det nederlandske elselskab NUON eksempelvis at udvikle et kulforgasningsanlæg, som opsamler al CO₂. Denne type projekter kræver støtte og flere ressourcer, end der i øjeblikket er på bordet.

Vigtigere endnu - som kommissær Potočnik ved - ønsker jeg bedre muligheder for at kombinere støtte fra strukturfondene, midler fra Den Europæiske Investeringsbank osv. Bedre afpasning og samling af projekter og støtte er nødvendig for at give mulighed for omfattende forskning i infrastruktur og investeringer. Den nuværende regel "en fond, et projekt" er en klar hindring. Vi skal se på disse regler, og heldigvis er Kommissionen allerede ved at afprøve grænserne i den forbindelse.

Den 5. og 6. marts talte vi i Brdo, Slovenien, om større fokus på og samling af europæiske projekter. Denne sommer vil Kommissionen præsentere en ny profil for Espritprogrammet med henblik på at sikre mere målrettede investeringer. Det er det, vi ønsker at høre, ikke noget med udfasning af kul. Det er den helt forkerte kurs.

Teresa Riera Madurell (PSE). - (ES) Hr. formand! Jeg vil gerne lykønske hr. Gierek med hans betænkning.

Et forskningsprogram, der forvalter sine egne ressourcer uden for det syvende rammeprogram, og som har et årligt budget på 60 millioner euro, kan kun bifaldes og støttes af Parlamentet, især i lyset af at stål stadig anvendes i stor stil inden for diverse industrisektorer, og at der stadig er mange videnskabelige og teknologiske udfordringer at løse, før produktionsprocesserne bliver renere og mere effektive.

Med hensyn til kul er udfordringerne endnu større på grund af kuls betydning for energiproduktionen og for opnåelsen af vores mål for bekæmpelse af klimaændringer.

At gøre kul mere konkurrencedygtigt på energimarkedet, forbedre minernes sikkerhed og driftskapacitet og opnå en renere forbrænding kræver forskning og udvikling, og de nye teknologier til opsamling og lagring af CO₂ er et forskningsområde, som EU klart har bakket op omkring. Jeg kan derfor fuldt ud tilslutte mig indholdet i denne betænkning.

Jeg vil også gerne takke ordføreren for hans opmærksomhed på ligestilling mellem mænd og kvinder ved at foreslå foranstaltninger, der kan sikre flere kvinder og større kvindelig deltagelse inden for en stadig mandsdomineret sektor.

Monica Maria Iacob-Ridzi (PPE-DE). - (RO) Hr. formand! Jeg vil gerne starte med EU's umiddelbare politiske prioriteter og fremhæve nogle af betænkningens budgetmæssige aspekter.

I Kommissionens forslag henvises der til grønbogen om energi og dens mål om at øge brugen af kul som en vigtig energikilde under anvendelse af renere teknologier, reducere af CO₂-udledningen og lagring af CO₂.

Tiltag, som er berettiget til EU-støtte fra Kul- og Stålforskningsfonden, omfatter pilotprojekter og projekter, der afprøver den nyeste teknologi på området.

Problemet er det meget lave budget, som denne fond har til rådighed, nemlig 57 millioner euro om året. Jeg har vanskeligt ved at forestille mig, hvordan dette beløb skulle kunne dække et stort antal projekter i hele EU.

Jeg vil gerne minde Dem om, at over en fjerdedel af EU-landene fortsat opfylder deres energibehov ved at anvende kul som hovedenergikilde.

Ud fra dette synspunkt mener jeg, at større finansiel EU-støtte til denne sektor er nødvendig, både gennem Kul- og Stålforskningsfonden og programmerne under det syvende rammeprogram.

Catherine Stihler (PSE). - (EN) Hr. formand! Jeg havde ikke til hensigt at bidrage til forhandlingen, men jeg føler mig nødsaget til det i forbindelse med spørgsmålet om en ren kulteknologi.

Betydningen af en ren kulteknologi er helt afgørende, og det spørgsmål, der skal stilles, er: Hvad kan EU, som den forrige taler netop sagde, gøre for at støtte nye teknologier, herunder en ren kulteknologi? Fremskridt i udviklingen af en ren kulteknologi er afgørende for opfyldelsen af vores meget presserende klimamål. Vi kan kun sikre en hurtig løsning af problemet ved at arbejde sammen i hele EU.

Paul Rübiger (PPE-DE). - (DE) Hr. formand, hr. kommissær! Jeg er særdeles tilfreds med, at Parlamentet allerede i dag drøfter andet forskningsprojekt. Jeg mener, at især stålforskningen er vigtig, navnlig i lyset af klimaændringerne, fordi vi naturligvis stræber efter at gøre produktionen så effektiv som mulig og gøre effektivitetskriteriet til et vigtigt forbrugsaspekt. Jeg vil derfor gerne gentage min særlige tak til ordføreren for hans betænkning, og jeg kan sige, at i dag er en sand dag for forskningen.

Petru Filip (PPE-DE). - (RO) Hr. formand! Mit indlæg tager udgangspunkt i nogle få aspekter. For det første er jeg glad for, at kul og stål igen er på Parlamentets dagsorden, selv om det ikke sker ofte.

Jeg mener, at Europas økonomiske magt beror på, at vi har det bedste stål til de laveste omkostninger, og derfor bør resultaterne af fælles forskning deles på fællesskabsniveau.

I mange europæiske lande er der regioner, som primært er afhængige af kul- og stålproduktion. Omstillingen af den arbejdskraft, som er beskæftiget i kul- og stålproduktionen, er stadig et uløst problem, og desværre befinder de pågældende regioner sig i kategorien af regioner, der har problemer med levestandarden og har behov for samhørighedsprogrammer.

Til sidst vil jeg gerne stille mig selv et retorisk spørgsmål, nemlig om Europa mon vil holde op med at købe kul og stål uden for Fællesskabet, hvis det ikke opfylder kravene i EU's miljøbeskyttelsesprogram.

Janez Potočnik, medlem af Kommissionen. - (EN) Hr. formand! Jeg påskønner talerne til støtte for forslaget, lige så meget som jeg påskønner de taler, hvori der blev opfordret til, at vi ser på, hvordan vi i fremtiden kan finde frem til løsninger på spørgsmålet om energi og klimaændringer. Jeg må gøre det klart, at vi i dag taler om ekstra finansiering til forskning og udvikling baseret på en eksisterende fond, der bygger på en protokol - nærmere bestemt taler vi om de tekniske retningslinjer. Jeg mener, at det er bedre, at disse midler anvendes til forskning og udvikling end til noget andet, fordi det er sandt, at der i forhold til energi og klimaændringer ikke er plads til efterladenhed.

Kulstofopsamling og -lagring er en af de aktiviteter, som vi også skal se på, men det er langt fra den reelle løsning. Derfor vil de egentlige spørgsmål og den egentlige drøftelse af de problemer, som blev forelagt i dag, komme, når vi drøfter strategien for energiteknologiplanen - hvordan skal den gribes an, hvordan skal vi forholde os i fremtiden, og hvordan finder vi de rette løsninger. I den forbindelse bliver det yderst vigtigt, at vi gør os klart, at status quo ikke er en mulighed. Vi mangler menneskelige ressourcer, og vi mangler finansiering. Her er rammeprogrammet kun til dels en løsning.

Vi skal håndtere dette spørgsmål med stor alvor, for vi er nødt til at se på det ud fra en kortsigtet betragtning og finde mulige løsninger til at udfylde hullerne, hvor behovet er presserende, og samtidig er vi nødt til at finde langsigtede løsninger. Der er et stort behov for sådanne løsninger, og vi er fremover nødt til at koncentrere os om vedvarende energikilder. Så jeg tror, at det bliver det, vi skal drøfte. Glem ikke, at finansieringen af energi i Europa var ca. fire gange højere i 1980, end den er i dag. At sigte efter status quo i løsningen af disse problemer ville være endnu en illusion. Gør ikke den fejltagelse.

Adam Gierek, ordfører. - (PL) Hr. formand! Jeg vil muligvis nøjes med at tage et af de spørgsmål op, som er blevet rejst i dag, nemlig det synspunkt, at miner bør lukkes hurtigst muligt af hensyn til miljøet. Jeg tror ikke, at energiforsynings sikkerheden i eksempelvis mit land, Tjekkiet, og i mange andre EU-lande er forenelig med dette synspunkt, og synspunktet er desuden ikke almindeligt anerkendt. Snarere tværtimod faktisk, for alene på grund af de nye teknologier, der udvikles, såsom "rent kul" og "CO₂-opsamling og -lagring", vil vi sandsynligvis skulle åbne nye miner i fremtiden. Kul vil i nogen tid endnu fortsat være en vigtig og konkurrencedygtig energikilde i Europa. Vi må heller ikke glemme - og her henvender jeg mig til dem, som ønsker at lukke alle miner - at kul ikke kun er et vigtigt råstof til fremstilling af energi, men også er et kemisk råstof.

For det første er Kul- og Stålforskningsfonden således nødvendig. For det andet opfylder fonden ikke det samme behov som det syvende rammeprogram, eftersom det beskæftiger sig med en helt anden type foranstaltninger. For det tredje tales der om en stigning i de støtteberettigede omkostninger på 40-50 %. Havde man for det fjerde ikke medtaget bituminøs skifer i Kul- og Stålforskningsfondens forskningsprogram - og Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance fremsatte også et ændringsforslag i den henseende - ville det have været til skade for Estland, hvis kraftværker hovedsageligt er baseret på dette brændstof.

Formanden. - Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted torsdag.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Urszula Gacek (PPE-DE), skriftlig. - (PL) I Polen kommer 95 % af elektriciteten fra kulfyrede kraftværker. Polen er derfor særligt interesseret i nye teknologier til udnyttelse af kul, som forbedrer kraftværkernes effektivitet, nedbringer udledningen af CO₂ og gør det muligt at omdanne kul til kulbrintebrændstof med begrænset CO₂-udledning.

Nye teknologier åbner mulighed for at anvende atomreaktorer som emissionsfrie varmekilder og nå de erklærede mål for kulindustrien.

Med henblik på at sikre synergien mellem kul og atomenergi har vi imidlertid behov for højtemperaturreaktorer. I Europa har forskningen i højtemperaturreaktorer nu været i gang i nogle år. Desværre er der ikke et eneste europæisk forskningscenter, der arbejder med højtemperaturreaktorer, som tager sigte på at indføre et synergiprogram for kul og atomkraft. Et sådant center ville styrke Europa teknologisk og inddrage kulindustrien. Det kunne i høj grad også bidrage til at øge accepten af atomkraft i Europa gennem et direkte samarbejdet med kulindustrien, der søger at modernisere den, ikke at konkurrere mod den.

I betragtning af kuls betydning i den polske energisektor ville det være fornuftigt at oprette et sådant europæisk center i Polen. Hvis vi ikke går resolut til værks, vil vi tabe teknologikapløbet på området med USA, Sydafrika, Kina og Sydkorea.

Jeg opfordrer Kommissionen til at overveje behovet for at oprette et sådant center som led i de langsigtede teknologiske retningslinjer for Kul- og Stålforskningsfondens forskningsprogram.

Katrin Saks (PSE), skriftlig. - (ET) I henhold til protokollen til Nicetraktaten om udløbet af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab og om oprettelse af Kul- og Stålforskningsfonden blev alle EKSF-aktiver overdraget til Kommissionen i 2002. Afkastet af disse aktiver skal anvendes til forskning i sektorer, der har forbindelse til kul- og stålindustrien. Rådet har vedtaget to sæt retningslinjer, der skal forbedre gennemførelsen af forskningsprogrammet, nemlig finansielle retningslinjer og tekniske retningslinjer. Gierek-betænkningen vedrører sidstnævnte.

I henhold til Estlands EU-tiltrædelsestraktat betragtes olieskifer som kul. Som følge heraf foreslog Kommissionen, at Rådet skulle udarbejde de tekniske retningslinjer for kul- og stålforskningsprogrammet i overensstemmelse med denne traktat og omfatte olieskifer i definitionen af kul i de tekniske retningslinjer. Det betyder, at der til estisk forskning i olieskifer kan søges om støtte gennem forskningsprogrammet på lige fod med kul.

Den polske ordfører, Adam Gierek, har foreslået at erstatte "olieskifer" med "bituminøs skifer" i definitionen af kul med den begrundelse, at "bituminøs skifer" også omfatter "olieskifer". Rent faktisk forholder det sig omvendt. "Olieskifer" er en bredere betegnelse end "bituminøs skifer". De Grønne har fremsat et forslag om fuldstændig at fjerne olieskifer fra definitionen af kul. Endnu engang henleder jeg Deres opmærksomhed på, at da Estland tiltrådte EU, indvilgede landet i, at olieskifer skulle have samme status som kul, og derfor skal grundlaget for finansiering af forskning i olieskifer være det samme som for forskning i kul og stål.

Esko Seppänen (GUE/NGL), skriftlig. - (EN) Jeg var Parlamentets ordfører, da dechargen for sidste gang blev godkendt for Det Europæiske Kul- og Stålfællesskabs virksomhed. Midlerne i det nedlagte fællesskab blev indbetalt af kul- og stålindustrien, så det er kun rimeligt, at overskydende midler overgår til forskning inden for disse sektorer og ikke anvendes til forskning inden for olieindustrien.

Forskning og forskningsinstitutioner er nødvendige, hvis vi en dag skal kunne anvende emissionsfrit eller "rent" kul. Det kræver bl.a. forskning i kulstofopsamling og -lagring, selv om der ikke er tilstrækkelige midler til at finansiere dette og trods det store behov. Det er interessant, at Shell nu tilfældigvis anmoder om offentlige midler, dvs. EU-midler, til finansiering af sådan forskning.

Hr. Gierek er som ordfører klart tilbøjelig til at fremme anvendelsen af kul i energiproduktionen, og han repræsenterer sit lands bedste interesser i den forbindelse. Desuden er det ikke forbudt i EU, men der er stadig lang vej, inden vi har rent kul.

25. Kulturindustrien i Europa (forhandling)

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er betænkning for Guy Bono for Kultur- og Uddannelsesudvalget (2007/2153(INI)) (A6-0063/2008).

Guy Bono, ordfører. - (FR) Hr. formand! Denne betænkning kommer i forlængelse af en anmodning fra fru Trüpel - som er til stede her i dag, og som jeg byder velkommen - og mig selv, fremsat i forbindelse med betænkningen om Kultur 2007 for tre år siden, hvor vi krævede større anerkendelse af kulturindustrierne, som i dag er større end EU's bilindustri og beskæftiger 3,1 % af den erhvervsaktive befolkning og bidrager med 2,6 % af BNP.

Jeg har derfor udarbejdet denne betænkning i samråd med så mange aktører som muligt inden for denne sektor. I den forbindelse vil jeg gerne takke eksperter og erhvervsfolk i branchen samt internet og forbrugerorganisationer og endelig mine kolleger i Kulturudvalget for alle de drøftelser, som vi har haft af disse vigtige emner.

Betænkningen er baseret på den tese, at kulturen og økonomien i dag er blevet uadskillelige. Økonomien har behov for kulturen, og kulturen har behov for økonomien. Ud fra den betragtning er der et presserende behov for, at kulturen igen får sin retmæssige plads på Lissabondagsordenen. I det perspektiv fremsætter jeg en række forslag i betænkningen.

For det første bør der oprettes en taskforce, der skal undersøge forholdet mellem kultur, kreativitet og innovation inden for rammerne af fællesskabspolitikkerne.

For det andet er det vigtigt at give større plads til kulturindustrierne i forhold til fællesskabsstøtte. I betænkningen anbefaler jeg også privat og offentlig støtte på medlemsstatsniveau samt fremme af en retlig og skattemæssig ramme, der er gunstig for kulturindustrierne, nærmere bestemt skattegodtgørelser og reducerede momssatser for alle kulturprodukter, herunder onlineværker. Jeg opfordrer også Kommissionen til at se nærmere på muligheden for at iværksætte et program for alle kulturindustrier i stil med Mediaprogrammet.

For det tredje foreslår jeg i betænkningen, at kulturen på bedre vis inddrages i EU's eksterne politikker, fordi - og det vil jeg gerne understrege - at det, der gør Europa så rigt, er kulturen eller, som jeg snarere burde have sagt, kulturens mangfoldighed. Jeg opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at øge støtten til oversættelse.

Endelig, hvis De tillader, hr. formand, vil jeg gerne vende tilbage til spørgsmålet om intellektuelle ejendomsrettigheder, som er genstand for en hel del ændringsforslag i betænkningen. På dette område er jeg stærkt modstander af holdningen i nogle medlemsstater, hvis repressive foranstaltninger er dikteret af industrier, der ikke er i stand til at ændre deres økonomiske model i forhold til de behov, som informationssamfundet medfører. At lukke internetadgangen er at gå for vidt i forhold til målene. Det er en sanktion med kraftige virkninger, som kunne få alvorlige konsekvenser i et samfund, hvor adgang til internettet er vigtig for den sociale integration.

Jeg tror, at vi er nødt til at skelne mellem omfattende piratvirksomhed og forbrugere, der handler uden profit for øje. I stedet for at kriminalisere forbrugerne, er vi nødt til at udvikle nye økonomiske modeller, som skaber en balance mellem muligheden for adgang til kulturelle aktiviteter og indhold, kulturel mangfoldighed og egentlige vederlag til dem, som er indehaver af de intellektuelle ejendomsrettigheder. Det forekommer mig at være den eneste måde, hvorpå det kulturelle Europa reelt kan indtræde i det 21. århundrede.

Ján Figel, medlem af Kommissionen. - (EN) Hr. formand! Jeg er glad for at være til stede her ved forhandlingen af betænkningen af hr. Bono, og jeg vil gerne takke ham for hans bidrag og udvalget for dets arbejde. Jeg er overbevist om, som han sagde, at kulturen er vigtig for vores liv, og at den bliver mere og mere afgørende for EU's fremtid.

Jeg vil gerne tilføje, at den definerer vores Fællesskab i langt højere grad end erhvervslivet og geografien. Vi er også nødt til at forstå, at kulturen yder et bidrag, kulturen skaber, kultur er noget positivt, ikke noget, som fortærer vores budgetter eller er i strid med vores behov, men noget, som i høj grad beriger vores samfund ved bl.a. at skabe beskæftigelse og vækst. EU var for første gang i stand til direkte at anerkende konklusionerne fra sidste års topmøde i den undersøgelse, som vi forelagde for nogen tid siden, og nu i EU's kulturdagsorden i en globaliseringstid.

Jeg vil nøjes med at understrege tre specifikke idéer eller emner i Deres betænkning, for der er mange, og jeg vil ikke kommentere dem alle.

For det første anmoder De os om at skabe en europæisk vision for kultur, kreativitet og innovation. Den europæiske dagsorden, som vi nu har vedtaget, gør netop dette. Vi styrker samarbejdet mellem medlemsstaterne, herunder fremmer kreative industrier. Det er en af tre søjler. En del af dette arbejde vil skulle bestå i at undersøge, hvordan vi med større nøjagtighed kan måle disse industriers bidrag til økonomien, og hvordan vi bedst støtter dem.

For det andet anmoder De os om at undersøge den eksterne dimension. Det er en af de tre prioriteter på dagsordenen, og vi er nu ved meget aktivt at tilskynde vores partnere, vores medlemsstater, til at ratificere UNESCO's konvention - for ikke alle medlemsstater og lande i verden har gjort dette - og sørge for dens gennemførelse. Desuden inddrager vi i stigende grad kulturelle elementer i såvel vores udviklingssamarbejde som i vores bilaterale forbindelser med vækstøkonomierne.

For det tredje er jeg enig med Dem i, at vi skal lægge stor vægt på en fuldstændig anvendelse af traktatens artikel 151 i EU-politikkerne. Jeg har etableret virkelig gode kontakter og et rigtig godt samarbejde med mine kolleger, bl.a. med kommissæren for det indre marked, hr. McCreevy, om de forskellige aspekter af ophavsretsbeskyttelse. Jeg er sikker på, at med alles hjælp kan vi opfylde målene i denne artikel i traktaten.

De nævner også kunstneres og kulturarbejders mobilitet, hvilket står meget højt på vores dagsorden, særligt i år. Medlemsstaterne har allerede nedsat en arbejdsgruppe på området, og Kommissionen er ved at gennemføre pilotaktionen vedrørende kunstneres mobilitet, som Parlamentet foreslog sidste år.

Kommissionen vil støtte alle disse tiltag, navnlig ved at foretage en undersøgelse, der vil give mulighed for bedre at forstå forbindelserne mellem kultur, kreativitet og innovation, og en anden undersøgelse af, hvordan vi kan skabe et miljø, der fremmer udviklingen af kreative og kulturelle industrier, herunder støtter små og mellemstore virksomheder og øger risikovilligheden.

Resultaterne af disse initiativer vil indgå i en grøn bog om kulturelle og kreative industrier, som Kommissionen planlægger at offentliggøre i 2009.

Jeg ser frem til forhandlingen.

Rolf Berend, for PPE-DE-Gruppen. - (DE) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Nye teknologier vinder i stigende grad frem i Europas kulturindustri. Der skal derfor lægges særlig vægt på at beskytte intellektuel ejendom.

EU's og medlemsstaternes opgave bør være at tilvejebringe de ressourcer, der er nødvendige for at sikre, at intellektuelle ejendomsrettigheder respekteres og beskyttes. Bekæmpelse af piratvirksomhed er særlig vigtig i den forbindelse. Alle involverede bør være bekendt med deres rettigheder og forpligtelser med hensyn til en fælles løsning af denne opgave.

I betænkningen er udvalget fortaler for informationskampagner, især over for forbrugerne. Forberedende og oplysende foranstaltninger, der redegør for værdien af intellektuel ejendom, bør iværksættes allerede i skolen blandt de unge. I den forbindelse vil jeg endnu en gang gerne fremhæve udvalgets holdning om, at en kriminalisering af forbrugere, der ikke har profit for øje, ikke er den rette løsning til bekæmpelse af digital piratkopiering.

Vi har gentagne gange understreget, at gratis informationsstrukturer som internettet er af stor betydning for den europæiske kreative sektor, og at vi skal finde en balance mellem internettets åbenhed og beskyttelsen af intellektuel ejendom. I den forbindelse har jeg en sidste bemærkning til den reviderede version af ændringsforslag 22a, som er fremsat af 40 medlemmer. Min gruppe - Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater - har klart givet udtryk for, at den er parat til at støtte den første del af ændringsforslaget, men på det kraftigste afviser ændringsforslagets anden del.

FORSÆDE: Diana WALLIS

Næstformand

Katerina Batzeli, for PSE-Gruppen. - (EL) Fru formand, hr. kommissær! I en tid, hvor de traditionelle økonomiske sektorer og industrier lider under en kraftig afmatning, og presset fra globaliseringen er til stor konkurrencemæssig ulempe for europæisk erhvervsliv, er de kulturelle industrier en af de få sektorer, der indeholder omfattende muligheder for mangefacetteret økonomisk, regional og kulturel udvikling. På nuværende tidspunkt og ud over traktatens artikel 157 og UNESCO's konvention om beskyttelse og fremme af de kulturelle udtryksformers mangfoldighed skal Europa forsøge at finde en passende balance, der kan bidrage til, at virksomheder, agenturer, produktion og tjenesteydelser inden for denne sektor bliver fuldt konkurrencedygtige. Samtidig må Europa ikke bringe sin særlige tværkulturelle karakter eller mangfoldigheden i fare.

Derfor mener jeg, hr. kommissær, som De også selv har sagt, at det kommende år, som er det europæiske år for kreativitet og innovation, er det rette tidspunkt for EU til aktivt at sætte fokus på kulturindustrierne. Vi skal væk fra den opfattelse, at de er en luksus, og udarbejde specifikke politikker, der kan fremme investeringerne inden for denne sektor.

Vi støtter fuldt ud hr. Bonos betænkning, som, jeg også tror, vil blive nøje studeret af kommissær Figel, så han kan drøfte og fortsætte sit kreative arbejde.

Zdzisław Zbigniew Podkański, for UEN-Gruppen. - (PL) Fru formand! Vi støder ofte på sager, hvor kulturens rolle og betydning overses. Virksomhederne bliver bemærket, men kulturen opfattes som en biting, en form for tilbehør. Ikke kun kulturens kulturelle betydning undervurderes; det gælder også dens økonomiske og sociale betydning.

Takket være denne betænkning får vi et andet billede af kulturen. Lad os lige se på tallene. EU har 1 % af medlemsstaternes BNP til rådighed, mens kulturindustrien alene bidrager med 2,6 % af BNP og tegner sig for over 3 % af beskæftigelsen, så dette er et meget alvorligt problem. Disse oplysninger er dog ufuldstændige. Vi ved, at de ikke omfatter bl.a. kunsthåndværk og de talrige områder, som er påvirket af kulturen. Jeg betragter derfor denne betænkning som værende meget vigtig, og vi bør fortsætte dette arbejde, involvere os og støtte kommissær Figel, for han har sat en rigtig god kurs - en, som giver alle en chance.

Helga Trüpel, for Verts/ALE-Gruppen. - (EN) Fru formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Den fastlåste debat om konceptet kultur som alene et mål i sig selv på den ene side og den fuldstændige "kommercialisering" af kulturen på den anden er med Bono-betænkningen blevet tvunget åben. Vi fremhæver betydningen af de kreative industrier som led i Lissabonstrategien for økonomisk vækst uden samtidig at underkaste kulturpolitikken strengt økonomiske forhold.

De kreative og kulturelle industrier opfattes som selvstændige økonomiske sektorer, og de har været en drivkraft for beskæftigelsen i Europa i de senere år. I Tyskland skaber de eksempelvis flere arbejdspladser end bilindustrien, og EU og medlemsstaterne bør tilpasse deres politik herefter. Der er stadig meget at gøre i den henseende.

I forbindelse med alle de komplicerede argumenter vedrørende ophavsrettigheder vil jeg også endnu en gang gerne understrege, at vi stadig ikke har fundet frem til hensigtsmæssige politiske regler for produkter på det digitale område, der er omfattet af intellektuelle ophavsrettigheder, regler, som på den ene side kan sikre åben adgang til internettet for private slutbrugere og på den anden side kan skabe nye indtjeningsmuligheder for kunstnere, som producerer kreativt indhold.

Miguel Portas, for GUE/NGL-Gruppen. - (PT) Hr. formand! Betænkningen af hr. Bono er et fremragende dokument, som har vores støtte. Jeg skal gøre det kort og begrænse mine bemærkninger til spørgsmålet om ophavsret. Før verden blev digitaliseret, kunne salget af bøger og plader betragtes som en afspejling af den almindelige forbrugeradfærd. Fotokopimaskiner og kassettebåndoptagere var et slag mod kunstnernes vederlag, men alligevel blev vi generelt ved med at købe bøger og plader.

Med den digitale verden kommer et paradigmeskift. Internettet betyder, at deling og fri udveksling af idéer, information og værker ikke længere er hæmmet af de tidligere fysiske begrænsninger. I denne verden hører vederlag fortiden til. Den frie udveksling af værker er kulturens naturlige element. Vi bekæmper piratvirksomhed, der har profit for øje, men vi er stærkt modstander af en kriminalisering af forbrugerne. Vi har stadig behov for nogle begrænsninger og stopklodser i den digitale verden, fordi vi endnu ikke har fundet en anden måde at sikre kunstnerne passende vederlag på, men de dage er talte.

Thomas Wise, for IND/DEM-Gruppen. - (EN) Fru formand! Europa har en rig og mangfoldig kulturarv, som beriger vores liv, ikke kun æstetisk, men også økonomisk. Sektoren bidrager med 2,6 % af EU's BNP, som det er blevet sagt. Væksten her er højere end i økonomien generelt, og sektoren beskæftiger over 5 millioner mennesker.

Det er tre meget klare grunde til, hvorfor Kommissionen bør holde fingrene langt væk, medmindre vi vil se kulturen gå samme vej som fiskeriet og landbruget. EU's handelsunderskud på biograffilm over for USA stiger imidlertid år for år, fordi det europæiske publikum vælger amerikanske i stedet for europæiske produkter. Ifølge de nyeste tal var det underskud alene i år på 7,2 milliarder britiske pund.

De seks største amerikanske filmselskaber, der er fri for de begrænsninger, som afhængigheden af statslige midler sætter, havde en omsætning på over 42,6 milliarder amerikanske dollars i 2006, mens den overordnede situation for den europæiske filmindustri ifølge en rapport fra Det Europæiske Observationsorgan for det Audiovisuelle Område forværres. Det skyldes, at statsstøtte og lovgivning ikke inspirerer kunstnere, men kun avler bureaukrater og parasitter.

Christofer Fjellner (PPE-DE). - (SV) Fru formand! Kulturens muligheder har ændret sig radikalt med fremkomsten og udbredelsen af internettet. Efter min opfattelse har denne udvikling næsten udelukkende været positiv. Kulturen har fået fornyede kræfter, er blevet demokratiseret og vidt udbredt. Trods dette har en stor del af den europæiske debat i øjeblikket fokus på problemer, som internettet hævdes at medføre for dem, som beskæftiger sig med kulturelle aktiviteter. Det er uheldigt.

Det betyder ikke, at der ikke er nogen udfordringer for kulturen. Krænkelser af ophavsrettigheder og ulovlig fildeling er eksempler på sådanne udfordringer. Store dele af denne betænkning fokuserer da også på disse problemer. I Europa cirkulerer der i øjeblikket mange forslag til, hvordan vi skal håndtere disse problemer.

Desværre lægges der i mange tilfælde kun meget lille vægt på vores grundlæggende frihedsrettigheder og rettigheder som borgere. Eksempelvis forsøger det måske mest kontroversielle af disse forslag lige nu at forbyde personer, som har krænket ophavsrettigheder, adgang til internettet.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at opfordre mine kolleger til at støtte det ændringsforslag, som jeg har fremsat til betænkningen. Kort sagt fremhæver mit forslag den positive rolle, som internettet har spillet for kulturen og demokratiet, og samtidig afvises idéen om at forbyde enkeltpersoner adgang til internettet. Krænkelser af ophavsrettigheder og fildeling skal bekæmpes med sanktioner, der står i forhold til overtrædelsen, og som respekterer de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder. At forbyde enkeltpersoner adgang til internettet er efter min opfattelse en grov overtrædelse af ytrings- og informationsfriheden, og det er at gå alt for vidt. Internettet er mere end blot en kopimaskine eller et middel til ulovlig formidling af film og musik. Det er en arena for ytrings-, informations- og kommunikationsfrihed.

For min yngre bror er det at bruge internettet lige så naturligt som at se fjernsyn eller snakke i skolegården i frikvarteret. Og agter vi at indføre lignende restriktioner, når ophavsrettigheder krænkes på andre måder? Det er ikke så længe siden, at jeg gik på universitetet, og der var der desværre mange studerende, som ulovligt kopierede pensum, men at straffe dem ved at forbyde dem at læse bøger eller skrive artikler ville klart være urimeligt. Skulle en person, som har begået butikstyveri og stjålet fødevarer, forbydes at købe mælk? Og skulle en person, som har stjålet en cykel, forbydes at bruge vejen? Lad os ikke gøre noget så dumt med hensyn til andre overtrædelser, blot fordi de begås på internettet.

Maria Badia i Cutchet (PSE). - (ES) Tak, fru formand! Mine damer og herrer! Først vil jeg også gerne lykønske ordføreren, hr. Bono, med denne betænkning om kulturindustrien, der omfatter en lang række spørgsmål, som han har forsøgt at besvare.

Jeg vil gerne kort kommentere et aspekt, som jeg betragter som en prioritet. I informations-, kommunikations- og digitalteknologisamfundet fremkommer der konstant nye produktions- og distributionsformer, hvilket skaber nye muligheder for producenter, skabere, kunstnere og forbrugere. I denne nye sammenhæng er det vigtigt at finde nye, balancerede modeller, som kombinerer respekten for skabernes ophavsrettigheder og borgernes adgang til disse kulturværdier.

Desuden bidrager kulturindustrierne og skaberne, herunder SMV'er, på grund af deres kulturelle og økonomiske rolle både til fremme af kulturel mangfoldighed og skabelse af nye arbejdspladser og muligheder for økonomisk udvikling, og da de udgør en del af en af de mest dynamiske sektorer i vores økonomi, bør støtte til den kreative sektor betragtes som en investering. Fremme af livslang læring, som skaber kreativt talent, og af synergier mellem virksomhederne i sektoren og skolerne bør være en prioritet i de europæiske politikker.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM). - (PL) Fru formand! Jeg vil gerne takke for denne vigtige betænkning om kultur. Jean Monet sagde, at hvis han skulle starte helt forfra, ville han starte med kulturen. Europas skrevne historie går 2.500 år tilbage, og hvor er indholdet dog rigt og mangfoldigt. Kultur er et vigtigt element i udviklingen af vores civilisation. Tiltag til fordel for den industri, der er knyttet til kulturen, bør støttes. Det ville være positivt, hvis der kunne findes midler til udvikling af et netværk af moderne biblioteker i Polen med tanke på de mennesker, som ikke har råd til at købe bøger. Der er stadig områder i Warszawa uden ordentlige akademiske læsesale. Der findes ikke noget velfungerende udvekslingssystem mellem bibliotekerne. Unge er nødt til at tage ind til centrum for at få adgang til videnskabelige værker. Bibliotekssystemet i USA kunne anvendes som model. Der er behov for støtte til udvikling af lokale biblioteker, som kunne give adgang til de nødvendige materialer og dermed give folk mulighed for at uddanne sig.

Jeg er ikke helt enig i betænkningens betragtning T. National identitet og sprog er kreativitetens rødder. Moderne europæisk kultur begyndte først, da Dante og Petrarch begyndte at skrive på italiensk. Baggrunden for udviklingen af den europæiske civilisation har altid været udbredelsen af den menneskelige individualitet, dens åndelige udvikling og det forhold, at mennesker har gjort brug heraf for at berige indholdet i deres eget kollektive liv.

Paul Rübiger (PPE-DE). - (DE) Fru formand, hr. kommissær! Kulturen er en særlig stærk og økonomisk faktor for os alle, og vi har set, at den genererer flere milliarder euro i Europa, at millioner af mennesker er beskæftiget i den kulturelle sektor, og at især mange små og mellemstore virksomheder er aktive på området og i høj grad og på passioneret vis er ved at blive kreativt aktive i befolkningen.

Det er vigtigt for mig, at disse kulturelle drivkræfter har optimal adgang til de nye digitale og audiovisuelle formater. Det er vigtigt for at kunne præsentere sig selv over for det relevante publikum og udvikle nye

produkter med henblik på især livslang læring, eftersom det netop er disse nye og innovative midler, som på behørig vis udvikler og fremmer kreative talenter.

Mary Honeyball (PSE). - (EN) Fru formand! Jeg vil meget gerne takke hr. Bono for denne betænkning, som fremhæver de kreative og kulturelle industriers vigtige betydning og navnlig deres stigende betydning for vores økonomi.

Som de fleste af Dem ved, repræsenterer jeg London, som selvsagt er et af Europas kreative midtpunkter. Derfor er jeg fuldt klar over de fordele, som de kreative industrier kan bibringe et område. London har en mangfoldig kultur og trives i sin kreativitet, og eftersom de kulturelle industrier repræsenterer en vigtig sektor i Londons økonomi, bifalder jeg i høj grad anbefalingerne om at støtte deres bæredygtighed og vækst.

Når det er sagt, er der imidlertid et spørgsmål, som bekymrer mig meget, og som der allerede er blevet hentydet til i forhandlingen af en anden betænkning her til aften. Det er, at selv om branchen beskæftiger et meget stort antal kvinder, er der ikke ret mange kvinder i de højere stillinger inden for de kreative industrier, og jeg håber meget, at vi vil være i stand til at gøre noget ved dette i forbindelse med kommende forhandlinger.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Fru formand! I dette udkast til beslutning henledes opmærksomheden på forbindelsen mellem en blomstrende kulturindustri og kunstnernes grænseoverskridende mobilitet. Kommissionen opfordres til at udarbejde en grønbog om det indre marked for skabere af kulturelle produkter og tjenesteydelser, som vil give mulighed for at sammenligne resultaterne på dette område. Betænkningen fremhæver kulturens betydning for fællesskabspolitikkerne og også den kulturelle dannelses betydning for personlig udvikling og udvikling af en identitetsfølelse.

Kreativitet og medvirken til værditilvækst definerer kulturindustriens vigtige økonomiske rolle. Dens faktiske bidrag til den økonomiske udvikling, særligt inden for musik og forlagsvirksomhed, er mange gange større end udgifterne til kulturudvikling. Jeg lykønsker ordføreren.

Tomáš Zatloukal (PPE-DE). - (CS) Fru formand! Kulturindustriene er vigtige leverandører af merværditjenester, som er grundlaget for en dynamisk, videnbaseret økonomi. De er en vigtig kilde til beskæftigelse på kreative områder, som i høj grad bidrager til skabelsen af et mere konkurrencedygtigt EU. Opfordringerne til at støtte de kulturelle og kreative industrier gennem bedre kvalifikationer og uddannelsessystemer, navnlig ved at give studerende på alle uddannelsesstrin i kulturelle og kunstneriske fag en erhvervsuddannelse, afspejler denne situation.

Jeg støtter opfordringen til medlemsstaterne om at medtage iværksætterstudier i de nationale uddannelsesprogrammer på gymnasialt niveau og på de videregående uddannelser, særligt inden for humaniora, kunst og kultur. Der er også behov for yderligere fremskridt med hensyn til gensidig anerkendelse af eksamensbeviser på kunstområdet. Også jeg vil gerne anmode Kommissionen om at tage større hensyn til den kulturelle sektors særlige karakter i alle politikker, der vedrører det indre marked, konkurrence, handel, erhverv og forskning og udvikling.

Ruth Hieronymi (PPE-DE). - (DE) Fru formand! Jeg vil blot én gang for alle fjerne enhver misforståelse. Denne betænkning handler på ingen måde om at forbyde nogen adgang til internettet. Kultur- og Uddannelsesudvalget har enstemmigt afvist dette.

Den handler om at sikre et afbalanceret forhold mellem åben adgang til internettet og beskyttelse af intellektuel ejendom, og her har vi i høj grad stadig mange opgaver at løse og instrumenter at udvikle, der tager hensyn til begge mål. Jeg vil derfor gerne specifikt anmode om, at denne tilgang også følges i afstemningen.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE). - (EN) Fru formand! Jeg glæder mig over denne betænkning, men jeg har nogle bemærkninger til den.

Spørgsmålet om kulturindustrien er tæt forbundet med spørgsmålet om kulturens økonomiske værdi. Der henvises nu til kultur som et middel til skabelse af økonomisk vækst, og mange undersøgelser understreger kulturelle aktiviteterets økonomiske betydning. I den forbindelse vil jeg gerne minde om undersøgelsen Kulturøkonomien i Europa fra 2006, som blev foretaget af den private konsulentvirksomhed KEA European Affairs, og som indeholder nogle imponerende tal for kultursektoren. Disse tal er imidlertid diskutabile, eftersom mp 3-afspillere, mobiltelefoner og reklame betragtes som "kultur" i denne undersøgelse.

Vi føler derfor, at det kan skabe forvirring at fokusere på sådanne økonomiske aspekter, og at vigtige ting som kreativitet og kunstnerisk potentiale risikerer at komme i anden række, hvis de ikke viser sig at være tilstrækkeligt rentable.

Jeg er tilhænger af en kulturpolitik, som støtter kulturel mangfoldighed, kunstnerisk kreativitet og udvikling af enkeltpersoners og fællesskabers kunstneriske potentiale. Det er de retningslinjer, som, jeg mener, vi bør følge i forbindelse med fremtidige tiltag.

Ján Figel, medlem af Kommissionen. - (SK) Fru formand! Jeg har med interesse lyttet til forhandlingen. Betænkningen er naturligvis i sig selv meget interessant, og som udvalgsformanden, fru Batzeli, sagde, er den på mange måder også et incitament for Kommissionen, for medlemsstaterne og for den kulturelle verden og de kreative industrier.

Jeg tror, at den vigtigste opgave eller det vigtigste mål er at skabe et overordnet billede, at sætte fokus på disse incitamenter og skabe en situation, der er til fordel for kreativitet, innovation, kulturen selv og kulturens status i vores samfund og i vores forbindelser.

Tillad mig kort at sige nogle få ord. Vi kan ikke eksistere uden økonomien, men det er kulturen, som giver vores forbindelser og vores identiteter mening, og som definerer de værdier, der forener os i Fællesskabet. Det er mit svar til dem, som er bekymret over, at alt i dag betragtes i et økonomisk perspektiv og udtrykkes i pengeværdier. Kultur handler om mere end penge, men det er vigtigt at opfatte kulturen som et kreativt aktiv, som noget, der skaber arbejdspladser og er med til at udvikle økonomien. Manglen på kultur resulterer i de fleste tilfælde i en forringelse af ikke kun økonomien, men også af politikker og samfundet. Manglen på kultur har derfor mange konsekvenser.

Derfor glæder jeg mig over den brede støtte til kreativitet og innovation i forslagene vedrørende Kommissionens forslag for 2009. Selve det formelle forslag er allerede fremsendt til Parlamentet, og jeg håber, at lovgivningsproceduren snart vil føre til dets vedtagelse og bidrage til forberedelserne af det europæiske år for kreativitet og innovation.

Til sidst vil jeg gerne sige nogle få ord om bekæmpelse af piratvirksomhed. Jeg mener, ligesom mange af Dem her i dag, at vi skal finde en balance mellem på den ene side adgang til kultur og kulturens tilgængelighed, kommunikation og kulturelle muligheder og på den anden side beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder. Vi skal bekæmpe misbruget af intellektuelle ejendomsrettigheder, eftersom det ofte er årsagen til små og skrøbelige virksomheders sammenbrud. Det er Kommissionens holdning. En måde at håndtere dette problem på er gennem oplysning, ved at øge bevidstheden om betydningen af at beskytte intellektuelle ejendomsrettigheder og ikke misbruge frihedsrettigheder. En anden metode er at invitere og organisere alle interessenter eller dem, som har ansvar på området, og få dem til at samarbejde og bidrage til indsatsen for at beskytte intellektuelle ejendomsrettigheder og samtidig udvikle adgangen til elektroniske netværk ved hjælp af moderne kommunikationsmidler. Det er faktisk, hvad vi for første gang foreslog i vores nylige forslag til en reform af de elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (telekommunikationspakken), og det er også Kommissionens holdning til bekæmpelse af piratvirksomhed. Naturligvis skal meget gøres af medlemsstaterne selv.

Det var alt, hvad jeg ønskede at sige. Jeg ser frem til det videre samarbejde.

Guy Bono, ordfører. - (FR) Fru formand, hr. kommissær! Jeg tror ikke, vi skal glemme, hvad det er, vi forsøger at opnå. På trods af hvad nogle subjektive undersøgelser gerne vil have os til at tro, er det ikke de 13 % af den europæiske befolkning, der ulovligt downloader kulturelt indhold, som er en trussel mod vores kultur. Det forekommer mig i stedet at være koncentrationen af vores kultur hos nogle få store koncerner, som skader vores mangfoldighed og dermed vores kulturarvs rigdom.

Jeg vil nøjes med at give Dem et enkelt eksempel, nemlig pladebranchen. I dag står fire store pladeselskaber for 95 % af hele distributionen. Jeg tror, at det er vigtigt at sørge for, at forbrugerne har et reelt valg, og det er nødvendigt at garantere indholdets pluralisme på et meget koncentreret marked, hvor de, som hovedsageligt er ansvarlige for innovation og kreativitet, er små og ikke store. De talte om SMV'er, hr. kommissær, og anbefalede, at der foretages en undersøgelse, hvilket, jeg synes, er en rigtig interessant idé.

Kommissionens godkendelse af en fusion mellem Sony og BMG er fuldstændig i strid med den europæiske politik til støtte for SMV'er i musikindustrien, som skaber flere arbejdspladser end de store selskaber og repræsenterer 99 % af markedsaktørerne og 80 % af innovationen i denne branche. Der synes derfor at være et presserende behov for at støtte mangfoldigheden i den kulturelle sektor, som er en reel drivkraft for vækst og et middel til personlig udvikling.

Afslutningsvis vil jeg sige, at det er kulturens mangfoldighed, der gør den rig, og ikke omvendt.

Formanden. - Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted torsdag den 10. april 2008.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

John Attard-Montalto (PSE), *skriftlig*. - (EN) Kultur og kreativitet har stor betydning for fremme af unionsborgerskabet. Både kultur og kreativitet skal tages i betragtning i EU's fremtidige politikker.

Kommissionen sponsorerede en analyse af kulturøkonomien, og vigtige oplysninger er kommet frem. Det viser sig, at kultur generelt set bidrager betydeligt til økonomien langt mere, end man oprindeligt antog.

For fem år siden blev det vurderet, at kultursektorerne bidrog med 2,6 % af EU's BNP. I 2004 var 3,1 % af EU's erhvervsaktive befolkning beskæftiget i denne sektor. Forbindelsen mellem kulturelle aktiviteter og økonomien i Malta og på Gozo kan betragtes i lyset af det nationale statistiske kontors undersøgelse fra 2007 med i alt 5.086 deltagere, som var indskrevet på 34 forskellige danseskoler.

Disse danseskoler beskæftigede 109 personer og genererede et overskud på knap 400.000 euro. Den samlede omsætning oversteg 1 million euro.

Det er blot ét eksempel, der viser kulturelle aktiviteters betydning for økonomien.

Neena Gill (PSE), *skriftlig*. - (EN) Min region, West Midlands, går forrest i forhold til at udvikle kreative industrier, og over hver 10. er nu beskæftiget i denne sektor. Regionen er en af de mest multikulturelle regioner i Det Forenede Kongerige og beviser, at dens konkurrencemæssige fordel inden for kulturel mangfoldighed er ved at blive en kilde til kreativitet og innovation.

EU skal imidlertid i højere grad forpligte sig til at støtte de kulturelle industrier ved at stimulere beskæftigelsen på området og modvirke udflytningen af EU's traditionelle industrier til vækstøkonomierne.

Der er behov for en fælles indsats og større finansiel støtte til nystartede virksomheder og SMV'er inden for de kulturelle industrier gennem det syvende rammeprogram, strukturfondene og Den Europæiske Socialfond. Det vil sikre en bedre strukturering af de europæiske iværksætteres og ansattes kvalifikationer og talent, og at de nødvendige kvalifikationer er tilgængelige med henblik på den videre udvikling af denne sektor. EU skal støtte kreativitet for at fremme innovation og iværksætterkultur.

I det europæiske år for interkulturel dialog bør vi også anerkende kulturindustriernes betydning for, at der skabes større bevidsthed om og forståelse for andre kulturer, og dermed deres betydning for social samhørighed. På samme måde har Europa meget at vinde økonomisk i kraft af sin kulturelle mangfoldighed.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), *skriftlig*. - (FI) Jeg vil gerne takke ordføreren for at have udarbejdet en betænkning, der på så omfattende vis beskæftiger sig med kulturindustriernes mangefacetterede karakter og de vigtigste problematikker, der knytter sig til dem. Når man overvejer kulturindustriernes status i det europæiske samfund, er der to grundlæggende principper, som man er nødt til at huske på.

For det første er vi nødt til at forstå, hvor vigtig kulturen er for menneskers livskvalitet. Kulturelle produkter medfører større velvære. Fællesskabet anerkender, at europæerne har en grundlæggende ret til uddannelse, hvilket omfatter menneskers ret til kultur. Vi taler derfor om grundlæggende borgerrettigheder.

For det andet er vi nødt til at forstå, hvor vigtig kulturen er for dem, som producerer den. For mange er arbejdet ikke kun en passion - det er deres levebrød. At modtage passende vederlag for ens arbejde er en grundlæggende ret. Det er op til lovgiverne at sørge for, at disse mennesker kan arbejde under forhold, der ikke krænker deres rettigheder. Uden skaberne, ingen kulturel produktion, og hvis de ikke betales for det arbejde, som de udfører, er resultatet en begrænsning af den kulturelle vækst.

Lovgivning om kulturindustrierne, f.eks. beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder og beslægtede rettigheder, skal derfor altid være en balance mellem kulturens to sociale dimensioner. Det kræver fingerspidsførmelse fra lovgiverens side. Det er nødvendigt at anerkende, at kulturindustrien er en meget speciel sektor og derfor kræver en helt særlig retsstilling.

Den største udfordring for kulturindustrierne er naturligvis informationsteknologien. De drager klart fordel af den teknologiske udvikling og informationsmarkedet, men samtidig har de behov for beskyttelse, når der anvendes nye systemer.

Der er behov for, at Kommissionen straks iværksætter tiltag, der kan klarlægge forholdet mellem intellektuel ejendom og kultur og økonomien. Den største udfordring er at finde ud af, hvordan vi kan garantere et

egentligt og reelt vederlag til enhver rettighedsindehaver og den enkelte kulturindustri for det udførte arbejde og samtidig sikre, at forbrugerne har et valg og let adgang til kulturprodukter.

Marianne Mikko (PSE), *skriftlig*. - (EN) I takt med at fremstillingen af materielle goder i stigende grad mekaniseres og udliciteres, udnytter flere mennesker i Europa deres evner til at fremstille kulturgoder.

KEA-undersøgelsen, som blev bestilt af Kommissionen, undervurderer kraftigt kulturindustriernes bidrag til vores økonomi og samfund. Selv om det muligvis kun er 3,1 % af EU's erhvervsaktive befolkning, der direkte skaber pengeværdier på det kulturelle område, kan deres betydning spores i næsten alle aspekter af vores liv.

Popkulturen formidler kulturelle og sociale budskaber. Musikere og skuespillere var medvirkende til at udløse den grønne økonomiske bølge. Musik og film er vigtige katalysatorer for en bedre forståelse mellem mennesker og for europæiske værdier. Det var hovedsageligt kulturindustrierne, der skabte efterspørgslen efter nye teknologier, efter digitale platforme.

Derfor er det afgørende, at de europæiske kulturindustrier forbliver levedygtige. For det første skal vi sørge for, at kreative mennesker er i stand til at ernære sig ved deres kreativitet. Det betyder, at vi skal give skaberne mulighed for at udbrede deres arbejde videst muligt uden at frygte for misbrug fra mellemmands eller forbrugernes side.

Jeg opfatter stadig dette som det væsentligste grundlag for denne betænkning, som jeg takker ordføreren og mine kolleger, der bidrog med deres synspunkter, for.

26. En europæisk kulturdagsorden (forhandling)

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er betænkning af Vasco Graça Moura for Kultur- og Uddannelsesudvalget om en europæisk kulturdagsorden i en stadig mere globaliseret verden (2007/2211(INI)) (A6-0075/2008).

Vasco Graça Moura, *ordfører*. - (PT) Fru formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Eftersom jeg havde foreslået en generel ramme for kulturelle anliggender i forbindelse med Lissabondagsordenen, besluttede jeg at lade betænkningen omfatte mange af de forslag, som medlemmerne har fremsat, da de var i tråd med den overordnede strategi. Hvis betænkningen derfor indeholder nogle punkter, som synes at være overflødige, når de holdes op imod andre instrumenter, der i mellemtiden allerede er blevet godkendt og trådt i kraft, er det for at fremhæve de emner, der betragtes som de mest relevante.

Jeg vil gentage hovedpunkterne i rammen og i den forbindelse sige, at EU har en særlig pligt til at beskytte Europas kulturelle rigdom. Den europæiske kulturarv skal bevares og udbredes både i og uden for EU i alle dens dimensioner og på alle måder, samtidig med at vi skal være mest muligt åbne over for alle andre kulturer, hvilket i øvrigt altid har været Europas særkende.

Vores kulturarv med dens mange forskellige udtryksformer og sammensmeltningen af dens primære fundamenter, f.eks. den græsk-romerske og jødisk-kristne oldtid, har historisk stillet Europa i spidsen for alle kontinenterne. Den har vist sig at være en uovertruffen drivkraft for innovation, udvikling og fremskridt, som har spredt sig i alle retninger og den dag i dag stadig er en vigtig referenceramme for humanisme, åndelig berigelse og animering, demokrati, tolerance og statsborgerskab.

De fremtrædende specifikke kvaliteter, der indgår i kernen af Europas kulturelle rigdom i en stadig mere globaliseret verden, udgør en egentlig europæisk merværdi, ligesom deres identitetsskabende rolle er vigtig for Europa og EU, idet den skaber omverdensforståelse, sikrer sammenhæng, understreger kvaliteternes unikke karakter og hævder sig over for andre folk.

Den særlige måde, hvorpå den europæiske kulturarv i historiens løb er kommet til udtryk i andre verdensdele, bør resultere i særlige aktioner, hvor der sættes fokus på de faktorer, der bidrager til opbygning af civilisation, gensidig forståelse og konstruktiv tilnærmelse mellem de befolkninger, de repræsenterer. Vi henstiller til Rådet og Kommissionen at udnytte den europæiske klassiske arvs prestige og de nationale kulturers historiske bidrag i de sidste århundreder og i alle deres dimensioner, samtidig med at kultursektorens behov opfyldes i fremtiden.

Vi foreslår derfor, at 2011 gøres til "europæisk år for græske og romerske klassikere" med henblik på at gøre den europæiske befolkning og resten af verden mere opmærksom på denne vigtige kulturarv, som i dag er

truet af glemsel. Af samme årsag understreger vi behovet for at fremme de europæiske sprog i verden og deres betydning for den kulturelle kreativitet i andre verdensdele, således at det bliver muligt at fremme både gensidigt kendskab og gensidig forståelse og det kulturelle samspil, der opstår ved hjælp af og formidles gennem disse sprog i deres ekstraeuropæiske dimension.

På den anden side afspejler de eksisterende fællesskabsprogrammer på kulturområdet ikke fuldt ud den situation, der er forbundet med europæernes fælles kulturarv, og derfor har vi behov for særlige programmer med henblik på at fremme kreativitet og bevare en bredere og mere dybtgående kontakt med de materielle og immaterielle goder og værdier, som udgør den europæiske kulturarv, og for at fremme disse goder og værdiers samspil i overensstemmelse med den humanistiske forståelse af identitet og forskellighed samt i den nuværende kulturelle produktion.

Programmerne på kulturområdet vil alle få en særdeles positiv indvirkning på samhørigheden, den reale konvergens, den økonomiske vækst, den bæredygtige udvikling, innovationen, beskæftigelsen og konkurrenceevnen, men vi må imidlertid ikke glemme, at kultur og kulturprodukter har en værdi i sig selv (kultur qua kultur). Vi vil gerne minde Rådet om, at det er uopsætteligt og bydende nødvendigt at de budgetmidler, som er afsat til at støtte aktioner, der er planlagt inden for rammerne af Kommissionens meddelelse, og de eksisterende midler tages op til revision. Endelig, og eftersom der ikke er tid til at nævne flere punkter, bifalder jeg Kommissionens meddelelse og dens godkendelse i Rådet. Vi kan tilslutte os de fastsatte mål.

Ján Figel, medlem af Kommissionen. - (EN) Fru formand! Jeg vil gerne takke hr. Graça Moura for hans engagement, selve udvalget og alle, der har bidraget til denne betænkning. Jeg mener, at den bekræfter, at kulturen fortjener en mere central plads i vores forhandlinger og samarbejde. Jeg mener, at den er en bekræftelse af, at vi har bevæget os fra en dagsorden, der oprindeligt var domineret af konkrete goder - kul og stål - til immaterielle værdier som kultur, uddannelse, kreativitet og borgerskab. Vi kan ikke måle det i kilo eller ton, men det handler om fremtiden for vores sammenhold og vores fællesskaber på lokalt, regionalt, nationalt og også europæisk plan.

Jeg tror, at det er grunden til, at vi fremsatte dette forslag. Siden sidste år har det fået en hel del konkret opmærksomhed og støtte i offentligheden i medlemsstaterne og i Rådet. Det glæder mig at se, for det var den vigtigste reaktion. Vi vil nemlig gerne i højere grad arbejde gennem kultur og for kultur og også for verdenen af kultur og kulturen i verden. Jeg glæder mig over Deres støtte til denne dagsorden, som er meget vigtig. Det har altid stået meget klart for mig som kommissær og også for Kommissionen, at Parlamentet ønsker at gøre mere på disse områder.

Vi er naturligvis nødt til at vedtage en fælles strategi. Det er måden at gennemføre denne dagsorden på. De tre grundlæggende områder er vigtige og blev også nævnt i den forrige betænkning, nemlig de kreative industrier, kulturel mangfoldighed og interkulturel dialog. Lige så vigtig er den eksterne dimension - det eksterne samarbejde på kulturområdet og kulturen i Unionens politik udadtil.

Jeg er enig med Dem i, at vi ikke bør lægge for stor vægt på kulturens økonomiske betydning, men vi er bestemt nødt til at finde den rette balance i vores kulturpolitik. Deres betænkning anerkender med rette betydningen af at lade kulturen spille en større rolle i de internationale forbindelser. Vi betragter dette som en mulighed for at opbygge en proaktiv og konstruktiv dagsorden for kulturel mangfoldighed i fællesskabspolitikkerne. Jeg ved, at jeg kan regne med Deres samarbejde på dette område.

Med hensyn til spørgsmålet om mobilitet er vi enige i, at der er et behov for grænseoverskridende mobilitet for kulturelle aktører, og vi anser det for at være et vigtigt værktøj til at opbygge et europæisk kulturområde. Tag f.eks. Erasmusprogrammet inden for uddannelsessektoren. Efter et årti - nu to årtier - har vi et europæisk område for videregående uddannelse, det mest populære program og en omfattende modernisering af og stor åbenhed på vores universiteter. Jeg mener, at denne søgen efter mobilitet, viden, respekt og accept ligeledes bør udvikles inden for kunst og kultur. Jeg tror, at vi kan nå langt ved at iværksætte det pilotprojekt om mobilitet, som blev foreslået af Parlamentet sidste år.

Sidst, men ikke mindst, er det som sagt vigtigt at vedtage en fælles strategi. Jeg glæder mig over, at medlemsstaterne bakkede op omkring åbne koordinationsmetoder. I november sidste år blev der nedsat to ekspertarbejdsgrupper med repræsentanter fra medlemsstaterne. Formålet var at forbedre mobiliteten for kunstnere og ansatte i kultursektoren og maksimere de kulturelle og kreative industriers potentiale. De vil blive behørigt underrettet om resultaterne af arbejdet inden for disse grupper. Som De ved, har vi oprettet kulturforummet, og det første blev afholdt under det portugisiske formandskab. Det er noget, jeg sætter stor pris på. Vi foreslår også, at den kulturelle og kreative sektor som helhed bør etablere en platform for de

kulturelle og kreative industrier og en platform for adgangen til kultur i stil med den eksisterende platform for interkulturel dialog.

Jeg mener, at det potentielle bidrag bliver større, og jeg er glad for at arbejde sammen med mine kolleger i Kommissionen og med Dem i Parlamentet for at styrke integreringen af kultur i mange andre EU-politikker. Jeg ser naturligvis frem til ikke blot forhandlingen, men især til gennemførelsen af denne dagsorden.

Grażyna Staniszewska, *ordfører for udtalelsen fra Regionaludviklingsudvalget. - (PL)* Fru formand! Jeg vil gerne varmt takke hr. Graça Moura for en god betænkning, som på sammenhængende vis og specifikt udpeger prioriteterne på kulturområdet og fastsætter de langsigtede mål. Betænkningen afspejler kulturens betydning for EU's udvikling og for styrkelsen af potentialet for innovation og øget konkurrenceevne. Kulturen er en sektor, som skaber beskæftigelse og reelt forstærker den økonomiske vækst. På vegne af Regionaludviklingsudvalget vil jeg gerne henlede Deres opmærksomhed på betydningen af EU's regioner som et vigtigt forum for kulturelt samarbejde. Kultur og sprog stimulerer regionernes udvikling og tiltrækker investeringer, særligt i mindre udviklede regioner med ringe naturressourcer og få turister og seværdigheder. Det er grunden til, at de lokale og regionale myndigheder generelt har så stor betydning i forhold til at give støtte og næring til kultur i områderne under deres bemyndigelse. Der er blot én ting i betænkningen, som jeg har forbehold over for - og her taler jeg på vegne af Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa, så jeg ikke behøver at gentage mig selv om et øjeblik. Det drejer sig om betragtning K, hvor det foreslås, at vi pålægger indvandrere og turister at underlægge sig europæisk tradition og arv. Det er ikke en god formulering. Under udvalgets arbejde stemte ALDE-Gruppens medlemmer imod den.

I det europæiske år for interkulturel dialog er det værd at påpege, at Unionen, når den konkretiserer den interkulturelle dialoges værdier, skal være åben over for andre kulturer. Den bør fremme og skabe et fælles samarbejdsgrundlag ved at fremsætte forslag til interessante programmer. Det er derfor ikke hensigtsmæssigt, at europæiske tredjelands mulighed for at deltage i det yderst engagerende og prestigefyldte program "Den Europæiske Kulturhovedstad" efter 2010 er blevet afskaffet.

Det var meningen, at jeg skulle have ordet igen om lidt, men jeg vil gerne anmode om yderligere 10 sekunder nu for så at undlade at tale anden gang.

Jeg mener, at det først og fremmest er de lande, der er omfattet af den europæiske naboskabspolitik, som bør have mulighed for at deltage i dette program. Jeg støtter kraftigt betænkningens opfordring til, at 2010 gøres til europæisk år for Frédéric Chopin for at markere 200-års-dagen for denne geniale komponists fødsel, en komponist, som unægteligt har bidraget til europæisk kultur og verdenskulturen.

Ruth Hieronymi, *for PPE-DE-Gruppen. - (DE)* Fru formand! Først og fremmest vil jeg gerne varmt takke hr. Graça Moura for hans fremragende betænkning på vegne af min gruppe, Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater. Også tak til Kommissionen for forelæggelsen af meddelelsen om en europæisk kulturdagsorden. Den kan regne med Parlamentets støtte til kultur som en horisontal opgave, til at øge kunstneres mobilitet, til at udvide det regionale samarbejde og til at styrke det internationale samarbejde.

Vi vil imidlertid også gerne bemærke en mangel ved denne dagsorden. Det drejer sig om et emne, som vi drøftede for kort tid siden. Kulturindustrierne og deres stigende betydning indebærer nemlig også, at de økonomiske aspekter er ved at blive væsentligt mere fremtrædende, end de tidligere har været. Dagsordenen for kultur er ikke kun et spørgsmål om bedre samarbejde om kulturdagsordenen eller om øget finansiering, men også om den retlige ramme. I den forbindelse står det klart, selv inden for EU, at hvis kulturen er oppe imod lovgivningen om det indre marked eller konkurrencelovgivningen, trækker den altid det korteste strå i tilfælde af tvivl.

De vil alle huske Lévai-betænkningen. Kommissæren for det indre marked og tjenesteydelser betegnede kollektive forvaltningsselskaber for musiktjenester på internettet som hindringer for konkurrencen i det indre marked. Her trækker kulturen klart det korteste strå og står svagere end den europæiske lovgivning om det indre marked. Derfor er behovet presserende, og Parlamentet vil i morgen følge Kultur- og Uddannelsesudvalget. UNESCO-konventionen skal finde anvendelse, ikke kun af hensyn til at sikre kulturel mangfoldighed i forhold til tredjelands, men også fordi, der er tale om en absolut hastesag i forhold til vores egen europæiske lovgivning.

Vores inderlige bøn til kommissæren er derfor, at der hurtigt fremsættes et forslag til styrkelse af den kulturelle mangfoldighed i den europæiske lovgivning om det indre marked.

Marianne Mikko, for PSE-Gruppen. - (ET) Mine damer og herrer! Vores kollega hr. Graça Moura har lavet et fremragende stykke arbejde med udarbejdelsen af en betænkning, som både henviser til kulturarv og fremtidige behov, til fælles principper og specifikke initiativer. Som skyggeordfører vil jeg gerne sige tak.

Jeg vil fokusere på nogle få punkter. Fra begyndelsen af 2009 vil vores vilkår have ændret sig, eftersom Lissabontraktaten vil være trådt i kraft. For at vores diplomatiske repræsentanter vil være i stand til at repræsentere vores kulturer på behørig vis, bør den kulturelle dimension konsekvent integreres i vores politik udadtil. I øjeblikket er vi langt fra dette mål. Oprindeligt talte vi om kun at inddrage en kulturel dimension i udviklingsaktiviteterne, selv om dette i sig selv er vanskeligt for os. Der er mange meget værdifulde elementer i europæisk kultur, men i stedet for at drage fordel af helheden af disse elementer, synes vi kun at opnå et aritmetisk gennemsnit. Europæisk kultur er desværre ikke særlig fremtrædende internationalt.

Jeg vover at mene, at verdens fineste filmskabere og forfattere bor i Europa, selv om verdens biografer er domineret af Hollywood, og boghandlerne er fulde af underholdning i paperback fra USA. Hvorfor oversætter vi udenlandske masseprodukter, og hvorfor oversætter vi ikke hinandens bedste forfattere? Hvorfor foretrækker tredjelande med støtte fra os at bruge penge på amerikanske kulturprodukter? Denne situation er nødt til at ændre sig.

Vi skal uden tvivl lægge større vægt på at genoprette et fælles europæisk kulturelt område. Et område, som omfatter landene i Middelhavsområdet og i Centraleuropa samt de nordiske, baltiske og østeuropæiske lande. Vi vil i sidste ende blive stærkere og opnå en helhed, der omfatter alle de værdifulde elementer, en helhed, som er større end summen af de enkelte dele.

Ewa Tomaszewska, for UEN-Gruppen. - (PL) Fru formand! Dette er et meget værdifuldt og gennearbejdet dokument. Jeg lykønsker hr. Graça Moura.

I udkastet til beslutning henledes opmærksomheden på behovet for en specifik tilgang til kulturens problemer i en globaliseringstid. Uanset vores åbenhed over for andres kulturarv er det yderst vigtigt at beskytte, udbrede og fremme europæisk kultur. Det er vigtigt at huske på vores kulturs rødder, særligt de græske og latinske klassikers betydning. Vi bør imidlertid også se på de områder af kulturen, som uhindret krydser grænserne uden behov for oversættelse. Jeg tænker på musik og malerkunst.

I 2010 vil det være 200 år siden, Fryderyk Chopin blev født - en genial komponist, som er kendt i hele verden. At fremhæve betydningen af denne begivenhed vil gøre det lettere at forstå den betydning, som alle fremragende europæiske musikere - Mozart, Liszt, Händel, Haydn, Schumann, Verdi, Grieg, Berlioz, Paganini og mange andre - har haft for skabelsen af europæisk civilisation og dennes bidrag til verdenskulturen.

I betænkningen henledes opmærksomheden også på de aktuelle problemer, som kunstnere står over for, f.eks. i forhold til at krydse grænser og deres mobilitets betydning for den kunstneriske udvikling, og desuden fremhæves kunstens betydning for den økonomiske udvikling.

Helga Trüpel, for Verts/ALE-Gruppen. - (DE) Fru formand! Det interessante ved denne betænkning om en europæisk kulturdagsorden i en stadig mere globaliseret verden er, at den reelt forsvaret det strategiske krav om ikke blot at tilrettelægge kulturpolitikken som en sektor, men at kulturen bør være en integreret del af forskellige europæiske politikområder såsom den eksterne politik, byudviklingspolitikken og strukturpolitikken. Det er en helt ny vinkel. Det ændrer EU's egen opfattelse af kulturens vigtighed og dens strategiske betydning for politik generelt.

Kultur er altid et tveægget sværd, og det er det, der er særligt interessant. Den er altid et produkt, men den er mere end et produkt, fordi den har en mening og et formål. Her i aften vil jeg gerne endnu en gang benytte grafiske termer. Jeg forudser, at kulturens dobbelte natur reelt vil få indvirkning på alle politikområder, særligt med hensyn til det indre markedes logik. Desuden vil kommissær Figel komme til at stå meget stærkt, hvis han formår at overbevise de øvrige kommissærer om kulturens strategiske betydning.

Věra Flasarová, for GUE/NGL-Gruppen. - (CS) Fru formand! En globaliseret verden forudsætter en global kultur. Det er imidlertid et begreb, der kan fortolkes på mange måder. I EU kan en global kultur være indbegrebet af det bedste, som de individuelle europæiske kulturer repræsenterer. Det kan også være en postmoderne universel kultur, som gradvist tilsidesætter den oprindelige europæiske mangfoldighed og tvinger den ud på et sidespor. Personligt foretrækker jeg det første scenarium. Jeg så gerne, at EU fremmer en kulturel mangfoldighed, der beriger nationerne og lader dem lære af hinanden. En globaliseret verden globaliserer vores livsstil og måde at arbejde på. Multinationale selskaber har forvandlet vores byer til en

fælles markedsplads, så vi indimellem ikke ved, om vi er i Paris eller i Prag. Personligt mener jeg, at det er nok nu.

Kulturen har en plads i nationens sjæl og rødder i dens oprindelsessted. Kultur kan kommunikeres og er i stand til både at absorbere og eliminere. Den er imidlertid også sårbar, hvis den blot bliver til en vare eller overgiver sig til en populærkultur for at blive "tilgængelig for alle". Kultur bør bestemt være tilgængelig for alle, men den bør fremme høje værdier i stedet for at lefle og sætte højere mål i stedet for at afspejle vores lave krav, for der skal ikke meget til for at tilfredsstille offentligheden generelt. Jeg vil gerne takke ordføreren for i sin betænkning at fremhæve betydningen af at bevare alle europæiske nationers kulturarv.

László Tóké (NI). - (HU) Fru formand! Jeg bifalder varmt denne læseværdige betænkning af hr. Graça Moura. I det europæiske år for interkulturel dialog må vi understrege kulturens særlige betydning for at styrke den europæiske identitet.

Som etnisk ungare fra Rumænien vil jeg gerne gøre medlemsstaterne opmærksom på vigtigheden af at støtte europæiske mindretal og truede kulturer. Eksempler på disse er gamle kulturer hos de etniske ungare i Rumænien, de moldoviske csangoer, szeklerne fra Transsylvanien samt makedonerne i Grækenland og Bulgarien, de etniske serbere i Rumænien og baskerne i Spanien. Den henstilling, som Europarådet vedtog på grundlag af en rapport om csangoerne udarbejdet af medlem af det finske parlament Tytti Isohookana-Asunmaa, er et koncept, som kunne efterlignes, eftersom dets mål er at bevare csangoernes kultur, som er ved at uddø.

I forbindelse med EU's eksterne forbindelser skal vi også lægge mærke til Tibet, som er besat af det kinesiske kommunistdiktatur, og hvor der med Dalai Lamas ord finder et kulturelt folkedrab sted på en af verdens ældste kulturer.

Marie-Hélène Descamps (PPE-DE). - (FR) Fru formand! Først vil jeg gerne lykønske hr. Graça Moura med kvaliteten af hans betænkning, som gennemgående afspejler hans viden og store ekspertise på området.

I betænkningen bekræftes kulturens plads i den europæiske konstruktion og behovet for at beskytte den og fremme mangfoldigheden. Ordføreren understreger den vigtige rolle, som kulturen spiller i forbindelse med opfyldelsen af Lissabonmålene og i forhold til EU's eksterne forbindelser. Han opfordrer med rette til en styrkelse af foranstaltningerne på områder som oversættelse af litterære værker, fremme af europæiske sprog, kunstundervisning og kulturindustrierne, men også til at beskytte og fremme vores kulturarv. I den forbindelse er vi nødt til at styrke de nuværende kulturprogrammer og støtte nye initiativer såsom indførelsen af et europæisk kulturarvsmærke, som kan være med til at udvikle en fælles identitet og samtidig fremme kulturel turisme.

I betænkningen fremhæves også de muligheder, som de digitale teknologier indeholder med hensyn til adgang til og fremme og udbredelse af kultur, mens behovet for at beskytte intellektuelle ejendomsrettigheder samtidig understreges. I den forbindelse er vi nødt til at støtte iværksættelsen af specifikke projekter såsom det europæiske digitale bibliotek, der har til formål at digitalisere vores kulturarv og adgangen til den og bevare den til de kommende generationer.

Christa Prets (PSE). - (DE) Fru formand! Tak til ordføreren og også til Kommissionen for dette dokument. Endnu en gang fremhæves kulturens centrale betydning for europæisk integration og for EU's image i verden. Hvordan vi skal vælge at håndtere denne anerkendelse, som ikke er ny, men som er yderst vigtig, og integrere den i alle politikområder - som det allerede fremgår af artikel 151 - er godt defineret i denne kulturdagsorden.

Det er positivt, at der under det forudgående arbejde fandt en bred høring sted med deltagelse af diverse kulturelle interessenter, som udfører et vigtigt kulturelt arbejde, hvilket vi skal takke dem for. Vi har stærkt behov for denne kulturelle strategi, ikke kun for eksempelvis hele tiden at kunne henvise til vores kulturelle mangfoldighed med stolthed, men også for at kunne tackle udfordringen med at håndtere denne mangfoldighed og de problemer, som opstår.

Gennemførelsen af strategien bliver imidlertid afgørende. Formanden for Kommissionen, hr. Barroso, annoncerede en taskforce for kultur tilbage i november 2005 i Budapest, hvilket kunne være et vigtigt signal til omverdenen, men den er endnu ikke blevet nedsat. Jeg håber ikke, at det samme vil blive tilfældet med denne kulturdagsorden. Ved at fremme kultur får vi et udbytte i forhold til interkulturel dialog, gennemførelse af Lissabonstrategien og de interne forbindelser, og det sikrer frem for alt en social merværdi.

Vi bruger kunst og kultur. Kulturen giver os store fordele på næsten alle sociale og økonomiske områder. Den må imidlertid ikke udnyttes eller udpines, og vi bør derfor overveje et passende budget.

Mihaela Popa (PPE-DE). - (RO) Fru formand! Jeg roser ordføreren, min kollega hr. Graça Moura, for den måde, hvorpå han har formået at håndtere det forholdsvist store antal ændringsforslag til denne betænkning.

Personligt blev jeg glad, da Kultur- og Uddannelsesudvalget med stort flertal godkendte mit ændringsforslag vedrørende undervisning i EU's historie i alle medlemsstater.

Der bør undervises i den europæiske konstruktion, så unge får kendskab til stadierne i EU's opbygning og udvikling.

Jeg mener, at man for at kende et lands kultur er nødt til at kende dets historie.

Parallelt i forhold til EU bør man for at kende og forstå europæisk kultur i en globaliseret verden lære om den europæiske konstruktions historie specielt fordi, når den nye EU-traktat træder i kraft i 2009, bliver vi alle EU-borgere, og den enkelte borger har pligt til at kende sin historie.

Mit initiativ tager sigte på at forhindre fremtidige situationer, hvor unge lærer parallelle historier uden bund i virkeligheden. Eftersom Parlamentet netop har fejret 50-års-jubilæum, mener jeg, at det fortjener en historie, der fremmer kulturel identitet og europæisk kultur i en globaliseret verden.

Paul Rübiger (PPE-DE). - (DE) Fru formand, mine damer og herrer! Jeg er særdeles glad for denne betænkning, fordi den viser, at Europa er ved at vokse sammen, og at kultur spiller en helt særlig rolle i den forbindelse. Hvis vi alene ser på kulturhovedstæderne - som næste år vil være Linz i Øvre Østrig - giver disse byer mange kreative kunstnere mulighed for at få kendskab til en anden og ny del af Europa. Senere vil der også være mange besøgende, som rejser fra Linz til de øvrige kulturhovedstæder.

Programmet bidrager i høj grad til at skabe gensidig forståelse. I Vilnius' tilfælde har vi en rigtig god mulighed for at vise, hvor stærkt samarbejdet rent faktisk kan være. Det bør også tjene som eksempel for fremtiden.

Catherine Stihler (PSE). - (EN) Fru formand! Jeg vil gerne fremsætte en bemærkning vedrørende lige adgang til kultur uanset ens baggrund. Rig eller fattig, kulturen skal være tilgængelig for alle.

Fri entré til museer og kunstgallerier har - helt afgjort i Skotland og i Det Forenede Kongerige - medført rekordstore besøgstal i kulturinstitutionerne. Derfor er fri entré til kulturinstitutioner og kulturelle begivenheder så vigtigt i hele EU.

Mange af punkterne i denne betænkning - punkt 10, 25, 26 og 46 om at gøre 2011 til "europæisk år for græske og romerske klassikere" - er meget interessante. Det stigende fravalg af undervisning i klassikerne i statsskolerne i mit land, Skotland, er meget sørgeligt. Hvordan kan vi forstå nutiden uden at forstå fortiden? Jeg er meget taknemmelig for denne betænkning.

Tomáš Zatloukal (PPE-DE). - (CS) Fru formand! EU har pligt til at beskytte Europas kulturrigdom, for vores kulturarv bør bevares, udbredes og deles både i og uden for Unionen. Hvis denne plan skal gennemføres, kræver det politisk og finansiel støtte. Fællesskabets nuværende kulturprogrammer afspejler ikke fuldt ud omfanget af vores fælles europæiske kulturarv. Jeg støtter opfordringen til Kommissionen om at stille forslag til særlige programmer, der kan fremme kunstnerisk kreativitet og de materielle og immaterielle goder og værdier, som den europæiske kulturarv består af. Denne kulturarv bør forvaltes på bæredygtig vis. Støtten til offentligt-private partnerskaber er afgørende for opnåelsen af dette mål. Forslaget om at oprette et "europæisk kulturmæcenat" kan være et skridt i den rigtige retning.

Roberta Alma Anastase (PPE-DE). - (RO) Fru formand! I året for interkulturel dialog er det yderst relevant at drøfte en egentlig europæisk dagsorden for kultur, som skal fremmes både internt i EU og internationalt.

Derfor glæder jeg mig over udarbejdelsen af denne betænkning, som med rette fremhæver betydningen af dette område og behovet for at udnytte dets potentiale fuldt ud. Kultur er grundlaget for at fremme værdier som fred, demokrati og tolerance samt en intensiv økonomisk vækst, som kunne imødegå det 21. århundredes globaliseringsudfordringer.

Ud af betænkningens mange anbefalinger vil jeg gerne fremhæve to aspekter. For det første er det på internt plan vigtigt, at de lokale og regionale aktører involveres i at fremme kultur som en faktor for økonomisk udvikling og gennemførelse af Lissabonstrategien samt i at konsolidere kulturarven og fremme samhørigheden i det moderne samfund. For det andet er det i EU's bedste interesse at fremme kultur og interkulturel dialog på et passende niveau i sin eksterne politik.

På dette område bør aktionerne primært komme de lande til gode, der er omfattet af naboskabspolitikken.

Ján Figel, medlem af Kommissionen. - (SK) Fru formand! Jeg takker for forhandlingen og i særdeleshed for den positive og konstruktive atmosfære. Den vidner om troen på kulturens betydning og på den nuværende dagsorden. Jeg vil gerne forsikre Dem om (selv om jeg er en af de "nytilkomne"), at kulturen aldrig før har haft en så prominent og central plads i Unionen som i dag. Naturligvis drejer det sig ikke kun om den formelle dagsorden. Det drejer sig om en proces, fremskridt og gennemførelse.

I de senere år er der opnået flere ting for første gang i historien. Kommissionens rolle som repræsentant for Fællesskabet samt den fælles repræsentation af EU's 25 eller 27 medlemsstater i UNESCO er resultatet af en vis kulturel modenhed.

For nogle få måneder siden blev medlemsstaterne mod manges forventning enige om at indføre en åben koordinationsmetode. Vi har et permanent kulturforum, 2008 er europæisk år for interkulturel dialog, og der er enighed om at gøre 2009 til europæisk år for kreativitet og innovation. Alt dette repræsenterer et kæmpe fremskridt.

På den anden side har kulturen naturligvis en dobbelt natur. Den har en økonomisk dimension, men er samtidig et middel til at bibringe mening og substans. Det gør kulturen speciel, og den mangler eksklusivitet i EU-retten. Det er også grunden til, at vi i individuelle sager eller tvister ønsker, at EU-retten skal finde anvendelse, men samtidig ønsker vi, at der tages højde for kulturens særlige natur, dvs. behovet for at fastholde og styrke den kulturelle mangfoldighed, som er vores arv, vores særkende.

Inden jeg slutter, vil jeg gerne sige, at jeg er enig i, at der er behov for flere investeringer. Kommissionen foreslog et budget for kulturprogrammet på 500 millioner euro, men der blev kun godkendt et budget på 400 millioner euro. I fremtiden bliver det givetvis muligt at støtte kulturelle aspekter under andre programmer også. Da vi lagde strukturfondenes bidrag til individuelle strukturforanstaltninger i de 27 medlemsstater sammen, glædede det mig at se, at der via strukturfondene i perioden 2007-2013 var blevet bevilget ca. 5 milliarder euro til kultur generelt set i hele Unionen. Hvis vi handler ansvarligt, kan vi kombinere vores individuelle potentiale, ressourcer og politikker. Dette, kan jeg forsikre Dem om, er også mit ansvar, og jeg vil gerne opfordre Dem til at samarbejde og bidrage til gennemførelsen af denne dagsorden. Endelig vil jeg endnu en gang gerne takke hr. Graça Moura.

Vasco Graça Moura, ordfører. - (PT) Fru formand! Efter så mange gode taler er jeg ked af kun kort at kunne kommentere nogle af de punkter, som jeg betragter som væsentlige, men jeg synes, at de alle - ligesom de mange punkter i betænkningen, der ikke er blevet nævnt her - i særlig grad beriger forhandlingen.

Først vil jeg gerne fremhæve den nye politik til lancering af kulturen som fastlagt i Kommissionens meddelelse. Fru Trüpel nævnte den, og det er et spørgsmål om at sikre, at det kulturelle aspekt integreres i de øvrige europæiske politikker. Jeg mener, at dette er afgørende. For det andet er der det punkt, som fru Mikko nævnte, nemlig den kulturelle dimension, som bør integreres i EU's politik udadtil, og ikke kun EU's kultur, men medlemsstaternes kultur - det er helt afgørende. For det tredje, som fru Hieronymi nævnte, er der en fin balance mellem de økonomiske aspekter og kulturens økonomiske nytteværdi og kulturen som en værdi i sig selv (kultur qua kultur).

Lige to punkter mere. Fru Staniszevska nævnte vigtigheden af kulturelle initiativer på regionalt og lokalt plan, hvilket også fremhæves i betænkningen, men jeg tror, at det er nødvendigt at understrege det. Jeg er fuldstændig enig i dette synspunkt. Endelig må jeg også understrege, at det at give familier og studerende adgang til kultur via skoler og samfundet og det at bygge bro mellem kulturarv og de eksakte videnskaber, innovation og teknologi er grundlæggende aspekter i den henseende.

Da det ikke er muligt at komme ind på flere ting, vil jeg afslutningsvis blot gerne sige, at kultur er et umisteligt og uundværligt system af individuelle og fælles værdier og erfaringer, og at det er med tanke på disse fælles og individuelle værdier og erfaringer, at Europa bør gå fremtiden i møde.

Formanden. - Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted torsdag den 10. april 2008.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), skriftlig. - (EN) Jeg vil gerne benytte lejligheden til at opsummere nogle vigtige emner i betænkningen af Graça Moura om "en europæisk kulturdagsorden i en stadig mere globaliseret verden". Først er der kunstnernes sociale situation. Jeg er enig i, at vi bør fastlægge en hensigtsmæssig retlig

ramme på områderne skat, beskæftigelse og social sikring for kunstnere og optrædende. Vi bør også i større udstrækning fokusere på bevarelse af kulturarven.

Kulturprogrammet er godt, men ikke godt nok, og jeg støtter den tanke, at vi bør have andre programmer sideløbende med det, som i højere grad fokuserer på bevarelse og fremme af den europæiske kulturarv. Sidst, men ikke mindst, vil jeg gerne understrege behovet for et effektivt partnerskab mellem den offentlige og den private sektor. For at imødegå de nuværende udfordringer bør kulturen delvist finansieres af den private sektor. Der bør derfor hurtigst muligt oprettes et "europæisk kulturmæcenat".

Katalin Lévai (PSE), skriftlig. - (HU) Fru formand, mine damer og herrer! Jeg bifalder Kommissionens indsats for at foreslå en kulturdagsorden, der gør det muligt at forfølge en europæisk strategi både internt i EU og i EU's forbindelser med tredjelande. I året for interkulturel dialog er det vigtigt at lægge særlig vægt på at fremme diversitet og interkulturel dialog, eftersom kultur er en vigtig dimension i Lissabonstrategien, og vi vil ikke kunne opfylde de grundlæggende Lissabonmål, medmindre vi tager kulturen alvorligt.

Jeg blev skuffet, da jeg opdagede, at betænkningen kun lægger ringe vægt på forbindelsen mellem kulturer, mindretal, nationale og etniske grupper og mellem de lande, som de bor i. Vi kan ikke se bort fra den kendsgerning, at kunsten har stor betydning for integrationen af minoriteter og desuden kan sikre social støtte til talentfulde, men fattige kunstnere. Ved at støtte kunsten og kunstnerne kan vi skabe muligheder for fattige, etniske, tværnationale grupper såsom romaerne, der frem til i dag har bevaret deres århundredgamle kulturelle traditioner.

Endvidere skal vi sikre, at de bestemmelser, der regulerer handelen (via internettet), er åbne og gennemsigtige og sikrer retfærdig markedsadgang, så de europæiske kulturindustrier kan udnytte hele deres potentiale, særligt inden for den audiovisuelle sektor og musikbranchen. Ud over passende forbrugerbeskyttelse skal vi fjerne de grundlæggende årsager til falskneri og piratkopiering og beskytte Europas kulturelle mangfoldighed ved hjælp af en fornuftig og rimelig resultatbaseret regulering af konkurrencen.

27. Tilladelser til fiskeri (forhandling)

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er betænkning af Philippe Morillon for Fiskeriudvalget om forslag til Rådets forordning om tilladelser til EF-fiskerifartøjers fiskeri uden for EF-farvande og tredjelandsfartøjers adgang til EF-farvande (KOM(2007)0330 - C6-0236/2007 - 2007/0114(CNS)) (A6-0072/2008).

Joe Borg, medlem af Kommissionen. - (EN) Fru formand! Først og fremmest vil jeg gerne takke ordføreren for sit arbejde med denne betænkning. Siden vedtagelsen af Rådets forordning om fiskeri i tredjelands farvande i 1994 har mange vilkår ændret sig, og de internationale betingelser for tildeling af tilladelser til EF-fartøjers fiskeri uden for EF-farvande er blevet skærpet.

Dette forslag er derfor blevet fremsat som led i handlingsplanen for 2006-2008 med henblik på at forenkle og forbedre den fælles fiskeripolitik. Formålet med forslaget er at afspejle denne ånd ved at samle den gældende lovgivning i én forordning og samtidig sikre, at de regler, der finder anvendelse for EF-fartøjer i tredjelandsfarvande, finder anvendelse for tredjelandsfartøjer i EF-farvande på samme vilkår.

Mange bestemmelser er ændrede i forhold til den nuværende ordning for tildeling af tilladelser til fiskeri. De vigtigste nye tiltag i forslaget kan sammenfattes som følger. For det første er alle fiskeriaftaler, i henhold til hvilke EF-fartøjer fisker, omfattet af forslagens anvendelsesområde. Det være sig fiskeripartnerskabsaftaler, bilaterale fiskeriaftaler, aftaler vedtaget af forskellige regionale fiskeriforvaltningsorganisationer og private aftaler. Dette brede anvendelsesområde er afgørende, eftersom alle flagstater under De Forenede Nationers Havretskonvention er ansvarlige for de fartøjer, der sejler under deres flag. Det betyder, at uanset hvilken form for aftale et fartøj fisker i henhold til, er den omfattet af forordningen.

For det andet er der blevet indført en ordning til omfordeling af uudnyttede fiskerimuligheder med henblik på at optimere udnyttelsen af fiskerimulighederne i henhold til fiskeriaftalerne. Dette punkt blev taget op under forhandlingerne af de fleste fiskeripartnerskabsaftaler og er nu indføjet i hver af dem med henblik på at få mest muligt ud af hver aftale.

Til sidst vil jeg gerne nævne forslaget om foreløbig anvendelse af fiskeriaftaler, som vil give Kommissionen det fornødne retsgrundlag til at sende ansøgninger om fiskeritilladelse til tredjelande inden vedtagelsen af Rådets forordning til ratificering af aftalen. Det vil i de fleste tilfælde sikre, at EF-fartøjer kan fortsætte deres fiskeri i tredjelandsfarvande uden afbrydelse.

Jeg vil nu gå over til betænkningen og kommentere de fremsatte ændringsforslag. Kommissionen kan tilslutte sig ændringsforslag 1, 3, 5, 11 og 16. Med hensyn til ændringsforslag 7-9 om berettigelseskriterierne er denne liste blevet ændret til en positivliste i stedet for en negativliste i formandskabets første kompromistekst. Generelt omfatter kompromisteksten dog udvalgets ønsker med undtagelse af udvidelsen af berettigelseskriterierne i tilfælde af overtrædelser begået inden for de sidste 12 måneder, hvilket er ændringsforslag 8. Kommissionen mener, at denne bestemmelse bør forblive uændret, da den betragter den som en vigtig forebyggende foranstaltning i tilfælde af eventuelle alvorlige overtrædelser.

Kommissionen kan ikke godkende ændringsforslag 2 om definitionen af overtrædelser, eftersom definitionen af alvorlige overtrædelser er klar og fastlagt i forordning nr. 1447/99. Med hensyn til ændringsforslaget vedrørende "ingen fremsendelse af ansøgninger", som er ændringsforslag 12, skal det bemærkes, at artikel 10 er udgået i formandskabets kompromistekst. Det skete på grundlag af en udtalelse fra Rådets Juridiske Tjeneste, hvoraf det fremgår, at Kommissionen ikke har retsgrundlag for at straffe medlemsstaternes fartøjer som foreslået i denne artikel.

Kommissionen er også af den opfattelse, at medlemsstaternes mulighed for at fremsætte bemærkninger til en given beslutning allerede er sikret i artikel 9, stk. 2, og at enhver uformel procedure forud for eller efter en forhandling ikke bør være omfattet af denne forordning. Derfor kan ændringsforslag 6 og 10 ikke godkendes.

Inden jeg slutter, vil jeg gerne fremhæve følgende. For det første er den daglige rapportering af fangstdata et krav i henhold til forordningen om elektroniske logbøger. For det andet betyder en lukning af fiskeri implicit, at fiskeritilladelserne ikke længere er gyldige i forhold til de pågældende bestande eller områder. For det tredje bør alle fiskeriaktiviteter inden for blandet fiskeri betragtes som en påvirkende faktor for de berørte bestande. For det fjerde fastlægger den nationale lovgivning, hvad der kan anvendes som beviser i en retssag. Derfor kan Kommissionen ikke godkende ændringsforslag 13, 14, 15 og 17. Ændringsforslag 4 og ændringsforslag 18 og 19 kan ikke godkendes, fordi den tekst, som Kommissionen har foreslået, er korrekt - hvad ændringsforslag 4 angår - eller er tilstrækkeligt klar - hvad ændringsforslag 18 og 19 angår.

Jeg kan heller ikke godkende ændringsforslag 20-24, eftersom forslagens anvendelsesområde er alle aftaler og ikke kun aftaler med tredjelande, som jeg sagde i starten. Desuden er omfordelingen af uudnyttede fiskerimuligheder nødvendig for at sikre den bedst mulige udnyttelse af fiskerimulighederne i henhold til aftalen. En sådan omfordeling kan bedst administreres i forbindelse med udstedelse og fornyelse af tilladelser.

Endelig vil jeg gerne understrege, at forslaget er led i en pakke, som indeholder forslaget om bekæmpelse af ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU) samt revisionen af kontrolforordningen, som kommer senere i år. Som Fiskeriudvalget henviste til, vil Kommissionen under hensyntagen til gennemsigtigheden og forenklingen forsøge at harmonisere disse forslag og undgå overlapninger.

Formanden. - En lille forklaring. Eftersom der er tale om et forslag fra Kommissionen, taler Kommissionen først. Jeg tror, at hr. Morillon så lige så forvirret ud som jeg.

Philippe Morillon, ordfører. - (FR) Fru formand! Intet overrasker mig, og i særdeleshed overraskede intet mig i kommissærens indlæg.

Hr. kommissær! Mange tak for denne meget detaljerede tale. Jeg blot lige minde om, at det erklærede mål med Rådets forslag til forordning er at forenkle og forbedre procedurerne for forvaltning af fiskeritilladelser. Som De selv sagde, hr. kommissær, drejer det sig om at indføre generelle bestemmelser for alle ansøgninger om tilladelse.

Der er blevet foreslået en fælles procedure for forvaltning af alle fiskeritilladelser. Fordelingen af ansvaret mellem Kommissionen og medlemsstaterne er blevet fastlagt. Der er også foreslået nye berettigelseskriterier, sanktioner i tilfælde af overtrædelser og bestemmelser vedrørende rapportering. Overensstemmelsen med de internationale bestemmelser i de forskellige aftaler er blevet styrket med indførelsen af foranstaltninger, der pålægger medlemsstaterne at udelukke fartøjer fra fiskeri, hvis det konstateres, at de er involveret i alvorlige overtrædelser, eller hvis de er blevet opført på en liste over fartøjer, der har deltaget i ulovligt, urapporteret eller ureguleret fiskeri (IUU).

Fru Stihler var oprindeligt udpeget som ordfører for denne betænkning, men fordi flertallet af medlemmerne af Fiskeriudvalget ikke var enige med hende på to punkter, som hun betragtede som væsentlige, valgte hun at trække sig. Som udvalgsformand tilkommer det derfor mig at forelægge dette udkast. Jeg vil dog gerne i

forbifarten takke hende for hendes arbejde, og jeg vil overlade det til fru Stihler at forklare årsagen til hendes beslutning, når hun forelægger sine ændringsforslag.

Inden for rammerne af høringsproceduren har Fiskeriudvalget i hendes betænkning, som nu er min, foreslået en række ændringer af Rådets forslag til forordning, og De nævnte en udtømmende liste over dem, hr. kommissær - nej, ikke en liste, men numrene. Ændringsforslagene blev vedtaget med stort flertal med 19 stemmer for, 5 imod og 2 hverken/eller. Jeg vil kun forelægge de vigtigste her.

For det første bør forordningen ikke finde anvendelse for EU-medlemsstaternes oversøiske territorier. For det andet bør en overtrædelse ikke betragtes som alvorlig, medmindre der gennemføres en retsforfølgning, som fører til en domfældelse, i overensstemmelse med den relevante nationale lovgivning.

For det tredje bør der ved IUU-listen forstås en liste over fiskerfartøjer, der af en RFFO eller af Kommissionen i henhold til Rådets forordning om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri, er identificeret som havende udøvet ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri - den selv samme vigtige opgave, hr. kommissær, som De personligt lægger stor vægt på.

For det fjerde bør Kommissionen ikke nægte at fremsende ansøgninger til bevillingsmyndigheden uden at have givet medlemsstaterne lejlighed til at fremsætte deres bemærkninger.

For det femte kan Kommissionen ikke nægte at fremsende ansøgninger, medmindre den på grundlag af veldokumenterede kendsgerninger erfarer, at en medlemsstat ikke har overholdt sine forpligtelser i henhold til en bestemt aftale.

Endelig og for det sjette skal EF-fiskerfartøjer, der har fået udstedt en fiskeritilladelse, fremsende data om deres fangster og fiskeriindsats til de nationale myndigheder med en hyppighed, der afpasses efter den pågældende aftale og fiskeritype. Dette fremsendelseskrav afstemmes efter kravene i forordningen om elektroniske logbøger.

Jeg vil overlade det til mine kolleger at uddybe disse ændringsforslag, eftersom de står bag nogle af dem.

Carmen Fraga Estévez, for PPE-DE-Gruppen. - (ES) Fru formand! Bortset fra nogle få aspekter, hvor Fiskeriudvalget efter aftale med Rådet har korrigeret Kommissionen med henblik på at undgå for mange skønsbeføjelser, støtter vi generelt de grundlæggende aspekter i forslaget, hvis mål er at indføre en fælles EF-ordning for tildeling af tilladelser til EF-fartøjer, der fisker uden for EF-farvande.

Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater vil derfor stemme imod de ændringsforslag, som Fiskeriudvalget allerede har forkastet, men som er blevet genfremsat med 40 underskrifter, og som går i den stik modsatte retning, eftersom de insisterer på, at aftaler om udveksling af kvoter bør forblive uden for den generelle lovgivning om fiskeritilladelser.

Efter min opfattelse, og i betragtning af at Revisionsrettens rapport om kontrolpolitikken mangler stadig skaber overskrifter, og at det én gang for alle er blevet besluttet at få styr på bekæmpelsen af ulovligt fiskeri, er det ikke acceptabelt at kræve, at nogle aftaler bør forblive uden for en generel ramme, der er yderst nødvendig som en grundlæggende retsgaranti for lige behandling både blandt fiskerne og blandt medlemsstaterne.

Det bør også påpeges, at vi er i fuld gang med at sikre et integreret og koordineret fokus for de forskellige fællesskabspolitikker, navnlig havpolitikken, et fokus, som Parlamentet har støttet fuldt ud, samt at sørge for den længe påkrævede forenkling af fællesskabslovgivningen.

I den forbindelse må man ikke glemme, at vi taler om over 9.000 fartøjer, som fisker under forskellige aftaler og regionale fiskerierorganisationer, hvilket betyder, at der skal behandles over 16.000 fiskeritilladelser, eftersom ingen aftale, hverken i nord eller syd, er undtaget fra denne forpligtelse.

Hvis der er noget, der er på tide, så er det en harmonisering og forenkling af rammen for at gøre den så standardiseret som mulig. Vi skal ikke blive ved med at indføre forskelle, der blot gør kontrollen vanskelig og skaber mistillid til reglerne.

Catherine Stihler, for PSE-Gruppen. - (EN) Fru formand! Jeg er glad for at få lejlighed til at tale om Morillonbetænkningen om fiskeritilladelser - eller jeg skulle måske sige den tidligere Stihlerbetænkning. Som oprindelig ordfører for denne betænkning følte jeg mig nødsaget til at trække mig, da Fiskeriudvalget forkastede mine vigtigste ændringsforslag. Betænkningen skulle have forenklet fiskeritilladelserne. I stedet

er Kommissionen gået for vidt ved at foreslå en unødvendig artikel, hvor den giver sig selv ret til at omfordele fiskekvoter.

Hvis betænkningen godkendes i sin nuværende form, vil den uretmæssigt diskriminere landene i nord og deres historiske fiskerettigheder og bringe den relative stabilitet i fare. At give Kommissionen carte blanche til at omfordele fiskerimuligheder er fuldstændigt uforståeligt, især når fiskerimulighederne er knappe. Vi skal spørge os selv, om vi står over for en situation, hvor fiskeri i Nordsøen bliver frit for enhver. Det er ikke i de skotske fiskeres interesse, og det tilsidesætter hensynet til beskyttelsen og bevarelsen af bestandene. Den næste revision af den fælles fiskeripolitik kommer i 2012, og denne betænkning er en advarsel om, at de historiske fiskerettigheder er truet i Nordsøen og Østersøen. Jeg har genfremsat vigtige ændringsforslag for plenarforsamlingen og tilskynder på det kraftigste mine kolleger til at støtte dem. Hvis disse ændringsforslag forkastes, opfordrer jeg til at stemme imod betænkningen.

Struan Stevenson (PPE-DE). - (EN) Fru formand! Jeg vil gerne starte med at takke hr. Morillon for at have overtaget denne betænkning på udvalgets vegne, men jeg vil også gerne udtrykke min medfølelse med fru Stihler, for hun gjorde et stort stykke arbejde, hvorefter hun, som vi lige har hørt, følte sig nødsaget til at trække sig. Det giver altid grund til stor frustration, når en ordfører har lagt et stort stykke arbejde i at forberede en kompleks opgave som denne. Jeg kan imidlertid godt forstå, hvorfor hun gjorde, som hun gjorde.

Mens de færreste i Parlamentet ville modsætte sig forslag, der tager sigte på at forbedre overholdelsen af reglerne på fiskeriområdet, bekymrer det mig meget, at forslagens artikel 13, som vedrører underudnyttelse af fiskerimuligheder, ganske enkelt giver Kommissionen ret til at omfordele fiskerimuligheder fra en medlemsstat til en anden. Det ville tydeligvis undergrave hele idéen om relativ stabilitet og således destabilisere et af hovedprincipperne i den fælles fiskeripolitik. Rent faktisk er artikel 13 noget af en trojansk hest, for den synes snarere at dreje sig om at få adgang til fiskerimuligheder, som tidligere er blevet tildelt andre medlemsstater, end at reducere bureaukratiet og forbedre overholdelsen af reglerne, hvilket, jeg troede, var formålet med forslaget.

Jeg ved, at fiskeriforeningerne i Det Forenede Kongerige, Tyskland, Frankrig, Nederlandene og Danmark alle har givet udtryk for lignende bekymringer, så, som fru Stihler sagde, er dette en genoplivelse af den gamle strid mellem nord og syd, som, jeg troede, vi havde begravet for længe siden, og som vi ikke ønsker at opleve igen. Jeg håber meget - i modsætning til, hvad kommissær Borg sagde tidligere - at Parlamentet i morgen vil stemme for ændringsforslag 20, 21, 22 og 23, som blev fremsat af fru Stihler og er undertegnet af 40 parlamentsmedlemmer.

Rosa Miguélez Ramos (PSE). - (ES) Tak, fru formand, hr. Stevenson! Jeg er sikker på, at vi vil stemme imod de ændringsforslag, som De netop har nævnt, og jeg er slet ikke i tvivl om, at denne nord-syd-situation er helt ny for Dem. Indtil videre har De kun oplevet situationen i nord, og vi har oplevet situationen i syd. Nu vil vi gerne til at opleve noget af situationen i nord, for det forekommer os, at den fungerer godt for Dem i nord, og derfor vil vi i syd gerne tage del i den.

Først vil jeg gerne takke Kommissionen for at indvilge i en forenkling af forslagens tekst, da vi må sande, at den første version indeholdt nogle elementer, som var vanskelige at acceptere. Revisionen af kontrolforordningen, aftalen med Grønland og noget andet, som kommissæren nævnte, nemlig forslaget til en forordning om ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri, vil alt sammen gøre det muligt at begrænse forslagens anvendelsesområde.

Jeg er sikker på, at min gruppe, som den gjorde i udvalg, i morgen vil stemme imod de ændringsforslag, som tager sigte på at forhindre vedtagelsen af en generel ordning for udnyttelse af uudnyttede fiskerimuligheder. Vi har altid været tilhænger af en generel ordning, ligesom vi altid har været tilhænger af indførelsen af en fælles ordning for udnyttelse af uudnyttede fiskerimuligheder, som finder anvendelse for alle aftaler - ikke kun de sydlige aftaler - hvilket Rådet gav tilsagn om, da det ratificerede partnerskabsaftalen med Grønland. Derfor tror jeg godt, at jeg kan sige, at min gruppe vil stemme imod disse ændringsforslag, som er et forsøg på kun at gøre denne ordning gældende for de sydlige aftaler og ikke de nordlige aftaler. Jeg tror således, at vi kommer til at gøre ordningen gældende for alle aftaler, så vi alle kan føle os mere trygge.

Med hensyn til artikel 12 er vi enige i, at der bør være en procedure for foreløbig tildeling af tilladelser, hvis Rådet ikke har vedtaget beslutningen til ratificering af aftalen, og vi mener, at der er behov for en juridisk løsning af dette spørgsmål. Vi er derfor enige med Kommissionen i, at der er behov for en ordning, der sikrer, at fiskerimulighederne ikke bringes i fare, hvis, som det fremgår af artikel 12, ratificeringen af en fiskeriaftale ikke er blevet fuldført.

Avril Doyle (PPE-DE). - (EN) Fru formand! Ifølge Kommissionen har dette forslag til formål at tjene målene for den fælles fiskeripolitik og gøre Fællesskabet bedre i stand til at overholde sine internationale forpligtelser.

Fællesskabets fiskerflåde er aktiv på ca. 20 landes territorialfarvande i henhold til bilaterale aftaler. I takt med at vi forsøger at gøre vores fiskeri bæredygtigt ved at begrænse fiskeriet i EF-farvande, skal vi imidlertid passe på ikke at eksportere problemet med overfiskeri ved at give fartøjer tilladelse til frit at udnytte tredjelandes farvande.

Som jeg påpegede over for kommissær Borg så sent som i sidste måned, skal vi være særligt opmærksomme på vores internationale, moralske forpligtelser over for Afrika. Den storstilede ubæredygtige udnyttelse af marine ressourcer i Afrikas have vil forårsage fiskeriets sammenbrud, tabet af vigtige økosystemer og udryddelsen af det marine dyreliv. En stor del af problemet er europæiske og andre fiskevirksomheders urapporterede, ulovlige og uregulerede fiskeri. Alene i 2005 ansloges det, at 40 % af de fisk, der blev fanget i Guinea-Bissaus farvande, blev fanget uden tilladelse eller i strid med reglerne.

Joe Borg, medlem af Kommissionen. - (EN) Fru formand! For det første vil jeg med hensyn til spørgsmålet om de oversøiske lande og territorier gerne præcisere, at forordningen ikke finder anvendelse for dem, eftersom forslagens anvendelsesområde ikke dækker fartøjer, der sejler under oversøiske lande og territoriers flag. Det finder imidlertid anvendelse for regionerne i den yderste periferi, da de betragtes som EF-farvande.

Jeg er enig med dem, der har støttet forslaget i dets nuværende form, i, at dets brede anvendelsesområde vil gøre alle aftaler mere effektive og sikre et større udbytte, hvilket er i tråd med de generelle målsætninger, som Fiskeriudvalget selv og andre, bl.a. Revisionsretten, har fastlagt.

Lad mig med hensyn til ændringsforslagene gentage, at nogle af dem som sagt er acceptable. Andre er omfattet af formandskabets første kompromistekst eller er allerede medtaget andre steder i forordningen eller i andre retsfor skrifter.

Jeg vil gerne gentage, at alle fiskeriaftaler, hvorunder EF-fartøjer fisker, vil skulle omfattes af forslagens anvendelsesområde. Det er afgørende, fordi som jeg sagde tidligere, er de lande, som er part i De Forenede Nationers Havretskonvention, ansvarlige for de fartøjer, der sejler under deres flag.

For det andet er omfordelingen af uudnyttede fiskerimuligheder medtaget for at optimere udnyttelsen af fiskerimulighederne i henhold til fiskeriaftalerne. Det er trods alt blot en fornuftig forvaltning af fiskeriaftalerne, og det vil ikke undergrave den relative stabilitet, eftersom følgende fremgår af forslagens artikel 13, stk. 6: "Fremsendelsen af ansøgninger i henhold til denne artikel har ingen indflydelse på den fremtidige fordeling af fiskerimuligheder mellem medlemsstaterne". Der er således tale om en omfordeling, som vil maksimere de fiskerimuligheder, der er tildelt i henhold til fiskeriaftalerne, og ikke en foranstaltning, som vil skabe præcedens og kunne undergrave den relative stabilitet.

Endelig vil jeg også gerne sige, at denne bestemmelse kommer til at indgå i fiskeripartnerskabsaftalerne med tredjelande, og den er efter aftale med Rådet også blevet indføjet i aftalen med Grønland.

Philippe Morillon, ordfører. - (FR) Fru formand! Jeg vil sandsynligvis ikke skulle bruge al tiden for at sige, at denne forhandling vil have været umagen værd, og at visse kollegers fremsættelse af ændringsforslag trods en næsten enstemmig afstemning gjorde det muligt.

De vil have opdaget, hr. kommissær, at der er to bekymringer i denne sag. De kommenterede delvist den første, som drejer sig om opretholdelsen af den relative stabilitet. Det er formålet med ændringsforslagene 20 til 24, som blev fremsat af vores kolleger. Den anden bekymring vedrører fru Stihlers holdning til, at denne revision af forordningen kunne give anledning til en urimelig udnyttelse af fiskebestandene, navnlig tredjelandenes fiskebestande. Nogle af mine kolleger er af samme holdning, og derfor undertegnede de ændringsforslagene.

Jeg tror godt, jeg kan sige, at der i den forbindelse ikke er noget i betænkningens tekst, der kunne give anledning til bekymring, men det er op til vores kolleger at afgøre i morgen, for jeg tror, fru formand, at De vil meddele, at denne betænkning vil blive sat til afstemning i morgen.

Formanden. - Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted torsdag den 10. april 2008.

FORSÆDE: Mechthild ROTHE*Næstformand***28. Rettighedsbaserede forvaltningsinstrumenter i fiskeriet (forhandling)**

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er betænkning af Elspeth Attwooll for Fiskeriudvalget om rettighedsbaserede forvaltningsinstrumenter i fiskeriet (2007/2111 (INI)) (A6-0060/2008).

Elspeth Attwooll, ordfører. - (EN) Fru formand! Jeg vil gerne takke skyggeordførerne og alle i Fiskeriudvalget for, at vi nåede frem til en velafvejede betænkning om et meget komplekst og på mange måder følsomt emne.

I dele af den offentlige debat sidestilles rettighedsbaseret forvaltning med brug af individuelle omsættelige kvoter. I betænkningen anlægges en langt bredere synsvinkel, hvor begrebet omfatter enhver af de forvaltningsformer, som fangstretten kan antage, eftersom disse anses for at være et fælles offentligt gode. Ud fra denne synsvinkel er det klart, at der i øjeblikket anvendes mange forskellige rettighedsbaserede forvaltningsformer i hele EU. Rettighedernes omfang kan eksempelvis være fastlagt i forhold til fangstområdet, fangstmængden, den tilladte fangstindsats eller en blanding af disse. På samme måde er der i den forbindelse forskellige begrænsninger, selv om retten implicit er omsættelig. F.eks. er den ved overdragelse fra Fællesskabet til medlemsstaterne betinget af princippet om relativ stabilitet. Desuden forekommer der at være mange forskellige sådanne begrænsninger. En særlig type forskel mellem medlemsstaterne vedrører, i hvor stor udstrækning overdragelsen af fiskerettigheder mod økonomisk kompensation er tilladt, enten formelt eller uformelt, og dermed bliver en omsættelig rettighed.

Det centrale spørgsmål er således, hvordan fiskeriforvaltningen bør bidrage til definitionen af fangstretten, så målene for den fælles fiskeripolitik bedst nås. I Kommissionens meddelelse rejses spørgsmålet om, hvorvidt der kan indføres ét fælles system, enten på fællesskabsplan eller ved at harmonisere medlemsstaternes praksis. I Fiskeriudvalgets betænkning beskrives en række bekymringer vedrørende de negative konsekvenser, som visse typer rettighedsbaseret forvaltning kan have, men der tages samtidig stilling til, hvordan nogle af konsekvenserne kan undgås. Der peges også på, hvordan visse typer rettighedsbaseret forvaltning kan have positive virkninger, såfremt de udformes korrekt.

I betænkningen nævnes de mange typer rettighedsbaserede forvaltningsordninger, der findes i dag, i hvor høj grad de pågældende rettighedstyper er hybride, samt de medfølgende problemers kompleksitet. Betænkningen er derfor med rette tilbageholdende over for tanken om at gå over til ét enkelt system. Ud over behovet for at beskytte det ikkeindustrielle fiskeri, er vi generelt i tvivl om, hvorvidt det samme system ville være hensigtsmæssigt i forhold til både enkelt- og flerartsfiskeri. Vi anmoder til sidst Kommissionen om at se på en række forskellige spørgsmål i sin undersøgelse og om at forlænge fristen for forhandlingen i lyset af alle de forhold, der skal tages i betragtning.

Afslutningsvis vil jeg gerne gå nærmere ind i et af aspekterne i betænkningen. Selv om rettighedsbaseret forvaltning i grunden er et juridisk begreb, fornemmer jeg, at initiativet til forhandlingen især er kommet fra økonomer.

Jeg tror ikke, at nogen her ville betvivle, at fiskeriforvaltningen skal tage hensyn til fornuftige økonomiske principper. I betænkningen nævnes faktisk nogle af de positive resultater, som økonomisk effektivitet kan medføre.

Økonomisk effektivitet skal imidlertid betragtes som et medvirkende gode. Som det fremgår af betænkningen, er økonomisk effektivitet værdifuld, i det omfang den fremmer målene for den fælles fiskeripolitik. Personligt tvivler jeg på, at økonomisk effektivitet i sig selv er tilstrækkeligt til at fremme alle disse mål i det ønskede omfang, og mistænker, at den på visse punkter kan vise sig at virke mod hensigten.

Jeg efterlyser derfor, at Kommissionen vil anlægge en samlet tilgang, både i forhold til indholdet og resultatet af undersøgelsen.

Joe Borg, medlem af Kommissionen. - (EN) Fru formand! Jeg vil først og fremmest gerne takke ordføreren, fru Attwooll, og alle medlemmerne af Fiskeriudvalget for en meget grundig betænkning, som jeg kan støtte på næsten alle punkter.

Det anerkendes i betænkningen, at den primære fordel ved rettighedsbaserede forvaltningsordninger er øget økonomisk rationale inden for fiskeriet. Det er af afgørende betydning i den nuværende situation, hvor dårlige økonomiske resultater er hovedreglen snarere end undtagelsen. Bestræbelserne på at sikre større

økonomisk effektivitet generelt har en meget positiv indvirkning på overkapaciteten og således på fiskeriaktiviteternes bæredygtighed.

Der redegøres imidlertid også præcist for de mulige negative indvirkninger i betænkningen. Disse indvirkninger kan efter min opfattelse begrænses eller endog undgås ved at indføre bestemmelser til begrænsning af koncentrationen af rettigheder, til løsning af tildelingsproblemer og - som foreslået i betænkningen - til beskyttelse af det ikkeindustrielle fiskeri. Disse spørgsmål håndteres på forskellige måder i tredjelande, hvor rettighedsbaserede forvaltningsordninger generelt, og navnlig individuelle omsættelige kvoter, har været gældende gennem længere tid. Som det anføres i betænkningen, er disse ordninger komplicerede, men vanskelighederne er ikke uoverstigelige.

Overordnet set tror jeg, at de mulige fordele er større end de mulige negative indvirkninger. Jeg vil imidlertid gerne på ny bekræfte, at Kommissionen ikke agter at foreslå fællesskabsforvaltningsordninger. Kommissionen har heller ikke til hensigt at fremme en bestemt og generel rettighedsbaseret forvaltningsordning. Der er behov for forskellige ordninger alt efter fiskeriaktiviteternes art. Jeg er også fuldt ud klar over, at der er tale om et følsomt spørgsmål, der påvirker den relative stabilitet.

Kommissionen vil fortsat arbejde med dette spørgsmål. På kort sigt forsøger vi at højne den generelle viden om rettighedsbaseret forvaltning og identificere den bedste praksis, der skal udbredes, i samarbejde med medlemsstaternes nationale eller regionale myndigheder med kompetence på fiskeriområdet. Vi vil også overveje at udarbejde retningslinjer eller lignende støttedokumentation.

Resultaterne af høringsprocessen - herunder naturligvis af Parlamentets betænkning - og resultatet af den igangværende undersøgelse af rettighedsbaserede forvaltningsordninger i medlemsstaterne og erfaringer i tredjelande vil være vigtige input i denne proces.

På mellemlang sigt vil rettighedsbaseret forvaltning være et af de spørgsmål, som vi vil overveje i forbindelse med den kommende reform af den fælles fiskeripolitik.

Kommissionen vil holde Parlamentet underrettet om den videre udvikling, og jeg ser frem til yderligere frugtbare drøftelser med Parlamentet om dette vigtige spørgsmål.

Carmen Fraga Estévez, for PPE-DE-Gruppen. - (ES) Fru formand! For over 10 år siden behandlede Parlamentet spørgsmålet om indførelse af fiskerirettigheder i den fælles fiskeripolitik i sin initiativbetænkning om den kommende gennemgang af den fælles fiskeripolitik.

Vi kan derfor kun udtrykke tilfredshed med, at Kommissionen endelig har besluttet at undersøge muligheden for at indføre dette forvaltningsinstrument i fiskeriet, selv om det efter min mening sker på en for forenklet og overfladisk måde, hvilket uden tvivl skyldes, at den er bange for at vække Rådets vrede på dette område.

De grupper, der er mest imod forandringer, og som udviser mindst foretagsomhed, både inden for fiskeriet og i Rådet, har altid været bange for enhver ændring af forvaltningsordninger, selv til det bedre. Dette betyder ikke, at disse sektorer og medlemsstater står i en bedre situation, eller endog i den samme situation som for 30 år siden, men snarere, at de fører de mere dynamiske sektorer ind i en blindgyde.

Det er rigtigt, at forvaltning gennem tildeling af fiskerirettigheder skaber problemer i forbindelse med gennemførelsen, men lande, hvor fiskeriet er en vigtig sektor for fremtiden, har rent faktisk været i stand til at løse disse problemer og således vist, at denne forvaltning indebærer meget betydelige fordele, i hvert fald for de dele af flåden, der er i stand til at anvende mere moderne, effektive og bæredygtige strategier.

Vi glæder os derfor også over fru Attwoolls betænkning, hvori hun ud over problemerne også påpeger de mulige fordele, herunder en bedre kontrol, kapacitetsnedskæring, mindskelse af udsnid og mindre afhængighed af offentlig støtte.

Jeg vil gerne understrege over for fru Attwooll, at fiskeri helt sikkert er en økonomisk aktivitet, og en aktivitet, der skal være rentabel, hvilket ikke længere er tilfældet. Derfor har vi måske brug for flere økonomer inden for fiskeriet end i dag til at analysere disse spørgsmål nærmere.

Jeg ønsker imidlertid Kommissionen held og lykke med denne debat, og jeg håber, at forvaltningsmodellen, der har været en fiasko, kan blive ændret fremover.

Luis Manuel Capoulas Santos, for PSE-Gruppen. - (PT) Fru formand! Jeg vil gerne lykønske fru Attwooll med hendes store indsats for at sikre størst mulig støtte til sin betænkning. Der er tale om et komplekst og

kontroversielt spørgsmål, men det er yderst vigtigt for alle, der er bekymret over ressourcernes bæredygtighed, herunder bæredygtigheden af den vigtigste ressource for alle Europas utallige fiskerisamfund.

Jeg mener derfor, at det i betænkningen er lykkedes at finde den helt rette balance mellem forskellige synspunkter. Resultatet af afstemningen i Fiskeriudvalget - 21 ud af 24 stemte for - underbygger det, jeg lige har sagt. Det er vigtigt ikke at undgå denne debat, men det er ligeledes vigtigt ikke at træffe forhastede beslutninger. Som valgt repræsentant for en medlemsstat, hvor det småfiskeri og fiskeri af flere arter, der er fremherskende i Sydeuropa, er meget vigtigt, er jeg bekymret over indførelsen af forvaltningsordninger, der involverer handel med fiskerirettigheder, der kan være til fordel for redere med større købekraft og til skade for mindre redere.

Jeg frygter også, at en generel indførelse af en sådan ordning kan virke mod hensigten og muligvis endog føre til større fangster med det formål at dække omkostningerne til køb af fiskerirettighederne. Jeg gentager således, at jeg støtter betænkningens generelle konklusioner om, at der ikke bør træffes afgørelser, før vi har undersøgelser for alle medlemsstaterne og de forskellige former for fiskeri og har haft en generel debat om dette spørgsmål med en analyse af alle de forskellige aspekter.

Pedro Guerreiro, for GUE/NGL-Gruppen. - (PT) Fru formand! Jeg vil gerne indledningsvis rose ordføreren, fru Attwooll, for hendes indsats i forbindelse med udarbejdelsen af en afbalanceret betænkning om et grundlæggende spørgsmål som medlemsstaternes suverænitet i forbindelse med forvaltning af deres fiskeressourcer og indførelse af private ejendomsrettigheder for adgang til og udnyttelse af dette offentlige gode.

Selv om vi støtter punkt 11 indeholder betænkningen mange punkter, som vi er fuldstændig uenige i, f.eks. at se denne debat som forberedelse til den nødvendige ændring af den eksisterende forvaltningspolitik eller at inkludere punkter, hvor der mere eller mindre udtrykkeligt argumenteres for vedtagelsen af mekanismer til forvaltning af fiskerirettigheder på fællesskabsplan.

Vi mener, at de enkelte medlemsstater bør være ansvarlige for forvaltningen af deres marine ressourcer, navnlig med henblik på at sikre deres fødevarer suverænitet. Vi forkaster således enhver proces, som fremover kunne føre til en gradvis etablering af en rettighedsbaseret fiskeriforvaltningsordning på EU-plan, dvs. markedsføring af fiskerilicenser, havdage eller kvoter, der uundgåeligt ville betyde, at et offentligt gode blev erhvervet af og koncentreret hos private redere.

Jim Allister (NI). - (EN) Fru formand! Dette er et komplekst område, og jeg vil meget gerne rose fru Attwooll for hendes betænkning og for hendes indsats i forbindelse med udarbejdelsen.

Jeg repræsenterer en region, hvis erfaringer med den fælles fiskeripolitik langt fra har været positive, og jeg må sige, at jeg i bund og grund er stærkt imod indførelsen af en EU-baseret forvaltningsordning. Jeg er derimod helt overbevist om, at medlemsstaterne bør have mulighed for at afgøre, hvilken forvaltningsordning, der fungerer bedst for dem.

Jeg frygter desuden, at det ville udgøre en alvorlig trussel mod industriens stabilitet. Hvis der blev indført uregulerede omsættelige kvoter, hvilket navnlig ville udgøre en trussel mod mindre enkeltoperatører. Efter min opfattelse ville det være langt bedre at give medlemsstaterne den reelle magt tilbage og fokusere på etableringen af bæredygtige lokale forvaltningsordninger, som de berørte aktører har tillid til.

Jeg frygter ligeledes, at denne nye undersøgelse vil vise sig at være endnu en undskyldning for at trække sagen i langdrag og undgå at indføre virkelige og nyttige ændringer. Jeg håber, at dette viser sig ikke at være tilfældet, men det har vi set tidligere.

Paulo Casaca (PSE). - (PT) Fru formand! Jeg vil ligeledes lykønske vores ordfører, fru Attwooll, og sige, at jeg mener, at fiskerisamfundene, der traditionelt er tæt forbundet med den naturlige marine arv, bør beskytte og anvende dette miljø på en bæredygtig måde. Det kan ikke blot betragtes som enhver anden forretningsmulighed. Jeg deler således ikke den opfattelse, at marine økosystemer og fiskerisamfundene er et marked, hvor fiskerirettigheder kan handles frit, måske endog på en form for børsmarked, der helt naturligt vil føre til industrialisering af fiskeriet og udgøre en trussel mod økosystemernes og fiskerisamfundenes ligevægt. Jeg mener derimod, at vi ganske enkelt ikke må tillade, at princippet om relativ stabilitet på nogen måde bliver bragt i fare, og jeg mener derfor, at Kommissionen bør udvise den største forsigtighed i denne debat.

Avril Doyle (PPE-DE). - (EN) Fru formand! Jeg vil gerne takke fru Attwooll for hendes arbejde og glæder mig over denne betænkning, da den har skabt en meget tiltrængt debat om alternative forvaltningsforanstaltninger.

Jeg er helt enig, når det i betænkningen understreges, at de eksisterende fiskeriforvaltningsordninger i EU, navnlig vedrørende samlede tilladte fangstmængder og kvoter, ikke løser vores problemer, og at vi skal have en generel debat.

I sin grøn bog om den fælles fiskeripolitik's fremtid påpeger Kommissionen, at "de alternative forvaltningsmekanismer vil kunne spille en vigtig supplerende rolle i forbindelse med Fællesskabets forvaltning af fiskeriet". Jeg vil imidlertid vove den påstand, at alternative forvaltningsforanstaltninger bør og skal spille en rolle fremover, idet vi er nødt til at tage hensyn til en række forskellige faktorer, herunder klimaændringer og den nyeste havforskning og forskning på fiskeriområdet på et videnskabeligt grundlag.

Som jeg understregede i min nu overflødige udtalelse fra Fiskeriudvalget udarbejdet i forbindelse med betænkningen fra Det Midlertidige Udvalg om Klimaændringer, er jeg ikke i tvivl om, at klimaændringerne vil indvirke på EU's fiskeriforordninger, da tildelingen af kvoter baseret på historiske fangstmønstre bør revideres som følge af den skiftende fordeling af fiskebestande. Fiskeriforvaltningen bør desuden i stigende grad baseres på adaptive metoder, da historiske data kan være mindre værdifulde.

Da klimaændringer og andre faktorer i stigende grad indvirker på vores fiskebestande, skal vores forvaltning have den nødvendige fleksibilitet, baseret på sund, fagligt evalueret videnskab, til at kunne tilpasses de nye betingelser og sikre ressourcernes bæredygtighed.

Joe Borg, medlem af Kommissionen. - (EN) Fru formand! Jeg tror, at vi alle har et fælles mål, nemlig at sikre en balance mellem disse ordningers økonomiske effektivitet og samtidig beskytte det ikkeindustrielle fiskeri.

Jeg er enig med ordføreren i, at vi ikke udelukkende kan anskue fiskeriet ud fra en økonomisk synsvinkel. Jeg er i denne forbindelse nødt til at understrege, at spørgsmålet langt fra er enkelt. Jeg er helt enig i, at disse ordninger er komplekse. Som jeg tidligere understregede, er vi bl.a. nødt til at overveje mulige begrænsninger af koncentrationen af rettigheder, løsningen af tildelingsproblemer og foranstaltninger til beskyttelse af det ikkeindustrielle fiskeri, og vi er nødt til at gå gradvis til værks.

På kort sigt er vi nødt til at vide mere, vi er nødt til at identificere bedste praksis, og vi er nødt til at undersøge de eksempler, hvor rettighedsbaserede forvaltningsordninger har fungeret godt i visse medlemsstater, og se på erfaringer i tredjelande.

Det vil helt klart være vigtigt at drøfte alle disse aspekter i forbindelse med den næste reform. Jeg glæder mig meget til at modtage input fra Fiskeriudvalget omkring dette spørgsmål. Jeg har noteret mig alle bemærkningerne fra alle de parlamentsmedlemmer, der har taget ordet vedrørende dette emne.

Elsbeth Attwooll, ordfører. - (EN) Fru formand! Jeg kan ikke sige, at kommissærens svar beroliger mig fuldstændig, da jeg tolkede hans udtalelser derhen, at han rent faktisk prioriterer en bestemt form for rettighedsbaseret forvaltning, mens det i betænkningen påpeges, at alle de forskellige former bør undersøges med det formål at vurdere deres fordele og ulemper.

Jeg tror, at vi alle er enige om, at der er behov for en reform af den fælles fiskeripolitik. I en avis i min valgkreds, hvor der blev refereret til Europa-Parlamentets presseudklip om betænkningen, angives det, at jeg er forbeholden over for reformen af den fælles fiskeripolitik. Det er helt sikkert ikke tilfældet, hvis det hermed menes, at jeg er i tvivl om behovet for reform. Jeg er forsigtig, hvilket jeg tror, at vi alle er, forstået på den måde, at jeg ønsker at være sikker på, at reformen får den rigtige drejning.

I forbindelse med udarbejdelsen af betænkningen overvejede jeg bl.a., i hvilket omfang de forskellige metoder til fastlæggelse af omfanget af fiskeretten er forenelige. Jeg nåede frem til, at kvoter og begrænsninger af fiskeriindsatsen begge er helt forenelige med territoriale begrænsninger, men at de to førstnævnte ikke er indbyrdes forenelige. Dette fik mig til at indse, at selv om en betænkning om rettighedsbaseret forvaltning umiddelbart set kan forekomme at være af teknisk art, er de spørgsmål, der rejses, af afgørende betydning for den fælles fiskeripolitik.

Selv om jeg generelt set støtter retningslinjerne for den nuværende reform, håber jeg, at diskussionen kan føre til en mere radikal revurdering af vores redskaber med det formål at sikre den bedst mulige balance mellem en forbedring af indkomstgrundlaget for folk, der er beskæftiget i fiskeindustrien, sikring af en bæredygtig marin økologi, hvor fiskebestandene bevares, og opretholdelse af fiskeriafhængige samfunds

levedygtighed. Det ville være beklageligt, hvis der allerede forud for en grundig analyse var blevet truffet en beslutning om, hvordan balancen bedst kunne sikres.

Formanden. - Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted torsdag.

29. Budgetretningslinjer for 2009 - øvrige sektioner (forhandling)

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er betænkning af Janusz Lewandowski for Budgetudvalget om retningslinjerne for 2009-budgetproceduren (2008/2021(BUD)) (A6-0082/2008).

Janusz Lewandowski, ordfører. - (PL) Fru formand! Med vedtagelsen og drøftelsen af retningslinjerne i dag og med afstemningen om retningslinjerne for 2009 i morgen tager vi det første skridt i en budgetprocedure, der på mindst to måder afviger fra mønstret de tidligere år.

For det første afprøver vi en ny samarbejdsformular mellem Parlamentets administration og Budgetudvalget. Vi anser dette for at være et pilotprojekt, men det skal være i overensstemmelse med de almindeligt gældende principper for budgetproceduren efter Lissabontraktatens ikrafttrædelse. For det andet kommer der nye udfordringer i 2009, hvilket alle er enige om. En af disse udfordringer er helt sikkert, at Lissabontraktaten sandsynligvis træder i kraft, hvilket indebærer en grundlæggende forbedring af Europa-Parlamentets beføjelser inden for rammerne af den fælles beslutningstagning, der baner vej for Parlamentets aktiviteter som et reelt lovgivende organ. For det andet er det valgår, og der vil således være omkostninger forbundet med valgkampagnen og visse omkostninger - ud over de åbenlyse besparelser - i forbindelse med den indeværende valgperiodes afslutning. For det tredje træder statuten for Europa-Parlamentets medlemmer i kraft, hvilket vil øge udgifterne til de enkelte medlemmer, udgifterne i Europa-Parlamentets budget.

På mange af disse områder har vi allerede visse kvantificeringer, visse beregninger, idet vi ud over disse principper er ved at få kendskab til overslagene, de foreløbige budgetforslag for 2009. På det vigtigste område - dvs. på det område, der er forbundet med Europa-Parlamentets øgede beføjelser efter Lissabontraktatens ikrafttrædelse - har vi imidlertid kun fået nedsat en arbejdsgruppe, der skal fastlægge de ekstra udgifter, som dette kan medføre.

Henset til de særlige udfordringer, der venter os i 2009, kan vi ikke samtidig unddrage os forpligtelsen til at forvalte de europæiske skatteborgeres penge ordentligt. Vi skal således pålægge os selv begrænsninger, hvilket vi også forventer af de øvrige EU-institutioner. De europæiske vælgere, som vi beder om at forny Europa-Parlamentets mandat, ønsker helt sikkert ikke at høre et budskab om udbygning af administrationen i et valgår. Et yderligere centralt aspekt ved retningslinjerne er interne forpligtelser, at undersøge mulighederne for en såkaldt omrokering af eksisterende menneskelige ressourcer, ikke at øge antallet af ansatte og at fokusere på de funktioner, der vil være af afgørende betydning for Parlamentets fremtid, som vi definerer ved udtrykket "correctivity", og som er forbundet med lovgivning.

I dag skal og bør vi også drøfte et spørgsmål, som har en vis genlyd i medierne, og som helt klart også indebærer yderligere budgetudgifter. Vi har brug for tre nye parallelle regelsæt. Det første er indførelsen af en statut for medlemmer med en særligt budgetmæssig dimension, det anden er nye pensionsfundsprincipper og det tredje er ansættelsesregler for assistenter, der skal være tilstrækkelig gennemsigtige til ikke at skabe fristelser og vække mistro i forhold til Europa-Parlamentet.

Som ordfører foreslår jeg, at der henvises udtrykkeligt til Parlamentets beslutning af 25. oktober 2007 og til Europa-Parlamentets Præsidiiums og Formandskonferencens enstemmige afgørelser i dette dokument. Jeg ved, at vi i øjeblikket går mere op i beregningerne end i retningslinjerne, og jeg regner derfor med, at dette dokument vedtages i morgen uden problemer.

Monica Maria Iacob-Ridzi, for PPE-DE-Gruppen. - (RO) Fru formand! Europa-Parlamentets budget fastlægges i efteråret på grundlag af de budgetmæssige retningslinjer for vores institution for 2009.

Ud over beløbene og programmerne rejser de budgetmæssige retningslinjer i år et efter min opfattelse meget vigtigt spørgsmål, nemlig den juridiske situation for Europa-Parlamentets assistenter. Jeg vil gerne takke hr. Lewandowski, der også har været inde på dette spørgsmål.

Jeg mener, at tiden er inde til at gøre det gamle system klarere og mere gennemsigtigt og til at give disse unge mennesker de samme sociale og skattemæssige rettigheder som de øvrige ansatte ved institutionen, der er

omfattet af De Europæiske Fællesskabers personalevedtægt, et meget omfattende dokument, der sikrer de ansatte i EU-institutionerne behørig social sikring.

De fleste af Parlamentets assistenter er også udenlandske statsborgere i det land, hvor de udfører deres aktiviteter, og de bør således være omfattet af den beskyttelse, som alle arbejdstagere i internationale organisationer nyder godt af. Jeg mener ikke, at det er normalt at have en situation, hvor den belgiske stat pålægger assistenter yderligere skatter, henset til at de betaler alle skatter og socialsikringsbidrag i deres hjemland.

Parlamentet har brug for klare regler for assistenter f.eks. i tilfælde af sygdom eller barselsorlov. Europa-Parlamentet har allerede i en række beslutninger anmodet generalsekretæren og arbejdsgruppen om statuten for Europa-Parlamentets medlemmer, assistenter og pensionsfonden om at udarbejde et nyt regelsæt, der vil løse de problemer, som assistenter har i dag.

Jeg mener, at vi skylder de europæiske borgere udelukkende at have klare og gennemsigtige regler i denne institution.

Thijs Berman, for PSE-Gruppen. - (NL) Fru formand! Europa-Parlamentets budget for 2009 bliver meget specielt, da Parlamentet får fællesbeslutningstagning på næsten alle områder for første gang, hvis den nye traktat træder i kraft i 2009. Med Lissabontraktaten opfyldes de krav, som vores forgængere stillede for over 50 år siden uden at få dem opfyldt, idet Parlamentet ikke kun tildeles rådgivende beføjelser, ikke kun kan afgive samstemmende udtalelse, men sikres fælles beslutningstagning og demokratisk kontrol med inddragelse af Parlamentet på næste alle de politikområder, der behandles i Bruxelles.

Det er derfor meget oplagt at stille krav om mere personale. Fælles beslutningstagning vanskeliggør proceduren i de enkelte udvalg, men den fordobler ikke arbejdsbyrden. Dette budget er derfor fortsat mådeholdent, og det er godt. I det omfang der er brug for yderligere personale, vil man forsøge at omrokere personalet. Der vil ske få nyansættelser - andet kan rent faktisk vanskeligt begrundes med næsten 6.000 ansatte.

Parlamentets arbejde skal helt sikkert synliggøres. Der vil blive lanceret WebTV efter sommerferien, og på vegne af De Europæiske Socialdemokraters Gruppe håber jeg, at redaktionen vil være uafhængig og have fuld frihed til at transmittere Parlamentets forhandlinger. Vi skylder vores vælgere denne åbenhed. Vi skylder også vores vælgere, at vi har fuld kontrol med udgifterne og forvalter de menneskelige ressourcer korrekt.

Assistenter skal have en ordentlig kontrakt og være omfattet af den socialsikrings- og pensionsordning, der er gældende for de enkelte europæiske institutioner. Mindst én ud af 10 ansatte i Parlamentet er ikke omfattet af en socialsikringsordning. Det skal der laves om på. Der skal vedtages en statut for ansatte, gerne inden årets udgang, og det er utroligt, at medlemmer af Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater forsøger at gå imod, at gå imod EU's sociale og solidariske ånd.

Der skal arbejdes yderligere med udviklingen af langsigtede strategier, f.eks. vedrørende køb af bygninger og teknologisk innovation. Statuten for medlemmer har også indvirkning på budgettet. Støttemidler til Sakharovfonden i Moskva skal kun være en undtagelse, og det er heller ikke Parlamentets hovedopgave at finansiere museer for europæisk historie, idet disse udgifter skal afholdes over EU's budget. Dette spørgsmål skal drøftes mere indgående.

Anne E. Jensen, for ALDE-Gruppen. - Fru formand! Jeg vil først takke ordføreren, hr. Lewandowski, for en god betænkning og også udtrykke min tilfredshed med den nye procedure og den mere åbne dialog og tidlige orientering af udvalget, vi har set. Som flere har bemærket, er 2009 et særligt år. Selvom Lissabontraktaten endnu ikke er ratificeret i alle lande, er vi nødt til at tage højde for, at den træder i kraft i 2009 i vores budgetlægning.

For Europa-Parlamentet betyder de nye beføjelser, hvor Parlamentet f.eks. får indflydelse på landbrugsbudgettet og på retspolitikken, at der skal ændres på nogen prioriteringer, så de nye opgaver kan løftes. Og så er der valget til Europa-Parlamentet og medlemsstatuten, som også påvirker budgettet.

I ALDE-Gruppen er vi tilfredse med, at forslaget til Parlamentets budget holder sig under 20 % af de administrative udgifter i EU. Det er ikke sikkert, at det kan lade sig gøre i de kommende år, men det er vigtigt, at vi holder de administrative udgifter i skak.

Jeg vil også på ALDE-Gruppens vegne udtrykke stor tilfredshed med, at der tegner sig en ny model for aflønningen af medlemmernes assistenter. Vi har længe ønsket en statut for assistenterne i ALDE-Gruppen, og det er den rigtige løsning, at Parlamentet overtager administrationen, og det afspejles i budgettet for 2009.

Der er blevet opnået store besparelser ved køb af bygninger de sidste 10 år, men jeg er enig i, at vi nu er nået et punkt, hvor denne politik skal revideres eller revurderes, og at bygningspolitikken i det hele taget bør få et serviceeftersyn. For de andre institutioner mangler vi endnu at se et udspil, men også her er der grund til at holde et vågent øje med de voksende udgifter til bygninger.

Endelig bliver det et vigtigt spørgsmål, hvordan EU's fremtidige udenrigsminister og Det Europæiske Råds formand skal finansieres, men det kommer vi tilbage til senere.

Wiesław Stefan Kuc, for UEN-Gruppen. - (PL) Fru formand! Retningslinjerne for 2009-budgetproceduren fremlagt af ordføreren, hr. Lewandowski, vedrører primært Europa-Parlamentet og kan evt. komme til at omfatte andre sektioner.

I lyset af de finansielle restriktioner, der er blevet vedtaget, og de meget store nye opgaver som følge af Lissabontraktaten, valget til Europa-Parlamentet, medlemmernes nye statut og forslaget om indførelse af en statut for assistenter vil 2009 blive et meget vanskeligt år. Der er en lang række ubekendte faktorer, og det vigtigste spørgsmål bliver gennemførelsen af retningslinjerne. Detaljerede analyser af behov og de tilknyttede omkostningsanalyser vil gøre det muligt for os at holde os inden for den finansielle ramme og vil samtidig sikre, at Parlamentet fungerer gnidningsløst, og at de nye opgaver kan håndteres. Vores politiske gruppe vil stemme for betænkningen.

Gérard Onesta, for Verts/ALE-Gruppen. - (FR) Fru formand! Der vil ske en række nye ting i 2009, hvilket indebærer usikkerhed og fare. Vores ordfører, den tidligere formand for Budgetudvalget, er nødt til at gøre brug af alle sine talenter for at imødegå denne udfordring.

Med den nye traktat bliver anvendelsesområdet for Parlamentets fælles beslutningstagning dobbelt så stort. Tænk på, hvilken indsats, dette vil kræve, navnlig i budgetmæssig henseende. En ny status for medlemmer. Vi har for indeværende overhovedet ikke noget kendskab til, hvilke lande, der vil give deres fremtidige valgte repræsentanter mulighed for at tilslutte sig dette nye system, og hvilke valgte repræsentanter, der ønsker dette. En valgkampagne, en ny adfærdskodeks, navnlig for assistenter.

Jeg har anmodet Præsidiets herom i næsten 10 år, og det glæder mig meget, at man endelig er parat til at sætte ind på dette område. Det hele er ganske enkelt, idet vi alle kender løsningen, der ikke vil koste skatteborgerne en krone, nemlig at give de assistenter, der arbejder i Bruxelles, fællesskabsstatus, og at underlægge de organer, der aflønner assistenterne i valgkredsene direkte, Parlamentets kontrol. Dette skulle være budgetneutralt, da ærlighed ikke koster en krone, kun en mindre politisk indsats.

Jeg er også en meget stor tilhænger af nye arbejdsmetoder, navnlig hvad angår bygningspolitikken, da jeg i lighed med mange af mine kolleger efter et udbud altid er forbløffet over de overraskende høje anlægsudgifter i forbindelse med de europæiske institutioners anlægsarbejder. Hvis vi virkelig ønsker at indføre besparelser, er det måske ikke nødvendigt at oversætte alle mine indlæg til maltesisk, lettisk og ungarsk, idet de ikke vil blive læst af nogen om otte måneder, og vi vil således have sparet 17 millioner euro pr. år.

Esko Seppänen, for GUE/NGL-Gruppen. - (FI) Fru formand! I Lewandowski-betænkningen udvises der mådehold med hensyn til størrelsen af Parlamentets budget. Socialdemokraterne og De Grønne har helt unødvendigt stillet ændringsforslag, der vil indebære mindre kontrol med udgifterne.

Ordføreren er med den holdning, han giver udtryk for i betænkningen til projektet om et hus for europæisk historie, inde på det rigtige, når han påpeger, at det ikke er Parlamentets opgave at finansiere sådanne projekter, selv om det er den nuværende formands holdning.

Der tages ligeledes stilling til Kommissionens budget i betænkningen. Det påpeges, at de omkring 2.000, der er ansat i agenturerne gennem outsourcing, ikke er omfattet af Kommissionens administrative udgifter. Disse udgifter er ikke medtaget i det samlede beløb, hvoraf en andel på 20 % fradrages til Parlamentet. Parlamentet har ikke mulighed for at outsource sine operationer på samme måde, og det skal også finansiere støtte til de paneuropæiske politiske partier via sit eget budget.

Sergej Kozlík (NI). - (SK) Fru formand! Jeg er enig med ordføreren og Budgetudvalget i, at der i forbindelse med fastlæggelsen af Europa-Parlamentets budget for 2009 først og fremmest skal tages hensyn til Parlamentets mere omfattende opgaver efter ratificeringen af Lissabontraktaten.

Jeg tænker her navnlig på Parlamentets nye rolle som lovgiver på lige fod med Rådet for Den Europæiske Union. Selv om overgangen fra høringsproceduren til den fælles beslutningsprocedure ikke nødvendigvis vil fordoble de parlamentariske udvalgs arbejdsbyrde, er vi nødt til at huske på, at de øgede

medbestemmelsesbeføjelser er helt nye, og at Parlamentet vil få ansvar for retsakter. Europa-Parlamentets politiske prioriteter skal således finansieres behørigt. Vi er naturligvis nødt til at søge besparelser, når det er muligt, men kun på betingelse af, at budgettet fortsat er tilstrækkeligt.

Brigitte Douay (PSE). - (FR) Fru formand! I hr. Lewandowskis meget omfattende betænkning var jeg navnlig interesseret i Parlamentets budget for dette valgår, der har konsekvenser for institutionens kommunikationspolitik.

Det var en af Parlamentets prioriteter for 2009 at forbedre kommunikationen med de europæiske borgere. Det er vigtigt, at parlamentsmedlemmerne inddrages tæt i en decentraliseret oplysningskampagne i medlemsstaterne, hvis de skal føle sig mere involveret i det kommende valg, og for at sikre den størst mulige valgdeltagelse.

Vi håber desuden, at de lokale medier vil blive fuldt ud inddraget i denne kampagne, da de spiller en central rolle som oplysningsformidlere. Det bør derfor sikres, at Parlamentets kommunikationsbudget og de planlagte tiltag i 2009 er af interesse for og direkte berører de europæiske borgere, der ofte føler sig fremmedgjorte i forhold til EU-institutionerne.

Det skal understreges, at disse tiltag generelt ligger i forlængelse af de tiltag, der blev iværksat og finansieret i 2008. Vi håber også, at det nye besøgscenter og WebTV'et snart vil være operationelt, således at vi kan informere bedre om Parlamentets aktiviteter og forbedre forholdet mellem borgerne og EU.

Valdis Dombrovskis (PPE-DE). - (LV) Fru formand, mine damer og herrer! I forbindelse med fastlæggelsen af Europa-Parlamentets budget for 2009 er spørgsmålet om udgiftsloftet over det samlede budget og om en eventuel overskridelse af andelen på 20 % af EU's samlede administrative udgifter blevet rejst på ny. Jeg vil imidlertid gerne støtte ordførerens holdning, nemlig at Europa-Parlamentets udgiftsniveau bør baseres på behov fastlagt efter en nøje evaluering. Europa-Parlamentet vil helt sikkert få ændrede arbejdsopgaver i 2009. Efter ratificeringen af Lissabontraktaten vil mængden af lovgivningsarbejde blive øget betydeligt, og det ændrede aflønningssystem for parlamentsmedlemmer vil indebære yderligere udgifter i lighed med oplysningskampagnen forud for valget til Europa-Parlamentet.

Ved at fokusere på de vigtigste aktivitetsområder og analysere budgetanmodningerne nøje og evaluere mulighederne for intern omrokering af tjenestemænd inden oprettelse af nye faste stillinger er det muligt at holde udgifterne i Europa-Parlamentets budget under grænsen på 20 %. Alle muligheder for at reducere et u hensigtsmæssigt forbrug af papir og energi i Europa-Parlamentet er endnu ikke blevet udtømt. Jeg glæder mig over den støtte, der blev givet sidste år til forslaget om at begrænse omdelingen af individuelle dokumenter i papirformat og gøre papirversionerne af disse dokumenter tilgængelige efter anmodning i stedet for at omdele disse automatisk til alle medlemmer og tjenestemænd. Gennemførelsen af dette forslag gør det muligt at spare over 3 millioner ark papir om året. Dette princip kan finde anvendelse på en lang række andre dokumenttyper. Med hensyn til Europa-Parlamentets budget for næste år kan vi ikke se bort fra spørgsmålet om udgifterne til medlemmernes assistenter, og jeg anmoder derfor den arbejdsgruppe, der er blevet nedsat af Parlamentets Præsidium, til at forelægge forslag, der sikrer, at betalingen af disse udgifter bliver mere gennemsigtig og lettere at overvåge.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). - (PL) Fru formand! Jeg vil gerne henlede opmærksomheden på tre spørgsmål i denne forhandling.

For det første stiger inflationen i en række EU-lande kraftigt, og som følge heraf vil det gennemsnitlige inflationsniveau i EU ligge på omkring 4 % i 2008, og en indeksering af udgifterne på 2 % pr. år betyder således rent faktisk faldende udgifter.

For det andet vil en af følgerne af vedtagelsen af Lissabontraktaten være markant øgede beføjelser til Europa-Parlamentet gennem fælles beslutningstagning på alle områder samt til medlemsstaternes parlamenter, hvilket indebærer en kraftig stigning i Europa-Parlamentets driftsudgifter.

For det tredje skal der afholdes valg til Europa-Parlamentet i 2009. Valgdeltagelsen i forbindelse med disse valg har hidtil været ualmindelig lav, navnlig i de nye medlemsstater. Der er derfor brug for yderligere midler til en oplysningskampagne, der navnlig er rettet mod regionale og lokale medier, den mest effektive metode til at nå ud til vælgerne.

Ingeborg Gräßle (PPE-DE). - (DE) Fru formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne benytte lejligheden til at opfordre medlemmerne til at støtte ændringsforslaget fra Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater om sekretariatstillæg. Jeg er klar over, at Gruppen De Grønne/Den

Europæiske Fri Alliance og De Europæiske Socialdemokraters Gruppe har stillet et andet ændringsforslag. Vores ændringsforslag har samme ordlyd som Præsidiets og Formandskonferencens beslutninger, som alle gruppernes formænd vedtog enstemmigt. Jeg mener rent faktisk ikke, at det er rimeligt at sige, at Budgetudvalget lever op til sit ry ved endnu en gang at gøre, som det selv vil. Verts/ALE-Gruppens ændringsforslag vedrører en statut for medlemmernes assistenter. Det bliver resultatet, hvis Præsidiets ændring, dvs. resultatet af forhandlingerne med Rådet, bliver tilgængeligt.

Vi ønsker også denne statut for medlemmernes assistenter, men vi ved endnu ikke, om vi får den, endsige om vi kan nå til enighed med Rådet. Jeg vil derfor gerne opfordre medlemmerne til ikke at forkaste hele Præsidiets ordlyd på grund af denne sætning. Jeg mener, at det er meget vigtigt, at vi skaber så stor enighed i Parlamentet som muligt, og at vi ikke skændes unødigt om detaljer, som vi ikke har beføjelser til at fastlægge. Jeg opfordrer således på det kraftigste medlemmerne til at støtte vores ændringsforslag. Der er ikke blevet tilføjet eller udeladt et eneste ord.

Janusz Lewandowski, ordfører. - (PL) Fru formand! Jeg vil gerne takke alle, der deltog i forhandlingen.

Det problem, der blev rejst flest gange under forhandlingen ud over de særlige udfordringer i 2009 og behovet for at forvalte de europæiske skatteborgeres penge bedre, var helt sikkert problemet med medlemmernes assistenter. Jeg ønsker at undgå, at dette problem løses gennem en kamp mellem rivaliserende politiske grupper, da alle grupper i Parlamentet er klar over, at dette problem skal løses på en måde, hvor vi undgår risikoen for korrupsion og den mistænkeliggørelse, der omgærdner dette spørgsmål, under samtidig hensyntagen til de 27 EU-landes forskellighed.

Jeg vil gerne forsikre min kollega, hr. Kuźmiuk, om, at udgifterne forventes at stige med 4,8 % og således sandsynligvis mere end det europæiske inflationsniveau. I mellemtiden ønsker jeg fru Gräßle held og lykke med færdiggørelsen af betænkningerne inden midnat.

Formanden. - Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted torsdag den 10. april 2008.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), skriftlig. - (FR) Jeg vil gerne indledningsvis udtrykke min anerkendelse for det fremragende arbejde, som min polske kollega, hr. Lewandowski, har gjort i forbindelse med budgetretningslinjerne for 2009 for "øvrige sektioner". dvs. Europa-Parlamentet, men også Rådet, Domstolen, Revisionsretten, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, Den Europæiske Ombudsmand og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse.

I dette dokument gennemgås de vigtigste udfordringer på Parlamentets dagsorden i 2009, navnlig Lissabontraktatens ikrafttrædelse. Vi skal gøre vores yderste for at sikre, at der tages højde for Parlamentets øgede ansvar efter ratificeringen af Lissabontraktaten i budgettet. Jeg spørger imidlertid mig selv, om der bør foretages en revision af de menneskelige ressourcer allokert til Europa-Parlamentets aktiviteter inden budgetprocedurerne. Europa-Parlamentets politiske ledere spiller en stadig vigtigere rolle, og det er af afgørende betydning, at parlamentsmedlemmerne har midlerne til at arbejde helt uafhængigt.

De ressourcer, der i øjeblikket allokeres, er ikke længere tilstrækkelige til at sikre, at Europa-Parlamentet i dag og fremover kan opfylde sin forpligtelse til at repræsentere de europæiske borgere behørigt.

30. Standardfinansforordningen for forvaltningsorganer - Rammefinansforordning for organer, som omhandlet i artikel 185 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (forhandling)

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er to betænkninger af Ingeborg Gräßle for Budgetudvalget

1. om udkast til Kommissionens forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1653/2004 om standardfinansforordningen for forvaltningsorganer i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 58/2003 om vedtægterne for de forvaltningsorganer, der skal administrere opgaver i forbindelse med EF-programmer (SEK(2007)0492 - C6-0123/2007 - 2007/0901(CNS)) (A6-0068/2008) og

2. om udkast til Kommissionens forordning (EF, Euratom) om ændring af Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2343/2002 om rammefinansforordning for de organer, der er omhandlet i artikel 185 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (SEK(2007)1013 - C6-0417/2007 - 2007/0151(CNS)) (A6-0069/2008).

Joe Borg, medlem af Kommissionen. - (EN) Fru formand! På vegne af Kommissionen vil jeg gerne takke Parlamentet, herunder navnlig ordføreren, for den konstruktive tilgang. Kommissionen lægger meget stor vægt på at sikre fuld gennemsigtighed i forhold til budgetmyndigheden som krævet af Parlamentet i dag og i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådet fælles erklæringer fra juli 2007.

Med hensyn til de decentrale agenturer vil Kommissionen navnlig indarbejde øgede krav til oplysninger om antal kontraktansatte, driftsoverskud, formålsbestemte indtægter, overførsler og afkald på inddrivelse i forordningen.

I sin meddelelse til Parlamentet og Rådet gav Kommissionen for nylig udtryk for sit ønske om at sikre en større gennemsigtighed i agenturerne arbejde, og ikke kun på det finansielle og budgetmæssige område.

Jeg vil i denne forbindelse gerne minde om Kommissionens forslag om nedsættelse af en interinstitutionel arbejdsgruppe, der skal indlede en politisk dialog om agenturers rolle og plads i EU's forvaltningssystem, både i Parlamentet og i Rådet.

Kommissionen er overbevist om, at hvis vi har en konsekvent tilgang til agenturer, kan vi - alle tre institutioner - fremme gennemsigtigheden og effektiviteten inden for mange områder i EU. Jeg vil derfor gerne afslutningsvis give udtryk for mit ønske om, at den interinstitutionelle arbejdsgruppe foreslået af Kommissionen påbegynder sit arbejde snart.

Ingeborg Gräßle, ordfører. - (DE) Fru formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Tak, fordi jeg har fået ordet på et så sent tidspunkt, og tak for Deres forståelse.

Jeg bad om at få ordet. Mit indlæg er udelukkende rettet mod kommissæren, idet det efter min opfattelse er vigtigt at fortælle Kommissionen, at vi mener, at de ændringsforslag, som vi har stillet, og som vi også skal stemme om i morgen med et meget stort flertal, er meget vigtige. Jeg vil gerne gøre kommissæren opmærksom på, at denne sag fortsat er i høringsfasen, og jeg vil gerne på vegne af hele Parlamentet forsikre kommissæren om, at vores ændringsforslag vil bringe større orden i agentursystemet. Det er derfor meget vigtigt for os alle på tværs af gruppeskel, at Kommissionen indarbejder disse ændringsforslag. Jeg glæder mig over kommissærens forsikringer om, at dette vil ske, og jeg vil også overvåge situationen.

Det er meget vigtigt for mig, at han også forstår baggrunden for vores ønske. Vi har brug for større ansvarlighed i agenturerne og større gennemsigtighed, navnlig blandt personalet. Dette vedrører vores budgetlovgivning direkte. Kommissæren skal naturligvis være klar over, at hvis der ikke tages hensyn til vores ønsker, finder vi selv ud af, hvordan de kan opfyldes. Dette er efter vores opfattelse af afgørende betydning for vores budgetlovgivning.

Kommissionen havde oprindeligt haft den tanke, at den nuværende reform af finansforordningen udelukkende skulle bestå af tekniske ændringer. Vi taler om bedre regulering, men jeg har imidlertid med stor beklagelse noteret mig, at Rådets og Parlamentets seneste fælles beslutning fra juli ikke er blevet indarbejdet. Kommissionens forslag blev offentliggjort et stykke tid forinden, men det ville naturligvis have været godt, hvis det var blevet ændret efterfølgende. Det ville efter min mening også have været mere rimeligt end at overlade arbejdet til os.

Europa-Parlamentet har stillet forslag om politiske ændringer med stor enstemmighed på tværs af gruppeskel. Vi ønsker at bringe agenturerne interne operationer, opgaver, overførsler af bevillinger og ansvarlighed mere i overensstemmelse med Kommissionens generaldirektorats operationer og praksis gennem undertegnelse af en revisionserklæring. Vi ønsker ligeledes at få et bedre overblik over agenturerne personaleudgifter og finansielle udgifter. Vi ønsker at blive informeret om alle ansatte og ikke kun om ansatte i stillingsfortegnelsen. Det er absolut nødvendigt.

Jeg vil gerne nævne et eksempel fra en nylig beretning udarbejdet af et decentralt agentur om økonomisk forvaltning i 2007. Der er opført 39 stillinger i stillingsfortegnelsen, hvorimod det fremgår af teksten to sider længere fremme, at der er 43 midlertidigt ansatte og 11 kontraktansatte. Der er således ikke to tal, der passer sammen. Det overlades til læseren at vurdere, om der nu er 39 plus 11 stillinger eller 43 plus 11 plus 39, eller om de 39 stillinger for de 43 ansatte er opført og de 11 stillinger herefter tilføjet. Det ved vi simpelthen ikke. Jeg vil afklare spørgsmålet, men det er naturligvis ikke morsomt at skulle afklare spørgsmålet for alle de mange agenturer, og rapporteringen og rapporteringssystemet er mere eller mindre lige kaotisk i alle agenturerne.

Det agentur, jeg lige har nævnt, ENISA, er dækkende for alle de øvrige agenturer, og jeg vil gerne spørge, hvorfor de oplysninger, vi bliver præsenteret for, er så fyldt med uoverensstemmelser. Vi ønsker desuden

flere oplysninger om agenturernes indtægter - der rent faktisk kan være betydelige, hvis man tænker på Alicante - og vi vil gerne vide, hvad der sker med disse indtægter. Jeg takker på forhånd kommissæren, fordi han vil indarbejde disse ændringsforslag - hvilket han netop har meddelt, at han agter at gøre.

Vi har i øjeblikket 29 decentrale agenturer med 3.914 ansatte opført i stillingsfortegnelsen for 2007. Budgettet beløber sig til 1,1 milliarder euro, hvoraf 559 millioner euro finansieres gennem EU-midler. De fem forvaltningsorganer har 176 stillinger. Den sidste meddelelse fra Kommissionen om agenturerne var meget interessant. Forslaget om nedsættelse af en fælles arbejdsgruppe er meget interessant. Alle tre institutioner er nødt til sammen at overveje agenturernes fremtid og arbejdsområde.

I Tyskland er agenturerne og stigningen i antallet af agenturer i offentlighedens søgelys. Dette spørgsmål får stor dækning i medierne. EU's omdømme står også på spil, hvis vi ikke formår at fortælle omverdenen, hvorfor vi rent faktisk har brug for disse agenturer, og hvilken rolle de spiller i EU.

Det ville også glæde os, hvis Kommissionen kunne dokumentere, hvorfor programforvaltningen er mere effektiv og giver mere valuta for pengene, hvis den forestås af forvaltningsorganerne i stedet for af generaldirektoraterne. De af os, der er optaget af budgetspørgsmål, har allerede anmodet herom ved flere lejligheder, men der er endnu ikke blevet fremlagt skriftlig dokumentation i form af relevante fakta og tal.

Formålet med Parlamentets ændringsforslag er at fastholde et overblik over de europæiske agenturer, og vi opfordrer indtrængende Kommissionen til at bringe mere orden i agenturerne. Som kommissæren bør vide, sætter Parlamentet sin lid til Kommissionen på dette område. Vi er klar over, at det i sidste ende er denne institution, der kan skabe orden og gennemsigtighed og sikre et bedre overblik på dette område.

Jeg vil gerne takke mine kolleger fra de andre grupper, herunder navnlig fru Haug, ordføreren for agenturer fra Budgetudvalget, og de to ordførere hr. Mulder og fru Herczog fra Budgetkontroludvalget, for deres forslag, som vi har indarbejdet i deres helhed. Jeg mener derfor, at vi har stillet de ændringsforslag, som Parlamentet har foreslået og ønsket, og som er mest presserende for indeværende. Jeg opfordrer på det kraftigste kommissæren til også at indarbejde disse ændringsforslag i det pågældende forslag.

Nathalie Griesbeck, for ALDE-Gruppen. - (FR) Fru formand, mine damer og herrer! For det første vil jeg også gerne takke vores ordfører, fru Gräßle, for hendes vigtige arbejde i forbindelse med disse betænkninger, der forbedrer udkastet til en finansforordning for forvaltningsorganer.

På et tidspunkt, hvor det forventes, at Europa-Parlamentets beføjelser vil blive kraftigt forøget inden for rammerne af Lissabontraktaten, mener jeg, at det navnlig er vigtigt at være opmærksom på, hvilke kompetencer vores institution har som medbeslutningstager på budgettet naturligvis. Parlamentet, der er valgt ved almindelige direkte valg af EU's borgere, skal have større og bedre muligheder for at kontrollere, om fællesskabsmidlerne er blevet korrekt anvendt, i dette tilfælde af forvaltningsorganerne. Jeg vil gerne meget kort understrege fire punkter i denne betænkning, der efter min opfattelse er af afgørende betydning, hvis Parlamentet skal kunne spille sin rolle fuldt ud og gøre det så nemt som muligt for borgerne at forstå vores institutioner.

For det første vil jeg også gerne understrege behovet for bedre kontrol med anvendelsen af formålsbestemte indtægter. Det er vigtigt, at forvaltningsorganets direktør oplyser os om eventuelle overførsler mellem afsnit, der overstiger loftet på 10 %.

For det andet vil jeg også gerne understrege betydningen af tallene i stillingsfortegnelsen, som vores kollega netop har været inde på, herunder for midlertidigt ansatte, kontraktansatte og udstationerede nationale eksperter, således at vi som budgetmyndighed får et klart billede af udviklingen i agenturernes personalebudgetter.

For det tredje mener jeg, at det er helt naturligt, at Parlamentet anmoder om at få tilsendt en årlig oversigt over udviklingen i agenturernes budgetter i overensstemmelse med henstillingerne fra Revisionsretten.

For det fjerde bør bestemmelserne i betænkningen om harmonisering af frister for dechargeproceduren endelig sikre Parlamentet reel kontrol med den korrekte gennemførelse af budgettet.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE). - (FR) Fru formand! Jeg vil ligeledes rose fru Gräßle for hendes fremragende indsats samt naturligvis Kommissionen for denne udvikling med hensyn til agenturerne. Jeg vil gerne understrege de meget vigtige bestemmelser om den interne revision af vores agenturer og i forlængelse af min kollegas bemærkning foreslå, at vi arbejder hen imod en konsolidering, en slags delkonsolidering, af

EU's regnskaber for alle agenturer, således at tredjeparter, herunder navnlig Europa-Parlamentets medlemmer, har et billede af regnskabsudviklingen i alle agenturerne i EU.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). - (PL) Fru formand! Jeg vil gerne benytte min taletid under forhandlingen om ændringen af finansforordningen for forvaltningsorganer og deres kontorer til at henlede opmærksomheden på to spørgsmål.

For det første bør ordførerens forslag om, at forvaltningsorganernes direktører skal oplyse Europa-Parlamentet om overførsler af midler fra driftsbudgettet til administrationsbudgettet, der overstiger loftet på 10 %, støttes.

Henset til at forvaltningsorganernes driftsudgifter finansieres via budgetterne for de enkelte programmer, har disse udgifter for det andet en indvirkning, idet de udgør næsten 10 %. Det forhold, at Forvaltningsorganet for Det Transeuropæiske Transportnet ikke har været i stand til at redegøre nærmere for disse udgifter, har navnlig en indvirkning sammenholdt med, at der mangler over 40 milliarder euro til de projekter, som dette organ er involveret i.

Endelig vil jeg gerne lykønske fru Gräßle med to meget gode betænkninger.

Formanden. - Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted torsdag.

Skriftlig erklæring (artikel 142)

Edit Herczog (PSE), skriftlig. - (HU) Jeg vil først og fremmest kort gennemgå ændringen af forordningen om finansforordningen for forvaltningsorganer, der varetager en række forskellige opgaver i forbindelse med forvaltningen af fællesskabsprogrammer.

Denne ændring i medfør af forretningsordenens artikel 47 er resultatet af samarbejdet mellem det associerede udvalg og Budgetudvalget. Jeg takker navnlig mine kolleger og fru Gräßle og hr. Mulder for deres tætte og fremragende samarbejde.

Vi stillede en række ændringsforslag, der skal gøre disse agenturer i stand til at fungere gnidningsløst, med henblik på at øge ansvarligheden og udvide mulighederne for en tættere demokratisk overvågning af de midler, der er allokeret til disse organer.

Det er vigtigt at bemærke, at

- for så vidt angår dechargeproceduren for disse agenturer, er der et presserende behov for standardisering af frister fremover;

- Revisionsretten har også understreget, at personer, der er beskæftiget med revision og kontrol, ikke bør foretage handlinger som led i budgetgennemførelsen;

- en liste med navnene på de eksperter, som har samarbejdet med forvaltningsorganet og den aflønning, som disse eksperter har modtaget, bør vedføjes som bilag til forvaltningsorganets beretning om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning under behørig hensyntagen til beskyttelsen af personoplysninger;

- der bør være mulighed for overvågning af agenturerne brug af eksterne eksperter.

31. Udvalgenes og delegationernes sammensætning: se protokollen

32. Dagsorden for næste møde: se protokollen

33. Hævelse af mødet

(Mødet hævet kl. 23.35)